

รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๐ (สมัยสามัญ)

วันศุกร์ที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

ณ ตึกอัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ตรงใจไว้ เมื่อเลิกประชุม ๒๖๐ คน

(เนื่องจากประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินไม่อยู่ นายอุกฤษ มงคลนาวิน รองประธานสภาคนที่ ๑ เป็นปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : มีมติเห็นสมควร
มาประชุมครบของประชุมแล้ว ยมรอนเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ยมรอนรับว่า
อันเป็นที่น่าเสียใจจากคุณสุนทร ชูสิงห์ ภรรยาของพันเอก นก ชูสิงห์ ผู้บังคับการ
กรมแผนที่ ๓๐ กองบัญชาการกองทัพอากาศ ๑ รักษาพระองค์ เป็นสมาชิกสภาปฏิรูป
การปกครองแผ่นดิน ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคภัย เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๐
ได้มีการประกอบพิธีทางศาสนาที่วัดป่าธรรมโศภณ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ทั้งแต่
วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๐ ซึ่งสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินก็จะดำเนินการ
ช่วยเหลือและรองรับเป็นเจ้าภาพ ในการสวดอภิธรรม ๑ วัน ส่วนกำหนดวันพินัย
จะได้เรียนให้ท่านสมาชิกทราบต่อไป ยมรอนเข้าใจว่าท่านจะเป็นวันสวดการนักษัตร ที่จะได้
ติดต่อกับทางฝ่ายนิติบัญญัติแล้ว เพื่อเป็นการคารวะแก่ท่านผู้ล่วงลับไปแล้ว ยม
รอนเรียนเชิญท่านผู้มีเกียรติที่อยู่ในที่ประชุมนี้ โปรดยืนขึ้นไว้อาลัยเป็นเวลา ๑ นาที ครั้น

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยื่นไว้ อาศัยเป็นว่าลว นานา)
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผนดิน

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทุถาม เนื่องจากมีกระทุถามเลื่อนมา
 จากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผนดิน ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๐ (สมัย
 สามัญ) คือ กระทุถามลำดับที่ ๑ ซึ่งได้นำมาให้ชกถามในวันนี้รวมทั้งหมด ๑
 กระทุถามด้วยกัน บัญชีกระทุถามได้แจกให้ท่านสมาชิกทราบแล้ว ทั้งนี้ตามที่ได้ทราบกัน
 อยู่แล้วว่าจะให้มีพระราชกฤษฎีกาปิดสมัยประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผนดิน
 ในวันที่ ๙ ตุลาคมนี้ครับ แล้วก็นี่ โดยหลักการก็จะเป็นการประชุม วัน
 สุกท้ายตามที่นัดหมายไว้ เว้นแต่จะมีเรื่องที่จะต้องประชุม ก่อนวันที่ ๙
 ตุลาคม ก่อนวันปิดสมัยประชุมก็อาจจะมีการนัดหมาย ให้มีการประชุมต่อไปได้
 ถ้ารัฐบาลมีเรื่องที่ต้องการให้สภานี้ได้พิจารณาหรือว่าท่านสมาชิกมีเรื่องอะไร
 เสนอเข้ามา เพื่อได้รับการพิจารณา ก็อาจจะกระทำได้ เชิญคุณสุกิจ มี
 อะไรครับ

นายสุกิจ ศรีสาคร : ท่านประธานสภาที่เคารพ เนื่องจาก
 กฎหมายที่จะเข้ามีหลายฉบับ กระผมใคร เสนอญัตติตามข้อบังคับ ข้อ ๓๖ (๒)
 ขอเลื่อนวาระกระทุถามไปไว้ที่หลังโดยเอาวาระการประชุม (๔) (๕) (๖)
 ซึ่งมีความสำคัญขึ้นพิจารณาก่อน ถ้าหากผู้ใดเห็นชอบกรณารับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผนดิน

คุณสุกิจขอเสนอญัตติให้เปลี่ยนระเบียบวาระประชุม โดยขอให้เอาวาระกระทุ
 ถามไปไว้หลังวาระ (๔) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเสียก่อน มีผู้รับรอง
 ครบถ้วน มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ เชิญ พลเอก ทวี
 ครับ

LIRT

พลเอก ทวีชัย เสนีวงศ์ ณ อยุธยา : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมขออนุญาตให้นำกระทู้ถามของคุณณัฐ วงษ์ศิริ ซึ่งเป็นกระทู้ถามเกี่ยวกับ
 เรื่องแรงงานซึ่งเป็นความสำคัญอยู่ในขณะนี้ซึ่งไม่มีความเข้าใจต่อกันระหว่าง
 รัฐ ลูกจ้าง และนายจ้างซึ่งท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยจะได้
 ตอบเสียให้กระจ่างแจ้ง จะได้หมดปัญหากันไป เป็นปัญหาสำคัญมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ท่าน
 เสนอเป็นญัตติครับ

พลเอก ทวีชัย เสนีวงศ์ ณ อยุธยา : ครับ กระผมเสนอเป็น
 ญัตติครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดกรุณารับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ถ้า
 เป็นอย่างนั้นก็หมายความว่า ความระเบียบวาระที่จัดไว้เดิมครับ วาระ
 ต่อไปนี้ เป็นวาระกระทู้ถาม แต่เนื่องจากคุณสุกิจ ศรีสาคร ได้เสนอญัตติขอ
 ให้เปลี่ยนระเบียบวาระประชุมตามข้อบังคับ ข้อ ๓๖ (๒) ให้นำวาระกระทู้
 ถามไปไว้หลังวาระที่ (๔) คือเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ใช่
 หรือไม่ครับ

นายสุกิจ ศรีสาคร : ไปตามหลังวาระที่ (๖) เลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ญัตติ
 ของคุณสุกิจให้นำวาระกระทู้ถามไปไว้หลังวาระเรื่อง การพิจารณาพระราช
 ราชบัญญัติต่าง ๆ ส่วนท่าน พลเอก ทวีชัย เสนีวงศ์ ณ อยุธยา เห็นว่ากระทู้
 ถามบางกระทู้ถามมีความสำคัญที่ควรจะต้องพิจารณาก่อน ก็หมายความว่า ใ
 ยื่นไว้ในระเบียบวาระ คือระเบียบวาระที่ (๓) ใช่หรือไม่

พลเอก ทวีชัย เสนีวงศ์ ณ อยุธยา : กระทู้ถามของคุณณัฐ เ
 นั้นละครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน กระทุ้งถามอยู่ในวาระที่ (๓) นะครับ เชิญคุณสอาดครับ

นายสอาด ปิยวรรณ ท่านประธานที่เคารพ วันนี้กระทุ้งถามของกระผมก็เข้ามาแล้วก็คิดว่ากระทุ้งถามของคุณณ เรื่อง ค่าแรงงาน ก็มี ความสำคัญมาก แต่สำหรับของกระผม กระผมคิดว่าก็มีความสำคัญมากต่อความมั่นคงของชาติบ้านเมือง คือกระทุ้งถามเรื่อง การวางระเบียบเพื่อกอความวุ่นวาย ซึ่งเดี๋ยวนี้เป็นที่สนใจของประชาชนทั่วประเทศ ฉะนั้นกระผมก็อยากจะถามท่านประธานเหมือนกันว่า ถ้าหากจบวาระที่ (๖) ไปแล้วกระทุ้งถามต่าง ๆ ที่บรรจุในระเบียบวาระวันนี้จะให้ใครถามใครทุกคนหรือไม่ อยากจะถามท่านก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : สำหรับผมมีความเห็นส่วนตัวว่ากระทุ้งต่าง ๆ ที่โดยบรรจุเข้าระเบียบวาระวันนี้ที่รัฐมนตรีพร้อมจะตอบแล้ว ต้องการให้ตอบทุกกระทุ้งถามนะครับ ถ้าสมมุติว่าวันนี้ตอบกระทุ้งไม่หมด ก็อาจจะนัดประชุมพิเศษใดก่อนวันที่ ๙ ตุลาคม ก่อนวันปิดสมัยประชุม ซึ่งเป็นอำนาจของประธานที่จะนัดประชุมพิเศษได้ นอกจากนั้นก็ยังจะมีร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาล ๑ ฉบับ คือร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรซึ่งเมื่อวานนี้เข้าใจว่า ได้มีการปรึกษารื้อและพิจารณากันเป็นการภายในแล้ว ทางรัฐบาลก็ยืนยันว่า อาจจะเสนอให้สภาพิจารณาก่อนปิดสมัยประชุม กระผมเข้าใจว่าวันนี้อาจจะคงไม่ไ้ในวันประชุมวันสุดท้ายสำหรับการประชุมสามัญสมัยนี้ เพราะฉะนั้นกระทุ้งอะไร หรือว่าเรื่องใด ๆ อยู่ทั้งหมดนี้ กระผมเข้าใจว่าจะได้รับการพิจารณา ถ้าไม่เสร็จในวันนี้ก็นัดในวันอื่นซึ่งก่อนวันที่ ๙ ตุลาคม ครับ

นายสมิคร สุนทรวะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพครับ เชื้อประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิก รัฐบาลขอเรียนควาว่ากระทุ้งถามทั้งหมดนั้น รัฐมนตรีทั้ง ๓ คน เตรียมที่จะตอบวันนี้

LIRT

ก่อนเวลา ๑๒ นาฬิกา แล้วในเวลาหลังจากนั้นรัฐมนตรีทั้ง ๓ คน ก็มีภารกิจซึ่งไต่กันหมายกันไปภายในภาคบ่าย ที่นี้ถ้าหากว่าจะมีการกลับกันไปอย่างนี้ การนัดหมายที่ทำได้ก็คลาดเคลื่อนหมด แต่ทางคณะรัฐมนตรีไม่ขัดข้อง ถ้าหากท่านประธานจะได้บรรจุในวันต่อไปข้างหน้า ถ้าเผื่อว่าจะกรุณาที่ตอบเสียแต่วันนี้ ทุกอย่างก็เป็นไปตามที่นัดหมาย รัฐมนตรีไม่ขัดข้องที่จะเปลี่ยนระเบียบวาระนะครับ แต่ขอให้ถอนตอนนายออกไปหมดด้วยครับ แล้วคงไปในวันใหม่ ตอนนายวันนี้วันที่ ๓๐ มีพิธีการอะไรหลายอย่าง แล้วมีหน้าที่ที่จะต้องทำกันในตอนนาย ซึ่งเราจัดสัปดาห์ไว้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ขอบพระคุณครับ ทางรัฐบาลก็แสดงความจำเป็นอย่างนี้ แต่อย่างที่เราจะถามทราบเรียบร้อยแล้ว สมมติว่าถ้ามีการลงมติเปลี่ยนระเบียบวาระตามที่คุณสุกิจเสนอ ก็จะจัดระเบียบวาระเรื่องกระทู้ถามหรือเลื่อนไปนะครับ ถ้าไม่ทันในวันนี้ แล้วรัฐมนตรีไม่พร้อมจะตอบ จะเลื่อนไปในวันอื่นก็ได้ คุณสุกิจเชิญครับ

นายสุกิจ ศรีสาคร : ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมเสนอนั้น นี่ก็จะเป็นประโยชน์กับรัฐบาล เพราะเห็นว่ากฎหมายนี้เป็นเรื่องเร่งด่วนที่รัฐบาลจะนำไปใช้ แต่ถ้ารัฐบาลมีความประสงค์จะตอบกระทู้เสียก่อน กระผมก็ขอลงมติของกระผมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ถ้าอย่างนั้นคุณสุกิจขอลงไปแล้วก็เป็นอันว่าเราดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถามลำดับที่ ๑ ของคุณจักรชัย จริยเวชวัฒนา กระผมขอเรียนทำความเข้าใจอีกนิดครับ แล้วก็ขอความร่วมมือจากท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องด้วยเนื่องจากเรามีกระทู้ถาม ถึง ๗ กระทู้

LIRT

เพราะฉะนั้นถ้ากระทู้นี้ ท่านสมาชิกจะไต่ถามว่าถึงข้อเท็จจริง มีคำชี้แจงประกอบอะไรก็ตาม แต่ขอความกรุณา อย่าฟังเพื่อยวนเวียนหรือว่าซ้ำซากนัก ซึ่งผมเชื่อเกี่ยวกับท่านสมาชิกเพราะว่าท่านก็ได้อภิปรายกันอยู่ก็อยู่แล้ว แล้วคราวนี้ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๒๐ บอกว่า "เมื่อรัฐมนตรีได้ตอบแล้ว ผู้ตั้งกระทู้นี้มีสิทธิซักถามได้อีกถ้าประธานอนุญาต แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสองครั้ง" เพราะฉะนั้นในการซักถามนี้ กระผมขอความกรุณาว่า ถ้ารัฐมนตรียังตอบไม่กระจ่างแจ้ง ขอความกรุณาซักถามต่อไป แต่ถามได้ตอบกระจ่างแจ้งชัดเจนดีแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องซักถามไปอีก ๒ ครั้งตามสิทธิอย่างที่ผมกราบเรียนแล้ว นะครับ เพราะว่าอาจจะไม่มีประโยชน์หรืออาจจะเสียเวลาก็ได้ แต่ทั้งนี้สุดท้ายแล้วท่านสมาชิก ผมจะเปิดโอกาสให้ท่านเต็มที่ กระทู้นี้ลำดับที่ ๑ ของคุณจักรชัย จริยเวชวัฒนา เรื่องใบขับขี่รถยนต์ ถามนายกรัฐมนตรี ขอเชิญคุณจักรชัย จริยเวชวัฒนา ครับ

นายจักรชัย จริยเวชวัฒนา : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้เกียรติ กระผม จักรชัย จริยเวชวัฒนา ขอตั้งกระทู้นี้ถามถาม นายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

เนื่องด้วยการขึ้นขี่รถยนต์ต่าง ๆ ของประชาชนนั้น จะต้องต้องมีใบอนุญาตการขึ้นขี่รถยนต์ได้ตามประเภทของรถ ดังเช่น รถยนต์ส่วนบุคคล ก็จะต้องได้รับใบอนุญาตส่วนบุคคลในการขึ้นขี่จากกรมตำรวจ ถ้าเป็นรถยนต์รับจ้างโดยสารแท็กซี่หรือรถยนต์รับจ้างบรรทุกป้ายคำก็จะต้องเป็นใบอนุญาตสาธารณะจากกรมตำรวจเช่นเดียวกัน แต่ถ้าหากเป็นรถยนต์โดยสารประจำทาง หรือรถรับจ้างบรรทุกทั่วไปป้ายเหลือง ก็จะต้องเป็นใบอนุญาตของกรมการขนส่ง ซึ่งในการเช่นนี้ ถ้าหากเป็นรถยนต์ของส่วนบุคคลก็ไม่มีปัญหาใด ๆ เพราะผู้มีรถยนต์ส่วนบุคคลนั้นส่วนมากเป็นคนมีแท็กซี่ แต่สองประการหลังนั้น คือ พวกขึ้นรถรับจ้างบรรทุกและพวกขึ้นรถยนต์โดยสารประจำทาง ต่างเป็นคนยาก

LIRT

คนจนทั้งสิ้น กว่าจะได้เงินมาเลี้ยงครอบครัว ต้องอาบเหงื่อต่างน้ำ แม้จะมีใบอนุญาตขับขี่สาธารณะจากกรมตำรวจก็นำไปใช้ในการขับขี่รถยนต์โดยสารประจำทางหรือรถรับจ้างบรรทุกทั่วไปขายเหลือไม่ได้ ครั้นเมื่อมีอาชีพประกอบการขับรถยนต์โดยสารประจำทางหรือรถรับจ้างบรรทุกทั่วไปก็ต้องหาเงินไปเสียค่าทำใบอนุญาตการขับขี่จากกรมการขนส่ง ซึ่งเป็นการยุ่งยากมากจนเกือบจะไม่รู้ว่าจะต้องขอใบอนุญาตจากที่ใดบ้าง เพราะการออกใบอนุญาตขับขี่ทั้งสองแห่งและใบอนุญาตก็มีอยู่หลายชนิด การไปติดต่อขอใบอนุญาตควรจะเหลือเพียงแห่งเดียวและประเภทเดียว ในการใช้ใบอนุญาตให้ใช้ขับขี่รถได้ทุกประเภท เพื่อจะได้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการช่วยเหลือคนยากจนอยู่แล้ว ถึงแม้ว่าทางราชการจะขาดรายได้จากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการขับขี่บ้างก็ตาม จึงขอเรียนถามว่า

๑. เมื่อท่านทราบเช่นนี้แล้ว ท่านจะดำเนินการแก้ไข ประการใด

๒. ท่านจะให้กรมการขนส่งหรือกรมตำรวจ ดำเนินการออกใบอนุญาตแต่เพียงแห่งเดียวได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เป็นเพราะเหตุใด

๓. ท่านจะดำเนินการให้มีใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ ได้ทุกประเภทของรถ แต่เพียงใบเดียวจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เป็นเพราะเหตุใด

นายสมิคร สุนทรวะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจากท่านนายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้ถามนี้แทน กรณีที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถามมานั้น ขอเรียนว่า เรื่องนี้เป็นระเบียบปฏิบัติ ซึ่งได้แบ่งขนาดของความรับผิดชอบกันไว้ คือ รถนั่ง รถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ รถอะไรต่าง ๆ นั้น กรมตำรวจเป็นคนออก แล้วตำรวจบรรทุกเขาขึ้นน้ำหนักไว้ว่า น้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลกรัม ก็ให้กรมตำรวจเป็นคนดูแลถ้าสูงขึ้นไปกว่านั้น

LIRT

ก็ให้กรรมการขนส่ง ที่แบ่งภาคกันไว้นั้นก็ เพราะว่า ความรอบคอบในการที่จะเป็นผู้จับขึ้นมีอยู่แตกต่างกันครับ เพราะฉะนั้นที่ถามข้อ ๑ ว่า รู้แล้วจะทำอย่างไร ก็ขอเรียนตอบว่า รู้แล้ว มีระเบียบกำหนดไว้อย่างนี้ ก็ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดไว้

ข้อ ๒ ที่ถามว่า จะออกใบอนุญาตให้ทั้งสองอย่างนี้ ให้กรมตำรวจทำแห่งเดียวได้หรือไม่ ขอเรียนตอบว่า กรมตำรวจทำแห่งเดียวได้พร้อมไม่ขัดข้องครับ แต่ว่าเรื่องนี้เป็นนโยบายเดิมที่ได้กำหนดไว้ เมื่อแบ่งแยกกันก็ยังเป็นระเบียบที่สะดวกทั้งสองฝ่ายก็เห็นว่ายังไม่ได้เปลี่ยนแปลงนโยบาย เพราะต่างฝ่ายยังต่างทำกันอยู่

ข้อ ๓ ที่ถามว่า จะดำเนินการให้มีใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ประเภทเดียวเพียงใบเดียวเลยได้หรือไม่นั้น ขอเรียนว่า ถ้าจะทำก็ได้ครับ แต่ว่าคนธรรมดาจะเดือดร้อนเป็นอันมาก เพราะจะต้องตั้งมาตรฐานสูงสุดไว้หมด ใครจะได้ใบขับขี่ใบหนึ่งต้องขับเป็นหมดทุกคัน ตั้งแต่รถสองล้อ จนกระทั่งรถบดถนน ต้องขับเป็นให้หมด แล้วก็ไปใบหนึ่ง แล้วก็ใช้ทั่วทั้งหมด ซึ่งไม่มีความจำเป็นถึงขนาดนั้น คนขับรถส่วนใหญ่ทุกคนนั้นไม่ได้ขับรถเมล์ ไม่ได้ขับรถบรรทุกขนาดใหญ่ซึ่งต้องการความระมัดระวังมาก ไม่ต้องการขับรถบดถนนซึ่งต้องมีใบอนุญาตเป็นพิเศษ ต้องมีการสอบกันเป็นพิเศษ เพราะฉะนั้นก็ไม่สามารถจะเอาความสะดวกของคนอื่นนั้น เข้าไปปนกับความจำเป็นบางอย่าง เฉพาะอย่างซึ่งได้จัดแยกไว้ เพราะฉะนั้นในข้อ ๓ นั้นขอเรียนตอบว่า ไม่ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายจักรชัย จริยะเวชวัฒนา : ท่านประธานที่เคารพ กระผมรู้สึกพอใจที่ าพณา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ตอบ แต่กระผมคิดใจข้อ ๒ ข้อ ๓ กระผมไม่คิดใจ เพราะว่าทุกคนทั่วไปที่จะต้องมีส่วนนี้ก็ขับเป็นกันเป็นส่วนใหญ่ หรือเกือบจะเรียนได้ว่าทั้งหมด เพราะเหตุอะไรครับ ท่านก็

LIART

ทราบอยู่แล้วว่าคนที่มีความสามารถขับรถป้ายเหลือง เขาก็ทราบอยู่แล้วว่าการขับที่รถทั่วไปคันใหญ่ ๆ หรือคันเล็ก ๆ เขาก็เคยขับกันมาแล้วทั้งนั้น ถึงได้ขับใบอนุญาตไป ถ้าหากว่าเรื่องนี้ท่านสนใจหรือรัฐบาลนี้สนใจ กระผมก็อยากจะขอกราบเรียนว่า ถ้ากระผมจะได้เสนอแกรง กระผมก็ขอความกรุณาท่านได้ช่วยรับไปพิจารณาด้วย ขอขอบคุณครับ

นายสมคิด สุนทรเวช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) ก็เสนอมาก่อนเถอะครับ รัฐบาลจะพิจารณาอย่างไรนั้นก็แล้วแต่วิธีการ แต่ขอเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า กรณีที่ว่าถ้าขับรถเล็กไปแล้วต้องขับรถใหญ่เป็นนั้น ไม่จริงเสมอไปครับ คนขับรถบรรทุกธรรมดา กับคนขับรถบรรทุกน้ำมัน ยังต้องการความชำนาญผิดกัน รถน้ำหนักเท่ากันถ้าเอาของใส่ไว้แน่น ๆ แล้วขับนั้นอย่างหนึ่ง เอาของใส่ไว้สักระยะหนึ่ง คนน้ำที่เหวี่ยงไปเหวี่ยงมาได้ ต้องขับอีกอย่างหนึ่ง รถที่มีพวงมีตอต้องขับอีกประเภทหนึ่ง เพราะฉะนั้นที่เขากันเอาไว้มองประเภทเอาไว้ นั่น เพื่อต้องการคนที่มีความชำนาญรอบคอบจริง ๆ เท่านั้น แต่ว่าทางรัฐบาลไม่ขัดข้องที่ท่านสมาชิกจะเสนออะไร ที่จะแก้ไขมาเพื่อให้ทุกอย่างดีขึ้น ขอขอบพระคุณครับ

นายจักรชัย จริยเวชวัฒนา ท่านประธาน กระผมขอต่ออีกนิดเดียวครับ ตรงที่ท่านรัฐมนตรีว่านั้นก็ถูกอยู่ครับ แต่ส่วนใหญ่แล้วใบขับขึ้นก่อนจะได้ กระผมก็เชื่อเหลือเกินว่าคนมีอาชีพนี้เขาจะต้องขับเป็นครับ ถ้าขับไม่เป็น กระผมก็เชื่อเหลือเกินว่าเขาไปทำไม่ได้ กระผมขอฝากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไว้ด้วย คิดว่าคงจะไม่มีปัญหาอะไร ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน กระตู่ถามลำดับที่ ๒ เป็นกระตู่ถามควนของควนสอาด ปิยวรรณ เรื่องการวางระเบียบเพื่อกกควนควนควน ควนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอเชิญควนสอาด ปิยวรรณ ครับ

LIRT

นายสอาด ปิยะวรรณ : ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน ก่อนอื่นกระผมขอขอบคุณ วาสนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มาตอบกระทู้ถามของกระผมในวันนี้ ซึ่งกระผมคิดว่าทันต่อเหตุการณ์พอดี กระผมขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถ้าม วาสนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย คงตอบไป

เนื่องจากในสนามบินดอนเมืองและสถานีรถไฟหาคใหญ่ ซึ่งเป็นศูนย์กลางของนักท่องเที่ยวทั้งภาคกลางและภาคใต้ ได้ถูกวางระเบิด ทำให้คนได้รับบาดเจ็บและสถานที่ต้องเสียหาย และชาวอินนี้ กระจ่ายไปทั่วประเทศและทั่วโลก สร้างความวุ่นวายให้แก่ประเทศชาติ บ้านเมืองเป็นอย่างมาก และขณะนี้ตามสถานที่ราชการหรือโรงเรียนต่าง ๆ ก็ได้รับโทรศัพท์ จากผู้บอกกล่าววางระเบิดว่าจะวางระเบิดที่ไหนที่ไหน สร้างความวุ่นวาย และทำให้รัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องเสียเวลาไปตรวจสอบอยู่เสมอ และเหตุการณ์เช่นนี้จะคงมีอยู่เรื่อย ๆ อย่างแน่นอน ปัญหาสำคัญที่สุดก็คือรัฐบาลส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวและได้ชักชวนคนไทยในประเทศ และชาวต่างประเทศให้เข้ามาทัศนอาจร เพื่อเป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ทั้งจะเป็นการนำรายได้มาสู่ประเทศชาติอย่างมหาศาลถ้าเกิดการวางระเบิดขึ้นบ่อย ๆ ก็จะทำให้โครงการท่องเที่ยวภายในประเทศต้องล้มเหลวลงอย่างแน่นอน จึงขอเรียนถามว่า

๑. ท่านทราบหรือไม่ว่า ใคร เป็นผู้วางระเบิดที่สนามบินดอนเมืองและสถานีรถไฟหาคใหญ่ ถ้าทราบ ทำไมไม่จับกุม ถ้าไม่ทราบ เป็นเพราะเหตุใด

๒. ท่านมีวิธีการที่จะให้ผูก่อความวุ่นวายเหล่านี้หยุดปฏิบัติการในการวางระเบิดตามสถานที่ต่าง ๆ ในประเทศอย่างไรบ้าง ขอขอบคุณมากครับ

LIRT

นายสมิทธิ์ สุนทรเวช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอ
ตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ที่ถามว่า ใครเป็นผู้วางระเบียบที่สนามบินดอนเมือง และ
สถานีรถไฟหาคีใหญ่ ทำไมไม่จับกุม และเป็นเพราะเหตุใดนั้น ขอเรียนว่า
กรณีที่มีผู้นำระเบียบบรรจุกระเป๋าไปวางไว้ แล้วระเบียบขึ้นที่ตึกชั้น ๒ คำน
ผู้โดยสารออกของท่าอากาศยานกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ.
๒๕๒๐ เวลา ๑๖.๑๕ นาฬิกา ณ ขณะนั้นยังไม่ทราบแน่ชัดว่าเป็นผู้ใด แต่ก็ได้
เร่งรัดสืบสวนสอบสวนหาตัวคนร้ายอย่างกวดขัน ในขั้นแรกนั้นก็สันนิษฐานว่า
เป็นการกระทำของกลุ่มบุคคลที่อ้างตนว่าเป็นขบวนการตามหลักฐาน ที่พบตาม
แถลงการณ์ ฉบับที่ ๔/๘๘ ของขบวนการดังกล่าว ซึ่งใส่ไว้ในกระเป๋าใน
สถานที่เกิดเหตุด้วย มีข้อความให้รัฐบาลแก้ไขปัญหา ๔ จังหวัดภาคใต้ ไว้
๘ ข้อ ขบวนการที่วานี้ก็ต้องการให้ผู้บริหารเล็งเห็นถึงความสำคัญ ของขบวน
การของตนเพื่อต้องการให้ค่าแถลงการณ์แพร่หลายออกไปสู่หมู่ประชาชน แล้ว
ก็หวังผลให้บางประเทศเห็นผลงานของพวกตน จะได้ให้การสนับสนุนเรื่อง
เงินทองต่อไป สำหรับการวางระเบียบที่สถานีหาคีใหญ่นั้น จากการสืบสวนของ
เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ได้พบเบาะแสแล้ว เป็นการกระทำของขบวนการแบ่งแยก
ดินแดนซึ่งเป็นขบวนการที่อยู่ทางภาคใต้ อาจจะร่วมกับขบวนการซึ่งมีอคติคณะ
ผู้ปลุกระดมบางพวกเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ การที่ยังไม่สามารถจะจับกุมผู้
กระทำผิดได้นั้น เพราะยังไม่ทราบแน่ชัดว่า เป็นการกระทำของบุคคลใดใน
ขบวนการบางขบวนการดังกล่าว ซึ่งเรื่องนี้กระทรวงมหาดไทย ได้มอบหมาย
ให้กรมตำรวจตั้งคณะกรรมการขึ้นสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว แล้ว
โดยเฉพาะเพื่อให้ได้ตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษโดยเร็ว

ข้อ ๒ ที่ถามว่า มีวิธีการที่จะให้ผู้ออกการรวบรวายเหล่านี้ หยุด

LIRT

ปฏิบัติการในการวางระเบียบตามสถานที่ทั่วไปในประเทศ ได้อย่างไรนั้น ขอเรียนว่า กระทรวงมหาดไทยได้กำชับให้กรมตำรวจ กำหนดมาตรการป้องกันไว้อย่างนี้ครับ ได้สั่งให้ทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องสืบสวนสอบสวน หาข่าวอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง และเมื่อทราบว่า จะเกิดเหตุคงกล่าวขึ้นที่ใด ก็ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจออกปฏิบัติการโดยฉับพลัน เพื่อป้องกันมิให้เกิดความปั่นป่วน สร้างความกระวนกระวายแก่ประชาชน ด้วยการระมัดระวังและปกปิด ไม่ให้ข่าวลือแพร่ไปสู่ประชาชน ในด้านการปฏิบัติการนั้น ได้จัดตั้งหน่วยเฉพาะกิจ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจ กองกำกับการกำลังปราบจลาจล เจ้าหน้าที่พลาธิการ ผู้เชี่ยวชาญวัตถุระเบิด เจ้าหน้าที่กองพิสูจน์หลักฐานและเจ้าหน้าที่ประจำสถานีตำรวจท้องที่ที่เกิดเหตุรวมไปวางกำลังป้องกันสถานที่ ที่จะเกิดเหตุ ในด้านการประชาสัมพันธ์ได้ประชาสัมพันธ์ สถานทางสื่อมวลชนทุกประเภท ให้ประชาชนได้ทราบทั่วกันว่าหากพบกระเป๋ากล่อง หีบ หรือห่อวางอยู่ในสถานที่ราชการ สถานที่สำคัญหรือสถานที่ชุมนุมชน โดยปราศจากเจ้าของ ให้สังเกตว่ามีเสียงนาฬิกาเดินอยู่ข้างในหรือไม่ เพราะระเบิดกับนาฬิกาเป็นของคู่กัน เมื่อพบหีบ ห่อ ผิดปกติดังกล่าว จะโดยแน่ใจหรือไม่ แน่ใจว่าเป็นระเบิดหรือไม่ก็ตาม ให้รีบแจ้งกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ที่อยู่ใกล้ตัวเร็วที่สุด สำหรับในเขตความรับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๔ จังหวัดภาคใต้ ๑๔ จังหวัดนั้น ได้กำชับให้ทุกจังหวัดวางแผนป้องกัน การก่อวินาศกรรมสถานที่ราชการ สถานที่ชุมนุมชน สถานที่สำคัญเป็นกรณีพิเศษโดยเคร่งครัด โดยได้เพิ่มมาตรการกวดขันการตรวจ การรักษาความปลอดภัยให้รัดกุมยิ่งขึ้น ซึ่งก็ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ โดยจะเห็นได้ว่า กรณีวางระเบิดที่ว่าการอำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๒๐ เวลาประมาณ ๑๘.๒๕ นาฬิกานั้น เจ้าหน้าที่สามารถจะเข้าทำการจับกุม นายมะปียะาะ หะวอ ผู้วางระเบิดได้ และกรณีระเบิดขบวนรถไฟสายใต้

LIRT

มหาดไทย - กรุงเทพฯ ฯ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๒๐ ขณะที่ขบวนรถดังกล่าว
เสียเวลาจอดที่สถานีหาดใหญ่ เพราะรถไฟตกรางขวางหน้าอยู่นั้น เจ้าหน้าที่
ตำรวจตรวจพบกระเป๋าทันทีคำ บรรจุนั้นเปิดในขบวนรถชั้นที่ ๒ ปรับอากาศ
คันที่ ๑๒ เมื่อเวลา ๑๙.๑๐ นาฬิกา ก่อนที่จะระเบิดขึ้น อย่างนี้เป็นต้น ขอบ
พระคุณครับ

นายสอาด ปิยะวรรณ : ขอบคุณมากครับ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ
การกระทรวงมหาดไทยได้กรุณาตอบ ก็เป็นปัญหาที่ทราบกันนะครับ คือเมื่อวันที่
๒๔ มิถุนายน เวลา ๑๖.๑๕ นาฬิกา อย่างท่านพูดเมื่อกี้ว่า ผู้ก่อการร้าย
ได้วางระเบิดและได้ยื่นข้อแกล้งใน ๔ จังหวัดภาคใต้ ๙ ข้อด้วยกัน ก็ไม่
ทราบอะไร เพราะเมื่อกี้ท่านไม่ได้อธิบายให้ชัดเจนไปว่า ท่านได้แก้ไขตามที่
เขาเรียกร้องหรือไม่อย่างไร เพราะขณะนี้ปัญหาทางภาคใต้ของเรานี้ ก็เป็น
ที่ทราบกันอยู่ ความปลอดภัยหรือว่าโจรผู้ร้ายต่าง ๆ นานา ทุกชุมเหลือเกิน
ซึ่งไม่กี่วันมานี้แม่แดงคปรมุขของชาติซึ่งเป็นที่เคารพของพวกเราทั้งหลายก็
ต้องถูกวางระเบิด วางระเบิดแล้วยังไม่พอ ยังเอาธมมอเตอร์ไซด์เข้าชน
รถพระที่นั่ง เหล่านี้เป็นต้น แสดงว่าทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีความปลอดภัย เป็น
อย่างยิ่ง ซึ่งกระผมเองก็เป็นห่วง ในฐานะซึ่ง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ
การกระทรวงมหาดไทยก็เป็นผู้ที่จะต้องรับผิดชอบ และก็เป็นที่ชอบพอกันกับกระผม
กระผมเองเป็นห่วงท่านในฐานะที่ท่านรับผิดชอบ ท่านจะหาวิธีการอย่างไรจะ
หาอย่างไรที่จะให้ประเทศชาติบ้านเมืองของเราอยู่รอดปลอดภัย เพราะว่า
เป็นหน้าที่ของท่าน ฉะนั้นกระผมอยากถามเป็นครั้งที่ ๑ เพราะต้องการให้
เวลาสั้นเข้า คือ

ข้อ ๑ ขอดูว่าตั้งแต่เดือนหน้า เดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์
จะเป็นระยะที่นักท่องเที่ยวเข้ามาทัศนศึกษาในประเทศไทย ทางกระทรวง
มหาดไทยได้เตรียมการป้องกันเหตุร้าย เกี่ยวกับการวางระเบิดตามสนามบิน

LIRT

คอนเมือง สนามบินเชียงใหม่ สนามบินหาดใหญ่ อย่างไรม่าง นี่ข้อ ๑

ข้อ ๒ เพื่อความปลอดภัยขององค์ประมุขของชาติ ที่จะต้องออกไปเยี่ยมเยียนประชาชนของพระองค์ ทางรัฐบาลได้เตรียมการป้องกันเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นอย่างไรม่าง และใครจะเป็นผู้รับผิดชอบในความปลอดภัยของพระองค์ กระณณถาม ๒ ข้อนี้ก่อนในคำถามครั้งที่ ๑ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน :
คุณสอาดครับ ที่จริงอันนี้เป็นกระทู้ที่ค้างถามขึ้นมาใหม่แล้วนะครับ เพราะว่าไม่ใช่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับกระทรวงที่แล้วโดยตรง แต่อย่างไรก็ตาม สุกแต่
แต่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะตอบ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้เกียรติถามว่า ที่เขาสั่งให้รัฐบาลทำ
โค่นหรือเปลา่นั้น ขอเรียนว่า เขาสั่งมา ๘ ข้อครับ แล้วก็ข้อที่รัฐบาล
ปฏิบัติไม่ได้ทั้งนั้น ความจริงกระผมก็ไม่อยากจะอ่านใบปลิวของเขา ให้เป็นที่
โฆษณา แต่ถ้าว่านในบริเวณนี้ก็ไม่ไ้มีการถ่ายทอด ท่านสมาชิกผู้เกียรติ ก็คง
จะอยู่กับในนี้ทั้งนั้น ไม่ถึงกับเป็นความลับหรอกครับ ก็อยากจะอ่านให้ฟังว่า
เขาเรียกร้องวออย่างไร และท่านสมาชิกลองพิจารณาดูก็แล้วกันว่า เป็น
เรื่องที่ควรจะทำหรือไม่ ขอเรียกร้อง ๘ ประการ คือ ข้อ ๑ ให้ระงับ
การปราบปรามผูกขาดการรายใน ๕ จังหวัดภาคใต้เสียโดยสิ้นเชิง ข้อ ๒ ให้
เลิกการจับกุมผู้พยายามแย่งแยกดินแดน ข้อ ๓ ให้พยายามแก้ไขปัญหการ
ว่างงานของคมุสลิมทั้งภาคใต้ อันนี้พอได้ ข้อ ๔ ให้โยกย้ายข้าราชการ
มุสลิมทั้งหมดไปรับราชการที่ ๔ จังหวัดภาคใต้ให้หมด นี่เห็นจะรับไม่ไหว
ข้อ ๕ ให้รับชาวมุสลิมที่จบ ม.ศ. ๕ หรือเทียบเท่าเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย
ทุกคน อันนี้ก็ค่อนข้างจะไม่ค่อยยุติธรรมกับคนอื่นพอสมควร ข้อ ๖ ให้โค่นครุ
โค่นอิหม่าม กรรมการมัสยิด และกรรมการอิสลามทั่วประเทศได้รับเงินเดือน

LIRT

จากรัฐบาล อันนี้ถ้าฐานะทางเศรษฐกิจดี วิธีการดี ก็อาจจะพอพิจารณาได้ครับ ข้อ ๗ ให้ ๕ จังหวัดภาคใต้มีการปกครองตามระบอบของอิสลาม ซึ่งอันนี้ก็ออกจะเป็นการขัดรัฐธรรมนูญเป็นอันมาก ขอเรียนว่าเรื่องพรรค์อย่างนี้ เป็นเรื่องที่รัฐบาลไม่ถือว่าเป็นเรื่องไร้สาระละครับ แต่เป็นเรื่องที่ปฏิบัติตามไม่ได้ และเมื่อพิจารณาแล้วก็เป็นเรื่องที่ว่า เมื่อเทียบกับการที่เขาต้องการจะทำ แล้วให้เรื่องพรรค์นี้ออกมาสู่สาธารณชนนั้น ก็เป็นเรื่องที่ไม่ค่อยสมเหตุสมผลกันเท่าไรหรอกครับ แต่เขาก็ทำ

ที่ถามว่าไคเตรียมการสำหรับต้อนรับนักท่องเที่ยวประจำปี ความท่าอากาศยานต่าง ๆ ป้องกันอย่างไรนั้น ขอเรียนว่า ไคป้องกันไว้อย่างที่ได้ตอบท่านสมาชิกผู้มึ่เกียรติเมื่อสักครู่ครับ ไคทำทุกอย่างเรียบร้อย สนามบินคอนเมืองนั้นก็ไคแก๊ส แคอยากจะขอกราบเรียนว่าในกรณีสนามบินคอนเมืองนั้นจุดที่ระเบิดขึ้นมานั้นไม่ไคระเบิดในห้องพัสดุโดยสารขึ้นใน เป็นการเอาไปวางระเบิดในห้องโถงธรรมดา ๆ ซึ่งสถานีการบินทั่วโลก มีห้องพรรค์อย่างนี้ อยู่ทั้งนั้น แล้วถ้าหากว่าเกิดระเบิดขึ้นในสถานที่อย่างนั้น ไม่ถือว่าเป็นการขาดความรับผิดชอบหรือว่าบกพร่อง เพราะเหตุว่าสถานที่นั้น เป็นสถานที่เปิด ไม่เคยตรวจคนใดเลยครับ ออกจากรถเดินเข้าไป ทุกคนต้องเดินเข้าไปไคจะเข้าไปเช็คอิน (Check in) จะเข้าไปทำอะไรอย่างไ้ คราบไคที่ยังไม่เข้าไปห้องพัสดุโดยสารนั้น ทุกคนมีสิทธิไค แล้วไม่เคยมีการตรวจคน สนามบินทั่วโลกไม่มีวิธีการตรวจคนเลยครับ ซึ่งของเราเองเวลาที่เกิดขึ้นมาก็ไปตรวจคน ซึ่งผู้คนที่ร้องทุกข์กันเป็นอันมากว่าเป็นไปไม่ได้ พอลงจากบันไดรถและจะเข้าไปตรงนั้นก็ตรวจคน ก็จำเป็นจะต้องเลิก แต่อย่างไรก็ตามทางคอนเมืองก็ยังอุตสาหกรรมกันเสียอีกชั้นหนึ่ง คือเมื่อไคเข้ามา พอเสร็จเรียบร้อยแล้วก็มีคอกกันให้อีกชั้นหนึ่ง เข้าไปอยู่ในคอกเพื่อจะไคปลดปล่อยขึ้น ตรงนั้นก็เป็นเฉพาะผู้โดยสารเท่านั้น ซึ่งความจริงไม่จำเป็นจะต้องทำ แคก็ทำ

LIRT

ขึ้นมา เพื่อให้เป็นเยื่อชั้นอีกหน้อย เพื่อไม่ให้ใครทำหนีไคว่ ไม่ทำอะไรเสียเลย แต่กระผมขอเรียนยืนยันว่า กรณีที่เกิดขึ้นที่คอนเมืองนั้น ไม่ใช่กรณีที่เจ้าหน้าที่สนามบินคอนเมืองหลวม หละหลวม ทุกแห่งในโลกเกิดขึ้นได้ทั้งนั้นครับ ไม่ว่าจะเป็นนิวยอร์ก ลอนดอน เมืองหลวงไทยออกเยื่ออย่างไร ให้สนามบินที่มีการควบคุมยอดเยี่ยมระเบิดได้ทั้งนั้น เพราะเป็นสถานที่ที่ทุกคนในโลกสามารถจะเดินเข้าไปได้ และสามารถจะถือกระเป๋ ซึ่งไม่มีใครจะมีสิทธิมาตรวจคนได้ และมีสิทธิจะเอาไปวางลิ้มทิ้งไว้ได้ แล้วก็จะระเบิดขึ้นได้ตามเวลาที่ทิ้งไว้ เพราะฉะนั้นคนร้ายต้องการเพียงแต่ทำให้ได้ชื่อว่ามีกรระเบิดขึ้นที่ท่าอากาศยานคอนเมืองเท่านั้น ผลประโยชน์ที่ได้ก็อย่างอื่นนั่นก็คือทำให้ชื่อเสียงของท่าอากาศยานคอนเมืองเสียหาย ตัวกระผมเองนั้นเมื่อได้รับข่าวระเบิดนั้นไปถึงที่เกิดเหตุภายใน ๑๕ นาทีหลังระเบิด ที่ไปก็เพื่อป้องกันชื่อเสียงของสถานีการบินของเราไว้ ที่จำเป็นจะต้องไปพุดจา ไปอธิบาย ไปชี้แจง แล้วให้ทุกอย่างจบลงโดยเร็ววันนั้น ก็เพื่อไม่ให้ใครเอาข่าวนี้ออกไปแพร่หลายทั่วโลก เพื่อจะไม่ให้สนามบินคอนเมืองนั้นถูกกล่าวหาว่า ไม่มีสมรรถภาพ ไม่มีความปลอดภัยเพียงพอ ถึงอย่างนั้นก็ตามแต่การไปปฏิบัติหน้าที่อย่างรวดเร็วไปชี้แจงเพื่อจะดับไฟเรื่องใหญ่เป็นเรื่องเล็ก ให้จบลงตรงนั้น ก็ยังมีผู้คนคิดว่าเข้าไปวนวายนมากเกินไป ก็อย่างว่านี้แหละครับ เขาไปทำหน้าที่โดยทันทีแล้วและวิจารณ์ ยังไม่ทำหน้าที่รอการสอบสวนก่อน ก็ว่าไปมุกหัวอยู่ที่ไหน เพราะฉะนั้นก็โดนทั้งขึ้นทั้งลง เมื่อเขานี้ก็โดนวิพากษ์วิจารณ์เกิดกรณีถูกเงินที่ขายแคน กระผมก็มารายงาน เพื่ออยากให้ประชาชนรู้รายละเอียด ที่เมื่อคืนนั้นก็ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งไปสอบสวนรายละเอียดมาจริง ๆ ใครเป็นคนรายงานเสียบ้างว่าอะไรเป็นอะไร ประชาชนจะใคร่เจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิคเป็นคนรายงาน พอทำอย่างนี้เขาเลือกใช้วิธีนี้เขาบางคนวิพากษ์วิจารณ์เมื่อเขาทันที เรื่องพรรค์อย่างนี้ไม่รู้รัฐมนตรีไปอยู่ที่ไหนคณะรัฐมนตรีไม่รับผิดชอบ ระดับรัฐมนตรีต้องออกมาชี้แจง ลงชื่อครับ เมื่อคืนถ้า

LIRT

รัฐมนตรีชี้แจง กับบอกว่ามาอีกแล้วเบื่อน้า เห็นหน้าจะต้องปึก ที่.วิ. บ้าง
 อะไรอย่างโน้นอย่างนี้ ก็วิพากษ์วิจารณ์กันอีก คือออกมาก็คำว่าออกบอย ไม่
 ออกมาก็คำว่ามุกหัวหายไปไหน เพราะฉะนั้นก็ลำบากนะครับเป็นรัฐมนตรี ขอ
 เรียนอีกนิดตรงท้ายที่ถามว่า กรณีเรื่องความปลอดภัยในการเสด็จพระราชดำ
 เนินนั้น อันที่จริงท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม พลเอก เล็ก
 แนวมาลี ท่านได้ชี้แจงไว้ชัดเจนมาก แต่มาเสียดยคำชี้แจงที่ถูกต้อง ชัดเจน
 อย่างนั้นไม่ค่อยจะมีใครเก็บเอาไปตีพิมพ์ให้ประชาชนอ่านเพื่อเป็นความสนใจ
 กัน ท่านยืนยันไว้ชัดเจนที่เคียวครับว่ากรณีอย่างนี้เขามีระเบียบ มีวิธีการไว้
 ถูกต้องเรียบร้อย มีการตรวจ มีการรับส่งมอบ มีการกำหนดหมายหน้าที่ไว้
 เรียบร้อยหมดครับ แล้วก็มาอย่างนี้เป็นเวลาสิบ ๆ ปีละครับ ตั้งแต่ ๑ -
 ๑๒ ปีตั้งแต่ขึ้นครองราชย์มาไม่เคยมีกรณีนี้ แล้วก็ปฏิบัติมาอย่างนี้ แล้วยัง
 รอบคอบอยู่จนทุกวันนี้ กระผมกล่าวยืนยันและสนับสนุนคำพูดของท่าน เพราะ
 กระผมตามเสด็จในขบวนบอยที่สุดด้วย ระเบียบวิธีการนั้นได้กำหนดไว้ชัดเจน
 ว่าถ้าไปในบริเวณนี้ เขาจะออกแผนมา ซึ่งเราก็แสดงให้เห็นให้ใครทราบไม่ได้ ทุก
 อย่างยังต้องเป็นความลับอยู่ แม้กระทั่งในสถานที่ กระผมก็ยังถือว่าแผนถวาย
 ความอารักขานั้นต้องเป็นความลับอยู่ตลอดไป กำหนดว่าใครเท่าไร จำนวน
 ที่ไหน เอาใครที่ไหน แผนที่ ๑ อย่างไร แผนที่ ๒ อย่างไร แผนที่ ๓ อย่างไร
 ไร ทำไว้หมดครับ เมื่อเกิดเหตุขึ้นเราตรวจสอบหมด มีการส่งรับส่งมอบ
 การตรวจสอบสถานที่ การอะไรทุกอย่างหมด มีในสภาพเรียบร้อยหมดครับแต่แล้ว
 เหตุที่เกิดขึ้นก็เป็นเรื่องของคนที่ลอบแทรกเข้ามาในระหว่างประชาชน ซึ่ง
 ฝ่ายรับเสด็จอยู่นั้นได้เข้ามาเผ่ากันแล้ว ก็เท่านั้นแหละครับ ไม่ได้ไปอ้างว่า
 เป็นเครื่องแกวอะไรต่าง ๆ แต่เห็นเหตุซึ่งเป็นบทเรียน อีกบทหนึ่งของเรา
 ซึ่งจะต้องเอาเข้าไปใส่ไว้ในวิธีการที่จะดำเนินการให้รัดกุมยิ่งขึ้น เรื่องนี้ขอ
 เรียนว่า จนกระทั่งบัดนี้ทั้งรัฐบาลและเจ้าหน้าที่ไล่ลงไป จนกระทั่งถึงผู้รับผิดชอบ

LIRT

ชอบคนสุดท้ายนั้นยังทำหน้าที่ได้ครบถ้วนอยู่ กำลังนี้คณะรัฐมนตรีได้จัดการทำ
ขึ้นมาใหม่ คือเอาความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยซึ่งมีอยู่ด้วยกันนั้น เอามา
ประสานกันไว้เป็นฉบับเดียวกัน แล้วต่อไปนี้ทุกคนที่ทำหน้าที่ ก็จะต้องฉบับเดียว
กันดำเนินการป้องกัน อันนี้ถ้าจะถือว่าเป็นมาตรการใหม่ก็ย่อมจะได้ แต่เก่า
ที่ทำนั้นทุกคนมีหน้าที่เฉพาะตัวของตัวอยู่ทั้งนั้นขอเรียนว่ารัฐบาลได้ทำครบถ้วน
ทุกอย่างครับ จนกระทั่งถึงเวลานี้หมายกำหนดการ หลังจากวันที่เกิดเหตุเมื่อ
วันที่ ๒๒ นั้นยังได้ทำครบถ้วนอยู่จนกระทั่งถึงทุกวันนี้ ขอท่านสมาชิกได้โปรด
อย่าได้เป็นห่วงเลยว่รัฐบาลจะไปละเลยหรือจะขาดตกบกพร่อง ได้ทำครบ
ถ้วนครับ แล้วความรับผิดชอบนั้นถ้าจะถามกันให้ชัดเจนว่าอยู่ที่ใคร ก็ถามได้
ครับ แต่กรณีที่จะพิจารณานั้นก็ต้องแล้วแต่สถานการณ์ว่าจะขนาดไหน อย่างไร
จะเห็นได้ชัดทีเดียวว่า ถ้าหากถึงกรณีหนักหนานั้น คนที่รับผิดชอบต้องพิจารณา
ตัวเองแน่นอน แต่ในกรณีซึ่งคนรับผิดชอบยังจะต้องอยู่ เพื่อรักษาทำหน้าที่ที่มี
การขาดตกบกพร่องนั้นให้รัดกุมยิ่งขึ้น ก็จำเป็นจะต้องเลือกให้อยู่ ทำหน้าที่ต่อ
ไปก่อน ถ้ากรณีทำอย่างนั้นก็พิจารณา ขอประธานโฆ ที่พูดกันอยู่เสมอ ๆ
นี้แหละครับ ให้พิจารณาตัวเองออกไปละก็ ก็จะต้องเตรียมรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยใส่ซองไว้เป็นแถว เพราะต่อไปนี้อาจลองไปทำอย่างนี้เข้า
อันหนึ่ง ต่อไปใครจะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือรัฐมนตรีคน
ไหนลาออกก็คอยเอาลูกกระเบิดไปโยนตามขบวนเสด็จ ทีม ก็เปลี่ยนใหม่ ทีม
ก็เปลี่ยนใหม่ ไม่มีที่สิ้นสุดหรอกครับ เพราะฉะนั้นกรณีนี้กระผมก็ถือว่าเป็นการ
ตอบกันเป็นการภายในสภา ก็ไม่ได้คิดว่า จะต้องให้ไปกระทบกระเทือนถึง
ความเห็นของใคร แต่ได้ชี้แจงให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบว่า รัฐบาลได้
ทำอย่างรอบคอบ แล้วมีหลักเกณฑ์ ควบคู่ความรู้ความสามารถของทุกคน ซึ่งมี
ความจงรักภักดีไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน ขอขอบคุณครับ

นายสอาด ปิยวรรณ : ขอบคุณมากครับท่านประธาน การที่

LIRT

ทพณฯ รัฐมนตรีตอบมาเมื่อคืนบอกว่า งบประมาณจะถามไปในทำนองว่าใคร
 เป็นผู้รับผิดชอบ แล้วก็ต้องถึงลาออกนั่น ความจริงไม่ใช่อย่างนั้น ทพณฯ
 ครับ เพราะว่างบประมาณจะให้ใครซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบก็ต้องรักษาหน้าที่
 จะต้องพยายามให้ความมั่งคั่งปลอดภัยทุกอย่างแก่องค์ประชุมของเรา ถ้าว่า
 ถึงองค์ประชุมแล้วก็เกี่ยวข้องกันอยู่ เรื่องกำลังอำนาจกันอยู่เมื่อวันที่ ๒๒ ที่
 จังหวัดยะลาที่ถูกวางระเบิดซึ่งห่างจากในหลวงของเรา ประมาณ ๕๐ เมตร
 เท่านั้น แล้วก็ระเบิดอีกครั้งหนึ่งประมาณ ๑๐๐ เมตร ธรรมดาเห็นว่าครั้งนี้
 เป็นการลองเชิงว่าฝ่ายป้องกันความปลอดภัยนี้มีความละเอียดอ่อนแค่ไหน
 อย่างไร งบประมาณจะขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เสียเลย
 ว่า เมื่อเราไปตรวจสอบหรือว่าไปพิสูจน์ตามที่ต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว งบ
 ทุนสามารถเก็บถูกระเบิดมา แล้วสามารถสร้างถูกระเบิดเทียมขึ้นมา นะครับ
 ฉะนั้นงบประมาณจะถามว่า งบที่วางระเบิดนี้จับได้หรือไม่ อย่างไร
 เพราะธรรมดาทุก ๆ คนกำลังเป็นห่วงอยู่ในข้อนี้ครับ อีกอันหนึ่งก็
 อยากจะถามเพราะเกี่ยวข้องกัน คือ ทพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
 ไทยท่านลุกขึ้นมาแล้วก็ทำให้กรรมการคิดนะครับ คิดถึงบ้านถึงเมืองเหมือนกัน
 ธรรมดาที่ท่านประธานคงไม่ให้กรรมการคิดแค่นี้ เพราะว่าธรรมดาเชื่อมั่น
 ครับ คำถามง่าย ๆ ทพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต้องตอบได้อีก
 อันหนึ่งงบประมาณจะถามอย่างนี้ว่า เพราะเหตุใดบ้านเมืองในขณะนี้ ประ
 ชาชนได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับโจรผู้ร้ายชุกชุมมากกว่าตอนที่ทำการปฏิรูป
 ใหม่ ๆ ยิ่งต่อไปนี้เป็นถุกแล้ง โจรผู้ร้ายจะต้องก่อการอาละวาด สร้างความ
 เดือดร้อนกับประชาชนมากขึ้น รัฐบาลโดยเฉพาะ ทพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทยซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ จะมีวิธีการแก้ไขป้องกันอย่างไรบ้าง และ
 ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบในการปราบปรามโจรผู้ร้ายในถุกแล้งปีนี้ ขอถามแค่นี้
 แหะละครับ ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไว้ ในโอกาสนี้

LIRT

ด้วยครับ ความจริงกระผมยังมีมากกว่านี้อีกครับ แต่เกรงใจเวลาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ขอบ
คุณมากครับ แทว่าอันนี้ที่จริงก็เป็นกระตุกถามใหม่ขึ้นมาอีก ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย เชิญครับ

นายสมิคร สุนทรวะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานครับ อันนี้กระผมจะไม่ตอบท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คุณสอาดนะครับ
เพราะประเด็นจะมีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอีกท่านหนึ่งถาม เรื่องเดียวกันนี้
เพราะฉะนั้นประเด็นพียงคำตอบของอีกท่านหนึ่ง ส่วนกรณีคำถามเพิ่มเติมเมื่อ
นี้กระผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์กับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสถานที่ด้วย การ
สืบสวนสอบสวนนั้นขอเรียนว่า เป็นไปด้วยความคืบหน้าเป็นอันมาก พอรู้
เบาะแส รุกชุม ภูษาคของจำนวนบุคคล แล้วความมุ่งหมายตามสมควร ณ
เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนของทางฝ่ายตำรวจ ขอให้รัฐบาลได้ให้ตำรวจ
ใช้เวลาตามสมควร แล้วก็จะได้อายงานให้ทราบ กระผมเชื่อว่าการณอย่าง
นี้เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้ว รัฐบาลคงจะต้องพิมพ์เป็นเอกสารรายงาน ทั้งหมด
สักหนึ่งเล่มส่งให้ท่านสมาชิก แล้วจะเสร็จเรียบร้อยแล้วระหว่างสภานี้ ก็เชื่อ
ว่าจะส่งให้ตามภูมิลำเนาของท่านสมาชิกได้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ต่อไป
นี้เป็นกระตุกถามลำดับที่ ๓ ของคุณสวัสดิ์ คำประกอบ เรื่อง พระราชบัญญัติ
ตำรวจ ตามรัฐธรรมนูญการกระทรวงมหาดไทย ผมขอเรียนเรื่องจำนวน
สมาชิกที่มาประชุมเพิ่มเติมอีกเล็กน้อยเมื่อเวลาเปิดประชุมมีสมาชิก ๑๙๓ ท่าน
บัดนี้รองเลขาธิการรัฐสภาแจ้งว่ามีสมาชิกรายชื่อมาเข้าร่วมประชุม ๒๒๑ ท่าน ขอ
เชิญคุณสวัสดิ์ คำประกอบ ครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ : ท่านผู้เป็นประธาน กระผมขอตั้ง
กระตุกถาม ตามรัฐธรรมนูญการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

LIRT

๑. การที่คดีอาชญากรรม ปล้น ข้าราชการโมย จี้ จับตัวเรียกค่าไถ่ เพิ่มขึ้น และอื่น ๆ มีอยู่ทั่วไปในขณะนี้ และในบุคคลสมัยของรัฐบาลก่อน ๆ ทั้งได้เพิ่มปริมาณและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นเป็นลำดับมา ไม่มีแนวโน้มว่าจะเบาบางลงได้โดยนั้น ท่านทราบหรือไม่ว่าสาเหตุมาจากอะไร อะไรเป็นสมุฏฐานที่ทำให้คดีอาชญากรรมไม่ลดลงมีแต่จะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ท่านมีนโยบายที่จะแก้ไขอย่างไร

๒. รัฐบาลนี้ทราบหรือไม่ว่ากิจการตำรวจเป็นกระบวนการยุติธรรม เช่นเดียวกับศาลและอัยการ แต่ศาลกับอัยการต่างก็มีกฎหมายวางรูปแบบและอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจนยกฐานะและระดับให้สูงขึ้นเพื่อให้สมกับเป็นกระบวนการยุติธรรมมานานแล้ว แต่กิจการตำรวจ รัฐบาลยังไม่ให้ความสำคัญอย่างจริงจัง ความจริงแล้วตำรวจเป็นผู้คุมกิจการความยุติธรรมเบื้องต้นให้แก่ประชาชน ถ้าการให้ความยุติธรรมในเบื้องต้น เช่นการทำสำนวน การสืบสวน การสอบสวน ของตำรวจเกิดบกพร่องหรือไม่ได้เอาจริงเอาจัง จนเป็นเหตุให้ส่วนวนคดี หละหลวมหรือผิดพลาคขึ้นแล้วแม้อัยการกับศาลจะเที่ยงธรรมหรือเอาจริงเอาจัง เพียงใด ผลแห่งความยุติธรรมก็จะไม่เกิดขึ้นได้เลย เพราะศาลกับอัยการต้องมานั่งพิจารณาคดีความบนความไม่ถูกต้องที่ตำรวจทำสำนวนส่งมาให้พิจารณา ถึงนั้นจึงมีอยู่บ่อย ๆ ที่อัยการและศาลได้ตัดสินผู้บริสุทธิ์เข้าคุกและก็มีอยู่เป็นอันมากที่อัยการและศาลได้ดำเนินการพิจารณาและตัดสินปล่อยจำเลยที่ได้กระทำผิดจริง ทั้งนี้เพราะพยานหลักฐานที่ตำรวจทำสำนวน เสนออัยการ เพื่อฟ้องศาลนั้นยังน้อยเกินไปไม่พอที่จะให้ศาลลงโทษผู้กระทำผิดจริง ๆ นั้นได้ เมื่อความจริงเป็นเช่นนี้ ท่านจะให้ความสำคัญแก่กิจการตำรวจและถือว่ากิจการตำรวจเป็นกระบวนการยุติธรรมเบื้องต้นที่สำคัญได้หรือไม่

๓. รัฐบาลไม่มองเห็นความสำคัญของตำรวจหรือไม่ และมองเห็นหรือไม่ว่าคดีอาญา อาชญากรรมต่าง ๆ ที่มีอย่างแพร่หลายในประเทศไทยนั้นจะเบาบางลงได้ก็ขึ้นอยู่กับกิจการตำรวจเป็นสำคัญ ถ้ารัฐบาลเห็นห้องในข้อนี้ จึง

LIRT

ขอถามว่า ท่านจะยกฐานะและการดำเนินงานกิจการของตำรวจให้อยู่ในระบอบการยุติธรรมเช่นเดียวกับศาลและอัยการได้หรือไม่ ให้นิพระราชบัญญัติตำรวจขึ้นโดยเฉพาะฉบับหนึ่ง เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติตุลาการและพระราชบัญญัติอัยการ ซึ่งได้แยกออกจากพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนทั่วไป เพราะถือว่าตุลาการกับอัยการเป็นข้าราชการฝ่ายกระบวนการยุติธรรมทั้งนี้จะได้หรือไม่ขอเรียนถาม

นายสมัคร สุนทรเวช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ที่ถามว่า ขณะนี้อาชญากรรมได้เพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ มีสาเหตุและสมุฏฐานจากอะไร และรัฐบาลมีนโยบายจะแก้ไขอย่างไรนั้น ขอเรียนว่า อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมอย่างหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นในทุกสังคมทุกยุคทุกสมัย สำหรับในปัจจุบันนั้นอาชญากรรมมิได้เพิ่มขึ้นหรือว่ามีปริมาณทวีความรุนแรงขึ้นแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้ามสถิติคดีอาญาแทบทุกประเภทในขณะนี้แนวโน้มลดลงเป็นลำดับ กระผมขอนำสถิติคดีอาญาอุกฉกรรจ์ทั่วประเทศในช่วงระยะ ๖ เดือน ระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๕ กับเดือนตุลาคม ๒๕๖๕ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๖ คือช่วงระยะเวลา ๖ เดือนที่ยังไม่ได้มีการปฏิรูปกับ ๖ เดือนหลังการปฏิรูปนั้นมีสถิติคดีอาญาแตกต่างกันอย่างไรบ้าง ก่อนการปฏิรูป คดีฆ่าคนตายมีคดีเกิดขึ้นช่วง ๖ เดือนนั้นสถิติต่อไปนี้ เป็นครั้งปีทั้งนั้นนะครับ ๖,๖๔๓ ราย จับคนกระทำผิดได้ ๑,๒๗๑ ราย คิดเป็นการจับคนกระทำผิดได้ร้อยละ ๑๘ หลังปฏิรูปเกิดขึ้น ๔,๓๒๖ ราย จับได้ ๔๔๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๒ ขอให้ดูความแตกต่างนะครับ แต่ก่อนนี้เกิดขึ้น ๖ เดือน ๖,๖๐๐ ราย เคียวนี่เหลือ ๔,๓๐๐ ราย คดีแต่ก่อนนี้จับได้ ๑๘ เปอร์เซ็นต์ เคียวนี่จับได้ ๒๒ เปอร์เซ็นต์ คดีลดลง ๒,๓๒๗ คดี คดีปล้นทรัพย์ ก่อนปฏิรูปคดีเกิดขึ้น ๒,๖๖๗ ราย ปฏิรูปแล้วคดีเหลือเพียง ๑,๒๐๘ ราย ลดลง

LIRT

๑,๔๔๔ ราย เมื่อก่อนนั้นจับผู้กระทำความผิดไคร้อยละ ๓๒ เคียวนี่จับผู้กระทำความผิดไคร้อยละ ๔๑ คดีชิงทรัพย์ เมื่อก่อนปฏิรูปเกิดขึ้น ๔๐๓ ราย ปฏิรูปแล้วเกิดขึ้น ๒๔๔ ราย เมื่อก่อนนั้นจับผู้กระทำความผิดไคร้อยละ ๓๐ เคียวนี่จับไคร้อยละ ๓๑ คดีวางเพลิง เมื่อก่อนปฏิรูป วางเพลิงกันครึ่งปี ๑๒๔ ราย หลังปฏิรูป ๔๘ ราย คดีลกลง ๒๕ ราย นอกเหนือไปจากนี้คดีอื่น ๆ นะครับ ลักโค ลักกระบือ ลักรถยนต์ ลักจักรยานยนต์ จับคนเรียกค่าไถ่ ลดลงทั้งนั้นครับ คดีในข้อเท็จจริงนั้นลดลง แต่คดีบางคดีบางประเภท คดีที่ไม่ใช่คดีอาญากรรมจ้อย่างนี้ ไม่ใช่คดีอาญาและทรัพย์สิน คดีประเภทปราบคนเล่นการพนัน คดีประเภทจับคนค้าเฮโรอีน จับคนสูบเฮโรอีน คดีพวกนี้เพิ่มขึ้นครับ แล้วในสถิตินั้น ถ้าคดีพวกนี้เพิ่มขึ้น ถือเป็นความสามารถของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ถ้ามีคนเล่นการพนันอยู่ ๑,๐๐๐ ราย จับที่ละ ๒๐ ราย แล้วต่อมาจับที่ละ ๔๐๐ ราย อย่างนี้ไม่ใช่สถิติคดีอาญาเพิ่มขึ้น แต่เป็นความสามารถของเจ้าหน้าที่มากขึ้น คนสูบเฮโรอีนมีอยู่ ๑๐๐,๐๐๐ คน จับที่ละ ๓,๐๐๐ ราย แต่ต่อมาจับที่ละ ๔๐,๐๐๐ ราย คดีอย่างนี้ถือเป็นความสามารถของเจ้าหน้าที่ที่จะกวาดล้างให้หมดไป เพราะฉะนั้นคดีอาญาบางประเภทสูงขึ้นบางอย่างนั้น เป็นความสามารถของเจ้าหน้าที่ตำรวจ คดีบางอย่างี่ลดลงที่กระผมแสดงให้ดูนี้ ถึงจะเป็นการแสดงความสามารถของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่อย่างไรก็ตามยังมีข้อน่าสังเกต คดีอาญาบางประเภทมีสถิติคดีเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ที่กระผมนำมาเรียนเป็นตัวอย่างนั้น เพราะว่ามีเหตุซึ่งอาจจะไถ่กราบเรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบ คดีจับคนเรียกค่าไถ่ มีสถิติคดีเพิ่มขึ้นตามสมควร กรมตำรวจก็ค้นคว้าหาสาเหตุ เจ้าหน้าที่ในระดับสูงของเรา นั้นออกไปในที่ที่เกิดเหตุด้วยตัวเองเพื่อต้องการจะทราบว่า ทำไมคดีอย่างนี้ถึงเกิดขึ้น คำให้การของคนร้ายที่ถูกจับไถ่นั้นยืนยันไว้ชัดเจน มีหลักฐานบันทึกไว้ที่สถานีตำรวจโคราชว่าที่จับคนเรียกค่าไถ่นั้น เพราะได้ข่าวไถ่ตัวอย่างจากหน้าหนังสือพิมพ์ สื่อมวลชนหลายประเภทรวมทั้งวิทยุกระจายเสียงได้ เผยแพร่ข่าว

LIRT

นี้ เห็นว่าเป็นการกระทำที่หาเงินได้ง่ายดี กระผมมากราบเรียนนั้นไม่ต้องการ
จะโทษสื่อมวลชนแขนงอื่น แต่ขอเรียนว่า มีเหตุ ซึ่งจำเป็นจะต้องกราบเรียน
เอาไว้ ถ้าท่านผู้ใดเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในส่วนนี้ก็จะได้ทราบว่า เหตุผลเกิดมา
จากอะไร กรณีที่ท่านทั้งหลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเอา
คำถามนี้เข้ามาให้รัฐบาลทราบนั้น กระผมแน่ใจว่าท่านไม่ได้อะไรจะเห็นว่า
รัฐบาลนี้ไม่มีความสามารถ แต่ท่านได้รับความรู้สึกจากการรายงานข่าวซึ่งมีอยู่
ทุกวัน ขอกราบเรียนสาเหตุที่เป็นความจริงซึ่งเราจะปฏิเสธไม่ได้เลยว่า
ชาวอาชญากรรมเวลานี้อยู่ในหน้าหนังสือพิมพ์มาก ที่มากนั้นเพราะเหตุว่าในอดีต
นั้นข่าวทั่วไปที่เป็นที่สนใจของประชาชนอย่างยิ่งตลอดมานั้น คือข่าวการเมือง
ข่าวการเปลี่ยนแปลงของบ้านเมือง ข่าวการทะเลาะเบาะแว้งกันของนักการ
เมือง ข่าวการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง ข่าวการสาวไส้อะไรต่าง ๆ มีอยู่เป็น
ประจำ ชาวอาชญากรรมนั้นจะมาอยู่ในลำดับหลัง กระผมเองไม่ใช่คนหนังสือพิมพ์
โดยอาชีพ แต่ก็ใคร่จุกมักคุ้นกับบุคคลซึ่งเป็นหัวหน้าข่าวซึ่งได้เล่าให้ฟังด้วยตัวเอง
ว่าในอดีตนั้น ข่าวซึ่งเข้าโรงพิมพ์จะเป็นข่าวการเมืองประมาณ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
ชาวอาชญากรรม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นั้น จะเลือกใช้ข่าวการเมืองมากกว่าชาว
อาชญากรรม ชาวอาชญากรรมนั้นจะตกไปอยู่ในเวลาที่ไม่มีข่าวอื่นแล้วถึงจะใส่
หรือไปอยู่ในหน้าหลังของหนังสือพิมพ์ อยู่ส่วนท้าย ๆ ชาวอาชญากรรมซึ่งเกิน
จริง ๆ ต้องเกิดขึ้นใกล้ใจกลางเมืองจริง ๆ มีวิธีการพิสดารจริง ๆ ถึงจะได้
ขึ้นหน้า ๑ ชาวอาชญากรรมจากทั่วประเทศแต่ก่อนนั้นจะไม่มีโอกาสขึ้นหน้า ๑
ในหนังสือพิมพ์ แต่จะอยู่หน้า ๘ อยู่ในข่าวท้องถิ่นธรรมดา หน้า ๘ ของหนังสือ
พิมพ์ซึ่งรายงานข่าวทั่วประเทศ ปัจจุบันนี้ ข่าวการบ้านการเมืองนั้นได้ลดน้อย
ถอยลงเป็นอันมาก รัฐบาลเสนอการให้สัมภาษณ์อาทิตย์ละ ๓ ครั้ง ไม่มีการ
สัมภาษณ์กันที่กระทรวง ไม่มีการทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างรัฐมนตรี ไม่มีการ
สาวไส้ ไม่มีการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวงที่จะเอามาเล่นใช้กันเป็นเนื้อที่ข่าว ๆ

LIRT

ก็เป็นธรรมดาอยู่เองครับของคนที่ต้องประกอบหนังสือพิมพ์ที่จะต้องทำให้ชาวเต็มหน้าหนังสือพิมพ์เสมอ โดยจะรู้สึกตัวหรือไม่รู้สึกตัวก็ไม่ทราบได้ ชาวหนังสือพิมพ์นั้นชาวอาชญากรรมได้ขึ้นมาทดแทนเข้ามาอยู่ในหน้า ๑ เป็นอันมาก แล้วชาวอาชญากรรมต่างจังหวัดซึ่งเคยอยู่ในหน้า ๘ นั้น ได้กลับเข้ามาอยู่ในหน้า ๑ คดีข่มขืนรุนแรงซึ่งเคยมีมากนั้นสถิติก็ยังใกล้เคียงกว่าแต่ก่อน แต่ว่าแต่ก่อนนั้นชาวนี้จะมีอยู่ในหน้า ๘ หรืออาจจะต้องถูกโยนทิ้งไป ไม่ลง แต่ปัจจุบันนี้จะมีลงจะข่มขืนกันอยู่สุดหยาบปลายชายแดนไทยทางภาคใต้หรือสุดขึ้นไปทางเหนือหรือทางตะวันออกนั้นจะเข้ามาลงเสมอ เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องซึ่งทำให้รัฐบาลนี้ต้องมีความรับผิดชอบมากขึ้นอย่างหนึ่ง หรือเป็นเรื่องว่ารัฐบาลนี้ไม่สามารถที่จะดำเนินการปราบปรามให้รัดกุมได้ ขอเรียนครับว่า เราเก็บสถิติไว้เรียบร้อยแล้ว ขอเรียนว่าตัวอย่างที่เพิ่มขึ้นนั้นอย่างที่ได้กราบเรียนไว้เมื่อสักครู่นี้ เป็นข้อเท็จจริงซึ่งเจ้าหน้าที่ในระดับสูงของรัฐบาลได้ไปประสบพบเห็นมาจริง ๆ เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนข้อนี้ไว้เบื้องต้นว่า ถ้าถามว่าลดลงหรือเพิ่มขึ้นนั้น คดีอาญาที่เป็นคดีอุกฉกรรจ์ ๑, ๒, ๓, ๔ ที่กระผมกราบเรียนเมื่อคืนลดลงโดยเฉลี่ยแล้วประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของที่เคยเกิดขึ้น ส่วนคดีอื่น ๆ นั้นขอเรียนว่าเป็นสถิติเพิ่มขึ้นซึ่งรัฐบาลพอใจ เช่นการปราบปรามการเล่นการพนัน การปราบปรามสุบยาเสพติด การปราบปรามการค้ายาเสพติด การปราบปรามการผลิตยาเสพติด คดีพวกนี้เพิ่มขึ้นทั้งนั้นครับ เพราะเจ้าหน้าที่ปัจจุบันนี้ทำงานโดยไม่ต้องดูหน้าไปปะจุมกรัฐมนตรีคนไหน ขอเรียนต่อไปว่า

๑. ข้อถามเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมนั้น รัฐบาลได้กำหนดนโยบายและมาตรการการป้องกันอาชญากรรม แก้ไขไว้ทั้งปัญหาเฉพาะหน้าและปัญหาระยะยาว สำหรับการป้องกันแก้ไขเฉพาะหน้าก็คือ ข้อ ๑ ได้แก่ประกาศใช้อำนาจตามมาตรา ๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเกี่ยวกับคดีอาชญากรรม ๓ ประเภท คือ การผลิต การค้ายาเสพติดให้โทษ การวางเพลิง และการข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่า ส่วนการ

LIRT

จับคนเรียกค่าไถ่นั้นคณะรัฐมนตรีได้มีมติจะพิจารณาเป็นราย ๆ ไป

๒. ได้จัดตั้งศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมขึ้นในกระทรวงมหาดไทยเพื่อเร่งรัดตรวจสอบป้องกันอาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓. ได้จัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษในสำนักงานรัฐมนตรีเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ โดยการทำให้เป็นระดับใหญ่ในระดับเทียบเท่ากรม แล้วดำเนินการไม่ให้เป็นคณะกรรมการซึ่งตั้งขึ้นประชุมกันแล้ว ก็ล่อย ๆ เฉย ๆ แต่เป็นคณะกรรมการซึ่งมีสำนักงานดำเนินการ แล้วเริ่มดำเนินการโดยใช้ความรู้ความสามารถของเราเองทั้งหมดโดยไม่ได้พึ่งชาวต่างชาติเลย จนกระทั่งเราทำของเราเองมา ๑ เดือน ๒ เดือน ๓ เดือน ๔ เดือน ๕ เดือน ๖ เดือน นั้นได้รับความสนใจจากคนทั่วโลกเป็นอันมาก ที่รัฐบาลตัดสินใจเขายาเสพติดรวมทั้งเฮโรอีน มอร์ฟีน กัญชาเกือบ ๓ ตัน นั้นเป็นการกระทำซึ่งได้รับการยกย่องสรรเสริญจากบุคคลซึ่งได้รับความเดือดร้อนจากเรื่องนี้ทั่วโลก ขอเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า เมื่อวันที่เราเขานั้นนักข่าวเดินทางมาจากทั่วโลกเพียงเพื่อได้มาเห็นการเผา มาเป็นสักขีพยานในการเผา บางคนมาแค่เข้าเพื่อมาดูที่เขาเรียกว่า สปอตเทสติ้ง (Spot testing) เลือกหยิบตรงนั้นแล้วทดสอบว่าเป็นเฮโรอีนหรือไม่ เจาะตรงนี้เป็นจริงหรือไม่ เขาไม่ได้ใช้พยานของคนไทยเราเองหรอกครับ นักข่าวต่างประเทศตามมากู อีกไม่ช้าไม่นานก็จะเผาอีก เพราะรัฐบาลนี้ไม่เคยมีส่วนใดส่วนเสียกับกิจการค้าประเภทนี้ เพราะฉะนั้นก็ปราบกันไต่ตลอดรอดฝั่ง เวลานี้มากมายหลายประเทศซึ่งยื่นความจำนงให้ความช่วยเหลือเมื่อรัฐบาลตัดสินใจตั้งคณะกรรมการ เริ่ม ดำเนินงานนั้นหน่วยงานบางหน่วยในต่างประเทศ ซึ่งระงับยับยั้งการให้ความช่วยเหลือไว้นั้นได้เริ่มกลายความช่วยเหลือ แล้วส่งเครื่องมือเครื่องใช้เข้ามาให้ในทันที คณะเจ้าหน้าที่ตำรวจของเราซึ่งไปประชุมเกี่ยวกับยาเสพติดทั่วโลกนั้น ได้รับการยกย่องทุกหนทุกแห่งที่เขาไปร่วมประชุมว่าเรานั้นได้เริ่มดำเนินการเรื่องนี้อย่างจริงจัง

LIRT

๔. ได้ดำเนินการให้ประชาชนร่วมมือเพื่อป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในท้องที่ของตนเอง เช่น โครงการอาสาสมัครต่อต้านอาชญากรรม ที่เรียกกันว่า อส.ทอ. และโครงการราษฎรอาสาสมัครพัฒนาท้องถิ่นและป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ที่เรียกว่า รส.พป. กรณีนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่รอบกรุงเทพมหานครจะเคยสังเกตเห็นที่ปากน้ำที่มีในเมืองนนท์ก็มีที่เมืองปทุมธานีก็มี ๓ จังหวัดนี้แต่ละครั้งมีหน่วยงานที่เกิดขึ้นอย่างนี้คนธรรมดา ๆ มีงานมีการหาเงินแต่ละครั้งเลิกจากงานแล้ว เขาเข้ามาฝึกฝนกันเป็นเวลา ๗ วัน เสร็จเรียบร้อยแล้วมีเครื่องแบบ เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมมือด้วย จังหวัดหนึ่งมีกว่าพันคนครึ่งเวลานี้ แล้วเขาอยู่เวรอยู่ยามกันคนละ ๔ ชั่วโมง ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ผลัดเปลี่ยนกัน ใครซึ่งสามารถจะออกเวรออกยามที่อื่นได้มาช่วย ถ้าวินตำรวจทำ พอเป็น ๑๖-๓๐ นาฬิกา แล้วคนพวกนี้แต่ละครั้งช่วยต่อต้านป้องกันอาชญากรรม ทำกันอยู่ใน ๓ จังหวัด โดยรัฐบาลไม่เคยจ่ายเงินสักบาทเดียว แต่เป็นอาสาซึ่งราษฎรใน ๓ จังหวัดนั้นเข้ามาช่วยราชการงานตำรวจ และเป็นงานซึ่งได้รับผลสำเร็จน่าชื่นใจมาก คดีอาชญากรรมใน ๓ จังหวัด ซึ่งเคยมีมากแต่ก่อนนั้น ก็ลดลงอย่างฉับพลันเป็นอันมาก

๕. ทางฝ่ายตำรวจได้จัดทำแผนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเป็นพิเศษเฉพาะกิจ เช่น แผนป้องกันการปราบปรามโจรผู้ก่อการร้ายในหน้าแล้ง แผนป้องกันปราบปรามอาชญากรรมการลักขโมยโค กระบือ แผนป้องกันการปราบปรามโจรเรียกค่าไถ่ และอื่น ๆ เป็นต้น โดยร่วมมือประสานงานกับฝ่ายปกครองอย่างใกล้ชิด สำหรับมาตรการในระยะยาวนั้นรัฐบาลตระหนักดีว่าภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหา อาชญากรรม รัฐบาลจึงได้ดำเนินการแก้ไขโดยดำเนินการตามโครงการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ มีโครงการต่อเนื่อง โครงการสนับสนุนที่ตั้งขึ้นใหม่ ดำเนินการตามแผนพัฒนา ฉบับที่ ๕ ก็มุ่งหวังที่จะสร้างความ

LIART

เป็นธรรมในสังคมภายใต้ความมั่นคงของชาติ โดยเน้นที่ความเหลื่อมล้ำต่ำสูงทางฐานะเศรษฐกิจของบุคคลให้น้อยลงแล้วก็เสริมสร้างสวัสดิภาพทางสังคมแก่คนส่วนใหญ่ จึงคาดว่าแผนพัฒนานี้แหละครับจะช่วยเป็นปัจจัยแก้ไขสาเหตุของอาชญากรรมอีกทางหนึ่งด้วย

ข้อ ๒ ที่ถามว่า รัฐบาลจะให้ความสำคัญแก่กิจการตำรวจ และถือว่ากิจการตำรวจเป็นกระบวนการยุติธรรมเบื้องต้นที่สำคัญยิ่งเช่นเดียวกับศาลและอัยการไต่หรือไม่นั้น ขอเรียนว่า ในทางกฎหมายก็โดยยอมรับว่ากิจการตำรวจเป็นองค์กรเบื้องต้นของกระบวนการยุติธรรมแล้วครับ เช่นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาที่กำหนดแนวในการปฏิบัติเกี่ยวกับด้านการจับกุม การสืบสวนสอบสวนในประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายอื่น ๆ ก็ยอมรับว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นเป็นเจ้าพนักงาน จึงมีบทบัญญัติให้ความคุ้มครองเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามหน้าที่อยู่แล้ว สำหรับรัฐบาลนี้ตระหนักดีครับว่านอกจากกิจการตำรวจเป็นองค์กรเบื้องต้นของกระบวนการยุติธรรมแล้ว ยังมีบทบาทรับผิดชอบในฐานะที่จะเสริมสร้างความถูกต้องในสังคมและเป็นที่พึ่งพิงใกล้ชิดของประชาชนมากกว่าองค์กรกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ การปฏิบัติภารกิจของตำรวจจำเป็นต้องมีโน้มน้ามน้ำใจเพื่อออกมการของระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยยึดถือตัวบทกฎหมายเป็นหลักในการปฏิบัติหน้าที่ รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมสมรรถภาพ ขวัญใจ กำลังใจของเจ้าหน้าที่ฝ่ายตำรวจหลายประการ เช่น จัดสร้างที่อยู่อาศัยเป็นสวัสดิการให้แล้วก็ขณะนี้กำลังปรับปรุงอาวสุยทโศปกรณ์ เครื่องมือสื่อสารให้

ข้อ ๓ ที่ถามว่า รัฐบาลนี้จะยกระดับฐานะตำรวจให้อยู่ในกระบวนการยุติธรรมเช่นเดียวกับศาลและอัยการไต่หรือไม่ว่าจะให้พระราชบัญญัติตำรวจโดยเฉพาะเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติตุลาการหรืออัยการไต่หรือไม่นั้น ขอเรียนว่า ตำรวจเป็นองค์กรที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอยู่แล้ว แต่เนื่องจาก

LIRT

ภารกิจของตำรวจไม่ได้รับนิยมนเฉพาะการจับกุม ทำความผิดตามกฎหมาย และสืบสวนสอบสวนคดีอาญาเท่านั้น แต่ยังรับผิดชอบงานด้านป้องกันปราบปราม อาชญากรรม การป้องกันปราบปรามและต่อต้านการแพร่กซึม บ่อนทำลาย ยุกการร้ายคอมมิวนิสต์ การรักษาความมั่นคงของชาติด้านชายแดนควบภารกิจการของตำรวจนั้นจึงมีทั้งที่เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมและการปกครอง ซึ่งจะ ต้องร่วมมือประสานงานกันอย่างใกล้ชิดกับข้าราชการพลเรือนอื่น ๆ เช่น ข้าราชการการฝ่ายปกครอง ฝ่ายสรรพสามิต ฝ่ายศุลกากร เป็นต้น ดังนั้นภารกิจของตำรวจจึงแตกต่างกับภารกิจของศาลและอัยการ ซึ่งมีภารกิจทางด้านยุติธรรม แต่เพียงด้านเดียว ควบเหตุผลดังกล่าว ข้าราชการตำรวจจึงมีฐานะเป็น ข้าราชการพลเรือนประเภทหนึ่ง อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือนซึ่งไม่ได้มีปัญหายุ่งยากถึงขนาดที่จะเป็นอุปสรรคในการบริหาร งานแต่อย่างใด ทั้งนี้ก็เพราะว่าตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ มาตรา ๑๑๑ ก็มีบทบัญญัติเปิดโอกาสให้มีพระราชกฤษฎีกาเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนชั้น เงินเดือน การรักษาวินัย การออกจากราชการของข้าราชการตำรวจที่มียศ แตกต่างไปจากข้าราชการพลเรือนสามัญ ทั้งนี้ก็เพื่อความคล่องตัวในการบริหาร ทำให้อยู่แล้วครับ อีกประการหนึ่งก็ตามประกาศของคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ ๒๑๔) ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ข้อ ๓๔ ก็เปิดโอกาสให้พระราชกฤษฎีกาเพื่อแบ่งเขตการปกครอง การบังคับบัญชาของตำรวจได้ซึ่งแตกต่างไปจากกระทรวงทบวงกรมอื่น ๆ ทั้งนี้ ก็เพื่อความคล่องตัวในการบริหารทั่วไป ในการปกครองบังคับบัญชา ฉะนั้น รัฐบาลเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะต้องให้พระราชบัญญัติตำรวจขึ้นโดยเฉพาะ ถ้าหากมี ปัญหาที่มีอุปสรรคในการบริหารอันจะกระทบกระเทือนถึงประสิทธิภาพตำรวจ ก็ ยังสามารถจะแก้ไขโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาได้ อย่างไรก็ดีกระทรวงมหาดไทยก็ตระหนักถึงความสำคัญของราชการตำรวจที่มีต่อกระบวนการยุติธรรม

LIRT

เป็นอันมาก ซึ่งได้พยายามดำเนินการปรับปรุงสมรรถภาพและขวัญของราชการ
ตำรวจซึ่งได้ทราบเรียนไปทราบเมื่อสักครู่นี้ ขอขอบคุณครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ : ท่านผู้เป็นประธาน ตามที่ท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ตอบกระทู้ถามต่อสภาที่ว่าสถิติคืออาชญา-
กรรมประเภทอุกฉกรรจ์ได้ลดลงนั้น ขอให้จริงจะเป็นประการใดก็อยากจะขอ
ทราบทราบเรียนว่า กระผมเองเห็นจะยอมรับว่าหลังการปฏิรูปใหม่ ๆ ใน
เดือนแรกหรือ ๒ - ๓ เดือนแรก สถิติอาชญากรรมอุกฉกรรจ์ได้ลดลงไปเป็นอัน
มาก กระผมเคยได้สอบถามผู้กำกับตำรวจนครสวรรค์ว่า ที่อำเภอเมือง
นครสวรรค์ซึ่งมีคดีอุกฉกรรจ์มากมายเหลือเกินทุกเดือนเป็นประจำ แต่ในเดือน
ที่มีการปฏิรูปนั้นปรากฏตลอดเดือนเป็นประวัติการณ์ว่าไม่มีคดีอุกฉกรรจ์เลยแม้แต่
คดีเดียว อันนี้ยอมรับ ทางรัฐบาลได้ทราบหรือไม่ว่าคดีอุกฉกรรจ์ที่ได้ลดลงไป
นั้นได้ลดลงในช่วงระยะแรกของการปฏิรูป คือในเดือนแรก ใน ๒ เดือนแรก
และ ๓ เดือนแรก ก็ค่อย ๆ เพิ่มปริมาณทีละน้อย ๆ ขึ้นเป็นลำดับ เมื่อเอา
สถิติจำนวนส่วนรวม ๖ เดือน หลังการปฏิรูปกับ ๖ เดือนในปัจจุบันนี้ ก็คงจะ
ต้องแตกต่างกัน หรือจะเอา ๖ เดือนก่อนการปฏิรูปก็คงจะแตกต่างกัน แต่ถา
จะเอาเฉพาะเดือนต่อเดือน สมมุติว่าเดือนสิงหาคม เมื่อ ๖ ปีที่แล้ว กับเดือน
สิงหาคมในปีนี้ สถิติจะเป็นประการใด อยากจะให้เทียบอย่างนั้น แต่อย่างไร
ก็ตาม ถ้าไม่ได้ปรากฏว่าที่จะได้ทราบสถิติจนเกินไปนัก เพียงแค่ถามและขอ
ย้าว่า รัฐบาลควรจะมีแรงริบหาทางแก้ไขในปัญหาเหล่านี้ เพราะกรณีที่โจรผู้ร้าย
คดีอุกฉกรรจ์ได้ชุมนุมขึ้นทีละเล็กละน้อยเรื่อยมาหลังปฏิรูปจนบัดนี้นั้น ได้ก่อให้เกิด
เกิดความเสียหายในด้านเศรษฐกิจ การทำมาหากินของประชาชน ความหวาด
กลัวของประชาชนทั่วไปแม้แต่ในกรุงเทพมหานคร จะจริงอย่างท่านรัฐมนตรีว่า
ก็ได้ว่าในสมัยก่อนหนังสือพิมพ์ไม่สู้จะลงข่าวอาชญากรรมนัก แต่จะอย่างไรก็ตาม
ในหน้าหนังสือพิมพ์ปัจจุบันนี้ มีข่าวสะเทือนขวัญอยู่ตลอดเวลา แม้แต่เมื่อเช้านี้

LIRT

หม่อมราชวงศ์หญิงกัญญาศกรมโนบ้านพักในกรุงเทพมหานคร เหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้รัฐบาลจะนั่งนอนใจไม่ได้ รัฐบาลจะต้องถือเป็นปัญหาและหน้าที่อันสำคัญที่จะต้องแก้ไขบังคับเพื่อให้เสร็จสิ้นหรือให้เบาบางลงให้ได้ สำหรับปัญหานี้จะไม่ขอล่าวหรือกักรับ เป็นปัญหาที่ขอฝากไว้แก่รัฐบาล แต่ใครจะขอเรียนไว้ประการหนึ่งว่า กระผมขอยอมรับว่าหลังปฏิรูปมาจนบัดนี้กิจการตำรวจดีขึ้นมาก การเอาจริงเอาจังของตำรวจทั่ว ๆ ไป ทั้งนครบาลและภูธรเป็นที่พอใจพอสมควร ในฐานะที่กระผมมีความเกี่ยวข้องและเกี่ยวพันกับกิจการกระบวนการยุติธรรมของตำรวจ ศาลและอัยการตลอดเวลา ขอยอมรับว่าข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของตำรวจในปัจจุบันนี้โดยเฉพาะผู้บัญชาการตำรวจภูธรทั้ง ๔ ภาคเป็นที่น่าพอใจของประชาชนเป็นอันมาก ขอยืนยันไว้ ณ ที่นี้ด้วย แต่จะอย่างไรก็ตาม จึงอยากจะขอเรียนถามต่อไปว่า เมื่อกิจการตำรวจมีความสำคัญเช่นนี้ กระผมอยากจะเห็นว่ารัฐบาลนี้ได้หยิบยกความสำคัญของตำรวจนี้ขึ้นมาพิจารณาแก้ไขกันอีกสักครั้งหนึ่ง ในสมัยยุครัฐบาลที่มีการปฏิรูป เราควรจะมีการปรับปรุงกิจการตำรวจหรือไม่ รัฐบาลที่เคารพ กระผมใครจะขอถามว่า กิจการตำรวจเป็นกิจการอยู่ในกระบวนการยุติธรรมที่สำคัญ ถึงแม้ว่าจะไม่ถึงใหญ่ไปกว่าความสำคัญของศาล ไม่ถึงใหญ่ไปกว่าความสำคัญของอัยการ แต่ก็แน่นอนจะไม่น้อยไปกว่าบุคคลที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมต่าง ๆ หรือเกี่ยวพันยอมรับที่ว่าความสำคัญของกระบวนการยุติธรรมที่จะให้แก่ประชาชนนั้นอยู่ที่ตำรวจเป็นประการสำคัญ อย่างที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วว่าในคดีอุกฉกรรจ์หรือคดีอาญาใด ๆ ก็ตาม ถ้าหากตำรวจหละหลวมไม่เอาจริงเอาจัง หรือตำรวจเกิดทำเสียหายแต่เบื้องต้น แม้อัยการกับศาลจะเพ่งชมหรือพิจารณาประการใดก็ตาม ก็ไม่สามารถจะให้ความยุติธรรมแก่สังคมได้ อันนี้ใช่หรือไม่ ท่านรัฐมนตรีเคยเห็นหรือไม่ว่าอัยการและศาลต้องมาพิจารณาความกันในศาลนั้น บนฐานที่ไม่ถูกต้องเลย ในจำนวน จำเลยซึ่งตำรวจทำมาอย่างไม่ถูกต้อง หรือบางครั้งถูกต้องแต่

LIRT

ศาลและอัยการต้องปล่อยตัวผู้ต้องหาไปในที่สุด ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จึงขอ
 ประทานกราบเรียนว่า ความยุติธรรมในสังคมนั้นเราต้องถือว่าตำรวจเป็น
 อันดับ ๑ เหมือนฐานของเจตีย์ ถ้าฐานของเจตีย์เอียง ยอกเจตีย์ก็เอียงไป
 ด้วย ไม่สามารถจะแก้ไขคืนมาได้ แต่ขอถามว่า รัฐบาลทุกรัฐบาลที่ผ่านมาได้
 คำนึงถึงความสำคัญของตำรวจที่จะคงความยุติธรรมให้แก่ประชาชนอย่างไร
 อัยการสมัยก่อนก็อยู่ในพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน ศาลก็อยู่ในพระราช-
 บัญญัติข้าราชการพลเรือน แต่รัฐบาลในยุคก่อนได้เห็นความสำคัญของศาลและ
 อัยการ เป็นอันมาก ว่าเราไม่สามารถจะให้ศาลและอัยการนั้นสังกัดอยู่ใน
 พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนต่อไปได้ ได้แยกออกมาเป็นอิสระ ได้แยก
 ออกมาเป็นกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง โดยฐานะของศาลสูงขึ้นเป็นอันมาก ได้เคย
 พุดกันในสภานี้เมื่อ ๒๐ ปีก่อนว่าทำไมจึงแยกออกมา ก็ได้รับคำตอบจากรัฐบาล
 ว่า ศาลมีความสำคัญ เป็นสถาบันที่พึ่งสุดท้ายของประชาชนในเรื่องกระบวนการ
 ยุติธรรม เราไม่ซัดช่องให้มันไปได้ ต่อมาไม่กี่ปีได้แยกกฎหมายอัยการออกไป
 อีกโดยอ้างเหตุผลความสำคัญของอัยการเช่นเดียวกันว่าอัยการมีความสำคัญใน
 กระบวนการยุติธรรมที่จะให้แก่ประชาชน ต้องแยกออกไป ยกฐานะให้สูงขึ้น
 อัตราเงินเดือนต้องสูงขึ้น เราก็ไม่ซัดช่อง แต่อยากจะขอถามว่า บุคคลซึ่งมี
 ความสำเร็จได้ปริญญามาจากมหาวิทยาลัยด้วยกัน คนหนึ่งไปเป็นอัยการ
 เงินเดือน ๓,๒๐๐ บาท ขึ้นขั้น คนหนึ่งไปเป็นศาลเงินเดือน ๓,๒๐๐ บาทขึ้น
 และปดนี้ก็แก้ไขแล้ว จะเข้าสู่สภาในเร็ววันนี้ ได้ปรับอัตราเงินเดือนของศาล
 และอัยการเบื้องต้นเมื่อแต่งตั้ง ๔,๐๐๐ บาท สำเร็จปริญญาตรีมาด้วยกัน แต่
 ถ้าหากสำเร็จปริญญาตรีสำเร็จจากโรงเรียนนายร้อยสามพรานหลักสูตร ๔ ปี
 มาเป็นตำรวจก็แค่ ๑,๕๐๐ - ๑,๖๐๐ บาท ขอประทานกราบเรียนว่า เรา
 จะให้ความสำคัญกันอย่างนี้ต่อไปหรือ พนักงานตำรวจทำงานตลอด ๒๔ ชั่วโมง
 พวกพนักงานสอบสวนไม่มีเวลาที่จะว่างได้ ศาลและอัยการมีความสำคัญจริง

LIRT

๔ โมงครึ่งก็กลับบ้าน ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้กระผมอยากจะให้รัฐบาลได้หยิบยกมาเป็นกระบวนการอันหนึ่งให้เห็นความสำคัญว่าเราจะแก้ไขอย่างไร จริงอยู่ทุกคนต้องอุทิศเวลา อุทิศร่างกาย อุทิศความยากลำบากให้แก่สังคม แต่ว่ารัฐบาลต้องคำนึงถึงความสำคัญของกิจการตำรวจด้วย กำลังใจเป็นปัญหาสำคัญที่สุด การให้ความเป็นอยู่อย่างรักหน้าไม่ถึงหลังเพิ่มแค่ปริมาณคนเข้าไปสมรรถภาพหย่อน เป็นความเสียหายอย่างมาก เพราะฉะนั้นอยากจะขอฝากไว้กับคนหนึ่งว่ารัฐบาลควรจะเอาแนวความคิดนี้แยกพระราชบัญญัติของตำรวจออกไปอีกฉบับหนึ่ง วางกลไกการบริหารราชการของตำรวจอีกระบบหนึ่งให้มีวินัยโดยเคร่งครัด ให้มีฐานะความเป็นอยู่ให้สมกับเป็นกระบวนการยุติธรรม เช่นศาลและอัยการ ถึงแม้จะไม่หักเหยมศาลและอัยการก็ให้ใกล้เคียงกัน จริงอยู่ทางรัฐบาลอาจจะตอบว่าศาลและอัยการนั้นกว่าจะได้เป็นศาล และอัยการต้องสำเร็จเนติบัณฑิต เมื่อสำเร็จปริญญามาแล้วต้องเรียนเนติบัณฑิตอีก ๑ ปี หรือ ๒ ปี ตำรวจก็ทำได้เช่นเดียวกัน ตั้งโรงเรียนพนักงานสอบสวนขึ้นมา ไม่ใช่ตำรวจทุกคนมีฐานะเท่าอัยการและศาล ต้องผ่านโรงเรียนสอบสวน หรือตำรวจคนใดถ้าสอบเนติบัณฑิตได้ก็ยกฐานะให้เป็นพนักงานสอบสวนพิเศษเทียบเท่าอัยการและศาล ความหวังข้างหน้า อนาคตของตำรวจ เป้าหมายที่มีความหวังอยู่ก็เกียรติภูมิเป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นจึงขอฝากและขอลามว่ารัฐบาลจะเอาแนวความคิดนี้ไปคิดพิจารณา ถ้าเห็นด้วยกับกฎบัตร ถ้าไม่เห็นด้วยจะระงับกระผมก็ไม่ขัดข้อง แต่ขอฝากแนวความคิดสักฉบับหนึ่ง เพื่อความสงบสุขของประชาชน เพราะความสงบสุขของประชาชนนั้นอยู่ในกำมือของตำรวจครับ หานประชาชนที่เคารพ เวลาโจรผู้ร้ายเต็มบ้านเต็มเมือง ไม่มีใครทาสศาล ไม่มีใครตำหนิอัยการจังหวัดนั้นจังหวัดนี้ว่าทำไมปล่อยให้ผู้ร้ายเต็มเมือง คนที่ถูกตำหนิคือตำรวจเท่านั้น ความรับผิดชอบอยู่ที่ตำรวจ ทำไมเราจึงจะออกกฎหมายให้เขาเกิดความรู้สึกในหน้าที่ให้ดีที่สุดเท่าที่จะดีได้ ตราบใดที่ไม่

LIRT

สำนักในหน้าที่ ไม่มีความรับผิดชอบ บ้านเมืองไปไม่รอด จึงขอถามว่า ท่านจะรับแนวความคิดเห็น ความสำคัญของตำรวจ และจัดการยกระดับฐานะให้เป็นพนักงานสอบสวนพิเศษ ถ้าหากเขาสอบได้เทียบเท่าศาลและอัยการ จะได้หรือไม่ ขอถาม

นายสมักร สุนทรเวช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเห็นจะไม่ใช้เวลามากเพื่อจะเรียนชี้แจงนะครับ เพราะเหตุที่ได้เรียนชี้แจงท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติไปโดยละเอียดแล้ว และในกรณีสุดท้ายที่ท่านเป็นอันอยากจะถามรัฐบาลว่า จะรับแนวนโยบายความคิดของท่านไปได้หรือไม่นั้น ขอเรียนว่า ความคิดของท่านนั้นไม่ได้แตกต่างไปกว่าความคิดของรัฐบาลหรอกครับ แต่ว่ารัฐบาลนั้นไม่ได้คิดมุ่งไปในทางที่จะไปยกให้ตำรวจไปเทียบเท่าหรือแข่งขันกับอัยการกับศาล แต่เรามองดูตำรวจทั้งโครงสร้างของกรมตำรวจทั้งหมด ทางรัฐบาลเห็นตรงกัน โดยเฉพาะตัวกระผมเองในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็เห็นตรงกับท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติว่ากระบวนการตำรวจนั้นเป็นกระบวนการสำคัญเหลือเกิน และเราก็ได้พยายามเริ่มแก้ไขที่ละเล็กละน้อยตามสภาพ ตามกำลังแรงงาน แรงเงินที่เราพอจะมีได้ ขอเรียนครับว่า เวลานี้มีตำรวจอยู่ไม่ใช่มีตำรวจ ๔๐๐ กว่าคนอย่างศาลหรือว่ามีจำนวนนับถ้วนอย่างผู้พิพากษา เวลานี้มีตำรวจ ๑๒๐,๐๐๐ กว่าคนอยู่ในบ้านเมือง เพราะฉะนั้นในกรณีที่ท่านสมาชิกออกความเห็นมานั้นที่จะปฏิบัติได้ ก็กรณีที่ขยับตำรวจขึ้นในฐานะพนักงานสอบสวนก็ไม่ก็คนหรอกครับ แต่ว่าความเสียหายนั้นแม้จะยกพนักงานตำรวจเป็นพนักงานสอบสวนพิเศษได้เงินเดือนคนละ ๓,๒๐๐ บาทเทียบเท่าศาลเทียบเท่าอัยการแล้ว ถ้าไม่แก้ไขโครงสร้างของกรมตำรวจทั้งหมดก็ทำอะไรไม่ได้ครับ เวลานี้รัฐบาลไม่ได้มองไปในจุดเล็ก แต่ได้มองไปในจุดครอบคลุมทั้งหมด กระผมต้องขออ้างอิงสักนิดหนึ่งนะครับว่าท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดกันถึงเรื่องตำรวจนั้นบ่อยครั้งที่สุกในการประชุมคณะรัฐมนตรี ไม่ว่าจะเป็นการประชุมก่อนหรือประชุมหลัง และขอเรียน

LIART

ว่า ท่านนายกรัฐมนตรีได้เคยพูดไว้ชัดเจนว่า ในกระบวนการเรื่องใหญ่ ๆ เรื่องแรกที่รัฐบาลจะทำให้สำเร็จเป็นรูปเป็นร่างที่จะเลือกทำให้ได้สำเร็จนั้น เรื่องของกรมตำรวจรวมอยู่ด้วยเรื่องหนึ่ง ขอเรียนครับว่า เวลาที่กำลังปรับปรุงโครงสร้างของกรมตำรวจขนาดหนัก จะทำให้ทุกอย่างทั้งด้านอาชญาวิทยาของกรมทั้งด้านเครื่องมือสื่อสาร ยานพาหนะ การฝึกอบรม รัฐบาลมีความตั้งใจแน่นอนที่จะจะทำให้กระบวนการยุติธรรม กระบวนการอื่น ๆ นี้ให้เป็นหนึ่งของระบบให้ได้ แล้วเราก็เริ่มต้นแล้วครับ ไม่ใช่ไม่เริ่มต้น เข้ามา ๑๑ เดือนนี้เรามีโครงการในสิ่งซึ่งรัฐบาลอื่น ๆ ไม่เคยทำมาได้เลยครับ คือ สวัสดิการของข้าราชการตำรวจซึ่งไม่มีที่อยู่อาศัย หรือมีอยู่กันอย่างกระเจิงกระจอย อยู่กันตามแบบสลัม อยู่กันตามกระท่อมไม้คร่ำ หรือว่าอยู่กันในห้องฟักมด ๆ อยู่ยัด ๆ กัน ห้องเล็ก ๆ พ่อแม่และลูกอีก ๓ - ๔ คน อยู่ในห้องขนาด ๒ เมตรครึ่งคูณสองเมตรครึ่ง ซึ่งเรื่องนี้รัฐบาลนี้รับทราบแล้วเราได้แก้ไขทันทีครับ เวลานี้เราใช้งบประมาณ ๔๔๓ ล้านบาท ในการจัดหาที่อยู่ให้ตำรวจในส่วนกลาง เวลานี้ดำเนินการมาแล้ว ๑๑ เดือนครับ อีก ๒ - ๓ วันจะเปิดแฟลตแรกที่ลาดกระบังให้ตำรวจทั้งโรงพักลาดกระบังได้เข้าอยู่ และจะทยอยเปิดกันตลอด เวลานี้ ๔๒ โรงพักซึ่งกำลังมีการก่อสร้างที่อยู่อาศัย โดยฝีมือ โดยความคิด โดยวิธีการของคนในรัฐบาลนี้ ที่แล้วมานั้นเราทยอยให้มีได้ ๔๐ - ๕๐ ล้านบาท สร้างจนเวียนไปเถอะครับ อีกปีก็ไม่มีวันจบ แต่วิธีการที่รัฐบาลนี้เลือกใช้นั้น เราใช้วิธีสร้างเสร็จภายใน ๒๔ เดือน แล้วกรมตำรวจผ่อนชำระใน ๑๐ ปี กำลังนี้เรากำลังพิจารณาโครงการถัดไป คือที่อยู่อาศัย ของตำรวจภูมิภาคมูลค่า ๓๔๕ ล้านบาท ใน ๔๖ จังหวัด ถ้าอนุมัติก็ไม่ได้ใช้เงินงบประมาณ ทำลงไปทันทีแต่จะเป็นงบประมาณอื่น ซึ่งสร้างให้เสร็จภายใน ๒๔ เดือน แล้วกรมตำรวจก็ตั้งชดใช้ไป ๑๐ ปี เราเริ่มต้นด้วยสวัสดิการที่อยู่อาศัย ตำรวจซึ่งทำงานอย่างที่ท่านว่าแหละครับ หนักตลอด ๒๔ ชั่วโมง แล้วก็ไม่ได้อยู่อาศัยที่ดีนั้น ปัจจุบันนี้ตำรวจทุกคน เราพูดได้ว่าตำรวจทุกคนจะมีที่อยู่อาศัยเป็นส่วนลึกเรียบร้อยแล้ว

LIRT

สะอาดแข็งแรงทนทาน เราทำแล้ว ถัดไปนี่แหละครับ ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อ ๒ - ๓ เดือนข้างหน้านี้แหละครับ หลังจากที่เราได้ดูแลกองทัพอากาศ ๓ ให้พัฒนาเรียบร้อยแล้ว รัฐบาลกำลังหันที่จะมาพัฒนากรมตำรวจ กระผมยืนยันได้ว่าเรื่องอาวุธยุทโธปกรณ์ทั้งหมด เครื่องมือสื่อสารทั้งหมด ยานพาหนะทั้งหมด ระเบียบวินัยทั้งหมดของกรมตำรวจนั้นเป็นสิ่งแรกที่รัฐบาลจะจัดการให้ และจะทำให้เสร็จในเวลาปฏิบัตินิติราชการของรัฐบาลนี้ ขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า กรณีตำรวจนั้นเป็นกรณีละเอียดอ่อนมากครับ เป็นกรณีซึ่งพัวพันไปถึงลักษณะความคิดของบุคคล เป็นกรณีพัวพันไปถึงประวัติศาสตร์ไกล ๆ โบราณ ๆ ของเรา เพราะเหตุว่าตำรวจนั้นมีฐานะแตกต่างไปกว่าคนอื่น ตำรวจเป็นคนใช้กฎหมายเบื้องต้นกับราษฎร เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ที่เกิดความเสียหายนั้นก็เพราะเหตุอย่างที่ว่า ๑, ๒, ๓, ๔ ค่าครองชีพ ที่อยู่อาศัย โบนัสไม่ดี แล้วก็พยายามที่จะให้ตัวเองได้รับสิ่งตอบแทนก็ไปหาอย่างอื่น ถ้าเราจะหาอะไรทดแทนให้เขาเสีย มีระเบียบวินัยมา มีโน่นนี่มาจัดการให้ ตำรวจก็จะกลับเป็นคนดี เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้ว ตำรวจทั้ง ๑๒๐,๐๐๐ คนนั้นก็จะต้องดีขึ้นกว่าเดิม และถ้าเราไม่หยุดยั้งการปรับปรุงก็อาจจะดีขึ้น ๆ เรื่อย ๆ ไป กระบวนการยุติธรรมเบื้องต้นนั้นบังเอิญเป็นกระบวนการใหญ่ครับ มีคน ๑๒๐,๐๐๐ คน เวลานี้เพราะฉะนั้นก็ขอใ้กรุณาให้เวลารัฐบาลได้ปรับปรุง

สำหรับกรณีที่ท่านสมาชิกเน้นตรงที่ว่าพนักงานสอบสวนพิเศษ ถ้าไปไต่เนติบัญญัติแล้วจะได้เงินเดือนเทียบเท่าหรือไม่นั้น กระผมคิดว่าเงินเดือนเวลานี้ ถ้าตำรวจพนักงานสอบสวนเก่า ๆ ไปสอบเนติบัญญัติไต่เนติ ส่วนมากก็มักจะเป็นนายพันตำรวจเอก ซึ่งมีเงินเดือนเกินกว่าเงินเดือนที่พากษาไปแล้ว ก็ไม่น่าที่จะเป็นปัญหาในกรณีนี้ แล้วก็ไม่มีที่คนทรอกครับที่เป็นอย่างนี้ได้ ขอขอบพระคุณครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ : ขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็รู้สึกสบายใจที่รัฐบาลนี้ได้เห็นความสำคัญของกระบวนการ

LIRT

การยุติธรรมเบื้องต้น และคิดจะปรับปรุงโครงสร้างต่าง ๆ เราได้พูดกันใน
 สถานีนาทุกยุคทุกสมัยว่าเราควรจะปรับปรุงโครงสร้างของกระบวนการยุติธรรม
 เบื้องต้นให้ถูกต้อง ถ้าหากรัฐบาลมีแนวความคิดที่จะปรับปรุงโครงสร้าง กระผม
 เห็นด้วย ควรจะได้แก้ไข ควรจะได้ดำเนินการต่าง ๆ รัฐบาลยอมรับหรือไม่
 ว่าตำรวจทั่ว ๆ ไปในขณะนี้ยังใช้สมรรถภาพในตัวของตัวเองไม่ถึง ๔๐ เปอร์เซ็นต์
 เช่นนี้ มีความหย่อนยานอยู่บ้างบางคน มีความไม่เอาจริงเอาจริงอยู่บ้างบางคน
 หนักเบาต่าง ๆ เหล่านี้จะแก้ไขอย่างไร จะปรับปรุงให้มีมีชนนั้นเอาจริงเอาจริง
 เหมือนกับว่ามีโครมาปล้นชาวบ้าน ก็เหมือนประหนึ่งมาปล้นญาติของตัวเองต้อง
 เคียดกร้อนแทน เจ็บซ้ำแทน เอาจริงเอาจริง ค้นคว้าหาสมรรถภาพจนได้ตัวจริง
 ปัญหาเหล่านี้เราจะแก้ไขอย่างไร รัฐบาลจะยอมรับหรือไม่ว่าการดำเนินการ
 สืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์ ตำรวจจับตัวผิดมาหลายครั้งหลายครา
 ส่งไปฟ้องศาล บางครั้งคนที่บริสุทธิ์ถูกมองศาลต้องตัดสินลงโทษจำคุก ๑๐ -
 ๒๐ ปีอย่างนี้ รัฐบาลยอมรับหรือไม่ว่ามี หรือบุคคลซึ่งเป็นผู้ร้ายใจฉกรรจ์ได้
 กระทำความผิดจริงจัง แต่ในที่สุดตำรวจหาคือหละหลวม ศาลต้องปล่อยตัวไปอย่างนี้มี
 จำนวนมากใช่หรือไม่ ถ้าใช่ ความยุติธรรมของสังคมก็เหลวไหลไปแล้ว รัฐบาล
 มีความคิดที่จะแก้ไขปัญหานี้ให้ดีขึ้นด้วยวิธีการอย่างไร ขอถามเป็นประการ
 สุดท้ายว่า ในการทำสำนวนของคดีอุกฉกรรจ์แต่ละเรื่องนั้น รัฐบาลไม่ได้มีงบประมาณ
 พิเศษอะไรให้แก่งานสอบสวนเจ้าของสำนวนแม่แต่มาทศเดียว เคย
 เห็นหลายครั้งพนักงานสอบสวนที่ทำคดีอุกฉกรรจ์หวังที่จะให้เป็นผลสำเร็จ ต้อง
 เอาเงินเค็มนของคนให้แก่มายาน พยานหลายคนที่ไม่เห็นเหตุการณ์อะไรไม่ใช่ไม่
 อยากจะเป็นพยาน เกรงผู้ร้ายบาง เกรงใจญาติของผู้ร้ายบาง จนตำรวจต้อง
 ใช้วิธีการต่าง ๆ ค่วยเงินเค็มนของคนไปจ่ายไปในผู้ที่ทำสำนวนให้สมมุติ
 อันนี้ อยากจะถามว่า ทางรัฐบาลจะตั้งงบประมาณพิเศษได้บ้างหรือไม่ ว่าคดี
 อุกฉกรรจ์ใด ๆ ก็ตามถ้าเกิดขึ้น เราจะให้มีงบประมาณพิเศษมอบหมายให้พนักงาน
 งานสอบสวนผู้เป็นเจ้าของสำนวนหรือมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาใหญ่ที่ทำสำนวน

LIRT

นั้นมีสิทธิจะเบิกค่าใช้จ่ายในการทำสำนวนให้สมบูรณ์ได้ ยิ่งกว่านั้น เมื่อทำสำนวนให้สมบูรณ์แล้ว ก็มาสู่ศาลที่เป็นอยู่ในขณะนี้ คำรวจมักไม่ค่อยคุมคดีของตน ถือว่าพ้นภาระหน้าที่ ส่งสำนวนให้อัยการฟ้องศาลไปแล้ว แต่ในที่สุดเมื่อคำรวจไม่ได้สนใจติดตามควบคุมพยาน พยานเหล่านั้นไปเหลวไหลในชั้นศาล เห็นแก่อามิสสินจ้างของฝ่ายจำเลย จนทำให้ศาลต้องตัดสินใจโทษผู้กระทำ ความผิดจริงไปนั้นเป็นอันมาก ปัญหาต่าง ๆ ความหละหลวมต่าง ๆ เหล่านี้ เราจะมึงงบประมาณอันใดให้เป็นกำลังใจให้เป็นค่าใช้จ่ายโดยเฉพาะคดีอุกฉกรรจ์ มหันตโทษเท่านั้น ให้คำรวจมึงอันนี้เป็นเครื่องมือที่จะดำเนินการแสวงหาความยุติธรรม ควบคุมกิจการของสำนวนต่าง ๆ ตลอดจนพยาน สามารถเอาผู้กระทำผิดลงโทษได้ หรือใช้งบประมาณอันนั้นหาแสวงหาความจริงว่าใครเป็นผู้กระทำผิดที่แท้จริง ไม่ใช่สืบสวน พอได้คำก็เอามาแล้วก็ผิดกันม่อย ๆ อย่างนี้ อยากจะถามว่า รัฐบาลจะมึงมึงอันนี้ให้เขาม้างหรือไม่ ไม่ใช่ว่าควักเงินเดือนจ่ายไปในการทำสำนวน เมื่อเงินเดือนหมด เขาก็ต้องไปหารายได้ทางอื่น บางคนก็บอกว่าหารายได้ด้วยการกินตามน้ำบางอะไรบ้าง ซึ่งไม่ควรจะมีอยู่ในกิจการคำรวจในยุคในสมัยนี้ จึงอยากจะถามว่ารัฐบาลจะช่วยในปัญหานี้ได้หรือไม่

นายสมิคร สุนทรเวช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย)
ท่านประธานครับ กรณีที่ถามว่ารัฐบาลจะตั้งงบประมาณพร่ำค้อย่างนี้ให้ได้อหรือไม่ นั้น กระผมคิดว่าก็เป็นข้อน่ารับฟังครับ แต่ว่าอยากเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ถ้าพนักงานสอบสวนมึงงบประมาณพร่ำค้อย่างนี้แล้วก็ไปเที่ยวใช้สุ่มสี่สุ่มห้ากับพยาน คือพูดง่าย ๆ ว่าเอาเงินไปดูแลพยาน แล้วไปจัดการให้เงินให้ทองพยานละก็พยานนั้นก็จะมีราคาเวลาที่มาศาล เพราะเป็นพยานซึ่งผิดวิ.อาญา เป็นพยานซึ่งได้มาด้วยการจ้างวาน เงินทองจะใช้ในลักษณะไหนก็ตามแต่เถอะครับ เอาไปประทับประคองพยานไว้หรืออย่างไรก็ตามแต่ ก็อาจจะถูกกล่าวหาได้ กระผมเองก็ขอเรียนว่า กรณีพนักงานสอบสวนจะควักเงินควักทองเองไปทำคดีตามแต่ให้เรียบร้อยเอาขึ้นศาลมาได้นั้น ก็ยังไม่เคยได้ยินว่าคำรวจ

LIRT

คนไหนลงทุนทำถึงอย่างนั้น กรณีที่บอกว่าไปเที่ยวจับส้มส้มทำมาแล้วก็ส่งขึ้นศาล แล้วก็คดีหลุมบางคดีก็คิดบ้างไม่คิดบ้างนั้น ขอเรียนครับว่าในจำนวนคดีที่มากมาย แต่ละปีนั้นก็อาจจะต้องมีกรณีพิพาทคดีอย่างนี้บ้าง แต่ในส่วนใหญ่ที่กระผมเห็นว่าคนที่ เป็นเจ้าหน้าที่นั้นเขาได้ทำหน้าที่ของเขาชนิดที่รักกรมรอบคอบ กระผมขอเรียนยกตัวอย่างให้คู่สักอันหนึ่งว่า เวลาที่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ดีที่เขาทำหน้าที่กันนั้นเขาไม่ได้ทำเพื่ออามิสสินจ้างหรือไม่ทำเพราะเหตุว่าอะไรอย่างอื่น เขาทำเพราะว่าทำหน้าที่ของเขาที่ต้องรักษาความสงบของบ้านเมือง กรณีคดีลักเล็กเรี่ยกันมาได้เมื่อไม่กี่วันมานี้ เมื่อเด็กถูกจับไปนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตนครบาลก็ไม่ได้เป็นอันหลับอันนอน ไซ้เวลา ๔ วันครับที่จะดำเนินการกับกระผมเองกล้าเอามาเล่าให้ฟังได้นั้น เพราะว่าไปนั่งสอบคนที่ดำเนินการตลอดเวลา ๔ วันที่เขาทำ กุ๊กกึ่งตอนคู่วิธีการ ในขณะที่ตำรวจทำงานแล้วขณะที่มีสื่อมวลชนเข้าไปพัวพันวนวายเป็นทำให้การทำงานของเจ้าหน้าที่ลำบากยากเย็นยิ่งขึ้น ทำให้เจ้าทุกข์จะเป็นจะตายมากขึ้นนั้น ในเวลาที่เรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งชุด ประมาณ ๒๐ คนไม่ได้ละเลยครับ แบ่งงานแบ่งการแบ่งวิธีการกันทำ แล้วในที่สุดเขาก็จับกุมคนร้ายได้อย่างมั่นคงแน่นอน ทั้งขบวนการครบหมดทุกคนแล้วใครตัวเด็กมา คดีอย่างนี้จะครับ เขาก็ทำสำนวนเรียบร้อย แล้วรับประกันว่าพวกนี้จะได้รับการตอบแทนอย่างสาสมกับความผิดแน่นอน กระผมขอเรียนครับว่า ในจำนวนคนหมูนานนั้น คนตั้ง ๑๒๐,๐๐๐ คน อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวถึง อาจจะมีครับ แต่ส่วนใหญ่ที่กระผมคิดว่าเขายังมีวิญญาณมีความรู้สึกนึกคิดเหมือนปุถุชนธรรมดา คือปฏิบัติตามหน้าที่ครับ คนเลวก็มี แต่คนดีนั้นยังมีมากกว่า ขอเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า กรณีที่ท่านเสนอความเห็นฝ่ายรัฐบาลไว้นั้น กระผมขอรับไปพิจารณา ถ้าหากว่าจะมีส่วนราชการใดของกรมตำรวจสามารถจัดแบ่งเงินทองในส่วนที่จะเอามาจัดการในทางทำสำนวนชนิดที่ไม่ได้เอามาจ้าง เอามาอะไรพยาน จะเอามาเป็นค่าพยานนะ ค่าคิดตามอะไรอย่างนี้น่าจะรับฟัง นี่อาจจะทำได้ กระผมขอรับความคิดเห็นไว้ ขอขอบคุณครับ

LI RT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : กระทู้ถามลำดับที่ ๔ ของคุณพิชญ์ แคนวงศ์ เรื่อง การวางแผนเขตในที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดิน ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอเชิญคุณพิชญ์ แคนวงศ์ กราบ

นายพิชญ์ แคนวงศ์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพทุกท่าน กระผมพิชญ์ แคนวงศ์ ขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายที่จะวางแผนเขตในที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันภายในระยะเวลา ๔ ปี ในการวางแผนเขตในที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดินนี้เป็นโครงการที่ดีและควรให้การสนับสนุน เพราะเป็นการยืนยันถึงการบุกรุกที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดิน ที่กำลังระบาคอยู่ในปัจจุบันให้เบาบางลง แต่มีข้อที่น่าวิตกอยู่ว่า ที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันหลายแห่งทั่วประเทศ มีผู้บุกรุกเอาไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งการบุกรุกนั้นมีทั้งการบุกรุกที่ขอมด้วยกฎหมาย และการบุกรุกโดยมิชอบด้วยกฎหมาย บางแห่งประชาชนได้ใช้เป็นที่ทำการเพาะปลูก และอยู่อาศัยมาแล้วไม่ต่ำกว่า ๓๐-๔๐ ปี เมื่อมีการวางแผนเขตในที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดินเช่นนี้ ย่อมจะทำให้ประชาชนเหล่านั้นได้รับความเดือดร้อน กระผมจึงใคร่ขอเรียนถามว่า

๑. ท่านได้วางแผนโครงการที่จะวางแผนเขตในที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันครั้งนี้ทั่วประเทศ เป็นจำนวนเท่าใด

๒. ในการวางแผนเขตที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดินครั้งนี้มีปัญหาในการวางแผนเขตมากน้อยเพียงใดหรือไม่ เช่นปัญหาเกี่ยวกับการบุกรุกทั้งโดยชอบด้วยกฎหมาย และโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ท่านได้ดำเนินการแก้ไขปัญหานี้อย่างไร

๓. เมื่อมีปัญหาก็เกิดขึ้นเช่นนี้ ท่านจะดำเนินการได้เสร็จทันตามโครงการหรือไม่ ถ้าไม่ทัน ท่านจะดำเนินการต่อไปอย่างไร

LIRT

๔. ในกรณีที่ประชาชนได้บุกรุกที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินใช้เป็นที่ทำการเพาะปลูกและอยู่อาศัย และประกอบกิจการอื่น ๆ มาเป็นเวลานานแล้ว การบุกรุกนั้นอาจจะกระทำโดยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การไม่เอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่ บางครั้งก็ด้วยการรู้เห็นเป็นใจของเจ้าหน้าที่ เมื่อมีการวางแผนเขตประชาชนเหล่านั้นต้องถูกไล่ออกจากที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้น ๆ เป็นเหตุให้เขาได้รับความเดือดร้อน ไม่มีที่ทำกิน ไม่มีที่อยู่อาศัย กระผมอยากทราบว่ารัฐบาลมีมาตรการที่จะช่วยเหลือประชาชนเหล่านั้นอย่างไร ขอเรียนถามครับ

นายสมิทร สุนทรเวช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย)

ท่านประธานที่เคารพครับ กระทั่งถามนี้จริงถ้าหากว่าท่านสมาชิกจะใคร่ขอให้รัฐบาลตอบในราชกิจจานุเบกษาก็ได้ประหยัดเวลาของสภาเป็นอันมาก แต่กระผมเห็นว่าไม่มีทางหลีกเลี่ยงเสียแล้วครับโดยมาถึงนี้ต้องขอประทานโทษท่านสมาชิก ที่กระผมต้องยืนขึ้นมาเป็นครั้งที่ ๔ และจะเป็นครั้งสุดท้าย

ข้อ ๑ ที่ถามว่า ได้วางโครงการที่จะวางแผนเขตในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกันทั่วประเทศนั้นเป็นจำนวนเท่าใดนั้น ขอเรียนว่า จะทำการรังวัดหลักเขตที่สาธารณประโยชน์ เพื่อออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง ประมาณ ๔๙,๐๐๐ แปลง เนื้อที่ประมาณ ๑๓ ล้านไร่ โดยจะดำเนินการในระหว่างงบประมาณปี ๒๕๒๑ - ๒๕๒๔ ครับ

ข้อ ๒ ที่ถามว่า ในการวางแผนเขตที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินครั้งนี้มีปัญหาในการวางแผนเขตมากน้อยเพียงใด เช่นปัญหาการบุกรุกโดยชอบด้วยกฎหมายและโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหานี้อย่างไรนั้น ขอเรียนว่า ที่สาธารณประโยชน์ส่วนใหญ่ถูกราษฎรบุกรุกอยู่ทั่วไปซึ่งฉวยฉวยแล้วแต่ไม่ชอบด้วยกฎหมายทั้งนั้นครับ กระทรวงมหาดไทยทราบว่าการดำเนินการตามโครงการนี้จะมีอุปสรรคและมีปัญหา เพราะผู้บุกรุกยอมจะชักชวน แล้วก็ไม่ยินยอมเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง แต่ทางราชการก็จำเป็นต้องรีบดำเนินการเพื่อรักษาลักษณะของส่วนรวม ถ้าหากปล่อยไว้นานอุปสรรคปัญหาจะเกิดขึ้น

LIRT

เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ การแก้ไขปัญหานี้ กระทรวงมหาดไทยได้วางระเบียบปฏิบัติไว้พร้อมแล้วครับ และคาดว่าจะสามารถดำเนินการได้เสร็จตามโครงการดังนี้

๑. ในการที่เจ้าหน้าที่จะไปทำการรังวัดปักหลักเขตที่สาธารณะหากมีผู้บุกรุกแต่ไม่คัดค้าน และยอมรับว่าที่บุกรุกเข้าครอบครองนั้นเป็นสาธารณประโยชน์จริง เจ้าหน้าที่จะบันทึกถ้อยคำให้ลงชื่อรับรองไว้เป็นหลักฐาน แล้วจะทำการรังวัดปักหลักพื้นที่ หากมีผู้คัดค้าน เจ้าหน้าที่จะรับคำคัดค้านไว้จะยังไม่ปักหลักตามเขตที่สาธารณะ ส่วนที่จะมีการคัดค้าน จนกว่าจะได้มีการสอบสวนให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ที่คัดค้านแล้ว

๒. กระทรวงมหาดไทยได้วางระเบียบให้สภาคำนวณมีส่วนช่วยเหลือในการควบคุมดำเนินการปักหลักเขตที่สาธารณะทั้งนี้เนื่องจากคณะกรรมการสภาคำนวณเป็นผู้ใกล้ชิดกับราษฎรย่อมเป็นที่รู้จักขอบพอบและเป็นทีไว้นือเชื่อใจและรู้ที่สาธารณประโยชน์ในท้องที่นั้นเป็นอย่างดี กล่าวคือ เมื่อมีปัญหาเรื่องขอบเขตเนื้อที่ มีปัญหาเรื่องผู้บุกรุกก็ให้สภาคำนวณมีส่วนเข้าร่วมแก้ไขด้วย

ข้อ ๓ ที่ถามว่า เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นเช่นนี้จะดำเนินการให้เสร็จตามโครงการหรือไม่ ถ้าไม่ทันจะดำเนินการอย่างไรนั้น ขอเรียนว่า จากวิธีการแก้ไขปัญหากล่าวมาคาดว่าจะดำเนินการได้ทันครับ ถ้าไม่ทันก็ต้องหาวิธีการแก้ไขต่อไป

ข้อ ๔ ที่ถามว่า ในกรณีที่ประชาชนได้บุกรุกเขตสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เป็นที่เพาะปลูกที่อยู่อาศัยที่ประกอบกิจการอื่น ๆ มาเป็นเวลานานแล้ว แล้วการบุกรุกนั้นก็อาจจะทำโดยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การไม่เอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่ บางครั้งก็ด้วยความรู้เห็นเป็นใจของเจ้าหน้าที่เมื่อมีการวางแผนเขต ประชาชนเหล่านั้นคงถูกไล่จากที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้น ๆ เป็นเหตุให้ได้รับความเดือดร้อน ไม่มีที่ทำกิน ไม่มีที่อยู่อาศัย อยากจะทราบว่า มีมาตรการจะช่วยเหลือประชาชนเหล่านั้น อย่างไรนั้น ขอเรียนว่า การที่กระทรวงมหาดไทยมีโครงการรังวัดปักหลักเขตที่สาธารณประโยชน์ เพื่อออก

LIRT

หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงนั้น ไม่ไ้มีนโยบายหรือจุดมุ่งหมายจะขับไล่มุกรุกอยู่
เดิม แต่มีนโยบายอยู่ ๓ ประการ ก็คือว่าข้อ ๑ เพื่อให้ที่สาธารณะประโยชน์มี
ขอบเขตและหลักฐานแน่นอน เนื่องจากการทวงห้ามแต่เดิมไม่ไ้ทำการรังวัด
ตามหลักวิชา บางแห่งหลักฐานการสงวนห้ามสูญหายไป และเป็นการป้องกันการ
พิพาทระหว่างรัฐบาลกับราษฎร สะดวกแก่เจ้าหน้าที่ในการดูแลรักษาและ
ดำเนินการคุ้มครองป้องกันอันจะเป็นผลดีในทางปกครองและทางสังคม ข้อ ๒
ป้องกันการบุกรุกเข้าเพิ่มเติมซึ่งนับวันจะมีเพิ่มขึ้น และส่วนมากราษฎรผู้บุกรุกมัก
จะอ้างว่าไม่รู้ว่าเป็นที่สาธารณะประโยชน์ ไม่รู้ว่าขอบเขตอยู่ที่ไหน ข้ออ้าง
เหล่านี้จะหมดไป เมื่อไ้ทำหลักหลักฐานกันแล้ว ข้อ ๓ เมื่อปรากฏว่าที่สาธารณะ
แปลงใดราษฎรไม่มีความจำเป็นจะต้องใช้เป็นที่ สาธารณประโยชน์ร่วมกันต่อไป
หรือหากทางราชการประสงค์จะนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น ก็จะได้ทำการเพิก
ถอน ไม่ให้ราษฎรเข้ามาทำกิน หรือว่าจัดให้ราษฎรเข้าทำกินอย่างถูกต้อง ให้
ทางราชการไ้ใช้ทำประโยชน์ไ้ทันที เพราะมีขอบเขตมีรูปแบบที่แน่นอนแล้ว
ไม่ต้องไปรังวัดทำแผนที่กันใหม่อีก สำหรับผู้บุกรุกอยู่เดิมนั้นทางราชการก็ผ่อนผัน
ให้ทำกินหรืออยู่อาศัยต่อไปได้ โดยให้รับรู้ว่าเป็นที่สาธารณะประโยชน์ แต่จะ
อ้างสิทธิไม่ไ้ สำหรับแปลงที่บุกรุกเข้าไปแล้วทำให้ราษฎรทั่วไปไม่สามารถเข้า
ไปทำประโยชน์ไ้ได้นั้น หรือทำให้เสื่อมประโยชน์แทนที่ราษฎรจะไ้ใช้ประโยชน์รวม
กัน ซึ่งเป็นการเสียหายต่อส่วนรวมแล้ว ก็จำเป็นจะต้องขับไล่มุกรุกอันจะเป็น
วิธีสุดท้ายที่ทางราชการจะเลือกทำ หากไม่จำเป็น หากไม่มีที่ทำกินจริง ๆ จะ
หาที่ทำกินให้ใหม่ไ้ ก็จะจัดการให้กรมประชาสงเคราะห์จัดการให้ต่อไป ขอ
ขอบพระคุณครับ

นายพิชัญ แคนวงศ์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ตอบคำถามของกระผม
นั้น กระผมรู้สึกว่รัฐบาลนี้ไ้เอาใจใส่ในปัญหาความทุกข์ยากของราษฎร โดย
เฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องที่ดินนั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเรื่องหนึ่ง และอาจจะก่อ

LIRT

ให้เกิดความยุ่งยากวุ่นวายแก่ทางเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง และฝ่ายรัฐบาลต่อไป
 กระผมใคร่จะขอกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า การที่ท่านได้วางหลักเอาไว้ว่า
 ในการที่จะไปวางแนวเขตนั้นนะครับ ได้ให้มีเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ เข้าไปเจรจากับ
 ราษฎรในกรณีที่เราได้มีการบุกรุก และก็ให้มีสภาตำบลเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยเท่านี้
 กระผมก็อยากจะขอกราบเรียนว่า ในขณะที่มีปัญหาเรื่องอย่างนี้คงจะทั่วประเทศ
 คงไม่ใช่แค่เฉพาะที่ใดที่หนึ่ง ปัญหาที่เป็นอย่างนี้ก็เป็นองจากว่าบางครั้งที่เจ้าหน้าที่
 เข้าไปให้สภาตำบลมีมติว่าที่ตรงนั้นสมควรที่จะวางแนวเขตในที่ดินสาธารณะสมบัติของ
 แผ่นดินเท่าใด มีอาณาเขตเท่าใด อย่างนั้นนะครับ ก็ปรากฏว่า สมมติว่า ทาง
 สภาตำบลนั้นเขามองว่าที่ตรงนั้นเป็นที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดินและควรที่จะวาง
 แนวเขต สมมติว่าสภาตำบลเขามีมติอย่างนั้นนะครับ แต่ที่นี้ทางฝ่ายปกครองเห็น
 ว่าเป็นการระงับข้อพิพาท เพราะว่าราษฎรผู้เข้าไปบุกรุกนั้นเป็นนักแสดงหัวไม้
 เป็นอันขาด เช่นเจ้าหน้าที่จะเข้าไป ก็ขว้างปา ชูจะไขปิ่นยิง อย่างนี้เป็นต้น
 ทางจังหวัดก็จัดการเสนอมายังกระทรวงมหาดไทย ยंत्रมณฑล ขึ้นให้ตรงนั้น
 เป็นแนวที่จะปฏิรูปที่ดิน ยกที่ตรงนั้นให้แก่ราษฎรไป ราษฎรคนนั้นจะต้องเป็น
 นักเลง จะต้องเป็นหัวไม้ ใช้อิทธิพลข่มขู่ข้าราชการโคหหรือมีอิทธิพลอยู่เบื้องหลัง
 แต่ที่นี้สมมติว่าถ้าราษฎรนั้นใจเอาจำเริญ ยอมรับฟังคำสั่งของเจ้าหน้าที่แต่โดยดี
 ราษฎรคนนั้นก็คงเสียสิทธิไป เหตุการณ์เป็นอยู่เช่นนี้มีอยู่หลายจังหวัดซึ่งกระผม
 คิดว่าทางรัฐบาลก็คงจะทราบจากข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ เช่นทุ่งสาเป็นต้น
 เมื่อกี้คุณณ วงษ์ศิริ ก็นำมาขอให้กระผมว่าที่กุ่มบุรีก็มีปัญหาอย่างนี้ แล้วที่อื่น ๆ
 อีกก็มี กระผมก็ได้ทราบว่านายทหารบางคนท่านบอกว่าที่เมืองกาญจน์นั้นความจริง
 เป็นที่ของทหารเป็นจำนวนตั้งหลายหมื่นไร่ และจำเป็นต้องให้ไป ถ้าพวกนั้นคือ
 คำนเสียอย่างหนึ่งก็ได้ ที่นี้ถ้าหากว่าราษฎรซึ่งตั้งใจที่จะปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้า-
 หน้าที่ก็ต้องออกไป เรื่องเป็นอยู่อย่างนั้นนะครับ บางครั้งในฐานะที่กระผมเป็น
 ประธานคนเคียดถนน กระผมเห็นประชาชนเหล่านั้นแล้ว กระผมรู้สึกมันทศใจ
 บางทีถูกตำรวจจับร้อยเป็นพวงมาเหมือนเชือกก็ต้องขึ้นไปยอมกับศาลต้องออกไป

บางที่ชาวบ้านกลุ่มหนึ่งไม่พอใจคน ๕ - ๕ คนที่เข้าไปอยู่ในนั้นแล้วออกมาไม่ได้ ต้องขับไล่ไล่ส่งไป แต่ถ้าหากคนไหนเป็นพี่น้องของกรรมการสภาตำบล ไม่เป็นอะไร ไม่สู้ก็ได้ ตรงนั้นเป็นที่กรรมสิทธิ์เป็นที่ที่มี น.ส. ๓ เหล่านี้เป็นต้น ไม่เป็นอะไร ตรงนั้น สมมุติว่าที่สาธารณะมีทะเบียน ๕๐๐ ไร่ จะวัดให้เหลือ ๕๐ ไร่ก็ได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้นำกระสุนี้มาถาม ในขณะที่บ้านเมืองมี กฎอัยการศึกมีอะไรต่ออะไร ราษฎรเขากลับ ไม่เป็นอะไรครับ แต่ว่าถ้าอีก หนึ่งหรือสองปีมีคนไปปลุกเขาขึ้น ว่านี่ไม่ได้รับความเป็นธรรม เห็นหรือไม่ จาก เจ้าหน้าที่เป็นอย่างนั้นะครับจะเป็นชนวนอันหนึ่งที่จะก่อให้เกิดความเดือดร้อน รุนแรง บางที่อำเภอในเขตเซนซิทีฟแอเรีย (Sensitive area) มีกรณีที่ว่า มีโรงเรียนแห่งหนึ่ง โรงเรียนของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการละครับ เขาให้ให้สำหรับสร้างโรงเรียน ๖๐ ไร่แล้ว แต่ว่าจะเอาที่ให้มากกว่า นั้นเพื่ออะไรกระผมก็ไม่ทราบ เพื่อจะสร้างโรงเรียนเพียงหลังเดียว แต่ที่นี้ มีประชาชนที่เข้าไปทำนาอยู่หลายรายเขาก็ทำนามาตั้งแต่ครั้งปู่ย่าตายาย ก็ ไปไล่เขาออก ที่นี้พวกปากก็ส่งคนมาหากระผม บอกนี่ไปหาครูพิชิต อ้นนี่ แล้ว ให้ไปบอก กอ.รมน. มีเรื่องรุนแรงอย่างนี้ บางที่รัฐบาลนั่งอยู่สูงเกินไปอาจ จะไม่ทราบว่าปัญหาที่ท่านไปทำนั้นะครับที่จริงเป็นเจตนาดี กระผมคิดว่าน่าจะ ได้ทำมานานแล้วด้วย สำหรับการ งานแนวเขตนี้ เป็นปัญหาที่ทับถมมานาน แล้ว ก็ปล่อยปละละเลยกันมา ทางกระทรวงลงไปสอบดูเถอะครับ บางอำเภอ บางที่ที่ว่าการอำเภออยู่ข้างใน แต่พอสร้างถนนไป เอาอำเภอมาอยู่ข้างนอก นายอำเภอชักชวนเขามา จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ที่เป็นตึกหมู่บ้านยังไม่ตอน สภาทึบ เป็นที่สาธารณะอยู่ก็มีมากมาย แล้วปัญหานี้ก็หมักหมมกันมา แต่ที่นี้พอ ไปทำ ความไม่เป็นธรรมก็เกิดขึ้น อย่างที่กระผมได้เรียนท่านรัฐบาลแล้ว เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมจึงคิดว่าถ้าหากรัฐบาลจะทำต่อไป กระผมคิดว่าปัญหา ความไม่เป็นธรรมต่าง ๆ นี้ควรจะได้สับครบทั้งและเอาใจใส่กวัดกันด้วย

LIRT

นายสมักร สุนทรเวช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย)
 ท่านประธานครับ. กระผมทั้งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถามครั้งที่ ๑ แล้ว กระผมก็
 ไม่ทราบว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติตั้งกระทู้ถามมาทำไม คือถามว่าจะทำหรือไม่
 บอกว่าทำ ทำอย่างนี้ ๆ เสร็จแล้วก็บอกว่าอย่าทำอย่างนี้ ๆ ละก็ไม่เป็นธรรม
 คือถามทำไม ท่านก็ถามว่าทำไมถึงไม่ทำ เมื่อทำเสร็จแล้ว ท่านก็บอกว่าไม่ทำ
 แล้วก็จะเกิดความไม่เป็นธรรม รัฐบาลเองขอเรียนว่า ได้พยายามบังคับกับ
 ทั้งอย่างใกล้ชิดเมื่อคืนนี้ แล้วก็ขอเรียนว่า ปกติกระผมเองก็เป็นคนเข้าใจอะไร
 ง่ายครับ แต่เรื่องนี้ยังดูแล้วกระผมยังไม่เข้าใจ กระผมไม่เคยได้ยินเลยว่าที่
 ไท่นี่ราษฎรมีสิทธิพลขมขูเจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาล กระผมไม่เคยได้ยินจริง ๆ
 ราษฎรมีสิทธิพลเห็นข้าราชการขมขูเจ้าหน้าที่ของรัฐไทยไม่มี มีแต่ข้าราชการ
 ของรัฐบาล ข้าราชการกระทรวงมหาดไทยไปข่มขู่ราษฎรนี้เป็นของปกติมีอยู่ทั่ว
 ไป จะตกอยู่ที่สิทธิพลอาจจะเป็นอย่างนั้นก็คงจะไม่ใช่ในกรณีนี้ทั้งหมด ขอเรียน
 ว่า ที่รัฐบาลได้ตั้งใจทำทั้งหมดตามวิธีการต่าง ๆ ตามวิธีที่ได้อธิบายให้ฟังยาว
 เหลี่ยกเมื่อคืน ก็ใช้วิธีประนีประนอมทุกอย่าง กรณีที่ใครจะมาอ้างว่ามีโน่นแล้ว
 มีนี่แล้ว อ้างไม่ได้ออกครับ เอกสารไม่ว่าจะเป็นใบเหยียบย่ำ ส.ค. ๑
 น.ส. ๓ ทุกอย่างนั้นต้องมีเอกสารเป็นหลักฐานทั้งนั้น ไม่ใช่สภาพคำบอก
 บอกว่าตรงนี้มี น.ส. ๓ แล้ว กรรมการจะเลิกดูเป็นไปไม่ได้ครับ มี น.ส. ๓
 ก็ต้องเอา น.ส. ๓ มาดู รูปเป็นอย่างไร ขอบเป็นอย่างไร ที่ไหนจุดที่ไหน
 เพราะฉะนั้นกรณีนี้กระผมคิดว่าความที่ไม่เข้าใจกันในบางจุดบางแห่ง มีครับ
 แต่เจตนาของรัฐบาลนั้นประนีประนอมในเบื้องต้นไม่ให้เกิดกรณีขัดแย้ง เมื่อคืน
 รัฐบาลก็ตอบแล้วว่า ถ้ากรณีที่ยังทำมาหากินอยู่ ทำขอบเขตแล้วไม่ได้ใช้
 ประโยชน์ก็ยังไม่ได้ขับไล่ไปที่ไหน แต่ถ้าที่ตรงนั้นใช้ร่วมกันก็จะต้องเอาออกไป
 กรณีที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติตั้งเป็นประเด็นต่อไปนั้นแล้วก็มีภาระเชื่อมโยงถึงว่ามี
 ผูกการร้ายส่งคนมาติดคอควั่น กระผมเองก็เห็นว่าเป็นอีกเรื่องหนึ่งทางหาก
 กรณีเวลานั้นครับ ไม่ใช่เพราะมีกฎอัยการศึก แล้วราษฎรเขาสงบเสงี่ยม

LIRT

หรือครับ เป็นเพราะเหตุว่าราษฎรเขาเห็นว่ารัฐบาลนี้ยังเป็นรัฐบาลที่พึ่งได้ เป็นรัฐบาลที่ให้ความเป็นธรรม กระผมเชื่อว่าไม่ใช่กฎอัยการศึกหรือครับ ไม่ใช่กฎอัยการศึกอย่างเดียวกับที่รักษาความสงบไว้ได้ ความประพฤติดังคนใน รัฐบาลนี้ด้วยอีกส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ราษฎรเขาไม่ได้มาทำอะไรวุ่นวาย เพราะ ฉะนั้นไม่ใช่เวลาเลิกไปแล้วไม่มีกฎอัยการศึกแล้วก็หมายความว่าจะต้องให้ใคร มาปลุกกระดมหรือมาจู่คนจนทำอะไรกันได้ กระผมคิดว่าเรื่องนี้ขอเรียนท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติว่า ถ้าจะให้รัฐบาลทำอะไร ก็บอกมาให้ชัดเจนเถอะครับ แต่ถาพาร่างเมื่อกี้แล้วขอเรียนตรง ๆ ว่ากระผมจับประเด็นของท่านไม่ถูก และไม่ทราบว่าท่านต้องการจะให้ทำอะไร ขอพระคุณครับ

นายพิชัย แคนวงศ์ : ท่านประธานสภา และท่านสมาชิกผู้มี เกียรติที่เคารพทุกท่าน สำหรับปัญหาที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธาน และ ท่านสมาชิกไปเมื่อกี้นั้นครับว่า กระผมเห็นควยเพราะว่าการวางแผนเขตในที่ สาธารณะนั้นกระผมว่าควรจะทำมานานแล้ว แต่ว่ารัฐบาลเพิ่งจะมาทำตอนนี้ก็ เกิดความยุ่งยาก แต่ที่รัฐบาลบอกไม่ทราบว่ามี การประชุมอะไรกันนั้น กระผมได้ รับหนังสือจากท่านผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งทาง กรมที่ดินตอบกระผมไปถึงปัญหานี้ ท่านจะทราบ กระผมจะระบุชื่อก็ได้ คือ ท่านบ่วยคอกไม้ ที่ตำบลหัวจัว บ้านเสียว อำเภอยางตลาด ซึ่งพื้นที่เป็นที่ สาธารณะซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ในตำบลอุ้มเม่า และตำบลหัวจัว สภาตำบล ๒ ตำบลนี้เขาลงมติว่าที่ตรงนี้เป็นที่สาธารณะ แต่ทางอำเภอและทางจังหวัดกลับ อธิพิลของคน ๔ คนที่นั่น โดยชื่เขาจะมา ทั้ง ๆ ที่เรื่องนี้ได้ฟ้องศาล ศาล ตัดสินแล้วว่าที่ตรงนี้เป็นที่สาธารณะ และราษฎรคนนั้นได้ฟ้องผู้ว่าราชการจังหวัด บอกว่านำมาทำท่านบ่นำทวมขาว เรียกเงินทั้ง ๓๐๐,๐๐๐ บาท ศาลตัดสินแล้ว คนนั้นก็แพ้ไปแล้ว ราษฎรลงมติแล้ว สภาตำบลก็ลงมติแล้วว่าที่ตรงนี้จะต้องกัน ไว้เป็นที่สาธารณะ แต่การกระทำของคน ๔ คน กระทำมา ราษฎรเขาจะเกิน ขบวนมาทั้ง ๒ ตำบลครับท่านรัฐมนตรี แต่กระผมบอกว่ายามาเลย ท่าน

LIRT

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้น ไม่ค่อยว่างกระผมจะไปนั่งสื่อกับท่าน แสดงเหตุผล ทั้งผลของการประชุมไป ยังมีอีกมากมายหลายจังหวัดครับ กระผมก็ไม่อยากจะกราบเรียนให้เป็นที่รบกวนรัฐบาลว่าเรื่องอย่างนี้มีอยู่หรือไม่ ถ้าพูดไปแล้วก็จะท้าวกระผมนำเอาเรื่องต่าง ๆ มาพูดไร้สาระ เป็นเรื่องจริง และเกิดขึ้นเช่นนั้น และที่อำเภอคำม่วงก็เหมือนกัน กระผมคงไปขอรองทางฝ่ายตำรวจ ท่านอัยการจนกระทั่งถึงท่านผู้ว่าราชการจังหวัดว่าท่านครับ เรื่องนี้เมื่อเป็นอย่างนี้ขึ้นมาก็จะก่อให้เกิดชนวน กระผมขอความกรุณาเถอะ เรื่องนั้นก็จึงเลิกไป บางทีท่านรัฐมนตรีอาจจะไปต่างประเทศบ่อยอาจจะไม่ทราบปัญหานี้ แต่กระผมเป็นคนเดินทางกระผมเป็นประชาชนกระผมทราบปัญหา กระผมก็นำมากราบเรียน แต่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าไม่เข้าใจกระผมก็สนใจ ขอขอบพระคุณครับ

นายสมิทธิ์ สุนทรเวช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย)
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเองก็รู้สึกเสียใจเหมือนกันนะครับว่าเดินทางไปต่างประเทศเที่ยวที่แล้วนั้นไปหาเงินในภาคอีสาน ๓๕๑ ล้านบาท เอามาพัฒนาทุ่งกุลาร้องไห้และในขอบเขตอีกหลายจังหวัด นี่แหละครับ งบประมาณการบ้านเมืองไป ๖ วันเพื่อไปเจรจาเอา ๓๕๑ ล้านบาท เพื่อจะมาช่วยในภาคอีสานโดยเฉพาะ แต่ท่านสมาชิกก็ตั้งเป็นท่านองว่าเดินทางไปต่างประเทศมากไป ขอเรียนครับว่า กระผมเป็นรัฐมนตรี ๑๑ เดือนเข้าเดือนนี้ เดินทางไปแล้ว ๕๒ จังหวัด บางจังหวัดไปมากกว่า ๑๐ ครั้ง เดินทางไปแล้วเกือบจะครบถ้วนอยู่แล้วครับ เกือบจะครบ ๘๐ จังหวัดอยู่แล้ว ๕๒ จังหวัด รวมทั้งจังหวัดของท่านเองด้วย กรณีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยปกติก็มีเวลาว่างพอที่จะพิจารณาเรื่องอย่างที่ว่านี้ แต่กระผมขอเรียนตรง ๆ ว่า กระผมฟังแล้วก็ยังชักข้องใจ ก็มืออย่างหรือครับ ศาลพิพากษา มีคำพิพากษาแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดจะไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษา เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ครับ ศาลมีคำพิพากษามาแล้วว่าเป็นที่สาธารณะก็จะต้องเป็นอย่างนั้น ไม่มีทางที่ใคร

LIART

๔ คนจะมีอิทธิพลเหนือผู้ว่าราชการจังหวัด เพราะฉะนั้นกรณีอย่างนี้ที่กระผม
 บอกว่าฟังแล้วก็ไม่ใช่ใจว่าทำไมถึงเป็นอย่างนั้น ขอกราบเรียนว่า กรณีเรื่อง
 พรรคเล็ก ๆ น้อย ๆ อะไรต่าง ๆ นี้กระผมเอาใจใส่ทั้งหมด และกระผมออกไป
 ไปดูเอง ขอเรียนสักนิดเถอะครับ เพื่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะได้ไม่กังวล
 เพราะไม่เช่นนั้นนานกระผมอาจจะต้องเดินทางไปต่างประเทศอีก ขอเรียนว่า
 ขนาดเมื่อวานนี้นั้นราชการบ้านเมืองครบถ้วนเต็มเป็นเวลา ๓ โมงเย็น ออกจาก
 ประชุมที่ รพช. นั้นกระผมยังต้องไปต่างจังหวัด ต้องขับรถไปจังหวัดอ่างทอง
 เพราะราษฎรร้องทุกข์เรื่องคูกทราย ร้องทุกข์โทรเลขเข้ามาถึงในหัวในวัง
 โทรเลขเข้ามาสำนักนายกรัฐมนตรีว่าเวลานี้ราษฎรจะตายกันอยู่แล้ว คนคูก
 ทรายสลายเป็นเค็มกันเต็มริมคลองหมก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยของ
 ออกไปครับ ไปอยู่คลองบางแก้วที่จังหวัดอ่างทอง ๔ โมงเย็นจนกระทั่งมืดคาตา
 ต้องพบกับราษฎรเป็นพันคน กับเจ้าของเรือคูกทรายคนหนึ่ง ราษฎรเป็น
 พันคนบอกว่าร้องไห้กันระงมทั้งคลองหมกแล้ว ถามว่าเป็นอย่างไร คลังจะหัง
 หมกแล้ว ปรากฏว่ายังไม่ได้ออกคูกทรายเลยสักนิดเดียว แต่ว่ามีผู้คนทำปฏิกริยากัน
 เอ็กเกริกใหญ่โต ต้องไปนั่งพบกับราษฎร กับคนคูกทรายด้วย เพราะว่าเรื่องนี้
 ราษฎรต้องการเอาที่ชายฝั่งไว้หาถ้ำไปปลูกผักปลูกหญ้า ในเวลาเดียวกัน คนทำ
 มาคูกทรายของการจะเอาทรายส่งเข้ามาค้าขายกันข้างใน ต้องพบกับราษฎร
 ให้ฟังว่าจะปลูกผักปลูกหญ้าก็เป็นประโยชน์กับครอบครัว ส่วนทรายที่เอาเข้าไป
 ในกรุงเทพ ฯ นั้นก็มีประโยชน์กับการก่อสร้าง ทรายไม่เข้ากรุงเทพ ฯ ๒ -
 ๓ วันนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็เดือดร้อนอีก อนุญาตให้คูกก็
 เดือดร้อนครับ ไม่อนุญาตให้คูกขึงก็เดือดร้อนใหญ่ ต้องไปเป็นคนอยู่กลางเขา
 ควาย เมื่อวานนี้แทบจะเอาชีวิตไม่รอด ต้องทำหน้าที่อย่างนี้ครับ รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทยไปนั่งยอง ๆ อยู่ริมหน้าต่างนั้น แล้วก็นั่งพูดกัน ต้อง
 หาทางออกจนกระทั่งไกลเกลียดใจ จนกระทั่งราษฎรยอมว่าให้คูกได้ มีบันทึก
 บันทึกกันอย่างนั้น ต้องเอาราษฎรมาเป็นคนกุม ให้ราษฎรยอมได้ แล้วคนคูก

LIART

ทรายยังทำหน้าที่ได้ เพราะถ้าหากว่าเขาเลิกคุกหมกเรียบร้อยแล้ว โครงการใหญ่โตในบ้านเมืองทุกอย่างหยุดหมด กระผมต้องพูดให้ราษฎรเขาฟังว่าคน ๆ หนึ่ง สามมิไคว้นละ ๔๐ บาท ภริยาไคว้นละ ๓๐ บาท มีลูก ๔ คน ถ้าหากว่าวันไหนทรายไม่เข้ากรุงเทพ ฯ หยุดสัก ๖ - ๗ วันเท่านั้น เขาก็เลิกจ้างกันหมด แล้วทุกอย่างก็ซัดซัดของติดพันกันเป็นลูกโซ่ไปหมด กระผมโค่นคณะรัฐมนตรีสั่งให้ไปดำเนินการเรื่องนี้ เมื่อข่าวการขาดแคลนของทรายนั้นถึงชั้นจะขอลดขอเพิ่มเงินค่าก่อสร้าง เป็นเรื่องใหญ่กระเทือนเป็นลูกโซ่ไปหมดครับ เพราะฉะนั้นเมื่อราษฎรร้องมาว่าไม่ไหวแล้ว เราไปถึงจะบอกว่าเอาละ เห็นแก่ราษฎร โอ.เค. ไม่ให้คุกทรายคุณเอาเรือออกไป ไม่ไค้ครับ ต้องให้เขาใจว่าราษฎรจะเสียหายอย่างไร ต้องป้องกันไว้ให้ แก่คนที่จะทำมาหากินเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของบ้านเมืองก็ต้องลงไปทำด้วย กรณีอย่างนี้แหละครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทำ เพราะฉะนั้นไค้โปรดเถอะครับ ถ้าจะเอาอย่างหนังสือพิมพ์จะกระแนะกระแหนว่ากัน นั่นก็เป็นประเภทหนังสือพิมพ์ ถ้าเราเป็นสมาชิกเป็นรัฐบาลด้วยกันกรุณาอย่าอย่างนี้เลยครับ เสียกำลังใจคนที่ไปทำงาน กระผมไปราชการต่างประเทศไปราชการทุกครั้ง ไม่เคยไปในความสนุกสนานส่วนตัวเลย ไม่เคยไปแล้วเอาเงินทองไปฝากอย่างใดใครมาสนับสนุนกัน เพราะเวลานี้ก็ยังมีแต่เงินเคื่อนเท่านั้นที่กินอยู่ ขอเรียนว่า ไม่ช้าไม่นานจะต้องไปอีก แล้วไปทำประโยชน์ให้บ้านเมือง เพราะคนเขาเชิญไปเพื่อจะให้เงินช่วยเหลือ จะเอาเกียรติยศรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นคนไปเจรจา เรื่องอย่างนี้วันหน้ายังต้องทำกันอีก ที่ต้องพูดกันตรงนี้เพราะวันหน้าจะต้องออกไปอีก และถ้ามีเหตุเภทภัยอะไรขึ้นมาอีกกระผมก็มีรัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ คอยอยู่ตรงนี้ เขามีไว้ ๒ คน ก็เพื่อแบ่งกันทำงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้นดูแลภายในก็จริงอยู่ แต่บางอย่างบางเรื่องก็คาบเกี่ยวไปถึงข้างนอก ไม่ออกไปก็ไค้ครับ แต่ถาออกไปแล้วถือว่าเป็นผลประโยชน์ต่อบ้านเมืองมากกว่า กระผมเลือกทางที่จะออกไปทำประโยชน์ให้บ้านเมือง ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ๑. กระทู
ถามลำดับที่ ๕ ของคุณณัฏฐ วงษ์ศิริ เราคงจะมีกระทู้ถามในวันนี้อีก ๓ กระทู
นะครับ ลำดับที่ ๕ - ๖ - ๗ และผมขอคืนเวลานี้อีกหนึ่ง ขอเชิญคณะกรรมการ
ดำเนินการช่วยเหลือทหาร ตำรวจ และอาสาสมัครซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในถิ่นกันดาร
เชิญที่ห้องรับรองข้างหลังนะครับ ท่านรองประธานสภาคนที่ ๒ จะได้ทำการ
มอบของขวัญให้กับท่านผู้แทนโรงพยาบาลพระมงกุฎฯ ที่ข้างหลังนี้

กระทู้ถามลำดับที่ ๕ ของคุณณัฏฐ วงษ์ศิริ เรื่องแรงงาน ตาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอเชิญคุณณัฏฐ วงษ์ศิริครับ

นายณัฏฐ วงษ์ศิริ : กระผมขอกราบเรียนท่านประธาน และ
บรรดาสมาชิกที่เคารพทั้งหลาย ความจริงกระผมก็เห็นใจท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยมาก เพราะว่าท่านเป็นตอบกระทู้ถามหลายต่อหลายกระทู
ถาม แต่ปัญหาเรื่องแรงงานก็เป็นปัญหาสำคัญซึ่งกำลังเป็นที่วิตก วิตกอย่างยิ่ง
ท่านประธานคณะกรรมการมาธิการแรงงานฯ ก็เป็นห่วงในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก ดัง
นั้นกระผมจึงขอกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทั้งข้อต่อไปนี้
เนื่องจากในปัจจุบันนี้ มีชาวต่างชาติแย่งชิงแรงงานกับ
รัฐบาลในคานนโยบายและในคานบริหารแรงงานอยู่หลายประการ โดยที่
แรงงานเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญที่สุดของปัจจัยการผลิตทั้งหลาย ความไม่สงบ
เรียบร้อย ความไม่แน่นอนในนโยบายและแนวปฏิบัติด้านแรงงานย่อมจะเป็นบ่อ
เกิดแห่งความไม่สงบในการผลิตของประเทศ กระทบกระเทือนต่ออุตสาหกรรม
และการลงทุนเป็นอย่างยิ่ง และอาจจะกระทบกระเทือนไปถึงความมั่นคงของ
ประเทศได้ จึงขอเรียนถามว่า

ข้อ ๑. เนื่องจากทราบมานานว่าจะมีการแก้ไขกฎหมายแรงงาน
และในขณะนี้ก็มีข่าวว่าจะมีการแก้ไข โดยจะไต่ตั้งคณะกรรมการขึ้นดำเนินงาน
จึงขอทราบว่าขณะนี้ทางรัฐบาลได้มีขั้นตอน และเป้าหมายหรือไม่ว่าจะแก้ไข
กฎหมายนี้ในรูปใด มีหลักการอย่างไร เมื่อใดจะแก้ไขเสร็จ และทำในทาง

LIRT

รัฐบาลจึงไม่แก้ไขโดยเร็ว แทนที่จะให้แก้ไข

ข้อ ๒ เพราะเหตุใดการจัดตั้ง "สภาที่ปรึกษาพัฒนาแรงงานแห่งชาติ" จึงล่าช้ามาจนกระทั่งบัดนี้ และเมื่อไม่นานมานี้ก็มีการแต่งตั้งฝ่ายลูกจ้างก็ปรากฏว่ามีแต่ฝ่ายลูกจ้างที่ตั้งตัวแทนเข้ามา เพื่อมาอยู่ในสภาที่ปรึกษาพัฒนาแรงงานแห่งชาติ แต่แล้วทางฝ่ายนายจ้างก็ไม่รวมมือด้วย เรื่องนี้กระผมขอถามเพียงแค่นี้ และก็ขอทราบว่าจะดำเนินการในเรื่องสภาที่ปรึกษาพัฒนาแรงงานแห่งชาติไปอย่างไร

ข้อ ๓ และเป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไปว่า รัฐบาลนี้จะออกกฎหมายให้ความคุ้มครองแก่พนักงานรัฐวิสาหกิจนอกเหนือไปจากกฎหมายแรงงาน เรื่องนี้เป็นความจริงเพียงใด ไต่ไปรุดแดงให้กระจ่างชัดด้วย เพื่อบรรเทาผู้ใช้แรงงานทั้งหลาย เฉพาะอย่างยิ่งในค่านรัฐวิสาหกิจจะไต่มีความเข้าใจ ขอขอบพระคุณครับ

นายกิ่ง ภาไชย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย)
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ไต่รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ให้ตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ที่ถามว่าจะดำเนินการแก้ไขกฎหมายแรงงานอย่างไร มีขั้นตอนและเป้าหมายอย่างไร จะแก้ไขกฎหมายนี้ในรูปใด มีหลักการอย่างไร จะแล้วเสร็จเมื่อใด หากไม่จึงไม่รีบแก้ไขนั้น ขอเรียนว่า เป็นกรณีปกติธรรมดาที่กฎหมายทั้งหลายจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับสภาพการณ์ของบ้านเมืองอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กฎหมายจะมีความสำคัญ และมีผลกระทบต่อความมั่นคง มีผลกระทบในทางการเมือง ในทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ และมีความจำเป็นอยู่เองที่รัฐบาลจะต้องติดตามให้ความสนใจอยู่ตลอดเวลา กฎหมายแรงงานก็เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญตามนัยดังกล่าว รัฐบาลนี้ก็ได้ให้ความใส่ใจและติดตามอยู่เสมอมาโดยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี

LIRT

เพราะเหตุที่กฎหมายนี้มีความสำคัญมาก มีความละเอียดอ่อนในหลายแง่หลายประการ ฉะนั้นการที่จะแก้ไขปรับปรุงในเรื่องใด อย่างใด ก็เป็นการจำเป็นจะต้องพิจารณาอย่างละเอียด อย่างรอบคอบรัดกุม ซึ่งจำเป็นจะต้องใช้เวลาอยู่บ้าง ในชั้นนี้กระทรวงมหาดไทยจึงเป็นเพียงรวบรวมข้อมูล สดับรับฟังความคิดเห็นจากที่ต่าง ๆ และประมวลรวมเข้าไว้ ซึ่งจะได้หยิบยกขึ้นมาพิจารณา เมื่อถึงโอกาสอันควรว่าจะแก้ไขปรับปรุงในเรื่องใด อย่างใดบ้าง สำหรับข้อที่เคยปรากฏเป็นข่าวว่าคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ดำเนินการแก้ไขกฎหมายนี้ นั้น ความจริงก็มีเพียงว่าคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้พิจารณากันว่าบรรดากฎหมายต่าง ๆ รวมทั้งกฎหมายแรงงานนั้น มีข้อใดบ้างที่อาจจะเป็นอุปสรรคของการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งก็เป็นการพิจารณาเท่านั้นเอง คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนไม่ได้ยกร่างแก้ไขกฎหมายแรงงานแต่อย่างใด แต่อย่างไรก็ตาม กระทรวงมหาดไทยได้นำความเห็นของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมาประมวลรวมเข้าไว้เป็นข้อพิจารณาคับเข้นเดียวกัน ในข้อที่ว่ารูปแบบและหลักการของการปรับปรุงแก้ไขจะเป็นประการใดนั้น กระผมก็ขอกราบเรียนว่า อาจจะเป็นการเร็วเกินไปที่จะนำมากล่าวในชั้นนี้ ก็คงจะเรียนได้แต่เพียงว่า ไม่ว่าจะมีการยกร่างหรือแก้ไขปรับปรุง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม คงจะต้องคำนึงถึงความเป็นธรรม ต้องคำนึงถึงการประสานประโยชน์ของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้เกิดสัดส่วนให้เกิดความพอดีขึ้นให้จงได้ ซึ่งความเป็นธรรมจะต้องมีในทุกเรื่องทุกรายรวมตลอดถึงความเป็นธรรมในการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างด้วย

ข้อ ๒ ที่ถามว่า เหตุใดการจัดตั้งและแต่งตั้งกรรมการสภาที่ปรึกษาพัฒนาแรงงานแห่งชาติ ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๗ จึงล่าช้า จะดำเนินการได้เมื่อใด ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใดนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า ความล่าช้าในการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาแรงงานแห่งชาติ ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๗ เกิดขึ้นจริง เหตุที่มีความล่าช้าก็เพราะว่ามีปัญหาข้อกฎหมาย และปัญหาในทางปฏิบัติอยู่หลายอย่าง

หลายประการซึ่งกระทรวงมหาดไทยจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ จึงเป็นการจำเป็นที่รัฐบาลและกระทรวงมหาดไทยต้องใช้เวลาในการแก้ไขปัญหาแต่ละข้อ จึงเสียเวลาในการนี้ไปบ้าง อย่างไรก็ตาม รัฐบาลไทยก็สามารถจัดให้มีการเลือกตั้งผู้แทนฝ่ายลูกจ้างได้ในวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๒๐ ส่วนการเลือกตั้งผู้แทนฝ่ายนายจ้างซึ่งแต่เดิมได้กำหนดขึ้นในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๐ นั้น ในวันนั้น ฝ่ายสมาคมนายจ้างไม่ได้นำผู้แทนมาทำการเลือกตั้ง การเลือกตั้งผู้แทนฝ่ายนายจ้างจึงยังไม่มีขึ้น ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนั้น กระทรวงมหาดไทยก็ได้ขอให้กรมแรงงานมีหนังสือขอทราบเหตุผลไปยังสมาคมนายจ้าง ขอทราบเหตุผลในการไม่มาเลือกตั้ง ทางสภาองค์การนายจ้างก็ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๒๐ ชี้แจงถึงความขัดข้องที่ไม่ได้มาทำการเลือกตั้งในวันที่ ๒๖ สิงหาคม นั้น พร้อมให้ความเห็นมาควรวางก่อนที่จะมีการเลือกตั้งผู้แทนฝ่ายนายจ้าง สภาองค์การนายจ้างประสงค์ที่จะขอร่วมประชุมกับกระทรวงมหาดไทยเพื่อซักซ้อมความเข้าใจบางอย่างบางประการ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยก็พร้อมที่จะให้การปรึกษาหารือ ในขั้นแรกก็ได้นัดพบปะเพื่อปรึกษาหารือกันในวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๒๐ นี้ แต่ก่อนที่จะถึงวันประชุมได้รับแจ้งจากผู้แทนนายจ้างว่าผู้แทนนายจ้างซึ่งได้รับมอบหมายมาพบปะเพื่อประชุมร่วมกับทางกระทรวงมหาดไทย มีเหตุที่ต้องเดินทางไปต่างประเทศ และยังไม่กลับ จนกว่าจะถึงประมาณกลางเดือนตุลาคม ในวันที่ ๒๐ นั้น จึงยังไม่มีการประชุมและปรึกษาหารือกัน ซึ่งกระทรวงมหาดไทยก็มีความประสงค์ที่จะพบปะกับผู้แทนทางฝ่ายนายจ้างในราวกลางเดือนตุลาคมนี้ ซึ่งก็เชื่อว่าหากได้มีการพบปะได้มีการซักซ้อมทำความเข้าใจกัน การเลือกตั้งผู้แทนฝ่ายนายจ้างก็คงจะมีขึ้นได้ และเมื่อมีขึ้นแล้วความสำเร็จในการที่จะจัดตั้งสภาที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาแรงงานแห่งชาติก็คงจะมีขึ้นในเร็ววัน

ข้อ ๓ ที่ถามว่า รัฐบาลนี้จะออกกฎหมายเกี่ยวกับพนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นความจริงเพียงใดหรือไม่ นั้น กระผมขอกราบเรียนว่า ความจริงของเรื่องนี้ก็มีอยู่ว่า เมื่อรัฐบาลนี้เข้ามาบริหารราชการก็ได้มีพนักงาน

LIART

รัฐวิสาหกิจบางแห่งร้องเรียนมาว่าฝ่ายบริหารของรัฐวิสาหกิจแห่งนั้นมิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายแรงงาน เมื่อมีการร้องเรียนเช่นนี้ กรมแรงงานในฐานะที่เป็นหน่วยราชการก็จะปฏิบัติตามหน้าที่กฎหมายระบุไว้รวมทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะที่เป็นผู้รักษากฎได้เป็นไปตามกฎหมายแรงงาน ก็จำเป็นต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า การกระทำของฝ่ายบริหารรัฐวิสาหกิจแห่งนั้นเป็นการชอบหรือไม่ ซึ่งการกระทำจะเป็นการชอบหรือไม่ ชอบก็ขึ้นอยู่กับว่าผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจแห่งนั้นในฐานะนั้นอยู่ในบังคับหรือได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายแรงงานหรือไม่ ซึ่งเรื่องนี้เมื่อกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้วก็มีความเห็นว่าตามบทบัญญัติของกฎหมายที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน กฎหมายแรงงานมิได้ให้บังคับแก่ผู้ปฏิบัติงานของรัฐวิสาหกิจทุกฐานะและในรัฐวิสาหกิจทุกประเภท คงให้บังคับแก่เฉพาะผู้ปฏิบัติงานในบางฐานะและในรัฐวิสาหกิจบางประเภทเท่านั้น ซึ่งการพิจารณาวินิจฉัยเช่นนี้ก็สอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเดิมคณะ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖ และตรงตามความเห็นของกรมอัยการที่ได้มีความเห็นในปี ๒๕๒๐ นี้เอง เมื่อข้อกฎหมายเป็นเช่นนี้ การวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงต้องเป็นไปตามนัยนี้ กระนั้นก็ตาม รัฐบาลนี้ก็ได้คำนึงถึงความเป็นธรรมที่บุคคลประเภทนี้ควรจะได้รับ รัฐบาลนี้ไม่ได้เพิกเฉยละเลยหรือคิดทอดทิ้งให้พวกเขาเหล่านั้นหลุดพ้นจากความคุ้มครองไปเสียเลย เพราะอย่างน้อยที่สุดตามปฏิบัติที่เป็นมาในอดีต พวกเขาเหล่านั้นก็ได้รับการปฏิบัติเสมือนหนึ่งว่าได้อยู่ในความคุ้มครองของกฎหมายแรงงานมาแล้ว รัฐบาลจึงได้ดำริที่จะยกร่างกฎหมายใหม่ขึ้นมาฉบับหนึ่งเพื่อรับรองสิทธิประโยชน์และสวัสดิการที่ผู้ปฏิบัติงานเหล่านี้ควรจะมีควรจะได้รับ จึงเป็นความตั้งใจของรัฐบาลที่จะกระทำในบางอย่างบางประการที่กฎหมายฉบับนี้ให้เป็นสิ่งที่กฎหมายรับรอง ให้เป็นสิ่งที่มั่นคงถาวร เพราะมีกฎหมายว่าไว้โดยชัดแจ้งเป็นพื้นฐานสนับสนุน ในการที่ยกร่างกฎหมายใหม่นี้ รัฐบาลก็ไม่ได้ประสงค์ที่จะดูถูกดูแคลานความทุกข์เห็นเอาแต่ฝ่ายเดียว ได้ดำริที่จะประสานความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยคิดที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการบาง คณะคณะหนึ่งประกอบ

LIRT

ควบคุมดูแลของรัฐบาล ผู้แทนฝ่ายบริหารของรัฐวิสาหกิจ และผู้แทนผู้ปฏิบัติงานของรัฐวิสาหกิจเขามารวมอยู่ด้วย และในระหว่างที่กฎหมายใหม่ยังไม่ออกใช้บังคับ รัฐบาลจะได้ออกให้ฝ่ายบริหารของรัฐวิสาหกิจพยายามดำเนินการในทางบริหารทุกอย่างทุกประการที่จะรักษาสิทธิ รักษาประโยชน์ รักษาสวัสดิการของพวกเขามาเหล่านั้นให้ใกล้เคียงกับที่พวกเขาเคยได้รับมาแล้ว ในการนี้ กระทรวงมหาดไทยก็ได้เชิญผู้บริหารรัฐวิสาหกิจทุกแห่งมาประชุมชี้แจงและทำความเข้าใจโดยทั่วถึงกันแล้ว จะอย่างไรก็ตาม ปัญหาต่าง ๆ ก็ยังคงมีอยู่ เพราะรัฐวิสาหกิจมีหลายแห่งมีหลายประเภท ผู้ปฏิบัติงานมีหลายฐานะ ปัญหาของแต่ละแห่งก็ย่อมจะไม่เหมือนกัน แต่กระทรวงมหาดไทยก็พร้อมที่จะเข้าช่วยเหลือแก้ไขปัญหาในทุกข้อทุกประการ เพื่อให้เกิดความเรียบร้อยความถูกต้องและความเป็นธรรมในที่สุด ขอขอบพระคุณครับ

นายฉันท วงศ์ : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ได้กรุณาตอบให้ความกระจ่างชัดในคำถามของกระผม แต่ก่อนอื่นกระผมก็อยากจะเรียนด้วยความรู้สึกจริงใจว่า เขาผู้ใช้แรงงานในรัฐวิสาหกิจนั้น ความจริงกระผมเคยเรียนท่านผู้ใหญ่หลายต่อหลายคนว่า ในฐานะที่เขาเป็นผู้ใช้แรงงาน และพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ ปี ๒๕๑๔ นั้น ถ้าหากว่ารัฐวิสาหกิจทุกแห่งได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินั้นแล้วหลายต่อหลายมาตราที่บัญญัติไว้ว่า เมื่อเกิดกรณีพิพาทขึ้นแล้ว จะไม่มีการสไตรค์หยุดงาน จะส่งเรื่องกรณีพิพาทนั้นให้คณะกรรมการแรงงานเป็นผู้ชี้ขาด เรื่องความวุ่นวายต่าง ๆ ทั้งหมด หรือการสไตรค์หยุดงานก็จะไม่มีเกิดขึ้น ในด้านรัฐวิสาหกิจที่บริการแก่ประชาชนทั่วไปนี้ ความเคียดแค้นคงจะไม่มี แต่เท่าที่เป็นมาแล้วในระยะ ๕ - ๖ ปีนั้น หลายต่อหลายอย่างกระผมยอมรับว่ารัฐวิสาหกิจไม่ได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ ปี ๒๕๑๔ ความวุ่นวายอะไรต่าง ๆ จึงเกิดขึ้น ถ้าหากจะให้อยู่กับกฎหมายแรงงานอย่างเดิม และรัฐวิสาหกิจได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์

LIRT

ปี ๒๕๑๔ แล้ว ความเดือดร้อนหรืออะไรต่าง ๆ หรือความวุ่นวายที่รัฐบาลเคยได้รับมากจะไม่มี แล้วสิ่งที่ตามมาเวลานั้น รัฐวิสาหกิจบางแห่งไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายแรงงานสัมพันธ์ ปี ๒๕๑๔ ความวุ่นวายจึงเกิดขึ้น แต่เมื่อท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้อธิบายในคำถามข้อที่ ๓ ของกระแสมแล้ว กระแสมก็พอใจแนวทาง และสิ่งหนึ่งที่ท่านได้ย้ำ ซึ่งกระแสมมีความรู้สึกที่ใจ ก็คือว่าจะให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย อันนี้กระแสมก็ขอให้คำพูดนี้เป็นคำพูดที่ให้ความหวังแก่พนักงานรัฐวิสาหกิจ เพราะขณะนี้ทางศาลอุตสาหกรรมนั้นไม่ค่อยจะมีปัญหาเท่าไรนัก แต่มีสิ่งหนึ่งที่กระแสมวิตก คือข่าวของการที่จะพิจารณาออกกฎหมายคุ้มครองพนักงานรัฐวิสาหกิจใหม่นี้เป็นข่าวหนึ่ง ซึ่งกระแสมได้บินมาเมื่อ ๒-๓ วันนี้ ก็อยากทราบเงื่อนไขท่านประธาน และท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณารับทราบไว้ควรวาง ช่วงตั้งแต่วันพรุ่งนี้จนถึงวันที่ ๑๔ ตุลาคม รัฐวิสาหกิจจะรวมตัวกันเขาเพื่อเดินขบวนเป็นการใหญ่ อันนี้กระแสมก็ขอฝากไว้ควว แล้วอีกอย่างหนึ่งซึ่งกระแสมอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยมี ๒ ข้อ คือ

ข้อ ๑ ซึ่งอาจจะเป็นคำถามที่ท่านประธาน และบรรดาสมาชิกจะคาดไม่ถึง นั่นก็คือว่า ในฐานะที่ประเทศไทยของเรานี้เป็นสมาชิกสมาคมอาเซียน ๔ ประเทศเหล่านั้นเขามองเห็นความสำคัญด้านแรงงานเป็นอย่างยิ่ง และเขาก็มีรัฐมนตรีแรงงาน ทั้ง ๆ ที่ประชาชนของเขาบอกว่าเราผู้ใช้แรงงานน้อยกว่าเขา แต่เขาก็มีรัฐมนตรีแรงงานเพื่อคุ้มครองด้านแรงงาน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตขึ้นมาคุ้มครองและพิจารณาความแรงงานโดยเฉพาะแล้วว่าประเทศไทยของเราประเทศเดียว ในจำนวน ๕ ประเทศนั้น เราไม่มีรัฐมนตรีแรงงานเลย แล้วก็เรื่องนี้รัฐบาลคิดที่จะดำรงตั้งรัฐมนตรีแรงงานหรือไม่ ประการใด

ข้อ ๒ กระแสมก็อยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า เมื่อกระแสมเข้าประชุมคณะกรรมการค่างาชั้นค่าครั้งสุดท้ายซึ่ง

LIRT

คุณดำรง สุนทรสารทูล เป็นประธาน วันนั้นอธิบดีกรมแรงงานได้แจ้งให้ทราบ ว่านายจ้างเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครไม่ปฏิบัติตามกฎหมายแรงงานอยู่ ๒๐๐ กว่าราย บางรายไต่ฟ้องศาลและสั่งลงโทษไปแล้ว ก็ยังไม่ปฏิบัติ อันนี้แหละ เป็นปัญหาและปัญหานี้ท่านได้ดำเนินการและมีทางแก้ไขไปอย่างไรบ้าง ก็ขอได้ กรุณาตอบให้กระผมได้ทราบด้วย ซึ่งมี ๒ ข้อ คือ ๑. การพิจารณาแต่งตั้ง รัฐมนตรีแรงงานเหมือนเพื่อนสมาชิกอาเซียนทั้ง ๔ ประเทศที่เขามี และ ๒. ในกรณีที่นายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมายแรงงาน ขอขอบคุณครับ

นายกนิง ภาไชย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย)
ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนตอบคำถามของท่านสมาชิกผู้เกียรติ ดังต่อไปนี้

ในข้อที่ท่านขอทราบว่ามีฐานใดแล้ว คิด ที่จะให้มีรัฐมนตรีแรงงาน หรือไม่นั้น ความมุ่งหมายของท่านคงจะเป็นว่ากิจการแรงงานของเราซึ่งอยู่ใน ความรับผิดชอบของกรม ๆ หนึ่งซึ่งเรียกว่ากรมแรงงาน นั้นสมควรที่จะขยาย กิจการปรับปรุงให้มีฐานะสูงขึ้นที่จะดูแลกิจการแรงงานเพิ่มขึ้นไปอีกด้วยหรือไม่ ที่นี้กระผมก็ขอกราบเรียนว่าความจริงในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่กระทรวงมหาดไทย ได้ดำริมาเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว กว่าจะแก้ไขปรับปรุงอย่างไรก็เป็น เรื่องที่จะต้องให้ความพินิจพิจารณาไปตามสมควร ซึ่งยังไม่อาจให้คำตอบในชั้นนี้ ได้ว่าจะยกฐานะขึ้นเมื่อใด แต่ขอเรียนว่า เรากำลังพิจารณาอยู่

ในข้อที่ท่านขอทราบว่ามีผู้ที่ไป ปฏิบัติตามคำวินิจฉัย เกี่ยวกับข้อ พินาศแรงงานเป็นจำนวนมากรายนั้น ทางกระทรวงมหาดไทยจะพิจารณาแก้ไข อย่างไร ขอเรียนว่า กระทรวงมหาดไทยก็ได้รับทราบอยู่พอสมควรว่ามีการ ผ่าฝืนการปฏิบัติตามกฎหมายแรงงาน ซึ่งทางกรมแรงงานเองก็ได้สับกับฟัง เรื่องนี้อยู่ ก็ได้มีการติดตามกันตามสมควร แต่เนื่องจากเหตุที่ว่าอัครราชทูต พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมแรงงานมีอยู่จำกัดไม่อาจที่จะดูแลให้ทั่วถึงได้ ความ สิ้นสุดในเรื่องนี้จึงอาจจะมียุบบาง อย่างไรก็ดี กระผมก็ขอรับที่จะไปพิจารณา

LIRT

ดำเนินการให้การดูแลสอดส่องการไม่ปฏิบัติให้ครบถ้วนตามเงื่อนไขของกฎหมาย
แรงงานให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ขอขอบพระคุณครับ

นายฉันท วัฒนศิริ : กระผมขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทยอีกครั้งหนึ่ง และเพื่อเป็นการสงวนเวลา กระผมก็ขอเรียน
ฝากไว้ ขอให้ทางท่านรัฐมนตรีนำไปพิจารณาด้วยว่าผู้ใช้แรงงานในประเทศไทย
ของเรานั้นนานมาเท่านานเป็นผู้เสียเปรียบในสังคมตลอดมา ทางใดที่พยายาม
ช่วยเหลือเขาได้ก็จะเป็นพระคุณแก่เขาอย่างยิ่ง เจตนาอย่างยิ่งในค่านางงาน
อุตสาหกรรม ซึ่งหลายต่อหลายแห่งได้เอารัดเอาเปรียบบรรดาคนงาน สิ่ง
เหล่านี้กระผมก็เห็นใจ เพราะว่าในจำนวนพนักงานตรวจแรงงานระหว่างนี้ ก่อน
ที่กระผมจะได้รับแต่งตั้งเข้ามาในสภานี้ มีพนักงานตรวจแรงงานอยู่ในกรม
แรงงานเพียง ๕ คน ในจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมดในประเทศไทยมี
๖๐,๐๐๐ กว่าโรงงาน ถ้าหากพนักงานคนหนึ่งออกตรวจโรงงานแต่ละวันไม่
เว้นแต่ละวัน เขาจะต้องใช้เวลาถึง ๘ ปีจึงจะสำรวจโรงงาน ในความรับผิดชอบ
ที่คนหนึ่งต่อโรงงานถึง ๒,๐๐๐ กว่าโรงงาน อันนี้แหละ กระผมจึง
เรียนถามถึงการที่จะให้ความคุ้มครองแรงงาน และให้มีรัฐมนตรีแรงงาน
เพื่อที่จะขยายขอบเขตหรือเพิ่มอัตรากำลัง ให้การคุ้มครองทางค่านางงาน
กว้างไกลออกไปอีก คำฝากของกระผมนี้เข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีก็คงจะนำไป
พิจารณาในการที่จะช่วยบรรเทาทุกข์คนงานผู้เสียเปรียบในสังคมตลอดมาติดต่อ
ไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
กระหู่ถามลำดับที่ ๖ ของคุณสุกิจ ศรีสาคร เรื่อง การรณรงค์สอนภาษาอังกฤษใน
ชั้นประถมศึกษา ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขอเชิญคุณสุกิจ
ศรีสาคร ครับ

นายสุกิจ ศรีสาคร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุกิจ
ศรีสาคร เนื่องจากกระหู่ถามของกระผมที่เข้ามาในวันนี้ ใจตรงกับกระหู่ถาม

LIART

ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง คือ คุณสอาด ปิยวรรณ ะดมขอขอบพระคุณ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้กรุณาสนองค้นหาในการอยากรู้ ของพวกกระผมโดยพร้อมที่จะตอบ และถ้ากระผมจะถาม สถานที่ก็มีเวลาน้อย เหลือเกิน เพื่อนกระผมก็จะไม่มีโอกาสที่จะซักไซ้ไฉ่เอียง เพื่อเป็นการสนอง ค้นหาทั้งสองฝ่ายที่พร้อมจะตอบและพร้อมจะถาม กระผมขอขีดซ้ายตอนกระทุ ออกไปครับ เพื่อให้คุณสอาดได้ซักไซ้ถามต่อไป ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
กระทุถามลำดับที่ ๘ ของคุณสอาด ปิยวรรณ เรื่อง เคี้ยวกันครับ เรื่อง การรท สอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขอเชิญคุณสอาด ปิยวรรณ ครับ

นายสอาด ปิยวรรณ : ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน ก่อนอื่นกระผมขอขอบคุณท่านประธานที่ได้กรุณามรรจุ กระทุถามของกระผม เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา และ ขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือ คุณสุกิจ ศรีสาคร ที่ได้กรุณาสละค้นหาโดย อยากจะให้กระผมถามแทน เพราะฉะนั้นก็ขอถือโอกาสขอบคุณครับ และหวัง เป็นอย่างมากว่า ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการคงจะมีค้นหาตอบ ให้พวกกระผมทราบเช่นกันครับ เพื่อรักษาเวลา กระผมจะขอตีงกระทุถามเลย นะครับ และขอกราบเรียนให้ท่านประธานทราบด้วยว่า กระผมคุ้นาคาแล้ว แล้วก็จะพยายามให้เร็วที่สุด ดีที่สุด แค่นี้เป็นเรื่องของชาติบ้านเมือง ก็ขอ ความกรุณาให้เวลาแก่กระผมบ้าง ขอขอบคุณล่วงหน้าไว้ในโอกาสนี้ด้วย

กระผมขอตีงกระทุถาม ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้แถลงให้สัมภาษณ์ ทราบว่าจะไม่มีการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา ในปีการศึกษา ๒๕๒๑ เป็นต้นไปนั้น เป็นข่าวอื้อฉาว และสร้างความไม่พอใจแก่ผู้ปกครองนักเรียนทั่ว

LIRT

ประเทศ เป็นผลเสียหายแก่รัฐบาลก็จะเป็นการสร้างควมยุ่งยากให้แก่เด็กไทยในเรื่องภาษาอังกฤษในอนาคต เป็นการทำลายเศรษฐกิจแบบปกครองของนักเรียนในการที่จะจ้างครูพิเศษเพื่อสอนภาษาอังกฤษ ก่อให้เกิดปมทอยแก่นักเรียนไทยในชั้นประถม อาจจะถูกคนต่างชาติดูหมิ่น ในเรื่องศักดิ์ศรีก็จะต้องถือว่าเด็กไทยเรียนหนังสือ ๒ ภาษาเท่านั้นยังไม่ได้ เพราะบางชาตินั้นเด็กต้องเรียนถึงหลายภาษา ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น กระผมจึงขอตั้งกระทู้ถามถาม ๓ ประการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

๑. ปัจจุบันนี้การสื่อสารต่าง ๆ ตลอดจนการประชุมนานาชาติทั่วโลกก็จะต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง ถ้าทั่วประเทศไทยใดไม่สามารถที่จะรู้ซึ่งถึงภาษาอังกฤษแล้ว การเจรจาในต่างต่าง ๆ ย่อมเสียเปรียบฝ่ายตรงกันข้ามอย่างแน่นอน ดังนั้นการที่ท่านจะเลิกสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมนี้ท่านมีเหตุผลอย่างไร

๒. เมื่อท่านทราบแล้วว่าผู้ปกครองนักเรียนทั่วประเทศต่างไม่พอใจในการที่ท่านจะเลิกสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมเช่นนี้ ท่านจะทบทวนนโยบายยกเลิกโครงการเลิกสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เพราะเหตุใด ถ้าได้ ท่านจะแถลงให้ประชาชนทราบนโยบายแน่นอนในเดือนกันยายน ๒๕๒๐ นี้จะได้หรือไม่

๓. ขอถามต่อเพื่อคุณสุกิจเสียเลยนะครับ ท่านได้สั่งการในเรื่องไม่อนุญาตให้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาไปแล้วอย่างไรบ้าง

๔. การเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาดังกล่าวนั้น ท่านได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือไม่อย่างไร

ถาม ๔ ขอควมกันครับ ฯพณฯ

นายภิญโญ สาธร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)

ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายภิญโญ สาธร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขอตอบกระทู้ถามท่านสมาชิกผู้เกียรติ ดังนี้

LIRT

๑. กระทรวงศึกษาธิการไม่เคยสั่งไม่อนุญาตหรือห้ามสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา เพราะมีจุดยืนที่มั่นเราในหลักสูตร พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งกำหนดไว้ว่า ชั้นประถมต้น ๔ ชั้นนั้น ไม่มีวิชาภาษาอังกฤษอยู่แล้ว ไม่ต้องห้าม ส่วนประถมปลายอีก ๓ ชั้นบังคับให้สอนภาษาอังกฤษ ๓ ชั่วโมงเป็นอย่างน้อย และไม่เกิน ๕ ชั่วโมง ทุกโรงเรียนทุกห้องที่ไม่ว่าจะมีครูมีอุปกรณ์พร้อมหรือไม่หรือมีความต้องการจะเรียนหรือไม่ก็ตาม แต่กระทรวงศึกษาธิการกำลังดำเนินการเปลี่ยนแปลงระบบชั้นเรียนตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งได้มีประกาศพระบรมราชโองการให้ใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๐ ไปแล้วในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๔๔ ตอนที่ ๓ วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๐ คือยกเลิกประถมศึกษาตอนปลาย คงมีประถมเพียงตอนเดียว ๖ ปี ดังนั้นการบังคับให้เรียนภาษาอังกฤษในประถมตอนปลายจึงหมดไปโดยปริยาย ไม่ต้องยกเลิก

๒. ที่ท่านกล่าวในประเด็นว่า ปัจจุบันนี้การติดต่อสื่อสารตลอดจนนานาชาติใช้ภาษาอังกฤษ แล้วประเทศไทยไม่ใช่จะเคียดแค้นนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า การใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการประชุมนานาชาติและการเจรจาต่าง ๆ นั้นเป็นเรื่องที่ผู้มีความรู้ความสามารถเฉพาะกิจจะเป็นผู้รับผิดชอบ ในกรณีนี้ประเทศไทยจะต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิคงกล่าวโดยเพียงพอ เพราะการจัดหลักสูตรให้เรียนภาษาต่างประเทศนั้น เราจะจัดไว้ในระดับมัธยมศึกษาตามหลักสูตร ฉบับ พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยแน่นอน และจะมีอยู่หลายลักษณะกล่าวคือ หลักสูตรสำหรับผู้ประสงค์จะรู้ภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ใช้สอย ด้านการอ่าน หรือการติดต่อสื่อสารที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนอย่างหนึ่ง หลักสูตรสำหรับผู้ที่จะประกอบวิชาชีพซึ่งไม่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศในระดับสูงอีกอย่างหนึ่ง กับหลักสูตรสำหรับผู้ที่จะศึกษาค้นคว้าหรือประกอบอาชีพที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศเป็นอย่างลึกซึ้งอย่างหนึ่ง ดังนั้นตามแผนนี้การสอนภาษาอังกฤษจะคืบคลานขึ้นกว่าเดิม นอกจากนี้ขอกราบเรียนว่า การที่กระทรวงศึกษาธิการไม่บังคับ ขออนุญาต

LIART

ไม่จำกัดบังคับให้มีการสอนภาษาต่างประเทศในชั้นประถมศึกษาชั้นนั้น ไม่ได้หมายความว่าห้ามสอน และตามประวัติศาสตร์การศึกษาไทยนับตั้งแต่ประกาศพระบรมราชโองการโครงการศึกษาแห่งชาติ ฉบับ ๒๔๔๑ เป็นต้นมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ไม่มีหลักสูตรฉบับใดที่มีการห้ามไม่ให้สอนวิชาใด แต่อาจจะไม่มีการสอนที่ไม่เขียนไว้ในเท่านั้นเอง เมื่อโรงเรียนใดต้องการจะสอนพิเศษแยกออกไปก็ขออนุญาตได้ และปัจจุบันนี้ แม้วันนี้ก็ยังขออนุญาตได้ ดังนั้นในหลักสูตรต่อไปก็เช่นเดียวกัน เพียงแต่ไม่มีในหลักสูตร แต่เมื่อจะขออนุญาตมา กระทรวงศึกษาธิการก็จะพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตตามความพร้อมตามความเหมาะสม และหลักวิชา นอกจากนี้ที่กระทรวงศึกษาธิการได้ตัดสินใจยกเลิกการบังคับวิชาภาษาอังกฤษในชั้นประถมชั้นนั้น กระทรวงศึกษาธิการอาศัยข้อมูลจากประชาชนจากนักวิชาการทุกชนิด มีข้ออาศัยความต้องการส่วนบุคคลเป็นหลักเพียงบางคนเท่านั้น และที่หลายคนกล่าวว่าผู้ปกครองเรียกร้องนั้น กระผมขอถามเรียนว่าไม่เป็นความจริง เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีทั้งหมดทั่วประเทศเกินกว่า ๖ ล้านคน ก็จะมีผู้ปกครองเกินกว่า ๑๐ ล้านคนแน่นอน จุดหมายที่ได้รับจากผู้ปกครองเกือบไม่มี คือมีเพียง ๔ ฉบับหรือ ๕ ฉบับเท่านั้น และในการประชุมเจ้าของโรงเรียนราษฎร์ก็ได้ชี้แจงกันจนเป็นที่เข้าใจแล้วว่าสวามิภักดิ์ และในการประชุมอื่น ๆ ก็เข้าใจกันหมดสิ้นแล้วในเรื่องนี้ หากจะมีก็มีในหนังสือพิมพ์ ซึ่งกระผมไม่อาจจะเชื่อถือเป็นมาตรฐานว่าผู้ปกครอง ๑๐ ล้านคนเรียกร้องได้ ในด้านของการสอบสวนนั้น กระผมขออนุญาตท่านประธานที่เคารพ ขออ้างรายงานการวิจัย ฉบับที่ ๑๔ ของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่อง ผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของเด็กไทยในระดับชั้นต่าง ๆ พ.ศ. ๒๕๑๕ หน้า ๕๑ ได้ยืนยันว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักเรียนประถมชั้นนั้นต่ำมาก หนึ่งเล่มนะครั้น กับรายงานวิจัยอันดับ ๔ ของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง สัมฤทธิ์ผลของการจัดการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๑๖ หน้า ๒๒๑ ยืนยันว่าการสอนภาษา

LIRT

อังกฤษในชั้นประถมศึกษาไม่ได้ผลเพราะปัญหาปริมาณและคุณภาพของครูรวมทั้ง การขาดครูสอนภาษาอังกฤษ งานวิจัยข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงคุณภาพการสอน ภาษาอังกฤษในประเทศไทยของสถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๔ หน้า ๒ ยืนยันว่าการสอนภาษาต่างประเทศให้กับเด็กในระดับชั้น ๆ หากได้รับการสอนที่ผิดหรือบกพร่องจะเป็นภาระต่อครูในระดับสูงขึ้นไป ในการ แก้ไขข้อผิดพลาดบกพร่อง รวมทั้งการสอนซ่อมเสริม ทำให้ผลการเรียนใน ระดับสูงขึ้นไปอ่อน ควรสอนในระดับชั้นที่มีครูดีและพอเพียง ข้อบกพร่องดัง กล่าวยังมีอีกในรายงานวิเคราะห์หลักสูตรประถมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๐๓ - พ.ศ. ๒๕๑๗ หน้า ๓๖ - ๓๗ และรายงานวิเคราะห์หลักสูตร มัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๐๑ - พ.ศ. ๒๕๑๗ หน้า ๖๑ ก็ ยืนยันถึงข้อบกพร่องที่ต้องสอน ๒ ภาษาพร้อมกันในชั้นประถม เป็นเหตุให้เด็ก ไม่ตั้งใจเรียนภาษาไทย เพราะการเขียนการผสมอักษรภาษาไทยยากกว่า ภาษาอังกฤษ ทำให้เด็กเบื่อหน่าย และการเรียนเป็นอุปสรรคอย่างยิ่ง ดังนั้น ควบคู่หลักการต่าง ๆ และข้อบกพร่องดังกล่าวประกอบกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๕๒๐ ข้อ ๑๓ ขอบทาสองซึ่งประกาศไปแล้วนั้นยืนยันว่ารัฐพึงจัดการศึกษา ให้ประชาชนชาวไทยทุกคนสามารถใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี ข้อ ๓๑ การ ศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาที่มุ่งให้รู้เรียนมีความรู้ความสามารถขั้น พื้นฐานและคงสภาพการอ่านออกเขียนได้ คิดคำนวณได้ มีความสามารถในการ ประกอบอาชีพตามควรแก่วัยและความสามารถได้ สามารถดำรงตน มีบทบาทในเมืองได้ ในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ข้อ ๓๖ การศึกษาวิชาชีพในระดับประถมศึกษา มุ่งฝึกให้รู้เรียนมีนิสัยรักการทำงาน สามารถนำความรู้จากบทเรียนและการทำงานในโรงเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ควบคู่เหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงมีความจำเป็นต้องการเวลาที่ จะทุ่มเทให้ แก่การสอนวิชาภาษาไทย การสอนความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เน้นในเรื่องศีลธรรม วัฒนธรรมไทย เอกลักษณ์

LIRT

ไทย เป็นอย่างมาก และต้องเพิ่มพื้นฐานอาชีพ ความรู้ทางก้านอาชีพที่เหมาะสมกับวัยเข้าไป เมื่อเป็นเช่นนี้จึงจำเป็นที่จะต้องได้เวลามาพอสมควร

นอกจากนี้กระผมขอกราบเรียนยืนยันว่า ในการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา นั้น แม้ในต่างประเทศนั้น ครั้น ก็ปรากฏว่าในเอเชีย โดยรายงานของยูเนสโก และรายงานของประเทศญี่ปุ่น สถานภาษาของญี่ปุ่นได้ยืนยันว่า ในจำนวนประเทศที่เป็นสมาชิกยูเนสโกเท่าที่เรารู้จักดี ๑๕ ประเทศ นั้นมีอยู่ ๕ ประเทศที่มีการสอนในชั้นประถม แล้วก็มีเพียง ๖ ประเทศ ที่มีสอนภาษาอังกฤษ ในชั้นประถม ๖ ประเทศดังกล่าวนี้ กระผมขอกราบเรียนว่า ขออ่านจากของจริง ขออนุญาต เสียเวลานิดหน่อย อ่านจากของจริงครับ ประเทศที่สอนภาษาอังกฤษในชั้นประถม ได้แก่ออสเตรเลีย ปัจจุบันนี้ไทยสอนอยู่ ประเทศไทย ประเทศลาว ประเทศกัมพูชา ศรีลังกา มาเลเซีย สิงคโปร์ เนปาล เท่านั้นเอง ที่ในกลุ่มประเทศในเอเชียที่เหลืออยู่เท่าที่เรารู้จักกันดีและคุ้นเคยนะครับที่ไม่สอนภาษาต่างประเทศในชั้นประถมเลย คือประเทศจีน ประเทศอินเดีย ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศอิหร่าน ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเกาหลี ประเทศปากีสถาน ประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศเวียดนาม ดังนั้นถ้าดูประเทศไทยออกจากกลุ่มลาว เราจะไปอยู่กลุ่มญี่ปุ่นครับ คือไม่สอน ขอกราบเรียนอันนี้ด้วย

๑. ที่ถามว่า จะเลิกได้อย่างไรหรือไม่ั้น กระผมได้รับอนุมัติจากท่านนายกรัฐมนตรีแล้วให้ชี้แจงความเป็นจริง กระผมจึงขอเปิดเผย ณ ที่นี้ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติได้มีหนังสือที่ สร. ๐๔๐๔/๖ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๒๐ มีมติให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการเลิกการสอนภาษาต่างประเทศทุกภาษาในชั้นประถมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการจึงได้นำเรื่องเข้าหารือที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีในการประชุม ครั้งที่ ๔๕๒๐ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๐ มีมติให้ยกเลิกการสอนภาษาต่างประเทศทุกภาษาในระดับประถมศึกษา ที่มีในหลักสูตรเสีย ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงได้คำ-

LIRT

เนในการมาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์เป็นต้นมา มีนาคม เมษายน พฤษภาคม มีคดี
การร่างหลักสูตรประถมศึกษา ๖ ปี ก็สำเร็จเรียบร้อยแล้ว คือไม่มีวิชาภาษา
ต่างประเทศในระดับประถมศึกษา แต่ว่ายังมีช่องทางที่จะอนุญาตได้ โดยติดต่อกับ
กระทรวงศึกษาธิการ อย่างที่ปฏิบัติมาตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๔๑ จนถึงวันนี้
ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการยอมมีอำนาจที่จะพิจารณาได้ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

คุณสอาดหมกคณาหรือยังครับ บางทีคนเราพอหัวขึ้นมา คัดหาทั้งหมดเหมือนกัน
แต่ทำไมอะไรก็เชิญครับ

นายสอาด ปิยวรรณ : ขอขอบคุณมากครับ ท่านประธาน คัดหา
ยังมีอยู่ครับ ก่อนอื่นก็ขอขอบคุณ ๖ ๗ รัฐมนตรีซึ่งได้ตอบความต้องการค้นหา
ของกระผมเกือบชัดเจนแจ่มแจ้ง ซึ่งขอขอบคุณ ๗ โอกาสนี้อีกครั้งหนึ่งครับ บาง
คนอาจจะถามกระผมว่าวันนี้ทำไมกระผมถึงโชคดีมีกรรมการของกระผมเข้าถึง
๒ กระฐู แล้วอีกกรรมการหนึ่งได้รับมอบฉันทะจากคุณสุกิจอีกกระฐูหนึ่งรวมเป็น
๓ กระฐู อันนี้กระผมถือว่าเป็นโชคดีเป็นอย่างยิ่ง จนถึงกรรมการ ขอโทษ
เถอะครับ ยังเห็น ๖ ๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนั่งอยู่ตรงนี้ กระ
ฐูของกระผมบรรจุคราวก่อนมีอยู่กระฐูหนึ่งตกไป เมื่อคืนท่านประธานบอกว่า
จะพยายามตอบให้หมด อันนี้ก็อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
ไว้ด้วยเกี่ยวกับเรื่องการประกันภัย

ตามที่ ๖ ๗ รัฐมนตรีท่านใดสนใจเรื่องนี้ กระผมเองขอขอบคุณ
ท่านเป็นอย่างมาก แสดงว่าท่านเป็นชาตินิยมอย่างดียิ่ง เรื่องชาตินิยมนี้มีความ
สำคัญต่อชาตินานเมืองเราเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งกระผมขอชมเชยในความตั้งใจของ
ท่านที่จะทำอะไรให้ประเทศไทยหรือคนไทยของเรา มีเกียรติมีศักดิ์ศรีให้ใหญ่
ยิ่งเหมือนกับญี่ปุ่น อันนี้ละครับกระผมขอขอบคุณ แต่มารู้ถึงญี่ปุ่นท่านบอกว่าญี่ปุ่น
ไม่ได้สอน ความจริงญี่ปุ่นเคยนำเสนอภาษาอังกฤษไทยอย่างดีที่สุดจนกระทั่ง
เคยวันซึ่งเมื่อก่อนพูดภาษาฝรั่งไม่ได้โดยพูดภาษาอังกฤษไม่ได้เลย เคยวัน

LIRT

ญี่ปุ่นพูดภาษาอังกฤษได้อย่างดียิ่ง ไปทำมาหากินทั่วโลกครับ ขณะเขาคิด ก็
 เพราะรู้ภาษาอังกฤษ ฉะนั้นเราจะมาฝึกสอนภาษาอังกฤษ ขอโทษนะครับ ไม่
 มีการส่งเสริมอย่างจริงจังนี่อาจจะเป็นนโยบายที่พลาดก็ได้ เมื่อถึงท่านบอกว่า
 ประเทศไทยของเราอยู่ใน ๖ ประเทศ จริงอยู่ ในประเทศต่าง ๆ เราไม่
 อยากพูดถึงเขา แต่ประเทศไทยของเรานี้ไม่เหมือนประเทศอื่นเขา เราเป็น
 ประเทศเอกราช เรามีสัญลักษณ์ เรามีเอกลักษณ์ของชาติเราซึ่งไม่เหมือนกับ
 ใคร เราคนไทยจะต้องมีศักดิ์ศรี มีเกียรติ ไม่ที่ไหนจะต้องเป็นยอดของคน
 ฉะนั้นกระผมจึงว่าถ้าหาก ๖ หน่วยงาน ถึงแม้นั้นสั่งการไปแล้วอย่างไรข้างบนครับ
 ถ้าจะมีทางอย่างไรที่จะอะลุ่มอล่วย กระผมดูแล้ว ๖ หน่วยงาน บอกว่าการศึกษานี้จะ
 ปรับปรุงเป็น ๓ ระยะ ระยะแรก คือชั้นประถมศึกษา เดียวนี้จะมีการปรับปรุง
 เป็นเรียน ๖ ปี ประถม ๑ ถึงประถม ๖ ไม่ได้เรียน ฉะนั้นช่วงนี้จะเป็นช่วง
 หนึ่งซึ่งเด็กไทยของเราลาค่อยแล้ว มีความคิดความอ่านดีแล้วควรจะมีโอกาส
 แทรกซึมเข้าไปในเรื่องภาษาอังกฤษก็ไม่เสียหายอะไร ที่นี้มาเรียนภาษา
 อังกฤษจริงจังอีก ๖ ปีคือชั้นมัธยม ๑ ถึงชั้นมัธยม ๖ เรียนก็ไม่ได้อ่านเพิ่มเติมที่
 นะครับ พอจบจากชั้นมัธยม ๖ แล้วนะครับจะไปเรียนทางวิชาชีพก็ หรือเข้า
 มหาวิทยาลัยก็ ก็จำเป็นจะต้องมุ่งไปเรียนวิชาชีพ ฉะนั้นจะต้องอ่านตำรา
 ตำราภาษาอังกฤษ ทำไม่ถึงเป็นอย่างนี้ครับ เพราะประเทศไทยของเรานี้ไม่มี
 การแปลตำราเป็นภาษาไทยอย่างญี่ปุ่นเขาทำ เขามี เขาแปลภาษาอังกฤษ
 เป็นภาษาญี่ปุ่นของเขา ฉะนั้นทำให้เขาแตกฉาน แรกฉานแล้วยังไม่พอ เขาก็
 พยายามเรียนภาษาอังกฤษควบ ยกตัวอย่างง่าย ๆ เดียวนี้ เมื่อถึงท่านบอกว่า
 ว่าในประเทศเอเชียของเรานี้ไม่มีการส่งเสริมการศึกษาภาษาอังกฤษ ท่านไป
 ดูทางประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ซิ เรามีสโลแกน (Slogan) ไว้อย่างไร
 นายกรัฐมนตรีไปมานะครับ เขาบอกว่าเรียนรู้หลายภาษานี้ดี แต่คนไทยเรานี้
 จะมุ่งแต่รู้ภาษาไทยอย่างเดียว กระผมก็อาจจะสงสัยเหมือนกันว่าจะเป็น
 นโยบายที่ถูกต้องหรือไม่ ฉะนั้นเพื่อรักษาเวลากระผมเองก็อยากจะเรียนถาม

LIART

ฯพณฯ รัฐมนตรี เมื่อคืนนี้ ฯพณฯ รัฐมนตรีบอกว่าถ้าหากจะมีการสอนภาษาอังกฤษ
 ในชั้นประถม ชั้นประถมเดี่ยวนั้นจะรับโดยมากก็เป็นประชามาล เป็นเด็กไทย
 จริง ๆ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านบอกว่าครูบาอาจารย์เดี่ยวนั้นไม่มีความรู้เพียงพอ
 ที่จะสอนภาษาอังกฤษได้ ในเรื่องนี้กระผมคิดว่าถ้าหาก ฯพณฯ จะมีการปฏิรูปครู
 เสียใหม่ เพราะเดี่ยวนั้นครูบาอาจารย์ส่วนมากก็มีความรู้ จบปริญญาโทมากมาย
 ภายนอก ซึ่งเรียนจบวิชาครู เดี่ยวนั้นยังมีคนอื่นอีก ขอโทษเถอะ กระผมคิดว่าเป็น
 หลาย ๆ คนที่ยังว่างอยู่ ไม่มีโอกาสจะสอน ถ้า ฯพณฯ จะบอกว่าชาคร
 ก็คิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยเหมาะสมเท่าไรนักนะครับ ก็ขอให้ท่านได้พิจารณา
 คุยว่าชาครจริงหรือไม่ อีกอย่างหนึ่งพูดถึงครูที่ทำให้นักถึงภาพพจน์ ครูบาอาจารย์
 เดี่ยวนั้นสอนประชามาล ฯพณฯ ครับ ยากจนเหลือเกิน มีหนี้สินรุงรังที่สุด ไป
 ไหนก็ไม่มีการติดเพราะมีหนี้สิน ยืมเงินเดือนนี้ครับ ขอโทษเถอะครับ ร้อยละ
 ๒๐ อันนี้จะทำอะไร จะฝาก ฯพณฯ คุยว่าทำอะไรเราจะให้ครูประชามาล
 ของเรานี้มีรายได้ดี มีฐานะดี และมีการศึกษาคือ แล้วทำอะไรทางกระทรวง
 ศึกษาธิการจะมีการอบรมส่งเสริมวิชาความรู้ให้แก่ครูบาอาจารย์เหล่านั้น อันนี้ขอ
 ฝากไว้ด้วยนะครับ ฉะนั้นเพื่อรักษาเวลา อยากจะถาม ฯพณฯ ยอ ๆ ทั้งนี้
 ในฐานะที่ ฯพณฯ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการซึ่งใคร ๆ ก็ยกย่องว่า
 ท่านมี ไอ.คิว. (I.Q.) สูง ท่านมีความคิดอย่างไรกับสมองของคนไทยว่าดี
 หรือเลว ง่าย ๆ นะครับ ท่านคิดหรือไม่ว่าเด็กไทยของเรามีมันสมองดี มี
 ความเฉลียวฉลาดสามารถเรียนรู้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษคู่ควรกันไปได้อย่าง
 สมัยมาก ท่านจะพบทวนนโยบายบอกเลิกสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมนี้ให้กลับ
 มา ขอโทษเถอะ อยากให้เป็นการส่งเสริมให้มาเรียนภาษาไทยเสียเลย จะ
 ได้หรือไม่อย่างไร อันนี้ขอ ๑ นะครับ

ขอ ๒ ตามที่ ฯพณฯ กล่าวว่าครูประชามาลมีความรู้ภาษาอังกฤษ
 ไม่ดีพอ จะสอนเด็กชั้นประถมได้หรือไม่เท่าที่ควรนั้น เหตุใดจึงไม่มีการปรับปรุง
 สมรรถภาพและส่งเสริมให้ครูมีความรู้ภาษาอังกฤษดีขึ้น ซึ่งไม่ใช่ของยากนักครับ

LIART

เช่นมีการอบรมเพิ่มเติมภาษาอังกฤษแก่ครูประจำาสต่าง ๆ เหล่านี้ ที่นี้กลับตรงกันข้ามทำไมท่านจึงมีการสั่งห้ามเสียเลย หมายความว่าไม่ให้ครูโรงเรียนประจำาสต่าง ๆ สอนซึ่งเด็กไทยจะต้องเรียนภาษาอังกฤษนี้ ไม่ต้องเรียนเลย กระผมคิดว่าจะเป็นวิธีการที่ ขอบพระคุณครับ ที่มีความรับผิดชอบอย่างง่าย ๆ ใช่หรือไม่ครับ

กระผมถามข้อนี้ก็จะจบ ถ้าท่านตอบแล้ว กระผมจะได้เลยไปเลย ไม่ต้องถามต่อคือข้อ ๓ การรณรงค์สอนภาษาอังกฤษในชั้นประถม ทั้ง ๆ ที่มีครูที่มีคุณวุฒิการศึกษามากในปัจจุบันนี้คิดว่าน่าจะสอนได้ แต่การรณรงค์สอนภาษาอังกฤษจะทำให้บุคลากรต้องจ้างครูภาษาอังกฤษพิเศษมาสอนที่บ้านเพื่อให้เท่าเทียมกับลูกคนอื่น ๆ ที่ไม่มี จะเกิดความเคียดแค้นทางการเงินมากหรือทำให้ต้องชวนขายข้าวโรงเรียนที่สอนภาษาอังกฤษ ฉะนั้นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงที่สอนภาษาอังกฤษจะเพิ่มเงินเงินเปล่าขึ้น วิธีการอย่างนี้ท่านจะมีวิธีการเตรียมการอย่างไรบ้างเพื่อป้องกันเหตุการณ์เหล่านี้ ตามแต่ ๓ ข้อนี้ครับ

เมื่อกลั้ยังมีข้อ ๑ ข้อ ๔ ที่กระผมถามไปตอนแรก ท่านก็ยังไม่ตอบ ก็คงจะตอบพร้อมกันไปเสียเลยนะครับ ข้อ ๓ นี้กระผมเน้นอีกที่ที่เมื่อกลั้ที่กระผมถามแทนคุณสุกิจ ท่านได้สั่งการในเรื่องไมอนุญาตให้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาไปแล้วอย่างไรบ้าง แล้วอีกข้อหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาดังกล่าวนี้ ท่านได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือไม่อย่างไร ชอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
แหม ขนาดสั้น ๆ นะครับ คุณสุภาวดี เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการครับ เกี่ยวกับเราจะได้รับประทานข้าวกัน

นายบุญไธย สาทร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)
ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนว่า ได้ตอบไปแล้วว่ากระทรวงศึกษาธิการไม่ได้สั่งห้ามไม่ให้สอน แต่ไม่มีในหลักสูตร ใครอยากสอนขออนุญาต

LIRT

ไต่ ตอบชื่อนั้นเลยนะครับ ขอต่อไปครับที่ว่าได้รับอนุญาตหรือไม่ ก็ตอบแล้วว่า สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติได้พิจารณาแล้ว แล้วไต่ส่งมาทางกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการหาหรือคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว ตั้งแต่เดือนมกราคม จึงไต่ลงมือมาจนกระทั่งทุกวันนี้ นั่นก็ตอบไปแล้ว

กระผมขอตอบข้อ ๓ ต่อครับ ที่ว่า จะส่งเสริมการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมไต่หรือไม่นั้น กระผมขอกราบเรียนว่า รัฐบาลยังมีการกิจอื่นที่ต้องทำมากกว่านี้เหลือเกิน และชั่วโมงจำกัดอยู่ เด็กประถมเป็นเด็กเล็ก ๆ ครับ เป็นภาคบังคับการเรียนก็มีเพียงสัปดาห์ละ ๒๕ ชั่วโมง คือประมาณวันละ ๕ ชั่วโมง แล้วจะไปบังคับให้เขาเรียนไม่ได้ ถ้าจะบังคับ บังคับในสิ่งที่จำเป็นสำหรับชาตินานเมือง ไต่ภาษาไทย ยังมีหลายท้องถิ่นที่พูดไทยไม่ได้ ต้องเน้นโดยเร็ว แล้วต้องไปบังคับกันในเรื่องของศีลธรรม จรรยา มารยาท วัฒนธรรมไทย ความเป็นพลเมืองดีในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และความรู้พื้นฐานในทางวิชาชีพ จะมาคิดเอาเฉพาะชั้นมัธยมหรือสูงขึ้นไปนั้นไม่ได้ จะต้องให้ไปตามวัย เช่นชั้นประถม ก็ควรจะมีพื้นฐานความรู้บางวิชาจินจิก ทำอย่างไรจินจะหายจิก จินเปรี้ยว ทำอย่างไร เด็กเล็ก ๆ ก็พอจะรู้ได้ ทำอย่างไรถ่วงออกมาเป็นถั่วเขียว ถั่วเขียวเป็นถั่วงอก อะไรพวกนี้ก็ต้องรู้ ปุ๋ยอย่างไรเรียนรูไ้บ้าง อะไรอย่างนี้ สิ่งเหล่านี้ต้องเรียนครับ และยังมีอีกเยอะแยะ หอดกกล้วยแขกจะหอดคอย่างไร ทำขนมขี้หนูนี้ทำอย่างไรจะสุกเสียหมดแล้ว อย่างนี้ต้องสอนในชั้นประถมครับ และไต่บรรจุในหลักสูตรใหม่แล้วเรียกว่า "วิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ" กระผมคิดว่าอันนี้จะจำเป็นกว่า ที่นี้ในฐานะที่ท่านถามกระผมว่าไปดูหมิ่นครู หรือเปล่า กระผมขอกราบเรียนนะครับ กระผมไม่เคยพูด ณ ที่ใดว่กระผม โอ.คิว. สูง มิไต่ ไม่ทราบไปเอามาจากไหนครับ ไปพูดจนกระทั่งว่า กินน้ำบูดูเกิดมาไม่เคยกิน กินก็ไม่เป็น แต่กระผมไม่ชอบแกงขาวครับ ว่าคำพูดกระผมก็เลยไม่พูด เป็นอย่างนั้นครับ ขอกราบเรียน ขออนุญาตท่านประธาน

LIART

ที่เคารพทุกคนความจริงกันเสียทีหนึ่ง ไม่เคยพูดอะไรทั้งนั้นแหละครับ เสาสูง
ก็สร้างมา ๒๖ เมตร ก็ไม่เคยเปลี่ยนมาตั้งแค่นั้น ตั้งแต่เคื่อนโน้น บอกว่า
สูงที่สุดในโลก แหม หน้ากระหว่งกลาใหม่ก็ ๓๒ เมตร หน้าจุฬาฯ ก็ ๓๒
เมตรครึ่ง ของกระผม ๒๖ เมตร ว่าสูงที่สุดในโลก กระผมก็ไม่เคยแกขาว
ก็เลยต้องขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพด้วย ขออนุญาตเถอะครับ กระผม
ก็เคยเรื่อยมา ไม่เคยทำอะไรเลย แต่ที่นี้ขอเท็จจริงเป็นอย่างนี้ เรามีครู
ประถมศึกษารั้งส่วนใหญ่จบ ม. ๖ หรือ ม.ศ. ๓ เป็นอันมากเลยที่เดียว
แล้วครูประถมศึกษาขณะนั้นเราต้องยอมรับว่ามีถึง ๒๓๐,๐๐๐ คน เป็นโรง-
เรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และโรงเรียนราษฎร์เป็น
ส่วนใหญ่ เพราะกระทรวงศึกษาธิการมีอยู่เพียง ๑๐๐ กว่าโรงเรียน หยิบมือ
เดียว แล้วก็เมื่อสอบสวนแล้ว กระทรวงศึกษาธิการเองก็คงมีวุฒิความรู้ที่ครู
สอนอยู่ในระดับประถมศึกษานั้นก็เพียง ป.กศ. ต้น ก็คือ ม.ศ. ๕ เท่านั้น
ลำพังตัวเองจะไขก็เหลือกำลังอยู่แล้ว อยาว่าจะไปสอนเลย กระผมก็ไป
คำนวณดูว่าคน ๒๓๐,๐๐๐ คนนี้มาปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษ ก็จะต้อง
อบรมกับ เอ.ยู.เอ. ๔ เดือน จะใช้เงิน ๑๒,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าท่านอนุมัติ
กระผมก็ว่าเหลือเกินแล้วละครับ กระผมว่าเงินก่อนนี้จะขอของสถาบันว่ายา
อนุมัติเลย เอาจามาทำอย่างอื่นที่เป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองที่สำคัญกว่านี้
เกิด แต่ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการก็ไม่ได้เพิกเฉย เรากำลังมีโครงการนอก
โรงเรียน จะใช้วิทยุนอกโรงเรียนซึ่งร่วมกับกรมประชาสัมพันธ์ และกำลัง
วางแผนที่จะขยายไปอยู่ที่จังหวัดลำปาง จังหวัดของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
เป็นเครื่องส่งที่นั่น จะมีเครื่องส่งที่จังหวัดลำปาง ที่จังหวัดอุบลราชธานี ที่
จังหวัดสงขลา และที่กรุงเทพมหานคร และสัมพันธ์กับเครือข่ายวิทยุของกรม
ประชาสัมพันธ์ สิ่งเหล่านี้เราแทรกให้นอกโรงเรียนก็จะประหยัดความมากมาย
เราทำได้ และไ้วางแผนไว้แล้วครับ เพราะฉะนั้นได้โปรดไม่ตองของใจใน
เรื่องนี้ และจะพัฒนาปรับปรุงในระดับมัธยมศึกษาอย่างเต็มที่ แต่ก็ได้ไม่ได้

LIRT

หมายความว่าถ้าไม่สอนในชั้นประถม เล็กเล็ก ๆ ๖ ขวบถึง ๑๑ ขวบแล้ว จะ เป็นเหตุให้ภาษาอังกฤษเสื่อมถอย เป็นไปไม่ได้ จากงานวิจัยต่าง ๆ ที่ กระดมกราบเรียนแล้วไม่ต้องขอกราบเรียนซ้ำนะครับ ส่วนในเรื่องของ ประเทศทั้งหลาย อย่าให้กระดมพูดเลย ท่านเป็นกลุ่มอาเซียนเป็นที่รักที่นับถือ ของพวกเราควย แตกต่างกับประเทศไทยนะครับ อย่าไปเทียบใหม่มากนัก เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย อะไรเหล่านั้น สำหรับประเทศญี่ปุ่นนั้นที่ท่านบอกว่าสอน ภาษาต่างประเทศ กระดมขออ้างเลยครับ สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำ ประเทศไทยได้ส่งหลักฐานมาให้กระทรวงศึกษาธิการแล้ว ในเรื่องความรู้ เกี่ยวกับญี่ปุ่น โคดัมเบอร์ (Code number) ช่วยจกไวควยเลยนะครับ ๐๕๕๐๑ ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๑๕ ยืนยันชัดเจน ไม่มีการสอนภาษาต่างประเทศ ในชั้นประถมศึกษาของญี่ปุ่น อันนี้ก็คงจะตอบท่านได้ชัดเจนแจ่มใสพอสมควร ครับ ที่นี้ที่บอกว่าไปยกเลิก บัดความรับผิดชอบนี้ เป็นการกล่าวหากระดมโดย แท้ เพราะบอกแล้วว่าไม่ได้เลิกแต่ไม่มีในหลักสูตร ถ้าโรงเรียนที่จังหวัด ลำปางอยากสอนก็ขออนุญาตมา เราก็จะพิจารณาว่าครูพร้อมหรือไม่ จำเป็น มากหรือไม่ เราก็อนุญาตให้ได้ นี่ก็แน่นอนว่าจะเข้าใจกันนะครับ กระดม คิดว่าก็ควรจะไต่สวนของความตองการพอสมควรครับ ขอบพระคุณท่านประธาน ที่เคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

เอาละครับ จะใช้สองตัวหากไม่วานะครับ เพราะเป็นศัพท์เทคนิคเฉพาะ ของท่านเสียแล้ว คุณสอาดครับ ผมว่าตัวหาพวกเราหมดแล้วละครับ เพียง ครึ่งแล้ว แล้วอาหารเขาก็บอกว่าพร้อมแล้ว ผมจะขอพักการประชุมเป็นเวลา ๑ ชั่วโมง จะเริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา แล้วก็พิจารณาต่อไป ผมเข้าใจว่าวันนี้เราคงมีกิจกรรมกันมากตอนเย็น สำหรับท่านที่เป็นข้าราชการ อะไรทั้งหลาย ผมคาดว่าการประชุมของเราคงจะดำเนินไปจนถึงประมาณ ๑๖.๓๐ นาฬิกา ถ้ามีอะไรที่ยังเหลืออยู่ก็จะไปพิจารณาต่อไปในวันพฤหัสบดี

LIART

๖ ตุลาคม ๒๕๖๐ เวลา ๙.๓๐ นาฬิกา เป็นวันสุดท้าย เพราะว่าวันที่ ๗ จะเป็นวันที่ปิดสมัยประชุม แล้วยังมีเรื่องที่ต้องค้างอยู่เพื่อประโยชน์ของบ้านเมือง ขอเชิญท่านคณะรัฐมนตรีและทุกท่านสมาชิกทุกท่านที่สโมสรรัฐสภาจะครับ เป็น การรับประทานอาหารร่วมกัน แล้วค่อยกลับมาทำงานร่วมกัน วันนี้ไม่มี ปราศรัยอะไรทั้งสิ้น ขอพักการประชุมครับ

พักประชุมเวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๓.๔๐ นาฬิกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
บัดนี้ท่านสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมต่อไป
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จ
แล้ว พิจารณารายงานการประชุมลับของสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินใน
คราวประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๐ (สมัยสามัญ)
ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ พิจารณา
เสร็จแล้ว

ที่ ๐๓๔๘/๒๕๒๐

สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

๑๕ กันยายน ๒๕๒๐

เรื่อง การพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

กราบเรียน ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการฯ จ. รุก

ตามที่ที่ประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ได้มีการประชุมลับเกี่ยวกับเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดกติกาสถาปนาศาลการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ในคราวประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ ๑๔/๒๕๒๐ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๐ นั้น

คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ ซึ่งประกอบด้วย

๑. นายเอิบ ณ บางช้าง ประธานคณะกรรมการ
๒. นางจงกล ศรีกาญจนา
๓. พลอากาศโท จรัส สุรัสวดี
๔. พลตรี จวน วรรณรัตน์
๕. พลเอก โชติ นิตยภัฏฐิติ
๖. พลตำรวจโท ณรงค์ มหานนท์
๗. พลโท ประสาน แร่งกล้า
๘. นางผดุงนทรา ภักเกษม
๙. พลเรือโท หม่อมราชวงศ์พันธุ์ทิพย์ เทวกิน
๑๐. นางเยาวเรศ มุนนาค
๑๑. พลเรือโท สมบูรณ์ เชื้อบุญดี

LIRT

๑๒. นายสอาด เหมศรีราติ

๑๓. พลเรือเอก สุวิเชียร พงษ์รัตนา

๑๔. นายอัมพร อรุณรังษี

๑๕. นายสอาด ปิยะวรรณ เลขาธิการคณะกรรมการ
ได้พิจารณารายงานการประชุมลับดังกล่าวเสร็จแล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาปฏิรูปการ
ปกครองแผ่นดินพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

เอิบ ณ บางช้าง

(นายเอิบ ณ บางช้าง)

ประธานคณะกรรมการ

พิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

รายงานของคณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

ตามที่ที่ประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ได้มีการประชุมลับเกี่ยวกับเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดกึ่งกึ่งอัตราศาลากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในคราวประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๐ (สมัยสามัญ) เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๐ นั้น เลขาธิการรัฐสภาได้ส่งรายงานการประชุมลับดังกล่าวให้คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับดำเนินการ บัดนี้คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้วปรากฏดังต่อไปนี้

ที่ประชุมคณะกรรมการเห็นว่า ควรเปิดเผยรายงานการประชุมลับดังกล่าว

สอาด ปิยวรรณ

(นายสอาด ปิยวรรณ)

เลขาธิการคณะกรรมการ

ผมขอเรียนเชิญคณะกรรมการพิจารณาเปิดเผย ราย งานการ
ประชุมลับเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

ขอเชิญประธานคณะกรรมการแถลงครับ

นายเลียบ ณ บางช้าง (ประธานคณะกรรมการ) ท่าน
ประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม เลียบ ณ บางช้าง ใน
อันันท์แรกนี้คณะกรรมการยังไม่มีข้อแถลง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ท่านสมาชิกท่านใดมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเพิ่มเติม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ไม่มี ผมจะดำเนินการขอมติต่อที่ประชุมว่าที่ประชุมเห็นสมควรเปิดเผยรายงาน
การประชุมลับ ในคราวประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ ๔๔/๒๕๖๐
(สมัยสามัญ) หรือไม่ ท่านรองเลขาธิการรัฐสภาจะใช้เครื่องหรือไม้มือครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา รักษา
ราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) ใช้เครื่องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ขอใช้เครื่องนะครับ ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดเผย กรุณากดปุ่มเห็นด้วย ถ้าเห็น
ว่าไม่ควรเปิดเผย กรุณากดปุ่มคัดค้าน หรือว่ากดปุ่มง่วงนอนออกเสียงแล้วแต่
กรณี ขอเชิญรองเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา รักษา
ราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) โปรดเตรียมใช้สิทธิครับ โปรดใช้
สิทธิครับ ผมขอความกรุณาอีกครั้งหนึ่งครับ โปรดเตรียมใช้สิทธิครับ โปรด
ใช้สิทธิครับ ผมขอความกรุณาอีกครั้งหนึ่งครับ โปรดเตรียมใช้สิทธิครับ โปรด

LIRT

ใช้สิทธิครับ

(เครื่องลงคะแนนเสียงอิเล็กทรอนิกส์)

ผู้มีสิทธิหน้าที่แทนประชาชนสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน :

มอบความกรุณายกมือถือกว่าครึ่งแนนอนคือ ท่านสมาชิกผู้ใดเห็นสมควร เปิดเผยแพร่
รายงานการประชุมลับ โปรดกรุณายกมือขึ้น

(มีสมาชิยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้มีสิทธิหน้าที่แทนประชาชนสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน :

ท่านผู้ใดเห็นสมควรไม่เปิดเผย โปรดกรุณายกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิยกมือ)

ผู้มีสิทธิหน้าที่แทนประชาชนสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน :

ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเห็นสมควรให้เปิดเผยรายงานการประชุมลับของ
สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๐ (สมัยสามัญ)

ต่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการของสถาบันศุภยภา
อังกฤษ สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย ไปเป็นของสถาบันภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาและ
วัฒนธรรมพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการของสถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษ สำนักงาน
ปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย ไปเป็นของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ
คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการของสถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษ สำนักงาน
ปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย ไปเป็นของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้
คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา กรรมาธิการคณะนี้
ประกอบด้วย

๑. นายสนั่น สุมิตร เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นางสาวจุไร ลียากาศ
๓. นางเต็มสิริ บุญยสิงห์
๔. นายเต็มศักดิ์ กฤษณามระ
๕. คุณหญิงบุญศิริ ขวาลิตขำรง
๖. พลเรือตรี ประจวบ พลกล้า
๗. นายประเสริฐ ณ นคร
๘. นายพงศ์ศักดิ์ วรสุนทรโรสด
๙. นายไข่มุกข์ สุนทรเวช
๑๐. พันตรี เลิศ เกษมคำ

LIRT

๑๑. นายศิริ อภิไธย

๑๒. นางสาวฉวีล สังขะทรัพย์

๑๓. นายหลอ วีระชาติ

๑๔. พลอากาศโท อุตสาหกรรม

๑๕. นายวิศิษฐ์ ประจวบเหมาะ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
 บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
 เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดเกล้าเสนอที่ประชุมสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สนั่น สุนทร

(นายสนั่น สุนทร)

ประธานคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม

รายงานของคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม

ตามที่ที่ประชุมสภาปฏิบัติการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ ๑๕/๒๕๒๐ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๒๐ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการของสถาบันศูนย์กลางอังกฤษ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ไปเป็นของสถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และสั่งให้คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๓ วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรี ได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายวิจิตร ศรีสุวาน รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ทบวงมหาวิทยาลัย

๒. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๓. ผลของการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีการแก้ไข

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับรายงาน

นี้ด้วยแล้ว

วิศิษฐ์ ประจวบเหมาะ
(นายวิศิษฐ์ ประจวบเหมาะ)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม

LIRT

ร่าง

พระราชบัญญัติ

โอนกิจการของสถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษ

สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย ไปเป็นของ

สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....
 โดยที่เป็นการสมควรโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ
 และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย เฉพาะในส่วน
 ที่เกี่ยวกับราชการของสถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษ ไปเป็นของสถาบันภาษา
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทบวงมหาวิทยาลัย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกิจการ
 ของสถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษ สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย ไปเป็น
 ของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ

LIRT

๒๒๖

ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย เฉพาะ
ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของสถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษ ไปเป็นของสถาบันภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทบวงมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการแถลงครับ

นายสนั่น สุมิตร (ประธานคณะกรรมการ)

ท่าน

ประธานที่เคารพ คณะกรรมการไม่มีอะไรที่จะแถลงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

ขอเชิญท่านรองเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา รักษา

ราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการของ

สถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษ สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย ไปเป็นของ

สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓

และมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผม

จะขอมติของที่ประชุมว่า เห็นสมควรประกาศร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการของ

สถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษ สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย ไปเป็นของ

สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ใช้เป็นกฎหมายหรือไม่

ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดกรูญายกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดกรูญายกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
 เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการของ
 สถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษ สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย ไปเป็นของ
 สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ให้เป็นกฎหมายได้
 ต่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่ง
 ชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการ
 พิจารณาในวาระที่ ๒

ที่ ๐๔๒๓/๒๕๖๐

สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

๒๖ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะ

กรรมาธิการวิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อ
พิจารณา กรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกฤษ สมบัติศิริ
๒. นายฉลอง ปิงตระกูล
๓. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร
๔. พลโท ทวนทอง สุวรรณทัต
๕. นาวาอากาศโท ทินกร พันธุ์กระวี
๖. นายปัจจัย มุนนาค
๗. นายวิจารณ์ นิเวทวงศ์
๘. นางวิมล เจียมเจริญ
๙. นาวาอากาศเอก วิมล วิริยะวิทย์
๑๐. นายวิศิษฐ์ ประจวบเหมาะ
๑๑. นายศิริ อติโพธิ
๑๒. นายสมภพ โทกระกิตย
๑๓. นายสุธี สิงห์เสนห์

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๔. นายอำนวย วีรวรรณ

๑๕. นายอุทร ตันติสุนทร

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดเกล้าเสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ฉลอง ปิงตระกูล

(นายฉลอง ปิงตระกูล)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน (ครั้งที่ ๑๑ วันศุกร์ ที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐) ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติกภายใน ๑๕ วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือก นายฉลอง ปิงตระกูล เป็นประธานคณะกรรมการ และเลือก นายถนอม สมบัติศิริ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายวีระ โอศดานนท์ รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนายสุทธิ ทันศรีสุข เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๖ ฝ่ายงานคณะกรรมการบริหาร กองวางแผนเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓. สมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติมีจำนวน ๙ ราย คือ

- (๑) นายชนะ รุ่งแสง
- (๒) นายสงสุข ภักดิ์เกษม และนายประคิดเดช กัลยาณมิตร
- (๓) คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
- (๔) นายนาม พูนวิทย์
- (๕) นางกนก สามเสน วิธ
- (๖) นายฉวง เอี่ยมศิลา
- (๗) ร้อยตำรวจโท ชานู มนุชธรรม

๔. ผลของการพิจารณา

LIRT

กระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวง
สาธารณสุข ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการ
 กิจสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
 อธิบดีกรมวิเทศสหการ อธิบดีกรมเศรษฐกิจพาณิชย์ ผู้อำนวยการ
 สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้อำนวยการธนาคารแห่งประเทศไทย
 เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นไม่เกินหกคน ซึ่ง
 คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ทั้งนี้ให้แต่งตั้งจากภาคเอกชนไม่น้อยกว่า
 สามคนและให้เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและ
 สังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายนาม พูนวัตถุ ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

"มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า

"คณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ" ประกอบ
 ด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการและรองประธานกรรมการ
 หนึ่งคนกับกรรมการอื่นไม่เกินสิบเก้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง
 และให้เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจ และ สังคม
 แห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางกนก สามเสน วิล ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

"มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า

"คณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ" ประกอบ
 ด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รองนายกรัฐมนตรี
 ซึ่งได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี เป็นรองประธานกรรมการ

LIRT

ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้
แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวง
มหาดไทย ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวง
ศึกษาธิการ ฯลฯ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจวง เอี่ยมสีลา ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

"มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า

"คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ" ประกอบด้วย
 นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รองนายกรัฐมนตรี
 ซึ่งได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีเป็นรองประธานกรรมการ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ผู้ว่าการธนาคารแห่ง
ประเทศไทย อธิบดีกรมวิเทศสหการ อธิบดีกรมเศรษฐกิจพาณิชย์
ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการ โดย
 ตำแหน่ง และกรรมการอื่นไม่เกิน ๘ คน ซึ่งคณะรัฐมนตรี
 แต่งตั้ง และให้เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
 และสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

ร้อยตำรวจโท ขาว มนุชธรรม ขอแปรญัตติแก้เป็น

ดังนี้

"มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า

"คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ" ประกอบด้วย
 นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รองนายกรัฐมนตรี
 ซึ่งได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีเป็นรองประธานกรรมการ
 ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัด

LIRT

กระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน อธิบดีกรมวิเทศสหการ อธิบดีกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้อำนวยการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นไม่เกินหกคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง และให้เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขาธิการ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒

มีการแก้ไข

นายชนะ รุ่งแสง

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

มีการแก้ไข

นายประคัล เศลมิตร

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายสงสุข ภักเกษม

ขอแปรญัตติตัด (๕) และ

LIRT

(๖) ออก

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน
นายฉวง เอี่ยมศิริ ขอแปรญัตติ (๑๖) ออก
 คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๓

มีการแก้ไข

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ และนายนาม พูนวัตร
 ขอแปรญัตติคัดออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน
ร้อยตำรวจโท ชาณุ มนุชธรรม ขอแปรญัตติแก้ไขดังนี้

"มาตรา ๑๓ การตั้งรายจ่ายในร่างกฎหมายว่า
 ด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างกฎหมายว่าด้วย
 งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเพื่อกิจการตามแผนงานหรือโครงการ
 พัฒนาซึ่งคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว จะกระทำก็แต่ด้วย ความ เห็น
 ชอบจากคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๔

มีการแก้ไข

นายฉวง เอี่ยมศิริ ขอแปรญัตติไว้
 คณะกรรมการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

นายนาม พูนวัตร ขอแปรญัตติคัดออกทั้งมาตรา
 คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน
นายฉวง เอี่ยมศิริ ขอแปรญัตติแก้ไขดังนี้

LIRT

"มาตรา ๑๖ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ หรือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อาจเชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้
ข้อเท็จจริง ~~ดังกล่าว~~ ~~ที่~~ ~~เกี่ยวข้อง~~ หรือให้คำแนะนำทางวิชาการ
ได้เมื่อเห็นสมควร"

คณะกรรมการสิทธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

๕. ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

ในกรณีที่แต่งตั้งกรรมการอื่นทดแทนในมาตรา ๑๘ และกรรมการ
ประจำเฉพาะเรื่องในมาตรา ๑๗ นั้น ควรที่รัฐบาลจะได้แต่งตั้งจาก
บุคคลอื่นที่มีเชื้อสายราชการ โดยเฉพาะผู้ที่ป็นผู้อำนวยการและมีประสบการณ์
ในคาบเศรษฐกิจจากสาขาต่าง ๆ ทั้งในส่วนเอกชนและมหาวิทยาลัย

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ไ้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงาน
นี้ด้วยแล้ว

กฤษฎ สมบัติศิริ

(นายกฤษฎ สมบัติศิริ)

เลขาธิการคณะกรรมการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

พ.ศ.

.....

.....
 โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ
 แห่งชาติ

.....

 มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติพัฒนาการ
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการ เศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๒

(๒) พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๓

(๓) พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๐๔

LIRT

บรรดาบทกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม" หมายความว่า การขยายกำลังและเพิ่มผลการผลิตของชาติทุกระดับและทั่วทุกท้องถิ่น การแจกแจงรายได้ให้ทั่วถึงอย่าง เป็นธรรม การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การทำให้ค่านิยมที่ดีอย่าง เป็นธรรม โดยทั่วถึงและทัดเทียมกันซึ่งภาวะการศึกษา อานามย์ ที่อยู่อาศัย โภชนาการและสวัสดิการอื่นของประชาชน และตลอดจนกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการนั้น

"โครงการพัฒนา" หมายความว่า โครงการลงทุนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจหรือสังคมที่มีวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ตลอดจนระยะเวลาการทำงานโดยแน่ชัดที่จะกระทำโดยส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหน่วยหนึ่งหน่วยใด อันมิใช่เป็นการบริหารงานตามปกติของส่วนราชการ หรือหน่วยงานนั้น ๆ

"แผนงาน" หมายความว่า ระบบการประสานโครงการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกันตั้งแต่สองโครงการขึ้นไป ให้มีขั้นตอนการทำงานที่สอดคล้องสัมพันธ์กันในส่วนที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการ

"แผน" หมายความว่า รายการเกี่ยวกับการประสานโครงการพัฒนาและแผนงานต่าง ๆ ที่คัดเลือกมาแล้วของประเทศ หรือของภาค หรือของกิจการสาขามาย่างในท้องถิ่นหนึ่งท้องถิ่นใดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการ และให้สอดคล้องกับความสามารถทางด้านการคลังเงินและกำลังทรัพยากรอื่น ๆ

"รัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า

LIRT

ได้ขอความเห็นชอบ หรือทั้งที่ขอความเห็นชอบแล้วไม่ได้อนุมัติ หรือได้ขอความเห็นชอบแล้ว แต่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข
ของสัญญาที่ได้ขอความเห็นชอบ หรือได้ขอความเห็นชอบแล้ว แต่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้ขอความเห็นชอบแล้ว
แต่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้ขอความเห็นชอบแล้ว แต่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้ขอความเห็นชอบแล้ว แต่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข
ที่ได้ขอความเห็นชอบแล้ว แต่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้ขอความเห็นชอบแล้ว แต่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้ขอความเห็นชอบแล้ว แต่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข

(๑) เสนอแนะและให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา เศรษฐกิจและ
สังคมต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) พิจารณาขอเสนอของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ แล้วทำความเห็นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๓) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในกิจการเกี่ยว กับการพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมตามที่นายกรัฐมนตรีขอให้พิจารณา

(๔) จัดให้มีการประสานงานระหว่างสำนักงาน คณะ กรรมการ
พัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง
ทั้งในด้านการจัดทำแผนงานและโครงการพัฒนา และในด้านการปฏิบัติงานตาม
แผน

มาตรา ๘ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่ง
คราวละสี่ปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘
กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ขาด

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็น

LIRT

โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และใหญ่ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ใหญ่ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๔ ในการประชุมของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ในรองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๑ การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) วิเคราะห์และสำรวจ ศึกษาและวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและสังคม เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะจรรยาและนโยบาย แห่งการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และนโยบายที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม

LIRT

ของประเทศ

(๒) พิจารณาแผนงานและโครงการพัฒนาของกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง กรม หรือรัฐวิสาหกิจใดร่วมกับกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจนั้น กับ จัดประสานแผนงานและโครงการพัฒนาเหล่านั้นเพื่อวางแผนส่วนรวมสำหรับ ช่วงระยะเวลาหนึ่งตามจุดหมายแห่งการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ตามกำลังทรัพยากรที่มีอยู่ และตามลำดับความสำคัญก่อนหลังในการใช้ ทรัพยากรนั้น

(๓) ศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับกำลังเงิน กำลังคน และทรัพยากรอื่นที่มีอยู่และที่อาจหามาได้ และวางแผนการใช้และการจัดหาทรัพยากรดังกล่าวเพื่อ สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(๔) จัดทำข้อเสนอ โดยหารือกับกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง กรม หรือกรม ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับงบประมาณแผ่นดินในเรื่องที่เกี่ยวกับรายจ่ายประจำปีของกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจ สำหรับสินทรัพย์ถาวรที่เพิ่มขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งจำนวนเงินที่ใช้จ่ายเพื่อการนี้ ไม่ว่าจ่ายจากงบประมาณแผ่นดิน เงินกู้ยืม เงินกำไรที่ได้สะสมไว้หรือเงินอื่นใดก็ตาม

(๕) ศึกษาและวิเคราะห์รายจ่ายที่จ่ายจริง ล่าสุดที่สุด สำหรับการสร้างและการบำรุงรักษาสินทรัพย์ถาวรที่ใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแก้ไขรายจ่ายเหล่านั้นเท่าที่จำเป็น ให้เกิดประสิทธิภาพในการสร้างและการบำรุงรักษาสินทรัพย์นั้น ๆ

(๖) ศึกษาและวิเคราะห์รายจ่ายที่ จ่ายจริง สำหรับการจัดบริการทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแก้ไขรายจ่ายเหล่านั้นเท่าที่จำเป็น

LIRT

(๙) พิจารณาให้คำแนะนำและกำหนดหลักการให้กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง กรม หรือกรม และรัฐวิสาหกิจ เพื่อจัดทำแผนงานและโครงการพัฒนา ที่จะขอ ความ ช่วยเหลือ จากต่างประเทศในทางวิชาการการเงินและการกู้ยืม เพื่อให้เป็นไปตามแผน พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๑๐) ติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับผลงานตามโครงการพัฒนา ของกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็น กระทรวง ทบวง กรม หรือกรม และรัฐวิสาหกิจ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการ เปรียบเทียบ หรือเลือกโครงการพัฒนาอันหนึ่งอันใดเมื่อเห็นสมควร

(๑๑) ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาและภาวะเศรษฐกิจและสังคมของ ประเทศเพื่อเสนอแนะนโยบายและมาตรการในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ และ สังคม ระยะสั้น ในอันที่จะส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(๑๒) ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาและภาวะเศรษฐกิจและสังคมของ ต่างประเทศที่จะมีผลกระทบกระเทือนต่อภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะและคำแนะนำต่าง ๆ

(๑๓) พิจารณาและจัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับแผนงานและโครงการ พัฒนาของบริษัทย่อยส่วนนิติบุคคลใด ๆ ซึ่งมีใช้รัฐวิสาหกิจ แต่รัฐบาลมีหุ้น รวมอยู่ด้วย และบริษัทย่อยส่วนนิติบุคคลนั้น ๆ ยอมรับปฏิบัติตามโครงการ พัฒนาเสมือนเป็นรัฐวิสาหกิจ

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือสำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ข้อเสนอ คำแนะนำ และความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตาม ความในมาตรานี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

LIRT

แห่งชาติ เพื่อทำความเห็นเสนอคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๓ การเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อกิจการตามแผนงานหรือโครงการพัฒนาใด ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของประชาชนหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น จะกระทำได้อีกแต่ควยความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

มาตรา ๑๔ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีอำนาจเรียกให้กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ปฏิบัติการดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแผนงานและโครงการพัฒนา ตลอดจนรายละเอียดทางวิชาการและการเงิน กับสถิติและรายการต่าง ๆ ที่จำเป็น แก่ การศึกษาภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รวมทั้งเสนอแผนงานและโครงการพัฒนาที่ขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศและรายการต่าง ๆ ที่จำเป็นแก่การศึกษาภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(๒) เสนอขอเท็จจริงที่จำเป็นเพื่อพิจารณาผลกระทบทางงานของโครงการพัฒนาที่กำลังดำเนินการอยู่

มาตรา ๑๕ ให้เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่ควบคุมและดูแลโดยทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อาจเชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงคำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำทาง

LIRT

วิชาการใดเมื่อเห็นสมควร

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการประจำเฉพาะเรื่อง เพื่อพิจารณาหรือ
ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติมอบหมายได้

คณะกรรมการประจำเฉพาะเรื่องตามวรรคหนึ่ง อาจ แต่งตั้งคณะ
อนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่คณะกรรมการ
มอบหมายได้

การประชุมคณะกรรมการประจำเฉพาะเรื่องและคณะอนุกรรมการ
ให้นำมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
มาตรา ๑๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน :

คณะกรรมการวิสามัญเข้าประจำที่พร้อมแล้ว ขอเชิญประธานคณะกรรมการ
ธิการวิสามัญแถลงครับ

นายฉลอง ปิงตระกูล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพ คณะกรรมการยังไม่มีอะไรที่จะแถลงในขณะนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ขอ
เชิญท่านรองเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา รักษา
ราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำ
ปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน :
มาตรา ๔ มีการแก้ไข คุณนก สามเสน วิล ขอนแปรญัตติแก้คำนิยาม คณะ
กรรมการไม่เห็นด้วย ขอนแปรญัตติขอสงวน ขอเชิญคุณนก ครับ

นางนก สามเสน วิล : ท่านประธานที่เคารพ คิฉัน
นก สามเสน วิล ค่ะ คิฉันได้ขอแปรญัตติเกี่ยวกับคำนิยามของคำว่า "การ
พัฒนาเศรษฐกิจและสังคม" ไว้ เพราะเหตุว่าเมื่อได้อ่านอยู่แล้วรู้สึกว่าที่ร่าง
ไว้ในร่างพระราชบัญญัตินั้นยังให้คำนิยามที่มองแล้วหรือฟังแล้วไม่ค่อย จะเป็น
การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างจริงจัง คือเข้าใจยาก เพราะฉะนั้น
คิฉันจึงได้ขอแปรญัตติโดยเพิ่มในวรรคหนึ่งว่า "การพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคม" หมายความว่า การขยายกำลังผลิตอันขอเดิมคำว่า "และเพิ่มผล"

LIART

การผลิตของชาติทุกระดับและทั่วทุกท้องถิ่น สำหรับในข้อนี้ทางท่านคณะกรรมการสิทธิการก็ได้นำเอาเพิ่มเติมให้ตามที่ได้อธิบายไว้ แต่ว่าในประโยคที่ถัดมาที่ว่า "การแจกแจงรายได้อย่างเป็นธรรม" คิฉันคิดว่าประโยคนี้เป็นคำนิยามที่อ่านแล้วไม่เข้าใจว่าการแจกแจงรายได้เป็นธรรมนั้น หมายความว่าอย่างไร ทางท่านคณะกรรมการก็ได้อธิบายอธิบายได้คิฉันฟังโดยเอาคำฝรั่งมาเปรียบเทียบกับคำว่า "แจกแจง" นี่มาจากคำว่า "คิสทริบิวชัน (Distribution)" แต่ว่าอย่างไรก็ตาม คิฉันก็คิดว่า กฎหมายนี้ไม่ใช่เป็นกฎหมายสำหรับผู้รักษากฎหมายเท่านั้นที่จะต้องอ่านแล้วก็ปฏิบัติตาม แต่ว่าเป็นกฎหมายที่ทุกคนที่เกี่ยวข้องกันจะได้เข้าใจและสามารถจะอ่านและปฏิบัติตามได้ด้วย ถ้าเมื่ออ่านแล้วจะต้องกลับไปถามว่าคำนี้แปลว่าอะไร แล้วต้องไปแปลเป็นภาษาไทยบอกกว่า "คิสทริบิวชัน" คิฉันก็คิดว่าเป็นการไม่สมควร แล้วถ้าเพียงแต่พูดภาษาไทยว่า การแจกแจงรายได้เป็นธรรม คำว่า "แจกแจง" นั้นละคะ โดยประชาชนทั่ว ๆ ไป ถ้าฟังคำว่า "แจกแจง" ก็จะมีความรู้สึกคล้าย ๆ ว่าเอาอะไรมาแจก ซึ่งคิฉันคิดว่าอันนั้นก็ไม่ใช่เป็นหลักการหรือเป็นวัตถุประสงค์ของการที่จะเขียนความหมาย หรือนิยามของคำว่า "การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม" เพราะการพัฒนานั้นไม่ใช่หมายความว่าเอาเงินมาแจก ท่านคณะกรรมการอธิบายบอกว่าการแจกแจงแปลว่าการแยก คิฉันอ่านแล้วไม่เข้าใจอยู่นั่นเอง คิฉันก็เสนอขอให้ใช้คำว่า "การจัดระบบรายได้" ท่านก็บอกไม่เข้าใจ สำหรับคิฉันนั้นคิฉันหมายความว่า การที่เราจะพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมนั้นเราอยากจะทำให้ประชากรของเรามีรายได้ ที่ไม่แตกต่างกันจนเกินไป เมื่อเราจะให้ประชากรของเรามีรายได้ไม่แตกต่างกันจนเกินไปนั้น เราก็ต้องหาวิธีที่จะทำให้เขามีรายได้เพิ่มขึ้น หรือว่ารัฐจะต้องจัดหาวิธีอย่างไรที่จะทำให้รายได้ของประชากรนั้นไม่แตกต่างกัน คิฉันก็คิดว่าวิธีนี้น่าจะเรียกว่าเป็นการจัดระบบรายได้ แต่ว่าท่านคณะกรรมการ

วิชาการท่านก็ไม่เห็นด้วย คิดฉันก็เลยบอกว่าคิดฉันก็อยากจะให้เพื่อนสมาชิกได้ช่วยกันพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อได้มาช่วยกันพิจารณาคำนี้ อีกครั้งหนึ่งก็อาจจะดีกว่านะค่ะ แล้วก็เรื่องของคำว่า "สวัสดิการ" ร่างนี้ได้เขียนไว้ว่า สวัสดิการนั้นมีการศึกษา การอนามัย ซึ่งคิดฉันคิดว่าคำต่าง ๆ เหล่านี้นั้นก็หมายความว่าถึงสวัสดิการอยู่แล้ว ไม่จำเป็นที่จะต้องเขียนไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นการศึกษา อนามัย หรือโภชนาการ เพราะความจริงโภชนาการนั้นก็เป็นเรื่องของการอนามัยอย่างหนึ่ง ถ้าเราเขียนว่าเป็นการจัดสวัสดิการก็น่าที่จะครอบคลุมถึงเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้นคิดฉันก็เลยขอสงวนไว้ อยากจะให้ที่ประชุมได้ช่วยกันพิจารณาในเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง ขอพระคุณคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ขอเชิญคณะกรรมการมารับ

นายทอง ปิงตระกูล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการขอเรียนชี้แจงเพื่อความเข้าใจอันดี ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เกี่ยวกับคำนิยามในมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ประการแรก คณะกรรมการรู้สึกเป็นพระคุณที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือและช่วยแก้ไขถ้อยคำให้ดีขึ้น บางกรณี คณะกรรมการก็ได้แก้ไขให้ตามความเห็น และตามความปรารถนาของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ แต่ว่าใน ๒ กรณีที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติระบุ คือคำว่า "การแจกแจงรายได้" คำนี้อาจจะเป็นคำที่รู้สึกตัวใหม่ อาจจะยังไม่เป็นที่เข้าใจกว้างขวางก็ดี แต่ก็ได้ใช้กันมาในที่หลายแห่ง ในพจนานุกรมคำว่า "แจก" ก็ให้ความหมายว่า เป็นการจัด เป็นการให้ คำว่า "แจก" ก็เป็นการให้รายละเอียด อย่างเช่นแจก อธิบาย แต่คำว่า "แจกแจง" นี้ใช้เป็นคำเดียวกันว่า "แจกแจง" คือใช้ในความหมายที่ว่า "จัดละเอียดให้" ที่

LIRT

คณะกรรมการได้พิจารณาแล้ว และเลือกคำนี้รู้สึกว่าจะเป็นคำที่เหมาะสมที่สุดที่จะใช้คำนิยามในมาตรา ๔ ถ้าใช้คำอื่น ก็เคยมีผู้เสนอว่าควรจะใช้คำว่า "กระจาย" กระจายรายได้ออกไป แต่คำว่า "กระจาย" นี้มีความหมายไปในทางว่า กระจายไปทุกหนทุกแห่งตามบุญตามกรรม มีความหมายไปทางนั้น กระจายไป ไปตามบุญตามกรรม คาวกระจาย แต่ว่าถ้าเมื่อแจกแจงนี้มีแนว มีจุด นี่เป็นความเข้าใจของคณะกรรมการนะครับ คำว่า "จัดระบบรายได้" ก็รู้สึกว่าน่าจะจะไม่ตรงกับความหมายที่จะใช้ในที่นี่ ถ้าจะเกิดคือความกันขึ้นมาว่า "จัดระบบรายได้" นี่คือการเสริมธุรกิจ ทำอย่างไร หรือว่าถ้ามีแผนงาน มีโครงการ ให้คำจ้างแรงงาน ในกรณีที่มีการว่างงาน ขอบพระทานโทษ ให้คำตอบแทนในกรณีที่มีการว่างงาน เป็นต้น กรณีนี้จะเรียกว่าจัดระบบรายได้หรือไม่ จะมีปัญหา ก็จะไม่ใช้เป็นพัฒนาการเสริมธุรกิจขึ้นมา โดยเหตุนี้คณะกรรมการจึงขอประทานกราบเรียนว่า รู้สึกจะหาคำที่เหมาะสมกว่า "แจกแจงรายได้" ไม่ได้ ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการจึงได้ขอลงคำนี้ไว้

อีกประการหนึ่ง เกี่ยวกับคำว่า "สวัสดิการ" คำว่า "สวัสดิการ" นี้ คณะกรรมการก็ได้พิจารณาแล้ว ก็เห็นว่าในมาตรา ๔ พูดถึงการศึกษ อนามัย การทำให้ดีขึ้นอย่างเป็นธรรมโดยทั่วถึงซึ่งภาวะ การศึกษา อนามัย ที่อยู่อาศัย โภชนาการ และสวัสดิการของประชาชน ทั้งหมดนี้ถ้าเมื่อจะใช้คำเรียกว่า "สวัสดิการ" ก็จะมีปัญหาขึ้นมาที่สงสัยว่าการศึกษา ซึ่งเป็นแขนงใหญ่ด้านหนึ่งของสังคมเป็นเพียงสวัสดิการเท่านั้นหรือ หรือ คำว่า "สวัสดิการ" คลุมหรือไม่ อนามัยก็เช่นเดียวกัน แต่ที่อยู่อาศัยโภชนาการ อาจจะรวมเป็นสวัสดิการได้ โดยเหตุนี้คณะกรรมการจึงได้ปรับปรุงร่างในกรณีนี้เป็นเพียงว่าการทำให้ดีขึ้นโดยทั่วถึง และตัดเพิ่มเติมซึ่งภาวะการศึกษา อนามัย ที่อยู่อาศัย โภชนาการ และสวัสดิการอื่น ๆ คือใช้คำว่า

LIRT

"สวัสดิการอื่น ๆ" ก็เข้าใจว่าจะคลุมเรื่องทั้งหมด กระผมขอประทานกราบเรียนท่านนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : คุณกนกครับ ยังไม่ยอมนะครับ เชิญครับ

นางกนก สามเสน วิธ : คือดิฉันขอประทานเรียน นิคเคียว นะคะ คือเมื่อที่ท่านประธานคณะกรรมการมาธิการบอกว่าอย่างเช่น การจัดให้เงินชดเชยแก่ผู้ว่างงาน นั้นะคะ จะถือว่าเป็นการจัดระบบรายได้หรือเปล่า ความจริงการจัดเงินชดเชยให้แก่ว่างงานท่านั้น ดิฉันถือว่าเป็นสวัสดิการแก่ประชาชนแล้วถ้าเมื่อเราจะเขียนเรื่องของสวัสดิการ แจกแยกออกมาอย่างนี้ ดิฉันว่าต้องเขียนแจกแยกกันไปใหญ่ เพราะอย่างที่เรียนเมื่อที่นี้ โภชนาการนั้นก็คือการอนามัยอย่างหนึ่ง ถ้าเราเขียนว่าการศึกษา อนามัยที่อยู่อาศัย และโภชนาการ ไม่คลุมทุกสวัสดิการ ในกรณีอย่างนั้นถ้าเราใช้คำว่า "สวัสดิการ" คำเดียว ขณะนี้ในประเทศเราต้องการสวัสดิการอย่างนี้ แต่ในระยะต่อไปอาจจะมีสวัสดิการอื่น ๆ เพิ่มขึ้นมาอีก ก็รวมกันอยู่ในนี้ได้ เพราะฉะนั้นดิฉันก็เลยคิดว่าถ้าเราใช้คำว่า "สวัสดิการ" เสียคำเดียว ก็ไม่ต้องมาแจกแจง แล้วก็ไม่ต้องชกแว่น หรือสืมนี่ว่าน่าจะไต่ไล่ไว้แล้วไม่ได้ไล่ให้เกิดมีปัญหาขึ้นนะคะ ใครจะกราบเรียนท่านนี้คะ

นางวิมล เจียมเจริญ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความจริงในที่ประชุมคณะกรรมการเรา ได้พยายามพิจารณาถ้อยคำที่จะใช้ในเรื่องนี้กันมากที่สุด เราได้พูดกันว่าในภาษาไทยของเรานั้นมีคำคั้นมากมาย แล้วใช้กันได้หลายอย่างหลายประการ บางครั้งเป็นความจำเป็นที่เราจะต้องเทียบกับภาษาอื่นบ้าง และเมื่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เข้าไปแปรญัตตินั้น ความจริง ดิฉันขอกราบเรียนว่า เราได้พยายามอธิบายเป็นภาษาไทยให้ท่านฟังก่อน แต่เมื่อท่านฟังแล้ว ท่านบอก

LIRT

ว่าไม่เข้าใจในภาษาไทยที่พูดนั้น คณะกรรมาธิการก็จำเป็นจะเทียบเคียงภาษาต่างประเทศให้ฟัง ไม่ใช่เพราะว่าเราเกิดมีคตินาอะไรขึ้นมา กราวนี้ คิฉินจึงขอกราบเรียนอีกว่าคำว่า "แจกแจง" นี้ในภาษาไทยนั้น จะไม่ใช่ทีละคำไม่ได้ เพราะคำว่า "แจก" นั้นเป็นคำเฉพาะคำหนึ่ง แปลว่า "ให้" แต่ถ้าคำว่า "แจกแจง" แล้ว ขอกราบเรียนว่า ต้องใช้ควบคู่กันไปเสมอ คำว่า "แจก" คำนี้ไม่ได้แปลว่า "ให้" คำว่า "แจก" คำนี้แปลว่า "จำแนก" คำว่า "แจง" ในที่นี้แปลว่า "ให้รายละเอียด" เพราะฉะนั้น คำว่า "แจกแจงรายไค้" หมายถึงการที่เราจะเอารายไค้ของคนมาบอกว่าเขามี รายไค้ อย่างไร เอามาแจกแจงรายละเอียดกันเลยทีเดียวว่าได้นาทางไค้ ได้นาอย่างไรบ้าง เมื่อเราเอามาแจกแจงรายละเอียดแล้ว เราก็ต้องพยายามให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ที่มีรายไค้ ใครที่มีรายไค้น้อย เราก็ต้องพยายามที่จะให้เขามีรายไค้สูงขึ้น ใครที่มีรายไค้สูงอยู่แล้วทำอย่างไร เราจะพยายามไม่ให้มีช่องว่างระหว่างคนที่มียรายไค้น้อยและคนที่มียรายไค้มาก เพราะฉะนั้น ตรงนี้แหละคะ จึงมีความจำเป็นที่เราจะต้องใช้คำว่า "แจกแจง" ควบคู่กันไป เพราะถ้าเมื่อใช้คำว่า "จัดระบบ" แล้ว ทางฝ่ายเราก็คิดว่าผู้ที่จะไปบริหารหรือที่จะไปทำงานในสภาพัฒนา ฯ นี้จะเกิดความสงสัยขึ้นได้ว่าเขาจะต้องไปจัดระบบอย่างไรของรายไค้ ระบบรายไค้ของคนนั้นเป็น อย่างไร การที่เราจะออกกฎหมายให้เขาทำงานนั้นต้องไม่ให้เขาเคลือบแคลง ค้วย เพราะฉะนั้น คณะกรรมาธิการจึงเรียนขอความกรุณาว่า เราจำเป็นจะต้องลงคำว่า "แจกแจง" ไว้

ที่นี้มาถึงคำว่า "สวัสดิการ" คิฉินเข้าใจคะ ท่านผู้แปรญัตตินั้น คิฉินเข้าใจท่านเป็นอย่างยิ่ง ท่านเป็นผู้ที่ต่อสู้ ท่านเป็นผู้ที่พยายามให้ประชาชนมีสวัสดิการในคานต่าง ๆ มากเหลือเกิน และในสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม ฯ นี้ก็ได้พยายามสนองตอบความต้องการของท่าน เพราะ

LIRT

ฉะนั้นจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องกำหนดหน้าที่ลงไป โดยแจ่มชัด
 เลยทีเดียวว่า สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม ฯ นี้จะต้องทำอะไรบ้างคือ
 จะต้องไปพัฒนาให้เขาทางด้านการศึกษา ต้องไปพัฒนาทางด้านอนามัย ที่อยู่
 อาศัย โภชนาการ และสวัสดิการอื่น ๆ ที่เราใช้คำว่า "สวัสดิการ" เฉย ๆ
 ในครั้งแรกนั้น ทางฝ่ายคณะกรรมการก็กลัวว่าจะไม่กำหนดหน้าที่ โดยแจ่ม
 ชัด เพราะคำว่า "สวัสดิการ" นี้อาจจะไม่รวมไปถึงการศึกษา และอนามัย
 อนามัยนี้หมายถึงการสาธารณสุข แต่คำว่า "โภชนาการ" นี้หมายถึงการกิน
 อยู่ของประชาชน เพราะฉะนั้นคำว่า "โภชนาการ" จะไปเป็นคำว่า
 "อนามัย" รวมอยู่ด้วยนั้นทางคณะกรรมการก็กลัวว่าจะไม่กำหนดหน้าที่ของ
 สภาพพัฒนา ฯ นี้โดยแจ่มชัด เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่ง ที่เราจะต้อง
 กำหนดหน้าที่ลงไปให้ตายตัวเลยทีเดียวว่าสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมฯ
 นี้ต้องทำในสิ่งต่อไปนี้ คือ ต้องทำในด้านการศึกษา การอนามัย ที่อยู่อาศัย
 โภชนาการ และถ้ามีสวัสดิการอื่น ๆ ที่จะต้องให้แก่ประชาชนแล้ว เป็นหน้าที่
 ของสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม ฯ ต้องทำควบคู่ไปด้วย เพราะฉะนั้น
 ครึ่งนี้แหละคะที่คิดขึ้นขอความกรุณาขอกราบเรียนว่า ทำไมเราจึงต้องกำหนด
 หน้าที่อันนี้ลงไปให้แจ่มชัด แล้วทำไมคิดขึ้นจึงไม่สามารถที่จะให้คง คำว่า
 "สวัสดิการ" เฉย ๆ ไว้ในมาตรานี้ได้ ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

เพื่อความเข้าใจอันดีในการลงมติครั้งรับ เพราะผมเข้าใจว่าอาจจะสับสน
 ในคำถ้อยคำ ผมจะทบทวนอีกครั้งหนึ่งว่า "การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม"
 ในร่างของคณะกรรมการ หมายความว่า "การขยายกำลังและเพิ่มผลกา
 รผลิตของชาติทุกระดับและทั่วทุกท้องถิ่น การแจกแจงรายได้อย่างเป็นธรรม
 การรักษาสถียรภาพทางเศรษฐกิจการทำให้ดีขึ้นโดยทั่วถึงและทัดเทียมกันซึ่ง
 ภาวะการศึกษา อนามัย ที่อยู่อาศัย โภชนาการ และสวัสดิการอื่น ๆ ของ

LIRT

ประชาชน ตลอดจนกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับการนั้น" ของท่านผู้แปรรุติและ
 ช่างวนไว้ คือคุณนก บอกว่า "การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม" หมายความว่า
 "การขยายกำลังและเพิ่มผลการผลิตของชาติทุกระดับและทุกท้องถิ่น การ
 จัดระบบรายได้ของประชาชนให้ใกล้เคียงกัน การรักษาเสถียรภาพทาง
 เศรษฐกิจและจัดการสวัสดิการให้แก่ประชาชนอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง" ผม
 จะขอต่อที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการแปรรุติของท่านผู้ขอแปรรุติ
 คือคุณนก โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ท่าน
 ผู้ใดเห็นควางไว้ตามความเห็นของคณะกรรมการธิการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : เป็น
 อันว่าที่ประชุมมติเห็นสมควรควางไว้ตามความเห็นของคณะกรรมการธิการ เชิญ
 ท่านรองเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา รักษาการ
 การแทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ใน
 มาตรา ๕ มีการแก้ไข ในขณะเดียวกัน มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอแปรรุติ
 และขอสงวนเอาไว้รวมทั้งหก ๕ ท่านด้วยกัน คือ คุณชนะ รุ่งแสง คุณนาม
 พูนวิทย์ คุณนก สามเสน วิธ คุณพวง เข็มศิลา ร้อยตำรวจโท ชานุ
 มนุชธรรม สำหรับการพิจารณาในมาตรานี้ ผมจะให้ท่านผู้แปรรุติได้แสดง
 ความคิดเห็นของท่านทั้ง ๕ ท่านตามลำดับ แล้วท่านคณะกรรมการก็จะ
 อธิบายชี้แจง ส่วนการลงมติผมจะแยกลงมติเป็น ๕ ประเด็น เช่นเดียวกับ
 ที่ได้ลงมติไว้ในการพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีขอ

LIRT

เชิญคุณชนะครับ

นายชนะ รุ่งแสง ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่เห็นด้วยกับร่างตามมาตรา ๕ นั้นแล้ววาระแรกแล้ว แต่ในส่วนรวมแล้ว ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่รัฐบาลเสนอนั้น กระผมเห็นด้วย แต่สำหรับมาตรา ๕ นั้นกระผมไม่เห็นด้วย ที่ไม่เห็นด้วยก็เพราะว่าองค์ประกอบ ของคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กำหนดไว้ในมาตรา ๕ นั้นเป็นสิ่งที่น่าจะได้หยิบยกขึ้นมาแก้ไขปรับปรุงกันเป็นอย่างยิ่ง เหตุผลที่กระผมหยิบยกขึ้นมานี้ ท่านประธานและท่านสมาชิกทั้งหลายจะเห็นว่า องค์ประกอบของคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามมาตรา ๕ นี้จะประกอบด้วย ๑๐ คนจากคณะรัฐมนตรี ๒ คนจากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน คือ สำนักงบประมาณ และธนาคารแห่งประเทศไทย อีก ๖ คนนั้นเป็นกรรมการจากบุคคลภายนอกซึ่งคณะรัฐมนตรีจะแต่งตั้ง และอีก ๒ คนคือตัวเลขาธิการสำนักงานพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ องค์ประกอบอย่างที่ว่านี้กระผมคิดว่าไม่ใช่องค์ประกอบที่จะวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ แต่ว่าองค์ประกอบนี้คือองค์ประกอบของผู้บริหารประเทศที่จะกำหนดนโยบาย ในการบริหารประเทศในช่วงตอนที่ผู้บริหารชุดนั้นคณะนั้นเข้ามาบริหาร สำหรับกระผมเองคิดว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้นน่าจะเป็นองค์ประกอบซึ่งเป็นตัวคงที่ เพราะกระผมเองมีความรู้สึกว่ารัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีนั้นคือตัวแปรซึ่งอาจจะเปลี่ยนแปลง มีการผัดกันเข้ามาตามช่วงตอนตามกรรมวิธีเท่าที่ควรจะเป็น หรือที่เป็นอยู่ตามระบบแห่งประชาธิปไตยที่กำหนดไว้ แต่การที่มาตรา ๕ ตามกฎหมายฉบับนี้ไปกำหนดว่าองค์ประกอบซึ่งเป็นคณะรัฐมนตรีในสายเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติถึง ๑๐ ท่านนั้น กระผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ และในเวลาเดียวกัน คณะกรรมการชุดนี้น่าจะเป็นคณะกรรมการ ซึ่งเป็นนักวิชาการมี

LIART

ความรอบรู้ทางเศรษฐกิจ ทางสังคม และปัญหาของบ้านเมืองโดยแน่ชัด และคณะกรรมการชุดนี้คือคณะกรรมการที่จะวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจของบ้านเมืองตามระยะเวลาตามเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละช่วงตอน เช่นขณะนี้เรากำลังอยู่ในแผนพัฒนา ฉบับที่ ๔ นะครับ แผนที่ ๑ แผนที่ ๒ แผนที่ ๓ ซึ่งได้กำหนดมาแล้วโดยนักวิชาการและผู้บริหารร่วมกัน แต่ในครั้งนี้อาจจะเปลี่ยนคณะกรรมการออกมาเป็นคณะผู้บริหารเป็นจำนวนถึง ๑๐ คน กระผมคิดว่าคณะกรรมการชุดนี้เกือบจะเป็นการประชุมคณะรัฐมนตรีอยู่แล้ว ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ กระผมคิดว่าโดยที่กระผมได้หยิบยกขึ้นมาแล้ว ถึงเรื่องตัวคงที่และตัวแปร คณะกรรมการชุดนี้น่าจะเป็นคณะกรรมการที่เป็น ตัวคงที่หยิบยกอะไรขึ้นมาในฐานะนักวิชาการ และผู้มีประสบการณ์ และความรอบรู้ และก็กำหนดลงมาตามแผนในแต่ละครั้งในแต่ละช่วงตอน นั้นแหละครับ แต่ว่าคณะรัฐมนตรีคือผู้บริหารในแต่ละยุคในแต่ละสมัยนั้นก็อยู่ในฐานะที่จะหยิบยกขึ้นมาให้สอดคล้องกับนโยบายตามที่รัฐบาลมีเป้าหมาย แล้วสิ่งนั้นจะต้องเอามาประสมประสานกับแผนพัฒนาหรือสิ่งที่คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคม ฯ กำหนด จะอย่างไรก็ตาม ชี้ความสามารถในการบริหารของรัฐบาล ชี้ความสามารถในการที่จะมองสภาพการณ์ของประเทศนั้นเป็นเรื่องที่ชี้ความสามารถของคณะรัฐมนตรี เป็นเรื่องที่รู้จักเป็นเรื่องที่ปรากฏ และถ้าคณะรัฐมนตรีมีชี้ความสามารถอย่างนี้แล้วจะทำอย่างนี้เป็นนโยบาย แต่ว่าสิ่งนั้นจะแตกต่างจากสิ่งที่นักวิชาการหรือผู้มีประสบการณ์ที่มีอยู่โดยหลัก ไม่ว่าจะป็นปลัดกระทรวงหรือผู้แทนจากกระทรวงต่าง ๆ หรือบุคคลภายนอกที่รัฐบาลได้กำหนดตัวเข้ามาเป็นกรรมการบริหารของคณะกรรมการชุดนี้ ก็ตามนั้นเป็นแม่บท และจะต้องเป็นสิ่งที่คงอยู่ ส่วนคณะผู้บริหารแต่ละครั้งแต่ละช่วงตอนที่เปลี่ยนกันเข้ามานั้น อาจจะเข้ามา ๑ ปี อาจจะเข้ามา ๓ ปี อาจจะเข้ามา ๔ ปี นโยบายอาจจะแตกต่างไปจากแม่บทที่คณะกรรมการวางไว้แต่

LIRT

ถ้าประชาชนหรือผู้บริหารประเทศหรือสภาแห่งนี้ก็อยู่ในฐานะที่จะรู้เห็นได้โดย
เด่นชัดว่า แอมบที่เขได้วางไว้โดยนักวิชาการโดยมีประสบการณ์ และโดย
ข้อมูลต่าง ๆ นั้นได้วางไว้อย่างนี้ คณะรัฐบาลชุดไหนก็ตามเข้ามาแล้วจะมา
ทำอย่างนี้ สิ่งที่แตกต่างกันไปจากแอมบที่ไต้หวันนั้นเป็นสิ่งที่ประชาชน จะต้องรู้กัน
สภาแห่งนี้ก็อยู่ในฐานะที่จะต้องรู้ สภาในแต่ละยุคในแต่ละสมัยก็อยู่ในฐานะที่จะ
ต้องรู้ กระผมอยากจะยกตัวอย่างง่าย ๆ สมมติว่าคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคม ฯ นั้นซึ่งประกอบด้วยผู้มีประสบการณ์ และมีความรอบรู้
ในสายนักวิชาการต่าง ๆ ในสายสังคมและเศรษฐกิจ หรืออะไรก็ตาม เมื่อ
ได้วางแอมบไว้เหมือนกับว่าเขาได้วางแอมบไว้ว่า การที่จะทานข้าวอย่าง
ไทย ฯ นั้นจะกินแกงมัสมั่น สมมติว่าอย่างนั้น หรือจะกินแกงเผ็ด แต่ถ้าผู้
บริหารในแต่ละช่วงคอนั้นอยู่ในฐานะที่มีความอยากมีความกระหาย ที่จะกิน
เพียงแกงส้ม ก็อยู่ในฐานะที่จะหยิบยกให้เห็นได้ว่า แกงส้มกับแกงมัสมั่นหรือ
แกงเผ็ดนั้นต่างกันอย่างไร แต่ถ้าผู้บริหารอยู่ในลักษณะที่มีขีดความสามารถ ที่
สูงมีอะไรที่จะทำเกินกว่าแกงมัสมั่นหรือแกงเผ็ดที่มีอยู่ จะไปกินสิ่งที่เหนือกว่า
นั้นก็เป็นเรื่องที่ประชาชนจะเฝ้ามองได้เห็น แต่ไม่ใช่ให้ผู้บริหารมากำหนดแผน
ในทางเศรษฐกิจอย่างที่เป็นอยู่ในมาตรา ๕ นี้ กระผมจึงได้ขอแปรญัตติตาม
มาตรานี้ว่า ขอให้เปลี่ยนจากบุคคลที่เป็นรัฐมนตรี จำนวน ๑๐ คน ในมาตรา
นี้นั้น เป็นปลัดกระทรวงเสีย เพราะกระผมถือว่าปลัดกระทรวงนั้น คือประมุข
ของข้าราชการประจำในแต่ละกระทรวง ท่านเหล่านั้นก่อนที่จะมาเป็นปลัด
กระทรวงได้นั้นจะต้องผ่านงานผ่านประสบการณ์ และมีความรอบรู้มีพื้นฐาน
พอสมควรจึงจะขึ้นมาเป็นประมุขของกระทรวงนั้นได้ และท่านผู้นั้นอยู่ในฐานะ
ที่ต้องรู้แจ้งเห็นจริงในงานของทุกกระทรวงที่ตัวเองรับผิดชอบอยู่ ส่วน
รัฐมนตรีนั้นเป็นตัวแทนซึ่งเข้ามาเปลี่ยนตามช่วงระยะตามวิธีทาง กระผมจึง
คิดว่าสิ่งที่ควรจะเป็นแอมบนั้นจึงน่าจะได้แก่ปลัดกระทรวง ก็เผอิญกระผมเอง

ได้ตั้งประเด็นนี้ถามขึ้นกับทางคณะกรรมการ คณะกรรมการได้กรุณา
ชี้แจงให้กระผมเข้าใจว่าในกรณีที่จะเอานักวิชาการ หรือเอาปลัดกระทรวง
หรือเอาข้าราชการประจำ เอาผู้รอบรู้มาเป็นคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติแล้ว ถ้าแผนแม่บทที่ทำไปนั้นไม่อยู่ในฐานะที่จะประสบ
ความสำเร็จได้ เพราะว่าเมื่อเสนอขึ้นไปไม่ว่าในครั้งใด ๆ ก็ตาม ผู้บริหาร
ในแต่ละช่วงแต่ละสมัยนั้นไม่เคยยอมรับในสิ่งนั้น แต่เพื่อให้สิ่งนี้เป็นผล
สำเร็จ ก็คือให้คณะผู้บริหารวางนโยบายเสียเอง ซึ่งอย่างนี้กระผมจึงคิดว่า
เป็นการขายตัวอย่างน่าละอายที่สุดของข้าราชการประจำ ถ้าจะไปทำอย่าง
นั้นและความรับผิดชอบที่ประชาชนมอบให้แก่ตัวหลักนั้น คือตัวปลัดกระทรวง
กระผมจึงคิดว่าตามมาตรานี้ถ้าคณะกรรมการจะไม่สปอยล์ (Spoil) รัฐบาล
จนเกินไปแล้ว กระผมคิดว่าน่าจะยอมเปลี่ยนแปลงกันบ้าง ถึงแม้ว่าจะไม่
เปลี่ยนจากรัฐมนตรีเป็นปลัดกระทรวง ก็ขอให้เป็นผู้แทนของกระทรวง ซึ่ง
รัฐมนตรีเองก็อยู่ในฐานะที่จะหยิบยกขึ้นมาแต่งตั้ง หรือปลัดกระทรวงก็อยู่ใน
ฐานะที่จะหยิบยกขึ้นมาแต่งตั้ง นี่เป็นประเด็นที่น่าจะคิดสำหรับสภาแห่งนี้ หาน
ประธาน และในเวลาเดียวกัน กระผมอยากจะกราบเรียนว่า คณะกรรมา
ธิการชุดนี้ยังได้คัดเลือกผู้ที่มีความรอบรู้ และมีประสบการณ์ทางด้านวิชาการออกไป
เสียอีก คือเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน อธิบดีกรมวิเทศ
สนการ อธิบดีกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจ
การคลัง คนเหล่านี้คือตัวหลักคือแม่บทที่มีความรอบรู้ และมีวิชาการที่จะคำยัน
ผู้บริหารในแต่ละยุคแต่ละสมัยได้ แต่คณะกรรมการชุดนี้คัด ต้องการที่จะให้
ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นกำหนดลงไปโดยผู้บริหารประเทศคือผู้ถือนโยบายเท่านั้น ไม่
เอาวิชาการมาคำยันไว้อย่างเลย กระผมจึงคิดว่าจะทำให้เกิดความเสียหาย
และสิ่งนี้ก็ผิดไปจากร่างเดิมของรัฐบาล ร่างเดิมของรัฐบาลนั้น รัฐบาลยัง
ยอมรับที่จะเอาผู้บริหารส่วนราชการต่าง ๆ อย่างที่กระผมเรียนมาแล้วนี้เอา

ไว้ในร่าง แต่คณะกรรมการชุดนี้ตัด กระผมจึงคิดว่าคณะกรรมการชุดนี้ น่าจะได้พิจารณาทบทวนการกระทำของตัวเองเสีย สิ่งนี้เป็นความเสียหาย อันจะเกิดขึ้นแก่บ้านเมือง เราเชื่อในรัฐบาลชุดปัจจุบันว่าจะไม่ทำอะไรสิ่งนั้นอย่าง ที่กระผมได้เรียนท่านประธานแล้วว่ารัฐบาลคือขี้กัวแรว อาจจะมีการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลในปัจจุบันนี้ หรือรัฐบาลในอนาคตที่มาจากการเลือกตั้งหรืออะไรก็ตาม คนเหล่านั้นไม่อยู่ในฐานะที่จะมา กำหนดนโยบาย กำหนดนโยบายได้ แต่กำหนดแผนนั้นเป็นเรื่องไม่น่าจะไว้วางใจ ที่จะให้กระทำ กระผมจึงหยิบยกประเด็นนี้ขึ้นมา กระผมขอฟังว่าเป็นอย่างไรที่กระผมได้เรียนหรือไม่ คณะกรรมการจะมีอะไรแก้ไขเปลี่ยนแปลงบ้าง และกระผมกราบเรียนด้วยความลึกลับว่าคณะกรรมการจะยอมรับหรือไม่ ว่าสิ่งที่ทำไปนั้นแล้วโครงการเศรษฐกิจอะไรจะได้สำเร็จเสียที เพราะว่าถ้าคณะกรรมการทำขึ้นมา แล้วคณะรัฐมนตรีไม่เอาด้วย แล้วก็เลยต้องเปลี่ยนเป็นว่าให้เขาทำเสียเลยก็แล้วกันอย่างนี้กระผมคิดว่าจะเป็นคอนเซ็ปต์ (Concept) ที่ไม่ถูกต้อง เราอยู่ในสภาวการณ์อย่างนี้ ควรแก้การแก้ไข กระผมขอฟังท่านประธานคณะกรรมการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
กระผมขอเชิญผู้แปรญัตติและขอสงวนไว้รายที่ ๒ ก่อนครับในมาตรา ๕ เรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการเหมือนกัน คือคุณนาม พูนวิทย์ ครับ

นายนาม พูนวิทย์ : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นกระผมขอกราบเรียนว่าร่างของกระผมกับร่างของรัฐบาลและของท่านคณะกรรมการแตกต่างกันในสาระสำคัญประการใด สำหรับจำนวนกรรมการนั้น ร่างของรัฐบาลกำหนดไว้ทั้งหมด ๒๒ คน ของคณะกรรมการคัดเลือก ๑๕ คน แต่ร่างที่กระผมเสนอนั้นรวมกันก็เป็น ๒๒ คน เท่ากับร่างของรัฐบาล

ประการที่ ๒ ร่างของรัฐบาลก็คือ ร่างของคณะกรรมการก็คือ

LIRT

ได้กำหนดให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คือแต่งตั้งจากบุคคลอื่น ได้เพียงไม่เกิน ๒ คน นอกนั้นกำหนดไว้เป็นการตายตัวว่า ให้แต่งตั้งตาม ตำแหน่งที่กำหนดไว้ซึ่งมีรัฐมนตรีหลายกระทรวง และมีตำแหน่งต่าง ๆ อีก หลายตำแหน่ง จะแตกต่างกันระหว่างร่างของคณะกรรมการมาธิการ กับร่างของรัฐบาลโดยเฉพาะในข้อที่ว่าทางคณะกรรมการไปเติมตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุขขึ้นอีก ๑ ตำแหน่ง และตัดตำแหน่งข้าราชการประจำ ออก ๔ ตำแหน่ง เหตุที่กระผมเห็นว่าไม่เป็นการสมควรจะกำหนดตำแหน่งไว้ เป็นการตายตัว คือไม่สมควรที่จะกำหนดกรรมการโดยตำแหน่งไว้ให้เป็นการ แน่ชั้โดยกฎหมาย เพราะกระผมเห็นว่าคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาตินี้ เป็นเสมือนที่ปรึกษาหรือผู้ช่วยของรัฐบาลในการวางแผน หรือวางโครงการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รัฐบาลมีหน้าที่รับผิดชอบ ในเรื่องนโยบายเศรษฐกิจและสังคม จึงควรให้รัฐบาลเป็นผู้แต่งตั้งกรรมการ ตามที่เห็นสมควรเอง ไม่เป็นการสมควรที่สภานี้จะบัญญัติไว้ในกฎหมายเป็น การผูกมัดตายตัวว่าจะต้องตั้งคนนั้นคนนี้เป็นกรรมการ กระผมอยากจะกราบ เรียนว่า ที่กระผมได้แปรญัตตินี้ก็คล้ายคลึงกับพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน ที่สภานี้ได้ประกาศใช้ไปแล้ว กล่าวคือ พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน มาตรา ๖ บัญญัติไว้ว่า "ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรม เป็นรองประธานกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสิบคนซึ่ง นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ กับเลขาธิการ เป็นกรรมการ และ เลขาธิการ" กระผมเห็นว่า การกำหนดกว้าง ๆ อย่างพระราชบัญญัติส่งเสริม การลงทุนที่สภานี้ได้ผ่านในวาระที่ ๓ ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายไปได้อล่านั้น เป็นสิ่งที่เหมาะสมและถูกต้อง และในทางปฏิบัติ ท่านนายกรัฐมนตรีหรือคณะ รัฐมนตรีจะแต่งตั้งผู้ใดก็แต่งตั้งได้ อย่างเช่นในพระราชบัญญัติส่งเสริมการ

ลงทุนนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีท่านก็แต่งตั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และบุคคลอื่น ๆ อีกเป็นกรรมการท่านแต่งตั้งได้อยู่แล้วครับ คือถ้าหากว่าได้ เป็นไปตามคำขอปฏิบัติที่กระผมเสนอนั้น คณะรัฐมนตรีเองต้องการจะตั้ง กรรมการตามร่างของรัฐบาลเองก็กระทำได้ หรือว่าจะตั้งผู้อื่น เช่นว่าอยาก จะตั้งปลัดกระทรวง หรือว่าอธิบดี หรือผู้แทนกระทรวงใดเป็นกรรมการก็ ทำได้ หรือว่าจะตั้งบุคคลอื่นที่เห็นว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านเศรษฐกิจ ก็ อาจจะกระทำได้ นี่เป็นเหตุผลหนึ่งที่กระผมเห็นว่าไม่ควรจะกำหนดไว้เป็น การตายตัวในตัวพระราชบัญญัติว่าจะตั้งใคร เป็นกรรมการ ควรปล่อยให้อยู่ใน คุฤติกิจของรัฐบาลซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในงานด้านเศรษฐกิจและสังคม ของ ประเทศชาติเป็นผู้แต่งตั้งเอง

ประการที่ ๒ กระผมเห็นว่าไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่ง ที่สภา นี้ จะไปออกกฎหมายผูกมัดรัฐบาลต่อ ๆ ไปให้จำต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับรัฐบาลนี้ เช่นรัฐบาลต่อไปเขาอาจจะเห็นว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทย ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง สาธารณสุข เป็นต้น ท่านไม่มีความชำนาญในด้านเศรษฐกิจ ท่านชำนาญใน ด้านปกครองการศึกษาหรือสาธารณสุข ก็อาจจะเห็นว่าไม่สมควรตั้งท่าน จะ ตั้งผู้อื่นเป็นก็ควรจะให้เขาตั้งได้ตามความประสงค์ ไม่เป็นการสมควร จะไปผูกพันเขาไว้ เพราะแต่ละรัฐบาลนั้น ก็จะต้องรับผิดชอบในงานด้าน เศรษฐกิจของตนเอง ดังที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว เพราะเหตุนี้ กระผม จึงเห็นว่าไม่เป็นการสมควรที่จะปล่อยให้ไปตามร่างที่คณะกรรมาธิการได้ แก้วร่างของรัฐบาลหรือปล่อยให้ไปตามร่างรัฐบาล โดยเห็นควรที่จะปล่อย

LIRT

ให้อยู่ในดุลพินิจของรัฐบาลนี้ หรือรัฐบาลอื่นที่จะตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ตามความประสงค์ กระผมจึงขอสงวนไว้เพื่อขอให้สภานี้ได้พิจารณาตามแต่จะเห็นสมควร ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ต่อ
ไปท่านสมาชิกวุฒิสภาและขอสงวนในมาตรา ๕ นี้ไว้เป็นท่านที่ ๓ คือคุณ
กนก สามเสน วิส ขอเชิญครับ

นางกนก สามเสน วิส : ท่านประธานสภาที่เคารพ คิฉิน
กนก สามเสน วิส คิฉินได้ขอแปรญัตติโดยให้คงจำนวนคณะกรรมการ ไว้ตาม
เดิม แต่คิฉินได้ขอแปรญัตติว่า รัฐมนตรีนั้น คิฉินคิดว่ารัฐมนตรีเป็นผู้ที่วาง
นโยบาย ไม่ใช่เป็นผู้เชี่ยวชาญในงานประเภทหนึ่งประเภทใดโดยเฉพาะท่าน
เป็นผู้วางนโยบายแต่ละคราวที่รัฐบาลของท่านเข้ามาบริหาร ราชการแผ่นดิน
ส่วนผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้วางแผนนั้นควรจะเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญหรือมีความ
รอบรู้ในเรื่องเหล่านั้น นั่นเป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ เราก็ได้ฟังมาแล้วว่าคณะรัฐมนตรีนี้เองได้เคยขอ
ให้มีการมอบโอนงานให้กับรัฐมนตรี โดยให้เหตุผลว่า เวลาที่จะประชุมคณะ
รัฐมนตรีนั้นเกือบจะไม่พอ เพราะว่ารัฐมนตรีแต่ละท่านมีงานมาก เพราะ
ฉะนั้นถ้าเผื่อท่านมีงานมากอยู่แล้วก็ยังเอางานเหล่านี้มาเพิ่มให้ท่านอีก แล้ว
คิฉินก็คิดว่าไม่ใช่เป็นงานที่ท่านถนัด เพราะว่าท่านไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญนั่นเอง
ในกรณีอย่างนี้เราควรจะให้ผู้ที่มีความรู้และเชี่ยวชาญในเรื่องนี้โดยเฉพาะได้
เป็นผู้ที่มาวางแผน เพราะในที่สุดอย่างไรก็ตาม แผนเหล่านี้ก็ไม่ใช่ว่าจะ
สิ้นสุดแค่คณะกรรมการนี้ จำเป็นที่จะต้องนำไปเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งตัว
ท่านเองก็ไม่น่าจะมาเขียน หรือพิจารณาในคณะกรรมการหนึ่ง แล้วก็ไปส่งให้
ตัวท่านเองซึ่งอยู่ในคณะกรรมการอีกคณะหนึ่งเป็นผู้พิจารณาเหมือนกับเป็นการ
เล่นละคร เพราะฉะนั้น คิฉินก็คิดว่าในกรณีอย่างนี้ ก็ควรจะให้ผู้ที่เขาเป็น

LIRT

ข้าราชการประจำหรือว่าเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิที่มีใช้ข้าราชการ ได้มีส่วนมาช่วยวางแผน แล้วก็ไปเสนอให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้ตัดสินใจอีกครั้งหนึ่งว่าแผนที่วางมานี้ตรงกับนโยบายของท่านหรือไม่ แต่ถ้าคิดที่มีความคิดผิดกับเพื่อนสมาชิกอื่น เพราะคิดไม่ได้กำหนดว่าควรจะเป็นปลัดกระทรวงหรือเป็นอธิบดี คิดว่าในกระทรวงหนึ่ง ๆ นั้นมีผู้ทำงานมีอยู่มาก กระทรวงควรมีโอกาสที่จะแต่งตั้งผู้แทน ใครก็ได้ให้เป็นผู้แทนที่เขาเห็นว่าเหมาะสมสมควร หรือมีความสามารถที่จะมาร่วมในคณะกรรมการนี้ ซึ่งอาจจะเป็นตัวปลัดกระทรวงก็ได้ หรืออาจจะเป็นอธิบดี หรือแม้กระทั่งจะเป็นตัวรัฐมนตรีเองก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงเสนอขอให้แก้คำว่า "รัฐมนตรี" นั้นเป็นว่า "เป็นผู้แทนของกระทรวง" แทน แต่ว่าข้อความทั้งหมดนั้นก็กันไปตามเดิม ได้ขอเพิ่มผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขซึ่งคณะกรรมการก็ได้เพิ่มไปอยู่แล้วในนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ท่านต่อไปได้แปรญัตติและขอสงวนในมาตรา ๕ นี้ไว้ คือ กฎหมาย เที่ยมศิลา ขอเชิญครับ

นายฉาง เที่ยมศิลา : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมสงวนมาตรานี้ไว้ ก็เนื่องจากว่าในร่าง หรือที่คณะกรรมการเขียนไว้ กรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีรัฐมนตรีอยู่ ๑๐ ท่าน รวมทั้งท่านนายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรีด้วย กรรมการอื่น ๆ เป็นส่วนน้อย รัฐมนตรีมี ๑๔ ท่าน อีก ๑๐ ท่านไปเป็นกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกรุณาสงวนมาตรา ๖ จะมองเห็นว่าเป็นสิ่งที่น่าตกลงอย่างยิ่ง รัฐมนตรีส่วนใหญ่เป็นกรรมการ แล้วต้องไปขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีทั้ง ๑๐ ท่านแล้ว ต้องไปขออนุมัติจาก ๑๔ ท่าน ซึ่งรัฐมนตรี ๑๐ ท่านที่เป็นกรรมการนี้ก็ล้วนแต่เป็นรัฐมนตรีที่สำคัญ ๆ รวมทั้งท่านนายกรัฐมนตรีและรอง

LIRT

นายกรัฐมนตรี ท่านประธานครับ ที่กระผมจำเป็นต้องยื่นข้อแก้ไข ของ
 กระผม ก็เพราะกระผมคิดว่ากรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 นี้จะต้องอาศัยท่านผู้ที่มีความรอบรู้ มีความเป็นกลาง มีความละเอียดอ่อน
 และจะต้องใช้เวลาอันมากพอสมควร จึงจะกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
 สังคมแห่งชาติได้ ความจริงเมืองไทยของเรานั้น ถ้าเรามีสถิติครบทุกแขนง
 บางทีก็อาจจะไม่ยากในการวางแผน แต่สถิติของเราก็มิสามารถจะหาได้ใน
 รายละเอียด เป็นหน้าที่ของท่านผู้ซึ่งมีเวลาว่าง และมีความละเอียดอ่อนเป็น
 คนกำหนดแผนการของชาติโดยการพัฒนาอย่างไรในทางเศรษฐกิจ ท่านจะ
 พัฒนาสังคมอย่างไร ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าคณะรัฐมนตรีหรือจะเป็น
 รัฐมนตรีส่วนใหญ่ก็ตาม ท่านเหล่านี้ขอกราบเรียนด้วยความบริสุทธิ์ใจ กระผม
 ไม่ได้ถือว่าท่านผู้ใดไม่มีความสามารถไม่อาจจะไปนั่งในฐานะ เป็นกรรมการ
 พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ กระผมไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้นแต่
 กระผมถือว่ารัฐมนตรีมีการะอันสำคัญอยู่มากมายจะต้องกระทำ รัฐมนตรีเป็น
 คณะซึ่งกำหนดแผนการให้บรรลุเป้าหมาย กรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ
 สังคมแห่งชาตินั้นเป็นคนกำหนดเป้าหมาย เขาหารายละเอียดทุกสิ่งทุก
 อย่างว่าประเทศของเราในปีหน้าหรืออีก ๕ ปีข้างหน้า ควรจะอยู่ในฐานะ
 อย่างไรในค่านโน้นค่านนี้ เขากำหนดเป้าหมายไว้ว่าควรจะเป็นอย่างนั้น
 รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีเป็นเพียงกำหนดวิธีการจะเข้าไปสู่เป้าหมายนั้น ซึ่ง
 วิธีการจะเข้าไปสู่เป้าหมายนั้นอาจจะมีหลายวิธี หมายความว่า รัฐบาลอาจ
 จะมีหลายคณะรัฐบาล คณะรัฐบาลต่างก็เชื่อมั่นว่าตนมีวิธีการ อันเหมาะสมที่สุด
 จะก้าวไปสู่เป้าหมาย เป้าหมายนั้นเป็นคณะบุคคลอีกคณะหนึ่ง ซึ่งมีความ
 ละเอียดอ่อนได้มีเวลากำหนดแผนการทางเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไว้ ท่าน
 ประธานครับ เพื่อนสมาชิกท่านแรกที่แปรญัตติไว้ก็แข็งแรงค่อนข้างจะที่อยู่แล้ว คือ
 คุณชนะ รุ่งแสง การที่คณะกรรมาการไปกำหนดแผนทุกอย่างไว้นั้น รัฐมนตรีหรือ

คณะรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดวิธีการ ซึ่งวิธีการจะไปสู่เป้าหมายนั้นอาจจะมีหลายวิธี บางทีอาจจะเป็นอย่างที่อ้อ ๆ ตรงไปสู่เป้าหมาย ไม่ห่วงอุปสรรค อุปสรรคอยู่ที่ไหนโยนทิ้ง อะไรต่าง ๆ นี่ แต่บางท่านอาจจะมีวิธีการกลมกล่อม มีวิธีการเดินไปสู่เป้าหมายได้อีกวิธีหนึ่ง จะใช้วิธีจิตวิทยา ใช้จิตวิทยาสังคม หรือวิธีอย่างอื่นก็ตาม บางทีใช้วิธีแข็ง บางทีใช้วิธีอ่อน นั้นเป็นวิธีการของคณะรัฐมนตรี ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าเราร่างกฎหมาย หรือเราบัญญัติกฎหมาย เรากำหนดถึงทุกคณะรัฐมนตรีในอนาคต ประเด็นที่ที่เป็นมาแล้ว รัฐมนตรีมีการเปลี่ยน ไม่ใช่อยู่ถาวร แต่แผนการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้นเป็นแผนถาวร เป็นแผนซึ่งบุคคลมีความรอบรู้และมีเวลาจำกัดที่จะกำหนดแผน กระผมจึงให้รัฐมนตรีเฉพาะท่านนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ที่กระผมเอารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไปใส่ไว้ นั่นเพราะว่าท่านเป็นคนที่มีฐานะการคลัง ถ้าหากว่ากรรมการไปพัฒนาจนเกินฐานะของประเทศแล้ว บางทีจะไปไม่ได้ กระผมยอมให้ได้ ให้มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเข้าไป ให้ได้ ท่านประธานครับ ถ้าคณะรัฐมนตรีส่วนมากเข้าไปเป็น คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเท่ากับเรายกคณะรัฐมนตรีไปอยู่ในคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอีกคณะหนึ่ง เท่ากับไม่ใช่คณะวางแผนแล้วครับ เป็นคณะรัฐมนตรี เพราะอยู่ในร่าง เสียส่วนใหญ่เป็นเสียงคณะรัฐมนตรีกระผมขออย่าอีกครึ่งหนึ่งว่า คณะรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดวิธีการ เดินไปสู่เป้าหมายซึ่งสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดไว้ รัฐมนตรีแต่ละคณะอาจจะมีความรู้หลายวิธี แต่ถ้าหากว่าเอาท่านไปกำหนดแผนการทั้งหมด ท่านประธานครับ คิดถึงอนาคต เท่ากับว่าคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไม่ต้องมีความหมาย ใครเข้ามาเป็นรัฐบาลกำหนดวิธีการ ของตนเองทั้งสิ้น เป้าหมายของตนเองทั้งสิ้น นี่แหละครับ ท่านประธาน ประเทศ

LIRT

ไทยของเราบางครั้งรัฐบาลหลาย ๆ รัฐบาลกลุ้มอกกลุ้มใจ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ หักของเรามาไม่บรรลุเป้าหมาย เพราะถ้าใครเข้ามาเปลี่ยนนโยบาย เปลี่ยนแผนการ ประเทศเราจึงออกซ้ายออกขวาเหินหน้าถอยหลังกันอยู่อย่างนี้ กระผมอยากจะขอประธานกรรมาธิการเรียนท่านประธาน และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า เป้าหมาย จุดหรือว่าแผนพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ นั้นควรจะเป็นบุคคลคณะหนึ่งต่างหากที่เป็นผู้กำหนดเป็นผู้วางแผนไว้ คณะรัฐมนตรีเป็นแต่เพียงผู้วางวิธีการจะเดินไปสู่เป้าหมายอันนั้น เพราะฉะนั้น กระผมไม่เห็นชอบด้วยที่จะเอารัฐมนตรีตั้ง ๑๐ ท่านเข้าไปเป็นคณะกรรมการ กระผมจึงได้กำหนดให้แต่เพียงมีนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งรัฐบาลจะ ส่วนท่านผู้อื่นนั้น กระผมกำหนดให้เป็นผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย อธิบดีกรมวิเทศสหการ อธิบดีกรมเศรษฐกิจ การพาณิชย์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กระผมขอประธานกรรมาธิการเรียนว่า คำแปรญัตติของเพื่อนสมาชิกด้วยกันบางครั้งกระผมก็ไม่เห็นชอบ กระผมคิดว่าถ้าจะเอาทางท่านปลัดกระทรวง กระผมไม่ตำหนิว่าปลัดกระทรวงไม่มีความรู้ แต่เป็นหัวหน้าข้าราชการประจำ กระผมไม่ปรารถนาจะเห็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฯ เป็นแผนของข้าราชการประจำ ควรจะเป็นแผนหรือบุคคลที่วางตัวเป็นกลาง เป็นแผนซึ่งกำหนดว่าเศรษฐกิจของชาติควรจะเป็นอย่างไร ท่านเหล่านี้จะต้องมีเวลาศึกษาภาวะของประเทศรอบ ๆ รวมทั้งประเทศของทั่วโลกว่า เศรษฐกิจของประเทศนั้นเขาจะไปอย่างนั้นใน ๓ - ๔ ปีข้างหน้า ประเทศของเราควรจะอยู่อย่างไร ไม่ใช่เราเป็นสวะตามหลังเขาไป คณะกรรมการนี้เป็นคนกำหนด เป้าหมายไว้ เป็นการพัฒนา และรูปการของคนในสังคมควรจะอยู่อย่างไร กระผมขอกรรมาธิการเรียนวิงวอนต่อคณะรัฐมนตรี ขอให้ท่านได้โปรดอย่าแต่งตั้ง ๑๐ ท่าน เข้าไปเป็นกรรมการ เป็นเสียงส่วนใหญ่ในคณะกรรมการวางแผนอย่างนั้น ถ้า

มันจะนั่นแล้วท่านเกือบจะเรียกว่าไม่มีเวลาดำเนินการวิธีการ บรรลุเป้าหมาย ถ้าท่านไปเป็นคนกำหนดแผนการ-เสียเอง งานของท่านก็ล้มมืออยู่แล้วเบอะ เบอะ กฎหมายต่าง ๆ ที่มอบอำนาจหน้าที่ของท่านต้องศึกษา ต้องค้นคว้าปฏิบัติ ตามระเบียบแบบแผนของทางราชการก็เป็นภาระอันหนักอึ้งของท่านอยู่แล้วถ้า ท่านจะต้องไปสำรวจตัวเลข สถิติต่าง ๆ ทุกแขนงเพื่อกำหนดแผนพัฒนา เศรษฐกิจ ฯ แล้ว งบประมาณที่ท่านต้องใช้เวลามากกว่าครึ่ง ที่ท่านบริหาร งานอยู่ในกระทรวงไปอยู่ในสภาพพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกระผม เองคิดว่า ในยุคปฏิรูปนี้เราควรจะไปด้วยความมั่นคง และหนักแน่นเดิน ไปสู่เป้าหมายซึ่งคณะกรรมการซึ่งเรามีความรอบรู้มีความละเอียดและค้นคว้า กันทุกด้านทุกมุมวางเป้าหมายไว้แล้ว รัฐมนตรีนำคณะของท่านเดินไปสู่ วาง วิธีการทำอย่างไรไปสู่อย่างนั้น อย่าเป็นคนกำหนดเป้าหมายเสียเอง ถ้าท่าน กำหนดเป้าหมายเสียเองก็เหมือนกับคิดว่าท่านนี้ไม่ได้คำนึงถึง อนิจจัง ทุกข อนาคต ท่านจะครองต่อไปจะเป็นหยัคอยู่ต่อไป เป็นรัฐบาลเดียวเท่านั้นจนจบ ชีวิตาคนสลาย งบประมาณเห็นว่าเห็นจะไม่เหมาะสม งบประมาณอยากจะขอกราบ วังวอนท่าน ไม่ใช่กระผมไม่ไว้วางใจ เชื่อท่าน แต่อยากให้ท่านได้มีเวลา ในการบริหารราชการแผ่นดินตามกฎหมาย ตามระเบียบที่วางไว้ที่หนักอึ้ง อยู่แล้ว อย่าเข้าไปในคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ควรจะมอบหมายให้บุคคลคณะอื่นต่างหาก อย่างไรก็ตาม ท่านก็ยังมีอำนาจ ในการที่จะเลือกสรรบุคคลอื่น ๆ ซึ่งเราสมาชิกในสภาฯนี้เชื่อเกียรติยศ ของ ท่านว่าท่านจะพยายามเลือกบุคคลอื่นซึ่งมีความรู้มีความสามารถอย่างรอบคอบ เพื่อเห็นแก่อนาคตของประเทศชาติ แต่ท่านอย่าเข้าไปวางเอง นี่แหละเป็น เหตุผลที่ให้กระผมต้องแปรญัตติขอแก้ไขอย่างนี้ กระผมไม่เห็นชอบอย่าง เด็ดขาดที่จะเอาคณะรัฐมนตรีเป็น ๒ คณะ เป็นคณะพัฒนา เศรษฐกิจและเป็น คณะฝ่ายบริหารเอาไปปนกันอยู่ด้วยกัน ขอกราบเรียนแต่เพียงเท่านี้ครับ

LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
สมาชิกผู้มีเกียรติท่านสุดท้ายซึ่งได้แปรญัตติและขอสงวนในมาตรา ๕ นี้ไว้
ได้แก่ ร้อยตำรวจโท ชาญ มนุชธรรม ขอเชิญชวนครับ

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนุชธรรม ท่านประธานที่เคารพ การ
ที่กระผมได้แปรญัตติในมาตรา ๕ และได้สงวนไว้นั้น เหตุผลก็คล้ายคลึงกันกับ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายไปแล้ว อันที่จริงนั้น กระผมไม่ได้หมายความว่า
ความว่า รัฐบาลหรือรัฐมนตรีไม่สามารถที่จะเข้าไปวางแผนพัฒนาการเศรษฐกิจ
กิจ ๆ ได้ แต่กระผมเห็นว่าตามอำนาจในมาตรา ๖ ของคณะกรรมการพัฒนา
การเศรษฐกิจและสังคม ฯ เขียนไว้อย่างชัดเจนที่ คณะกรรมาธิการได้แก้ไข
แล้วว่า (๑) เสนอแนะและให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจ และ
สังคมต่อคณะรัฐมนตรี (๒) พิจารณาขอเสนอของสำนักงาน คณะกรรมการ
พัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแล้วทำความเห็นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี (๑)
เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในกิจการ เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมตามที่นายกรัฐมนตรีขอให้พิจารณา (๔) จัดให้มีการประสานงาน
ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กับ
ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ทั้งในด้านการจัดทำแผนงานและ
โครงการพัฒนาและในด้านการปฏิบัติงานตามแผน จะเห็นได้ว่าอำนาจ และ
หน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีตามมาตรา ๖
นี่เป็นการเสนอแนะทั้งสิ้น แล้วเหตุใดจึงจะเขียนให้คณะกรรมการ เป็นคณะ
รัฐมนตรีถึง ๑๐ ท่านอยู่กันนั้น กระผมเห็นว่าตัวรัฐมนตรีนั้น มีหน้าที่ที่จะ
บริหารประเทศชาติมากมายกายกอง จนเห็นได้ว่าแม้แต่การประชุม คณะ
รัฐมนตรีก็มีหน้าที่ที่จะต้องพิจารณาหลายเรื่อง จนกระทั่งต้องเสนอต่อสภาผู้
ร่อบอำนาจของคณะรัฐมนตรีให้แก่รัฐมนตรีทำแทน ทั้งนี้โดยอ้างว่ามีงานมาก
เหลือเกินที่ เข้าประชุมคณะรัฐมนตรี เราจะเห็นได้ว่าท่านรัฐมนตรีมีงานมาก

LIRT

ควรใช้เวลาไปในการบริหารราชการแผ่นดินที่สำคัญอย่างอื่นมากกว่าและ
กระผมคิดว่าท่านเลขาธิการคณะกรรมการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคม
แห่งชาติก็เป็นกรรมาธิการและนั่งอยู่ ณ ที่นี้ บ่่อมจะทราบที่ว่ากรรมการพัฒนา
การเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่จะวางแผนพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ นั้น
ประชุมกันสัปดาห์ละกี่ครั้ง หรือปีละครั้ง การวางแผนไม่ใช่วางแผนกันเล็กน้อย
นะครับ กระผมว่าจะต้องใช้เวลามากจะต้องคุณสมบัติและข้อมูลต่าง ๆ นี้
ประการที่ ๑ ที่กระผมไม่เห็นด้วยที่จะกำหนดตัวรัฐมนตรี ลงไปในคณะ
กรรมการ

ประการที่ ๒ กระผมเห็นว่าเมื่อคณะรัฐมนตรีเกือบ ๑๐ ท่าน
เข้าไปเป็นคณะกรรมการแล้ว นักวิชาการก็ดี หรือผู้มีประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่ง
เป็นข้าราชการประจำที่เป็นคณะกรรมการร่วมด้วยคงจะออกความคิดเห็นโดย
อิสระและเสรีโดยจริงใจคงจะยาก ในลักษณะการที่ประเทศไทยเรา ยังเป็น
อยู่เช่นเดิมเช่นนี้ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการนะครับ กระผมว่าลำบากที่จะแย้ง
รัฐมนตรีเจ้ากระทรวง บางทีคณะกรรมการซึ่งเป็นคณะรัฐมนตรีทั้ง ๑๐ ท่าน
นั้นมีความคิดเห็นวางแผนไปอีกอย่างหนึ่งขัดหลักวิชาการท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
เชื่อหรือไม่ว่านักวิชาการซึ่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการชุดนั้นจะกล้าขัดขึ้น
หรือกล้าที่จะหักท้วง กระผมคิดว่าคงไม่กล้า นี่เป็นอย่างนี้ครับกระผมเป็นห่วง

ประการที่ ๓ รัฐบาลนี้ เอาละ กระผมเชื่อความสามารถว่าคง
จะเป็นได้ และคงจะไม่ขัดข้องและคงจะเป็นไปได้เรียบร้อยในคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ แต่หาว่าที่จะมีการปกครองโดย ระบอบประชา
ธิปไตย รัฐบาลมาจากการเลือกตั้งมาจากพรรคการเมือง กระผมว่าจะทำให้
ประเทศชาติวางแผนเศรษฐกิจถอยหลังคืนหน้าแล้วถอยหลัง จะถอยยิ่งกว่าที่
สมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไปแล้ว เพราะเหตุอะไร เพราะเหตุว่าวางแผนไม่
ทันจะเสร็จเรียบร้อยเลย ก็ออกเสียแล้วไม่ได้รับความไว้วางใจ ชุดใหม่เข้า

LIRT

มา วางใหม่เริ่มต้นใหม่ ไปตั้งกันใหม่อนุบาลกันใหม่ กระผมว่าคงจะไม่
เรียบร้อย และประเทศชาติจะไปอย่างไร กระผมจึงมีความเห็นว่าคงจะตั้ง
กรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินี้มาจากนักวิชาการ และจาก
ผู้ประสบการณ์และรวมทั้งมาจากภาคเอกชนมากกว่า กระผมมีความเห็นว่า
คณะกรรมการชุดนี้ควรจะแต่งตั้งจากปัดกระหวางแทน หรือจะเป็นไปอย่าง
ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคุณนาม ขอประทานจะต้องขอออกนามนะครับ กระผมไม่
ขัดข้อง และกำหนดจำนวนคณะกรรมการไว้ในจำนวนเดียวกัน รัฐบาลที่
ปกครองอยู่นี้จะแต่งตั้งรัฐมนตรีที่มีความเชี่ยวชาญ และสามารถเป็นคณะ
กรรมการที่ซ่อมจะทำได้ เมื่อมีรัฐบาลใหม่เข้ามา รัฐบาลนั้นอาจจะเห็นว่า
รัฐมนตรีจะต้องไปสัมผัสกับประชาชนจะต้องบริหารราชการแผ่นดินที่สำคัญกว่า
ไม่มีเวลาที่จะไปนั่งประชุม วางแผนพัฒนาการ เศรษฐกิจ ฯ แล้วก็จะ
เลือกแต่งตั้งจากข้าราชการที่เชี่ยวชาญไปทำการแทนก็ได้ กระผมคิดว่าอย่าง
นี้ถูกต้องกว่า จึงขอสงวนคำแปรญัตติ และไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
ขอชม

นายฉลอง ปิงตระกูล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพ คณะกรรมการขอชี้แจงเพื่อความเข้าใจของท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ แล้วก็ขอประทานชี้แจงอาจจะตอบรวม ๆ กันไปเสียเลยในบางกรณี
คณะกรรมการขอเรียนว่า ประเด็นนี้ในมาตรา ๕ ได้วินิจฉัยได้พิจารณา
อย่างมากที่เคียวแล้วก็ละเอียดพอสมควร ขอกราบเรียนว่า เรื่องของพัฒนา
การ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินี้เป็นเรื่องที่ใกล้และสัมพันธ์กับนโยบายการ
ปกครองของประเทศและการบริหารของประเทศอย่างยิ่ง กระผมเคยเรียน
ในที่ต่าง ๆ ว่าไม่ว่าเราจะมีผู้ชำนาญฉลาดเลิศประการใดก็ตาม อาจจะเป็น
คนเคียวหรืออาจจะเป็นกลุ่มหนึ่ง ท่านอาจจะไปนั่งเขียนแผนยาวทั้งหลายร้อย
หน้าที่ไหนก็ได้ แต่ก็ไม่เป็นแผนพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ของ

LIRT

ประเทศ เป็นไม่ไค้ครับ เพราะว่าจะเป็นไค้ก็ต่อเมื่อผู้ได้รับผิดชอบ กำหนดนโยบายการบริหารของประเทศ และรับผิดชอบทางบริหารของประเทศ ท่านเหล่านั้นรับรองว่าอันนี้ใช้ค่าเป็นงานไค้ ท่านเหล่านั้นสำหรับในกรณีของประเทศเราก็คงจะเป็นคณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นแผนพัฒนาการ เศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาตินั้น ไม่ว่าจะทำมาอย่างไรก็ตาม ถ้าเมื่อคณะรัฐมนตรีท่านไม่อ่านให้แล้ว ก็ไม่เป็นจนไค้ โดยเหตุนี้ในการร่างพระราชบัญญัติ พัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับนี้ หลักการสำคัญของเรื่อง จริงอยู่ที่องค์ประกอบของคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ว่าควรจะเป็นในรูปใด

ประการแรก ก็คือว่าควรจะมีองค์ประกอบ ซึ่งประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ ข้าราชการประจำชั้นผู้ใหญ่ เช่นปลัดกระทรวง อธิบดีกรมวิเทศสหการ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง อธิบดีกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ เหล่านี้หรือไม่ สิ่งที่เราเห็นชัดออกมาก็คือว่า เอ๊ะ ท่านอธิบดีก็ดี ท่านปลัดกระทรวงก็ดี ท่านเป็นข้าราชการประจำ หน้าที่ของท่านก็คือ ปฏิบัติงานตามนโยบายที่รัฐบาลกำหนด เป็นความจริงครับ ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ท่านคงจะให้คำแนะนำให้ความเห็นต่าง ๆ ในอันที่จะเป็นประโยชน์แก่รัฐบาลอย่างยิ่ง แต่ก็คงจะเป็นความเห็นเป็นคำแนะนำเท่านั้น แต่หน้าที่ของท่านก็คือปฏิบัติตามนโยบาย ดังนั้นองค์ประกอบของกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จะประกอบไปด้วยข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เหล่านี้ก็คงจะทำแผนพัฒนาการ เศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ หรือทำโครงการ ทำแผนงาน ซึ่งเป็นเรื่องปลีกย่อยออกไป ก็คงทำได้ แต่ว่าจะใช้ค่าเป็นงานไค้หรือไม่ก็ยังไม่รู้ ไม่เป็นที่ทราบ ก็คงจะต้องเสนอกันต่อ ๆ ไป ถ้าในกรณีที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอว่าอย่างนั้นก็อย่าไประบุงค์ประกอบของกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดย

LIRT

ตำแหน่ง ระบุว่า มี ๑๔ ท่าน ก็แล้วแต่รัฐบาลท่านจะแต่งตั้งผู้ใด อันนี้คณะกรรมการเห็นว่า เมื่อจะร่างเป็นพระราชบัญญัติออกมาเช่นนี้ และเป็นหลักการสำคัญเช่นนี้ จำเป็นเหลือเกินในพระราชบัญญัติควรจะแสดงเจตนาให้ชัดแจ้งว่ากรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้นเป็น กรรมการประเภทไหน เป็นกรรมการประเภทให้คำแนะนำข้อสังเกตเท่านั้น หรือว่าจะเป็นกรรมการชนิดที่อยู่ในฐานะที่จะกำหนดนโยบาย สั่งให้ปฏิบัติตามนโยบาย และประสานงานให้เป็นไปตามนโยบายได้โดยรวดเร็วด้วย ในการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมการขอเรียนว่าไม่ได้คำนึงถึงรัฐบาลชุดนี้ หรือชุดใด แต่ก็ตระหนักดีว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คงจะใช้ไปนาน และเจตนาของคณะกรรมการก็เพื่อที่จะให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ใช้เป็นผลเป็นระยะเวลานาน และตั้งที่กระผมกราบเรียนแล้วว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สมควรจะประกอบไปด้วยผู้ที่กำหนดนโยบายและรับผิดชอบในการบริหารประเทศเพื่อผลประโยชน์ดังที่กระผมได้กราบเรียนแล้ว ก็คือว่าการปฏิบัติงานที่ดี การประสานงานที่ดี ในกระบวนการของพัฒนาการ เศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติย่อมเป็นไปได้โดยความแน่นอนชัดเจนและรวดเร็ว

ประการที่ ๒ มีข้อสังเกตของท่านสมาชิกผู้ใดก็จริงว่า ถ้าเมื่อเรามีรัฐมนตรีตั้ง ๑๐ ท่านเข้าไปอยู่ในคณะกรรมการชุดนี้ แต่ละท่านก็มีภาระหนักอยู่แล้วทั้งด้านกระทรวง ทั้งการประชุมต่าง ๆ และการประชุมคณะรัฐมนตรี และเมื่อไหน ๆ ในฐานะเป็นคณะรัฐมนตรีท่านก็ต้องได้รับพิจารณาแผนพัฒนาการ เศรษฐกิจ แผนงานพัฒนาการ โครงการพัฒนาการ เศรษฐกิจอยู่ดี ทำไมต้องเอาท่านมาอยู่ในกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอีก กระผมขอเรียนในประเด็นหลังนี้ก่อนว่า งานพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้นนอกจากจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบายอย่างยิ่ง ซึ่งควรจะทราบกันเสียตั้งแต่ในตอนต้นตอนเริ่มลงมือว่าจะดำเนินการกันอย่างไร ราย

LIRT

ได้ประชาชาติเราจะให้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๓ ต่อปี ใน ๔ - ๕ ปีข้างหน้าหรือไม่ ถ้าเผื่อจะเพิ่มร้อยละ ๓ ต่อปีจะเพิ่มค่านโหนด จะเพิ่มค่านเกษตรร้อยละ ๕ เพิ่มค่านอุตสาหกรรมร้อยละ ๑๒ หรือจะเพิ่มค่านเกษตรร้อยละ ๒ และเพิ่มค่านอุตสาหกรรมร้อยละ ๑๐ เจ้าหน้าที่ตอบไม่ได้ครับ อาจจะแนะนำได้ ปลัดกระทรวงท่านหนึ่งก็มีความเห็นอย่างหนึ่ง ปลัดกระทรวงอีกท่านหนึ่งก็มีความเห็นอีกอย่างหนึ่ง แต่ว่าใครจะเป็นคนตัดสินว่าจะทำเท่าไร รายได้ประชาชาติจะเพิ่มปีละร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๓ และจนกว่าจะตัดสินอันนี้ลงไปแล้วนี่ครับ เจ้าหน้าที่ระดับต่าง ๆ ทำงานไม่ได้ครับ เพราะออกอะไรไม่ได้เลย ออกรายละเอียดไม่ได้ เขียนอะไรไม่ได้ทั้งนั้น ถ้าเผื่อได้นโยบายมาบอก รายได้ประชาชาติให้ร้อยละ ๓ ก็แล้วกันทางค่านเกษตรเพียงร้อยละ ๔ อุตสาหกรรมมากหน่อยเป็นร้อยละ ๑๒ อย่างนี้ เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ก็ไปลงมือทำ โครงการทำอะไรต่ออะไรเสนอขึ้นมา ก็สอดคล้องกับนโยบายกับหลักการต่าง ๆ ตรงกันข้ามครับ ถ้าเผื่อกระทรวงกรมลงมือไปทำอะไรต่ออะไรกันมากมาย เสร็จแล้วเสนอขึ้นมา รัฐบาลท่านบอกอันนี้ไม่ตรง เกษตรทำไมจะพัฒนาไปให้เพิ่มตั้งร้อยละ ๒ ต่อปี ควรจะเป็นร้อยละ ๔ เจ้าหน้าที่ก็ต้องกลับเอาไปทำใหม่ ซึ่งในระดับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานก็เคยมีข้อข้องใจมามาก ว่าเขาอย่างไร เพราะว่าเขาจะต้องเป็นคนไปทำการสำรวจ ไปทำตัวเลข ไปศึกษา ไปทำอะไรต่ออะไรมากมาย ดังนั้นกระผมถึงได้กราบเรียนไว้ในตอนนี้ว่าจำเป็นเหลือเกินครับ

ประการที่ ๓ ก็คืออยากจะขอเรียนอย่างนี้ว่า ไม่ใช่ว่าสะดวกในทางที่เจ้าหน้าที่จะทราบนโยบายและมีความแน่นอนเท่านั้น ประโยชน์ก็เกิดในทางค่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบบริหารงานของประเทศด้วย กระผมเปรียบเสมือนหนึ่งว่าถ้าเผื่อเราให้ท่านรัฐมนตรีท่านดูแลภาพถ่ายภูมิประเทศ ท่านก็เห็นภาพถ่ายภูมิประเทศ ท่านก็อาจจะตัดสินใจได้เหมือนกัน แต่ถ้าเผื่อเราให้

LIRT

ท่านไปเห็นภูมิประเทศเอง ท่านอาจจะตัดสินใจไปสักค้ำหนึ่งก็ได้ ต่างกับ
 นะครับ เห็นภาพถ่ายกับเห็นของจริง เห็นของจริงนี้ท่านไม่จำเป็นจะต้องลงไป
 เดินอยู่ในสนามหญ้าอยู่ในรถในพงหรือกระบี่ ท่านอาจจะไปอยู่ในที่สูง ๆ
 หน่อยก็ได้ แต่ว่าเห็นของจริง เพราะฉะนั้นก็คงจะเป็นประโยชน์มาก สำหรับ
 ผู้บริหารประเทศที่จะได้ใกล้ชิดกับกระบวนการของพัฒนาการเศรษฐกิจ และ
 สังคมแห่งชาติ

ประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้มีความกระตือรือร้นอีกประการหนึ่ง ก็คือว่า
 รัฐมนตรีท่านมีงานมากอยู่แล้ว ทำไมเอางานไปบอกให้ท่านอีก คณะกรรมา
 ชิกการขอทราบเรียนว่า อย่างไร ๆ ก็ตาม เรื่องของพัฒนาการเศรษฐกิจและ
 สังคมแห่งชาตินี้จะหนีรัฐมนตรีไม่พ้น จะต้องไปถึงตัวท่านในวันใดวันหนึ่ง
 ถ้าเมื่อไปถึงตัวท่านในตอนที่ท่านอยู่ในคณะรัฐมนตรีเลย ท่านจะมีเวลาวิจ
 ญ์น้อย เพราะคงจะมีเรื่องอื่น ๆ มาก แต่ว่าเรื่องนี้ก็ต้องไปถึงท่าน ให้ท่าน
 ตัดสินอยู่ที่ ในกรณีร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นี้
 จึงได้นำรัฐมนตรีหลายท่านมาไว้ในคณะกรรมการ เพื่อท่านจะได้ติดตามเรื่อง
 เสียตั้งแต่ต้น แต่ท่านไม่จำเป็นจะต้องไปทำตัวเลขเอง ท่านจะไม่ต้องไป
 สืบรวจข้อเท็จจริงรายละเอียดเอง เพราะว่าในมาตรา ๑๘ มีกรรมการ
 เฉพาะเรื่อง มีอนุกรรมการต่าง ๆ ซึ่งเป็นกระบวนการต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วใน
 ทุกวันนี้และก็ทำกันอยู่แล้ว กรรมการเฉพาะเรื่องก็ดี อนุกรรมการก็ดี ก็จ
 เป็นผู้ทำเสนอขอคิดเห็น เสนอโครงการ เสนอแผนการ เสนอแผนแห่งชาติ
 ขึ้นมาในรูปต่าง ๆ อาจจะมีทางให้เลือกต่าง ๆ ท่านก็เป็นแต่ผู้วิจ
 ญ์ ท่านจะอยู่ในฐานะที่วิจ
 ญ์เรื่องได้ดีกว่าตอนที่ท่านเข้าไปนั่ง ในคณะรัฐมนตรี
 และท่านมีเวลาที่จะวิจ
 ญ์น้อย เพราะท่านได้ทราบมาตั้งแต่ต้น ท่านได้ให้
 เป้าตั้งแต่ต้นว่า รายได้ประชาชาติเอา ๖ เปอร์เซ็นต์ ท่านรู้ตั้งแต่ต้นตั้งแต่
 เริ่มเรื่องมาแล้ว ปีกระผมก็เรียนอย่างรวบรัดอาจจะสั้นไปหน่อย นี่แหละครับ

LIART

กระผมก็อยากจะเรียนว่าด้วยเหตุผลทั้งที่เรียนมาแล้วนี้ คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่ากรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ควรจะประกอบด้วย รัฐมนตรีที่รับผิดชอบในด้านนโยบายและการบริหารประเทศ แต่อย่างไรก็ดี คณะกรรมาธิการก็เห็นว่าบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่รัฐมนตรีก็อาจจะมีความสำคัญ และคงจะช่วยงานให้เดินไปได้ก็ได้ระบุไว้ในนี้ด้วย แต่ที่ระบุไว้ให้เป็นส่วนน้อย คือรัฐมนตรี ๑๐ ท่าน เป็นบุคคลอื่นที่ไม่ใช่รัฐมนตรี ๕ ท่าน สำหรับรัฐมนตรี ทำไมจึงเป็น ๑๐ ท่าน คณะกรรมาธิการก็ต้องยอมรับว่า เนื่องจากงานพัฒนา การ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติคลุมไปหลายด้านตั้งแต่เรื่องพาณิชย์ เรื่อง อุตสาหกรรม เรื่องเกษตร เรื่องคมนาคม จนไปถึงเรื่องการศึกษา การ สาธารณสุข ก็รู้สึกว่ามีรัฐมนตรีแต่ละด้านแต่ละท่านนี้สมควรที่จะได้เข้ามา ร่วม ในการดำเนินงาน ๑๐ ท่านก็คงจะเป็นจำนวนที่ไม่มากนัก คณะกรรมาธิการ ขอขอบคุณ ขอกราบเรียนแก่นี้ครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ ตามแนวทางของ ประธานคณะกรรมาธิการได้แถลงมานั้นได้เห็นแนวทาง ของคณะกรรมาธิการ แน่ชัดแล้วว่า คณะกรรมาธิการมีแนวทางเพียงเพื่อ ที่จะให้แผนทางเศรษฐกิจ ได้ผ่านออกไปเท่านั้น แต่สภาแห่งนี้อยู่ในฐานะที่จะไม่คำนึงถึงเฉพาะ แผน ทางเศรษฐกิจหรือแผนทางด้านการพัฒนาที่จะเป็นเพียงเพื่อให้ผ่าน ค.ร.ม. เท่านั้น แต่สภาแห่งนี้อยู่ในฐานะที่จะต้องให้ดุลยพินิจพิจารณาถึงประสิทธิผลจากการดำเนินการตามแผนนั้น ๆ เป็นประเด็นหลัก เพราะฉะนั้นประเด็นแรกนี้ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า แนวทางของคณะกรรมาธิการตาม ที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้แถลงมานั้นเป็นแนวทางที่ผิดเสียแล้วกระผม จึงคิดว่าสภาแห่งนี้ในฐานะที่น่าจะให้ดุลยพินิจกันอีกขั้นตอนหนึ่งว่า เราจะ เอาเป็นเพียงเพื่อให้ผ่าน ค.ร.ม. ไปเท่านั้น โดยให้ ค.ร.ม. เข้ามาเป็น กรรมการเสีย อย่างนั้นเป็นสิ่งที่เสี่ยงภัยแก่บ้านเมือง เป็นสิ่งที่เสี่ยงภัย

LIRT

แก่ประเทศไทย และจะเป็นสิ่งที่เสียหายในระยะยาว กระผมคิดว่าท่าน
 ประธานและสภาแห่งนี้รู้อยู่แล้วแล้วว่า แนวทางของคณะกรรมการมาธิการ เป็น
 แนวทางที่ผิด สภาแห่งนี้อยู่ในฐานะที่จะต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพ อันจะเกิดขึ้น
 แก่ประเทศไทย และในเวลาเดียวกันกระผมจะไม่พูดอะไรมาก โดยที่กระผม
 เป็นผู้ขอแปรญัตติ และในเวลาเดียวกันคณะกรรมการได้แก้มาตรา ๕ นี้
 คัดนักวิชาการหรือผู้มีความรู้ออกไปในหลายอัตราด้วยกัน กระผมอยากจะ
 กราบเรียนว่าในการตั้งงบประมาณแผ่นดินไม่ว่าจะปีไหนก็ตาม สิ่งที่รัฐบาลมี
 นโยบายที่จะตั้งงบประมาณนั้น รัฐบาลมอบนโยบายมาว่าจะตั้ง งบประมาณใน
 แนวอย่างนี้ เสร็จแล้วส่วนราชการผู้รับผิดชอบ สำนักงบประมาณ สภาพัฒนา
 การเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ธนาคารแห่งประเทศไทย และกระทรวง
 การคลังเป็นผู้ที่อยู่ในฐานะที่จะรู้สถานะทางเศรษฐกิจ สถานะทางสังคม
 สถานะทางการคลังของประเทศ แล้วนั้นแหละครับ งบประมาณในแต่ละปี จึง
 จะได้ตั้งมาโดยนักวิชาการเหล่านั้น โดยเจ้าภาพคือสำนักงบประมาณ ๔ ส่วน
 ราชการที่สำคัญที่หยิบยกขึ้นมา นั่นคือตัวผู้ที่จะสกรีน (Screen) ให้เป็นไปตาม
 แม่บทที่ควรจะเป็นตามช่วงตอนของประเทศและนั่นแหละหลังจากส่วนราชการ
 เหล่านั้นได้หยิบยกขึ้นมาพิจารณาแล้วจึงเสนอ ค.ร.ม. สิ่งที่ ค.ร.ม. เห็น
 แล้วว่าไม่สอดคล้องกับนโยบาย ก็เป็นเรื่องที่จะหยิบยกขึ้นมาพูดกับคณะทำงาน
 ซึ่งประกอบด้วย ๔ ส่วนราชการ ๕ ส่วนราชการที่สำคัญเหล่านั้น และนั่นคือ
 งบประมาณที่ออกมาในแต่ละปี แม้แต่งบประมาณปี ๒๕๒๑ ที่สภาแห่งนี้ได้ผ่าน
 ไปก็ทำนองเดียวกัน แต่ส่วนที่จะผิดไปจากหลักวิชาการที่ควรจะเป็นเท่าไรนั้น
 ก็เป็นเรื่องคลุกคลีในแต่ละช่วงตอน แต่ไม่ใช่คณะรัฐมนตรีไปกำหนด ตั้งงบ
 ปรมาณตามนี้จะเป็นของกระทรวงกลาโหมเท่านั้น กระทรวงการคลังเท่านั้น
 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เท่านั้น กระทรวงคมนาคมเท่านั้น ไม่ใช่ ๔ ส่วน
 ราชการคือแม่บทที่จะหยิบยกขึ้นมาสถานการณ์ของประเทศ อย่างที่กระผมได้

LIRT

เรียนมาแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมจึงคิดว่าสภาแห่งนี้ น่าจะได้ใช้ดุลพินิจในหลักเกณฑ์ ประเด็นที่กระผมได้หยิบยกขึ้นมา คือแนวทางของคณะกรรมการสิทธิที่ไม่ถูก ต้องการเพียงเพื่อให้แผนทางเศรษฐกิจ หรือแผนในสังคมนั้นออกมา เพราะว่ามีฉะนั้นแล้วไปคิดตรงคณะรัฐมนตรีทุกที่ ก็ให้คณะรัฐมนตรีเข้ามาอยู่เป็นส่วนใหญ่เสีย สิ่งนั้นก็ควรจะผ่านไป สิ่งนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ชายผ้าเอาหน้ารอดไปเพียงชั้นตอนเดียวเท่านั้น ประสิทธิภาพที่จะเกิดขึ้น กับประเทศชาติในส่วนรวมนั้นไม่เพียงพอ และในเวลาเดียวกันในฐานะที่ กระผมขอแปรญัตติอย่างนี้ ถ้าสภาแห่งนี้จะไม่เห็นด้วยกับกระผม อาจจะเห็นด้วยกับคณะกรรมการ เพราะเราได้โอเบ (obey) ในสิ่งที่กำหนดมานั้นกันแล้ว พอสมควร กระผมขอให้สภาแห่งนี้ได้ใช้ดุลพินิจให้สิ่งซึ่งในกรณีมาตรา ๕ นี้สิ่งที่กำหนดมานั้นเป็นเรื่องของทั้งพระราชบัญญัติ แผนมาตรา ๕ นี้ไม่ใช่เป็นทั้งนั้น ตามข้อกำหนด เป็นเรื่องส่วนหนึ่งอยู่ในฐานะที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ เพื่อให้เกิดผลดีแก่บ้านเมือง และในเวลาเดียวกัน กระผมในฐานะที่เป็นสมาชิกในสภาแห่งนี้ กระผมมีสิทธิที่จะขอแปรญัตติ และขอเรียนให้ท่านประธาน ได้ทราบว่า กระผมมีสิทธิที่จะแปรญัตติให้คงไว้ตามร่างของรัฐบาล ถ้าสภาแห่งนี้ไม่เห็นด้วยกับร่างของกระผม เพราะว่าคณะกรรมการได้ตัด ๔ ส่วนราชการทางนักวิชาการออกไป ซึ่งกระผมคิดว่าสิ่งนั้นก็ไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้องเหมือนกัน ในการที่จะทำงานใด ๆ ก็ตาม งานนั้นจะสำเร็จไปได้จะต้องมีเงินและจะต้องมีแผนงานที่ดีและจะต้องมีกำลังคนที่ถูกต้องสอดคล้องกับภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบที่จะให้งานอันนั้นผ่าน เพราะฉะนั้นสำนักงาน ก.พ. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และกรมวิเทศสหการ หรือส่วนราชการบางส่วน จึงอยู่ในฐานะที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับควย เพราะฉะนั้นกระผมขอให้ได้หยิบยกขึ้นมา ในประเด็นนี้ กระผมถือว่ากระผมได้กราบเรียนท่านประธาน เป็นญัตติอีกอันหนึ่งแล้ว คือร่างเดิมของรัฐบาล ขอบพระคุณครับ

LIRT

นายนาม พูนวิทย์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบ
เรียนสั้น ๆ คือว่ากระผมเห็นด้วยกับท่านประธานคณะกรรมการ มาธิการ บางประ
การ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อที่ท่านได้ให้ความเห็นว่า คณะกรรมการพัฒนา
การเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไม่มีหน้าที่จะต้องดำเนินการ ให้เป็นไปตาม
นโยบายของรัฐบาล ก็เพราะเหตุนี้เองครับ กระผมจึงเห็นว่า คณะกรรมการ
ชุดนี้ควรจะให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งเพื่อที่ว่าจะได้เป็นที่มั่นใจว่าคณะ
กรรมการจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลแต่ละชุด กระผม
เข้าใจหรือคาดว่าถ้าได้มีการใช้ถ้อยคำดังที่กระผมได้ขอแปรญัตติไว้ คือปล่อยให้
ให้กว้างให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งกรรมการได้เองแล้ว รัฐบาลอาจจะ
เปลี่ยนใจ ไม่ตั้งกรรมการตามที่ได้คำไว้เดิม คือไม่ตั้งรัฐมนตรีหลาย
กระทรวงเป็นกรรมการก็ได้ เพราะเมื่อได้ฟังพวกเราอภิปรายกันแล้ว ก็อาจ
จะเห็นว่าการตั้งรัฐมนตรีหลายกระทรวงเป็นกรรมการนั้น อาจจะไม่เป็นการ
เหมาะสม ท่านอาจจะตั้งผู้อื่นแทนได้ แต่ว่าถ้าปล่อยให้การเป็นไปตามร่าง
ของรัฐบาลก็ดี ของคณะกรรมการก็ดีแล้ว คณะรัฐมนตรีหรือรัฐบาลไม่มีทาง
จะเปลี่ยนแปลงกรรมการผิดไปจากนั้นได้ นอกจากนี้ที่กระผมห่วงมากที่สุดก็คือ
เป็นห่วงรัฐบาลอื่นจะลำบาก ถ้าเป็นรัฐบาลอื่นนั้นก็อาจจะเห็นว่า ไม่เป็นการ
สมควรจะตั้งรัฐมนตรีหลายกระทรวงควรจะตั้งบุคคลผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐกิจ
หรือสังคมในสาขาวิชาต่าง ๆ แต่เขาก็จะตั้งกรรมการ ตามใจชอบไม่ได้
เพราะเราไปบังคับเขาไว้ในกฎหมายนี้ว่าต้องตั้งคนนั้นคนนี้ เพราะฉะนั้น
กระผมจึงเห็นว่าน่าจะปล่อยให้ไปเป็นไปในลักษณะที่ปิดหุ้มนิด ๆ คือให้รัฐบาลแต่ละ
ชุดมีสิทธิที่จะตั้งคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามที่
รัฐบาลนั้น ๆ จะเห็นสมควรได้ ขอขอบคุณครับ

นางกนก สามเสน วิไล : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อคิดค้น
ได้ฟังท่านประธานคณะกรรมการมาธิการอธิบายแล้ว ทำให้คิดค้นคิดว่าร่างพระราช

LIRT

บัญญัติฉบับนี้ไม่จำเป็นต้องมี เราไม่เพิ่มอำนาจคณะรัฐมนตรีเลย ให้คณะรัฐมนตรีมีหน้าที่เป็นคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ คิดง่ายกว่าเยอะเลย เพราะว่าถ้าไปเลือกเอามา แล้วใครจะเป็นคนตัดสินว่าทำไมจึงต้องเอารัฐมนตรีนี้รัฐมนตรีนั้น การพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเราพัฒนาไปทำไม เราพัฒนาเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม แต่เศรษฐกิจและสังคมจะมั่นคงได้ การเมืองก็ต้องมั่นคงด้วย ทำไมถึงเอารัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมออกล่ะ เพราะฉะนั้นคิดจึงคิดว่าเราจำเป็นต้องจะต้องเข้าใจถึงหน้าที่ของคณะกรรมการ แล้วต้องจำแนกวิธีการทำงานนี้ออกให้ถูกต้อง คิดกันก็ยังเรียนยืนยันอยู่นั่นเองว่า รัฐมนตรีนั้นไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญเหมือนอย่างที่เราเคยเห็น คิดกันไม่ได้ติดกับตัวบุคคล ไม่ได้พูดถึงรัฐมนตรีชุดนี้หรือรัฐมนตรีชุดไหน เราจะเห็นว่าในประเทศบางประเทศ นั้นเขาเอานักอุตสาหกรรมมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม คนนั้นไม่เคยรู้เลยเรื่องกระทรวงกลาโหมแต่เคยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม แต่มีความสามารถในการบริหาร มีความเฉลียวฉลาด แล้วก็มีความคิดริเริ่ม ส่วนการที่จะเขียนออกมาให้ตรงตามนโยบายที่รัฐมนตรีเป็นผู้วาง นั้นใครเอาก็จะไปเขียนได้ดีกว่าผู้ที่เขามีความชำนาญและผู้ที่เขารู้งานผู้รู้งานและผู้ชำนาญนั้นไม่ใช่ปลัดกระทรวงคนเดียวนะไม่ใช่อธิบดีคนเดียวนะ ใครก็ได้ อาจจะเด็กหนุ่มคนหนึ่งซึ่งมีความเฉลียวฉลาด ซึ่งอาจจะไต่ไม่ติดงาน ในค่านนั้นมาโดยเฉพาะก็อาจจะส่งมาเป็นผู้เขียนก็ได้ ที่เราพูดถึงถึงเรื่องว่าทำไมเราจึงไม่ไต่ เราไม่มีผู้ใหญ่ เรามีแต่เด็ก ก็เพราะเหตุว่าเป็นแบบนี้ เราไม่มีอธิบดีก็ต้องปลัดกระทรวง ไม่ปลัดกระทรวงก็ต้องรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นคิดว่า การวางนโยบายนั้นเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรี แต่การที่จะเขียนแผนเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลนั้นไม่ใช่รัฐมนตรีโดยเด็ดขาด คิดกันขอเรียนแค่นี้ เพราะว่าเพื่อนสมาชิกอื่นก็ได้กล่าวให้เหตุผลที่ดีอยู่แล้ว ขอบพระคุณค่ะ

LIRT

นายฉวง เอี่ยมศิริ : ท่านประธานครับ กระผมได้ฟังท่านประธานคณะกรรมการแล้ว กระผมเกรงว่าท่านจะหลงทาง การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นคณะกรรมการขึ้น ท่านไปกลับยืนยันว่าเขียนกฎหมายแล้วเขียนถาวร แผนวางไว้อย่างไรรัฐมนตรีก็ต้องไป อย่างนั้นรัฐมนตรีอื่น ๆ ก็คงไปอย่างนั้น กระผมขอประทานทราบเรียนว่า ในประวัติศาสตร์ไม่ว่าพรรค แม้แต่พรรคการเมืองพรรคเดียวอยู่ในสหรัฐอเมริกา บางสมัยยังมีการเปลี่ยนนโยบาย แม้แต่พรรคเดียวกันแต่เปลี่ยนตัวบุคคล ยังมีการเปลี่ยนนโยบาย หลายสิ่งหลายอย่าง นโยบายเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ตามกาลสมัยตามความเหมาะสม ท่านพูดเหมือนยืนอยู่เมตาฟิสิกส์ (Metaphysics) รัฐมนตรีไหนเข้ามาจะต้องยืนอยู่อย่างนี้เป็นอยู่อย่างนี้ เป็นไปไม่ได้ครับ เปลี่ยนบุคคลเปลี่ยนสถานะ เปลี่ยนเหตุการณ์แล้ว นโยบายเปลี่ยนไปแล้วครับ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ นั้นเรากำหนดไว้จะเป็นแผน ๔ ปี หรือ ๕ ปี กำหนดไว้ รัฐมนตรีเป็นคนกำหนดวิธีการไปสู่เป้าหมาย รัฐมนตรีมีการเปลี่ยนเข้าเปลี่ยนออก ไม่ใช่ยืนตายตัว กระผมคิดว่าฟังท่านประธานคณะกรรมการแล้วท่านเกรงว่าจะไม่ได้มีโอกาสได้วาง เพราะถ้าไปซัดใจในนโยบาย และท่านพูดบอกว่าผู้ที่จะวางแผนพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ เขียนไม่ออก ถ้าไม่ทราบนโยบายของรัฐมนตรี นี่จะครับกระผมเป็นห่วง กระผมไม่ปรารถนาจะเห็นบ้านเมืองไทยเป็นอย่างนี้อีกต่อไปในยุคปฏิรูป นักวิชาการที่วางแผนละเอียดลออทุกอย่างแล้ว เราไม่อยากให้รัฐบาลคณะไหนก็ตามไปเปลี่ยนนโยบายนั้นแผนนั้น ท่านจะมีวิธีการไปสู่เป้าหมายอย่างไร แล้วแต่ท่านแล้วแต่สมรรถภาพของท่าน แต่เป้าหมายของแผนนั้นอย่าเปลี่ยน แต่ท่านประธานคณะกรรมการชี้แจงเสมือนว่าใคร เข้ามาก็ไม่มีการเปลี่ยน เป็นไปไม่ได้ที่ท่านประธานครับ กระผมว่าเพียงเริ่มต้นก็รู้แล้วว่า ท่านจะหลงทางเสียแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอยืนยัน กระผมคิดว่าถ้าหากท่านประธานท่านจะ

LIRT

ถาม ก็ควรจะถามเพื่อนสมาชิกทั้งหมดว่าจะแก้ไขหรือไม่ประเด็นแรก และแก้ไขอย่างไรแล้วอีกครั้งหนึ่ง กระผมคิดว่าถ้าขึ้นยืนขึ้นอย่างนี้น่ากลัวไม่ใช่จะแผนพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ กระผมเห็นอย่างคุณกนกเสียด้วยซ้ำ ว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่มีประโยชน์มอบให้ท่านคณะรัฐมนตรีเป็นเสียเอง ท่านจะวางแผนอย่างไรแล้วแต่ ท่านจะเรียกแผนตามนี้ยุคนั้น ๆ ก็ว่าไป ไม่ต้องมีกฎหมายฉบับนี้เสียเวลาคร่ำคร่าเป็นอย่างนั้น กระผมขอกราบเรียนเพียงเท่านี้ครับ

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนุชธรรม : ท่านประธานครับ กระผมยังติดใจอยู่บัดนี้ ความที่ฟังท่านประธานคณะกรรมการแล้ว ก็เห็นอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติพูดเมื่อคืนนี้เป็นห่วง เพราะเหตุว่าคณะกรรมการซึ่งเป็นคนอื่น เมื่อเขียนไปตั้งหลายร้อยหน้าแล้วคณะรัฐมนตรีไม่อนุมัติก็จะต้องไปเขียนใหม่ กระผมว่านั่นเป็นทางปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องมาแต่เดิม ก็คณะรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดนโยบายในหลักการ ก็ทำไมคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติถึงไม่ยื่นขอหลักการและนโยบายต่อคณะรัฐมนตรี เสียก่อนแล้วก็มาเขียน พอเขียนไปถูกต้องตามนโยบาย หากเขียนไปโดยไม่รู้อะไรในแนวทางที่จะเดินและนำไปขออนุมัติ นั่นเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องทางหาก และในเรื่องสภาพพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้น กระผมเห็นว่าแต่เดิมน่าจะมีรัฐมนตรีลงเป็นกรรมการมาครั้งหนึ่งแล้ว และจำนวนมากเช่นเดียวกันแต่อย่างไรก็ตามทำงานไม่สำเร็จก็กลับมาเปลี่ยนเป็นกรรมการบริหาร คณะกรรมการสภาพพัฒนาการ เศรษฐกิจแห่งชาติอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเป็นคนนอกทั้งนั้น ผลก็เดินได้ แผนพัฒนาการ เศรษฐกิจ ฯ ฉบับที่ ๓ ที่ ๔ ก็ออกมาได้ และยังเดินอยู่สมบูรณ์เสียด้วย โดยไม่ต้องอาศัยรัฐมนตรีเข้าไปยุ่งอยู่ในนั้น กระผมคิดว่าถ้าหากเป็นแนวทางหรือหลักการที่คณะกรรมการปรึกษาก็คือการที่จะเอารัฐมนตรีเข้าไปถึง ๑๐ ท่านนั้นก็เพื่อต้องการที่จะให้อนุมัติ (Approve) งานที่กำลังพิจารณาอยู่แผนที่ คู่วิธรรมนูญชาติในที่ประชุม แล้วกระผมว่าเราก็

LIART

เลิกบัญญัติคณะกรรมการเสีย เห็นด้วยอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า เขียนไปเลยครับ มีแต่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ แล้วก็เรื่องไปเสนอต่อคณะรัฐมนตรีดีกว่าเรียบร้อยที่เดียวเสร็จเลย ไม่จำเป็นต้องมาตั้งคณะกรรมการโดยเอารัฐมนตรีอีก ๑๐ ท่านเข้ามาอยู่ในคณะกรรมการชุดนี้ ถึงเข้ามาอยู่แล้วก็ต้องเดินขั้นตอนในการที่จะนำเสนออันนั้นไปเสนอ คณะรัฐมนตรีอีกตามมาตรา ๖ ที่ว่านี้ กระผมเป็นห่วงว่าเราทำไม่ถูกต้องในหลักการ เสียแล้ว

อีกประการหนึ่ง องค์ประชุมตามมาตรา ๑๐ ต้องครบทั้งหนึ่งท่านก็ทราบแล้วว่าในจำนวน ๑๑ ท่านนั้น รัฐมนตรีท่านคงจะไม่ได้เข้าไปประชุมได้ครบ เพราะติดงานอื่น บางครั้งกระผมยังเชื่อเสียด้วยว่า อาจจะขาดองค์ประชุม ทำการประชุมไม่ได้เสียด้วยซ้ำไป และงานวางแผนพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ จะเดินไปได้อย่างไร นี่กระผมเป็นห่วงอย่างนี้จึงไม่น่าจะดำเนินการไปในรูปแบบนั้น กระผมจึงมีความเห็นว่าควรที่จะเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการ ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ยังไม่ได้เห็นด้วยในการแปรญัตติที่กำหนดไว้ว่า ไม่ระบุตำแหน่งรัฐมนตรี แต่ก็ยังมีนายกรัฐมนตรี และรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งสมาชิกมิได้แปรญัตติคัดออกยังมีอยู่ในคณะกรรมการชุดนั้นแล้ว และท่านไม่วิโจนายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรีที่ไปเป็นประธานอยู่หรือ ทำไมท่านต้องไปนำรัฐมนตรีอื่น ๆ ให้มาเป็นกรรมการอยู่ด้วย เพิ่มภาระหน้าที่ จากการบริหารงานของประเทศชาติในส่วนสำคัญอย่างอื่น กระผมไม่เห็นด้วยครับ แต่อย่างไรก็ดี ยังยืนยันตามที่สมาชิก คือคุณชนะว่า ถ้าหากที่ประชุมนี้ยังเห็นว่าควรแก้ ก็อยากจะขอเสนอเป็นญัตติเช่นเดียวกัน สนับสนุนคุณชนะว่า ถ้าเป็นไปไม่ได้ตามที่ขอแปรญัตติ ก็ขอเป็นตามร่างเดิมที่รัฐบาลเสนอครับ

นางวิมล เจียมเจริญ (กรรมาธิการ) : ผ่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ดิฉันขอกราบเรียนว่า ในฐานะที่

LIRT

คิฉินเป็นสมาชิกแห่งสภา—คิฉินเคยมีความรังเกียจเป็นอย่างยิ่ง ที่เห็นทาง
 คณะรัฐมนตรีได้แสดงกตฤาภินิหารไว้มากมาย อันการแสดงกตฤาภินิหารของ
 คณะรัฐมนตรีนั้นเป็นที่ซาบซึ่งแก่ใจเราอยู่โดยทั่วหน้า แต่บางครั้งในบางกรณี
 นั้นเราต้องคำนึงถึงผลประโยชน์แห่งประชาชนเป็นสำคัญ เราต้องคำนึงถึงว่า
 ใคร เป็นผู้รับผิดชอบต่อประเทศชาติ เพราะฉะนั้นในบางกรณีนั้นจึงจำเป็น
 อย่างยิ่งที่จะต้องให้คณะรัฐมนตรีเมื่อเป็นผู้วางนโยบายแล้วต้องเป็นผู้รับทั้งผิด
 และทั้งชอบในกรณีที่เขาไปปกครองประเทศด้วย คิฉินขอกราบเรียนถึงความ
 ขงใจของท่านสมาชิกแต่ละท่าน ต้องขอประทานโทษที่จะต้องเอ่ยชื่อ อย่าง
 เช่นคุณชนะ รุ่งแสง ท่านก็บอกว่าท่านต้องการประสิทธิภาพแห่งการดำเนินงาน
 คิฉินเองก็คำนึงถึงเสมอว่าเมื่อรัฐบาลเข้ามาทำงานแล้ว ต้องมีประสิทธิผลให้
 เราเห็น เมื่อจะให้เขาแสดงประสิทธิผลก็จำเป็นที่ต้องให้รัฐมนตรีนั้น เป็นผู้
 แสดง จะให้คนอื่นมาแสดงประสิทธิผลแทนท่านไม่ได้เป็นอันขาด เพราะการ
 ตกลงใจในการพัฒนาประเทศนั้น คิฉินขอกราบเรียนว่าจะเอาบุคคล ในระดับ
 ปลัดกระทรวงมาตกลงใจแทนนั้นไม่ได้ เพราะเมื่อปลัดกระทรวงเข้าที่ประชุม
 สภาพัฒนา ฯ แล้วมีข่ามินานปลัดกระทรวงก็จะต้องตอบว่า ต้องกลับไปเรียน
 ตาม ฯพณฯ รัฐมนตรีอีกว่าจะตกลงใจประการใด เมื่อเป็นอย่างนี้ก็จะทำให้
 ต้องกลับไปถามคณะรัฐมนตรี ทำให้ต้องดำเนินการล่าช้า การใช้ข้าราชการ
 เข้ามาในการทำงานของประเทศนี้แหละทำให้งานนั้นเร็ดเทป (Red tape)
 ไปอย่างมากมาย ขอประทานโทษ คิฉินหมายถึงว่าล่าช้าไปมากยิ่งขึ้น ที่นี้
 นอกจากนั้นแล้วท่านก็อาจเสนอแปรญัตติว่าให้ใช้ปลัดกระทรวงเข้ามา เป็น
 กรรมการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ นี้ คิฉินขอกราบเรียนว่า ถ้าทำอย่างนั้น
 แล้วก็เท่ากับว่าเอาผู้ที่มีความรับผิดชอบอย่างสูงสุดมาอยู่ภายใต้บุคคล อันเป็น
 ข้าราชการประจำ ซึ่งเป็นการผิดหลักเกณฑ์ที่เมื่อวางนโยบายนั้น ถ้าปลัด
 กระทรวงวางนโยบาย ได้กลับไปสั่งให้รัฐมนตรีทำตามอย่างนั้นอีกชั้นตอนหนึ่ง

LIART

อย่างนั้นหรือ คิฉินชอกกราบเรียนว่า เลิกเสียที่ เลิกเสียที่เราจะเลิกระบบ
ข้าราชการประจำขึ้นมาขึ้นเหมือนหนึ่งทุกวันนี้ เราท่านทั้งหลายก็เคยคำว่า
คณะรัฐมนตรีมากมายแล้วว่า จะทำอะไรสักอย่างหนึ่ง ก็ต้องตะแคงหู
ข้างหนึ่งคอยฟังว่าข้าราชการประจำนั้นเขาจะมีความเห็นอย่างไรบ้าง คิฉิน
ชอกกราบเรียนวิงวอนว่า เลิกเสียที่เถอะคะที่จะให้มาเพียทั้งหลายนั้น มาขึ้นนำ
คณะรัฐมนตรีอีกต่อไป

ประการต่อมาที่เราตัด ๓ ท่านออกในร่างเดิมขึ้น ชอกกราบ
เรียนว่า ทั้ง ๓ ท่านนี้ไม่ใช่นักวิชาการ ท่านอาจจะเห็นว่าเป็นอธิบดีต่าง ๆ
เป็นเลขาธิการต่าง ๆ เหล่านี้ทั้งสิ้น ที่เราตัดออก ก็เพราะว่าเมื่อมีรัฐมนตรี
นั่งอยู่แล้ว อธิบดีท่านอาจจะไม่ทำอะไรเลยอย่างที่ท่านสมาชิกได้อภิปราย ไป
เมื่อครู่นี้แล้วก็ได้ เราตัด ๓ ท่านออก ก็เพื่อเอาจำนวน ๓ ท่านนี้มาเพิ่มเป็น
กรรมการภายนอกให้ครบเป็น ๖ ท่าน เพื่อให้มีสิ่งที่จะไปต่อรองกับ คณะ
รัฐมนตรีมากขึ้น เพื่อให้มีนักวิชาการภายนอกนั้นเพิ่มจำนวนมากยิ่งขึ้นนั้นเอง รัฐ
มนตรีนั้นพอแล้ว อย่าให้ถึงกับเพิ่มอธิบดีเข้าไปอีกเลย แล้วบุคคลภายนอกก็จะ
น้อยลงทุกที

สำหรับท่านสมาชิกอีกท่านหนึ่งซึ่งคิฉินมีความเคารพเป็นอย่างสูง
นั้น คือคุณนาม พูนวัฑฒ์ ท่านกำหนดไว้ถูกใจคิฉิน คือท่านบอกว่าท่านไม่กำหนด
ตัว ครั้งแรกนั้นคิฉินก็มีความเห็นเช่นเดียวกับท่าน แต่คิฉินก็เคยถามว่า ว่า
ถ้าเราไม่กำหนดเลยปล่อยให้ท่านนายกรัฐมนตรีกับท่านรองนายกรัฐมนตรี เป็น
ผู้ชี้ขาดว่าท่านจะเลือกใครเข้ามาเป็นผู้พัฒนาเศรษฐกิจแล้ว คิฉินชอกกราบ
เรียนว่านายก ๆ คนนี้อาจจะไว้วางใจ แต่คิฉินไม่ทราบว่าจะได้ใครเข้ามาเป็น
นายก ๆ อีก แล้วนายก ๆ บางท่านนั้นท่านก็เล่นระยำกตาคาภินิหาร ในที่นี้ไว้
พอสมควรเหมือนกัน ถ้าเกิดท่านเลือกรัฐมนตรีท่านหมด ท่านเลือกคนของท่าน
หมดละก็ เราไม่ได้คำนึงกันถึงข้อนี้หรือว่า ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วเราจะไม่ได้

บุคคลภายนอกเข้ามาอย่างที่ท่านต้องการเลย

ต่อไปก็คือการที่เราจำเป็นต้องกำหนดตัวรัฐมนตรีต่าง ๆ ขึ้นมา นี้ ก็เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๔ เพราะในมาตรา ๔ เรากำหนดหน้าที่เขาเลยที่เดียวในคำนิยามว่า จะต้องไปพัฒนาการศึกษา ก็จำเป็นเหลือเกินที่จำเป็นจะต้องเอารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเข้ามา นั่ง เป็นคณะกรรมการควบ เพื่อให้ท่านได้รับรู้ว่าท่านมีพันธมามากขนาดไหนเพียงไร ในเรื่องที่จะจัดระบบ ในการที่จะสอนภาษาอังกฤษหรือไม่ จำเป็นที่จะต้องเอารัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเข้ามา เพื่อจะได้รู้ว่าในขณะที่คนในประเทศของท่านมีภาวะแวดล้อมเป็นอย่างไรบ้าง ควรที่จะพัฒนาสังคมไปอย่างไรบ้าง เพราะมาตรา ๕ นี้เกี่ยวข้องกับมาตรา ๔ นี้เอง เราจึงจำเป็นจะต้องกำหนดตัวรัฐมนตรีแต่ละคนที่เกี่ยวข้องในงาน ของการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำหรับท่านสมาชิกหญิงคือคุณนก สามเสน วิล นั้นท่านก็บอกว่าทำไมทางคณะกรรมการไม่เอารัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เข้ามาเสียเลย คิฉันขอกราบเรียนว่าเรื่องนี้ไม่ได้เกี่ยวกับความมั่นคง ถ้าเกี่ยวกับความมั่นคงทางเราก็คงเชิญเข้ามาเหมือนกัน ที่นี้ท่านก็กราบเรียนถามอีกว่าทำไมประเทศอื่นเขาเอานักอุตสาหกรรมเข้ามาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมได้ คิฉันขอกราบเรียนว่านักอุตสาหกรรมนั้นเป็นเจ้าของโรงงานสร้างอาวุธปืน เขาสร้างอาวุธปืน เขาเป็นผู้ที่สร้างรถเกราะ เพราะฉะนั้นสามารถดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมได้ และข้อสำคัญก็คือว่าท่านจะตั้งผู้แทนจากกระทรวงต่าง ๆ เข้ามา คิฉันคิดว่ายิ่งกว่าที่คุณชนะท่านแปรรูปดีไวเสียอีก เพราะว่าบุคคลภายนอกนั้นยังไม่สามารถ จะตกลงใจอะไร เรียกว่ามีขีดความสามารถน้อยกว่าปลัดกระทรวงขึ้นไปอีก เพราะฉะนั้นก็จะถามกันไปถามกันมาทำให้เกิดความล่าช้าในการพัฒนาประเทศ

LIRT

ต่อมาในเรื่องการวางแผน คิฉินขอกราบเรียนว่าในการวางแผนนี้เมื่อรัฐมนตรีท่านใดขึ้นมาบริหารประเทศ ถ้าท่านยังปราศจากความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาใดสาขาหนึ่ง ท่านมีสิทธิเรียกข้าราชการประจำเข้ามาถามได้ ในการเข้าประชุมที่ท่านมีสิทธิที่จะพาปลัดกระทรวงเข้าไปได้ ถ้าเชื่อว่าท่านข้องใจอะไรก็ตามปลัดกระทรวงคุณเดี๋ยวนั้น หน้าของท่านนั้นเป็นหน้าที่แห่งการตัดสินใจ อันนี้ก็เหมือนกับแม่ทัพ แม่ทัพนั้นมีเสนาราชการชี้แจงมากมายว่าแผน ๑ เป็นอย่างนี้ มีผลดีผลชั่วอย่างนี้ แผน ๒ อย่างนี้ แผน ๓ อย่างนี้ แม่ทัพนั้นจะนั่งฟังอยู่เฉย ๆ และแม่ทัพมีหน้าที่ตัดสินใจว่าท่านต้องการแผน ๑ แผน ๒ หรือแผน ๓ รัฐมนตรีนั้นก็เหมือนแม่ทัพ เมื่อมีผู้ชี้ให้แผนต่าง ๆ แล้ว ท่านมีหน้าที่ตัดสินใจเท่านั้นว่าท่านจะเลือกแผนไหน ตรงนี้จึงเป็นความจำเป็นเหมือนกันที่จะต้องให้รัฐมนตรี

สำหรับคุณฉวงนั้นคิฉินนั่งฟังแล้ว ขอประทานโทษ คิฉินก็เลยไม่ทราบวาทะคุณฉวงกับท่านประธานคณะกรรมการของคิฉินนี้ ใครหลงกันแน่ เพราะฟังไปฟังมาแล้วคิฉินก็ยังคิดว่ามีหลายสิ่งหลายอย่างที่ท่านสมาชิกอาจจะยังข้องใจอยู่ และยังไม่กระจ่างชัดนัก ก็อย่างเช่นเรื่องมาตรา ๕ นี้คิฉินขอกราบเรียนว่า ในมาตรา ๕ มีรัฐมนตรีต่าง ๆ แล้วไปขออนุมัติในมาตรา ๖ นี้ท่านเห็นหรือไม่ว่าเป็นการดำเนินงานในการประชุมคณะรัฐมนตรี เพราะในมาตรา ๕ ได้กำหนดให้รัฐมนตรีมาเข้าประชุมในการพิจารณาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติแล้ว เมื่อเรื่องนี้เสนอเข้าไปให้คณะรัฐมนตรีทั้งคณะรับรู้ เท่ากับคณะรัฐมนตรีครั้งหนึ่งคือ ๑๐ คนนั้นได้รับรู้แล้ว เพราะฉะนั้นเหลืออีกไม่ก็คนเท่านั้นที่จะต้องทำความเข้าใจกัน เพราะฉะนั้นการพูดจากันในคณะรัฐมนตรีนั้นก็ง่ายขึ้นและก็เร็วขึ้น ไม่เหมือนกับที่คนอื่นมาเป็น คณะกรรมการสภาพนาการเศรษฐกิจ ๆ จะต้องไปอธิบายให้คณะรัฐมนตรีทั้งคณะ ทำความเข้าใจกันอีก คิฉินคิดว่าจะทำให้เกิดการล่าช้าขึ้นในการพัฒนาเศรษฐกิจเหมือน

กัน ที่นี้ในการที่เข้าไปสู่เป้าหมายของแต่ละรัฐบาลนั้น ก็ฉันขอกราบเรียน
อีกว่า รัฐบาลแต่ละรัฐบาลนั้นมีเป้าหมายในการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติไม่เหมือนกัน การเปลี่ยน ค.ร.ม. การเปลี่ยนรัฐบาลนั้น เราต้อง
ยอมรับความจริงกันอย่างหนึ่งว่าทางฝ่ายรัฐบาล มีอำนาจที่สามารถจะเปลี่ยน
นโยบายในการพัฒนาได้ ถ้าเกิดว่ารัฐบาลไม่ยอมรับนโยบายเก่า ทางรัฐบาล
หรือทางคณะรัฐมนตรีปฏิเสธเสียเราจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นตรงนี้
แหละก็คือความจำเป็นที่จะต้องให้รัฐมนตรีนั้นเข้ามา และเป็นความจำเป็นที่
เราจะทิ้งช่องว่างอันนี้ไว้เพื่อให้รัฐบาลแต่ละรัฐบาลนั้น สามารถที่จะมีการ
เปลี่ยนแปลงนโยบายเศรษฐกิจของตนให้เข้ากับนโยบายที่ตนแสดงไว้ ต่อสภา
หรืออย่างน้อยที่สุดในขณะที่หาเสียงนั้นก็ต้องแถลงต่อประชาชน หรือว่ามาจากการ
แต่งตั้งก็ต้องแถลงต่อสภาที่ปรึกษา ว่ารัฐบาลนั้น มีนโยบายในด้าน
เศรษฐกิจของเขายังไงบ้าง เพราะฉะนั้น ผู้ที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่อง
นี้นั้นต้องรับฟังผิดและทั้งข้อบ่งชี้ที่คิดค้นกราบเรียนแล้วว่า ถ้าเมื่อเป็นรัฐบาล
แล้วนโยบายอย่างนั้นจะมีผู้เห็นชอบด้วยหรือไม่ ถ้าเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลง
รัฐบาลใหม่เราก็ไม่สามารถที่จะบังคับรัฐบาลใหม่ให้รับนโยบาย ของรัฐบาล
เก่าได้ แต่อย่างน้อยที่สุดเราได้มีการการันตีอยู่แล้วที่จะบอกว่า นโยบาย
พัฒนาประเทศนั้นเป็นอย่างไร เพียงแต่ทำความเข้าใจกับรัฐบาลใหม่ ว่า
สามารถโอนอ่อนผ่อนตามกัน หรือสามารถประสานประโยชน์เข้าด้วยกัน ได้
หรือไม่ แล้วก็เพราะว่าทางคณะกรรมการหลักแห่งอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา
นี้เรารู้ว่ารัฐบาลนั้นบางครั้งก็ไม่สามารถยืนยงคงกระพันอยู่ได้เหมือนกัน เรา
จึงจำเป็นต้องเสียเงินที่จะต้องเว้นตรงนี้ไว้ เพื่อให้รัฐบาลใหม่นั้นสามารถเข้า
มาแถลงนโยบายการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของตน และ
สามารถกระทำไต่ถามที่ตนแสดงไว้นั้น

สำหรับท่านสมาชิกอีกท่านหนึ่งคือคุณชาญ มนุชธรรม นั้นก็ขอกราบ

LIART

เรียนอย่างที่ถูกน้ำไว้แล้วว่าในเรื่องมาตรา ๕ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๖ นั้น เป็นการทวนเวลาในการประชุมคณะรัฐมนตรี แล้วท่านบอกว่าดูจากนี้แล้วก็เห็นว่า จะขาดประชุมกัน คิฉินขอกราบเรียนว่าเขายังไม่ได้ประชุมกัน ท่านรู้ได้อย่างไรว่าเขาจะขาดประชุม ต้องรอให้เขาประชุมกันเสียก่อนเถิด แล้วท่านก็บอกว่าที่รัฐมนตรีไม่มีเวลาประชุมนั้น ตรงนี้แหละคือความจำเป็นที่ต้องกำหนดไว้ในกฎหมายเพื่อให้รัฐมนตรีได้รับรู้เสียด้วยว่าตามกฎหมายนั้นตัวเองมีหน้าที่รับผิดชอบในการทำงานอะไรบ้าง จะได้ไม่เสียเวลาในการไปเปิดสะพานหรือไม่เสียเวลาไปพักผ่อนเฝ้าโรงตามโรงแรมอื่น ๆ ให้มากนัก ก็จะได้มารับผิดชอบในงานของตน เพราะรู้อยู่แล้วว่า อันนี้ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนดไว้เป็นกฎหมายลายที่เดียว และที่ท่านกล่าวว่านักวิชาการจะไม่หักท้วงรัฐมนตรีนั้น คิฉินขอกราบเรียนว่าคิฉินเชื่อใจนักวิชาการ เหมือนกับที่คิฉินเชื่อใจสมาชิกในสภาที่ที่กล่าวลุกขึ้นหักท้วงรัฐบาล นักวิชาการย่อมถือวิชาการของตนเป็นใหญ่ เพราะฉะนั้นอะไรก็ตามที่ผิดไปจากหลักวิชาแล้วคิฉินเชื่อว่านักวิชาการย่อมไม่ยอมให้รัฐมนตรี เป็นอันขาด นอกจากนั้นคิฉินก็ขอกราบเรียนว่าจริงอยู่อย่างที่ท่านว่ารัฐบาล เปลี่ยนแปลงบ่อย แต่การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลจะเร็วหรือช้านั้น คิฉินคิดว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญอันหนึ่งเหมือนกันคือการพัฒนาเศรษฐกิจ ถ้ารัฐบาลใดไม่สามารถพัฒนาเศรษฐกิจให้ตรงกับความต้องการของประชาชน รัฐบาลนั้นก็ย่อมพังเร็วอยู่ไม่ได้ แต่ถ้ารัฐบาลใดก็ตามสามารถมีนโยบายเศรษฐกิจ และสามารถกระทำ ได้ให้ประชาชนอยู่ดีกินดีได้ รัฐบาลนั้นคิฉินคิดว่าก็สามารถจะอยู่ได้นาน ถึงตรงสุดท้ายนี้คิฉินขอกราบวิงวอนว่าถ้าเมื่อเราอยากได้แผนพัฒนาเศรษฐกิจในประเภทในฝัน ในประเภทตามความคิด ในประเภทอุดมคติ เราจำเป็นจะต้องใช้นักวิชาการ แต่ถาเมื่อว่าเราต้องการแผนพัฒนาเพื่อจะใช้กับประชาชน ให้ได้ผลเป็นที่น่าพอใจยิ่งแล้วเราก็จำเป็นอยู่เองที่จะต้องเอา ผู้ที่สามารถ

LIRT

ปฏิบัติงานได้เข้ามาทำงานเพื่อให้แผนพัฒนานั้นสัมฤทธิ์ผลมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลอย่างที่ท่านสมาชิกทั้งหลายต้องการ ขอขอบคุณ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ยื่นท่านกรรมาธิการวิมลท่านบรรยายในภาคแรกก็รู้ดีที่จะต้องเป็นไปตามท่าน แต่ในเวลาเดียวกันท่านกรรมาธิการวิมลท่านก็ได้หักล้างในอนิจจังที่ท่านได้พูดมาในตอนสุดท้ายนี้ เป็นสิ่งที่สภาแห่งนี้จะต้องใช้ดุลพินิจในเรื่องของอนิจจังนี้ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า นโยบายนั้นเป็นเรื่องของผู้บริหารแต่มาสเตอร์แพลน (Master plan) นั้น เป็นเรื่องที่ไม่ใช่ผู้บริหารวาง เป็นเรื่องที่ได้รับนิคมขอมต่อเนืองจะต้องวางนั้นคือราชการไทย ระบบบริหารบ้านเมืองคือสิ่งที่จะต้องกำหนดไว้เป็นแผนหลัก ส่วนผู้บริหารในแต่ละช่วงตอนจะมีนโยบายซึ่งผิดเพี้ยนแตกต่างบิดเบี่ยงไปจากแผนแม่บทอย่างไรนั้น เป็นเรื่องที่ประชาชนจะรับรู้เห็น เป็นเรื่องที่จะได้ชี้ชัดว่าทำไมถึงไม่ทำ อย่างนั้นทำไมถึงไม่ทำอย่างนี้ ถ้าเราไม่มีอะไร เป็นแผนแม่บทแล้วเราจะเอาอะไรขึ้นมาอ้าง ผู้บริหารในแต่ละช่วงตอนก็จะทำตามที่ตัวเองคิดว่าถูกต้อง ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าข้อสรุปของคุณวิมลในตอนสุดท้ายนั้น เป็นสิ่งที่แน่ชัดอยู่แล้ว ถ้าเรามีรัฐบาลอย่างรัฐบาลนี้ แล้วก็ใช้การวางแผนพัฒนาการเศรษฐกิจของชาติตามที่กฎหมายฉบับนี้กำหนดไว้ในมาตรา ๕ คือ ๑๐ รัฐมนตรี ๒ บุคคลภายนอก ๒ ผู้ที่โดยตำแหน่ง แล้วก็อีก ๔ โดยส่วนราชการอย่างนั้น ก็เป็นไปได้ แต่คำว่า "อนิจจัง" อย่างที่คุณวิมลว่านี้แหละครับ เป็นสิ่งที่หักล้างสิ่งทั้งหลายที่คุณวิมลได้พูดมาทั้งหมด กระผมจึงกราบเรียนท่านประธานไปยังสภาปฏิรูปแห่งนี้ว่า ถึงเวลาแล้วที่เราจะตัดสินใจในมาตรา ๕ นี้ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ ผมคิดว่าเราได้เสียเวลากับมาตรา ๕ นี้นานมากพอ

LIRT

สมควรแล้ว แล้วก็ได้อธิบายกันชัดเจนที่ก็เข้าใจว่าคงจะไม่ต้องต่อล้อต่อเถียงอะไรกันอีกละครับ ผมคิดว่าขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินี้ได้ตัดสินใจว่า ผมคิดว่าคงได้เวลาพอสมควรแล้ว สำหรับประเด็นในมาตรา ๕ ทั้งหมดนี้ แยกออกได้เป็น ๘ ประเด็นด้วยกัน ที่เป็น ๘ ประเด็นก็คือ มีประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอแปรญัตติแล้วสงวนคำแปรญัตติไว้ ๕ ท่าน มีทั้งหมด ๕ ประเด็นด้วยกัน แล้วก็มีของคณะกรรมการอีก ๑ ประเด็น มีร่างเดิมของรัฐบาลอีก ๑ ประเด็น แยกออกทั้งหมดเป็น ๘ ประเด็น สำหรับวิธีการลงมติ ผมจะแยกประเด็นออกเป็นอย่างนี้ คือที่แรกผมจะแยกประเด็นว่าเห็นสมควรว่าจะมีการแก้ไขตามที่ท่านสมาชิกขอแปรญัตติไว้หรือไม่ หรือว่าจะคงไว้ตามร่างเดิมของคณะกรรมการอันนี้ครั้งหนึ่ง ถ้าท่านเห็นว่าสมควรแก้ไข ผมถึงจะถามมติต่อไปว่าเห็นสมควรแก้ไขตามผู้แปรญัตติท่านไหน สมมติว่า ถ้าท่านเห็นด้วยว่าให้คงไว้ตามร่างเดิม ไม่เห็นด้วยที่จะแก้ไข จากนั้นถึงจะถามมติอีกครั้งหนึ่งว่าจะคงไว้ตามคณะกรรมการหรือตามร่างเดิมของรัฐบาล ผมไม่ทราบว่าจะอย่างนี้จะเป็นที่พอใจหรือไม่ เพราะว่ามันมากเกินไป คุณชนะเชิญครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานครับ ถ้าอย่างนั้นกระผมคิดว่าควรจะต้องถามที่สมาชิกแต่ละคนแปรญัตติหรือไม่ ประเด็นสุดท้ายจึงจะถามว่า ตามร่างของคณะกรรมการหรือร่างเดิมของรัฐบาล คือร่างเดิมของรัฐบาลกับร่างของคณะกรรมการนั้นเป็นประเด็นสุดท้ายที่จะถามกระผมก็สงวนที่จะใช้สิทธิอันนี้ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : อันนี้ทำได้ทุกอย่างละครับ เมื่อครั้งเราพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ งบประมาณ เราก็เคยทำ คือหมายความว่าท่านสมาชิกได้แปรญัตติแล้ว ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ เราก็ถามมติเรียงมาเรื่อย ๆ ทำอย่างนั้นก็ได้นะครับ หรือว่าจะทำอย่างวิธีที่ผมเรียน คือหมายความว่าคงไว้ตามคณะกรรมการหรือว่าจะมี

LIRT

การแก้ไขลงมติดังนั้นเสียครึ่งหนึ่งก่อนอย่างนี้ก็ง่ายเข้า ก็สุดแท้แต่ที่ประชุม
แต่สำหรับอันนี้ข้อบังคับบอกว่าประธานมีอำนาจสั่งให้รวม หรือแยกประเด็น
พิจารณาหรือลงมติประการใดก็ได้ อันนี้เป็นไปตามข้อบังคับ ข้อ ๒๒ เพราะ
ฉะนั้นผมจะขอมติของที่ประชุม ถ้าท่านผู้ใดเห็นสมควรให้แก้ไขตามที่ท่านสมาชิก
ได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้ คือไม่เห็นด้วยตามร่างของคณะกรรมการฯ ในช่วงนี้
นะครับ คือเห็นด้วยว่าควรจะต้องมีการแก้ไขตามที่ท่านสมาชิกขอแปรญัตติและ
ส่งวนคำแปรญัตติไว้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ท่าน
ผู้ใดเห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างของคณะกรรมการฯ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ก็
เป็นอันว่ามติที่ประชุมเห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างของคณะกรรมการฯ

(นายสุชาติ เศรษฐิน ไคยีนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : เชิญ
ครับ ประท้วงเรื่องอะไรครับ

นายสุชาติ เศรษฐิน : ประธานโทษครับ กระผม สุชาติ
เศรษณ ครับ ใครขอเรียนให้ผมจะแนบเสียงไหม เพราะรู้สึกว่าจะไม่ถูก
ต้องดีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ถ้า
จะขอให้แนบเสียงใหม่ก็ต้องเสนอเป็นญัตติขึ้นมาครับ มีผู้รับรอง ๓๐
ท่านครับ

นายสุชาติ เศรษฐิน : ผมขอเสนอเป็นญัตติ ท่านผู้ใด เห็น
ด้วย โปรดรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

LIRT

นายเปลื้องศักดิ์ ประกาศเกสัช : ท่านจะถามมติเสียเลยได้หรือไม่ครับ คือถามมติตามที่ผู้ขอแปรญัตติ ตามที่คณะกรรมการแก้ไข และตามร่างเดิมของรัฐบาล เพราะว่ามีการร่างเดิมของรัฐบาลอยู่ครับ ตามที่จะตอน ๆ จะได้หรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ทำอย่างนั้นก็ได้คุณเปลื้องศักดิ์ครับ แต่ประเด็นจะยกมือสนับสนุนกันใหญ่ คือถ้าทำตามวิธีของผม คือจับคู่อย่างนี้ เพราะเหตุว่าที่ท่านสมาชิกเห็นว่าควรจะต้องร่างของรัฐบาลก็หมายความว่าในกรณีที่ท่านขอแปรญัตติและขอสงวนไว้นั้น ตกไป ถ้าเป็นแบบนั้น ใน ๓ กลุ่มนี้ ในที่สุดท่านจะยกมือกัน ผมเข้าใจว่าสนับสนุนมาก ถ้าทำเป็นคู่ ๆ อย่างนี้ น่าจะยุติธรรมกว่า

นายเปลื้องศักดิ์ ประกาศเกสัช : ครับ เมื่อก็มีหลายคนบอกว่าอยากจะอยู่กับร่างเดิมของรัฐบาล แต่ไม่รู้อะไรยกมือตอนไหนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ยกได้ครับ ประเด็นผมถามอีกครั้งครับ ยกได้แน่

นายเปลื้องศักดิ์ ประกาศเกสัช : แล้วที่คุณสุชาติบอก เมื่อก็มีละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : อันนี้ขอให้เน้นคะแนนเสียงใหม่เฉพาะเมื่อก็มี เข้าใจนะครับ ผมขอเน้นคะแนนอีกครั้งนะครับ สภาประชาชนไปโดยมากครับ รับรองทำให้ถูกต้องที่สุด ท่านผู้ใดที่เห็นสมควรว่าให้มีการแก้ไขตามที่ท่านสมาชิกแปรญัตติไว้ ๕ ท่านนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๐ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างของคณะกรรมการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๒ คน)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : เป็น
อันว่าที่ประชุมลงมติให้คงไว้ตามร่างของคณะกรรมการ ที่นี้ผมจะเรียนตาม
มติอีกครั้งหนึ่ง ในระหว่างร่างของคณะกรรมการ กับร่างเดิมของรัฐบาล
ท่านจะเห็นด้วยกับร่างฉบับไหน เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้ออกไปได้ถูกต้อง แน่ช
ผมจะอ่านให้ฟังในข้อที่แตกต่างนะครับ

นายชนะ รุ่งแสง : กระผมเข้าใจว่าตัวเลขคะแนน ที่ได้นับ
๒ ครั้งนี้ คือ ๖๐ กับ ๗๒ กับ ๖๑ กับ ๗๑ ตัวเลขรวมกันแล้ว สมาชิกในที่
ประชุมนี้ครบหรือไม่ครับ ขอพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ท่าน
รองเลขาธิการรัฐสภากรุณานับตรวจสอบจำนวนท่านสมาชิกอีกครั้งครับ
(เจ้าหน้าที่ได้นับจำนวนสมาชิกในที่ประชุมแล้วปรากฏว่า มี
ทั้งหมด ๑๕๐ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน :
สมาชิกที่นั่งในห้องประชุมขณะนี้ ๑๕๐ ท่านครับ เมื่อถึงที่ออกเสียงไป ๑๓๒
ท่าน ครั้งแรก ๑๓๔ ท่าน แสดงว่าที่เหลือนี้ท่านงดเว้นไม่ได้ออกเสียง ก็คง
เป็นอันถูกต้องครับ ที่นี้ผมจะเรียนอีกครั้งหนึ่งครับ สำหรับร่างของรัฐบาลนี้
มีเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน อธิบดีกรมวิเทศสหการ อธิบดี
กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง รวมอยู่
ด้วย อันนี้เป็นร่างเดิมของรัฐบาล แล้วก็ไม่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
สาธารณสุข แต่ว่าคณะกรรมการเดิมรัฐมนตรีว่าการกระทรวง สาธารณสุข
เข้าไปในมาตรา ๕ และตัดเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ตัด
อธิบดีกรมวิเทศสหการ ตัดอธิบดีกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ ผู้อำนวยการ
สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ซึ่งบัญญัติไว้ในร่างเดิมของรัฐบาลออก ประเด็น
ที่มีอยู่ว่าท่านสมาชิกเห็นสมควรจะคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล หรือเห็นด้วย

LIRT

กับร่างที่คณะกรรมการแก้ไข ผมจะถามมติ ท่านผู้ใดเห็นสมควรคงไว้ตาม
ร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วยกับร่างที่คณะกรรมการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : เป็น
อันว่ามาตรา ๕ นี้ที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามร่างที่คณะกรรมการแก้ไข
ท่านรองเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

ร้อยตรี ปิณฑาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา รักษา
ราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ขอ
เชิญคุณนาม ครับ

นายนาม พูนวิทย์ : กระผมไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการที่
ไปคัดกรรมการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากตำแหน่งเมื่อคณะรัฐมนตรี ให้
ออก เพราะกระผมเห็นว่าเมื่อคณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งกรรมการก็ควรจะ
ให้กรรมการออกได้ ถ้าหากว่าในทางปฏิบัติ กรรมการที่แต่งตั้งไปนั้นคนใด
เกิดกระทำการไปในทางที่ไม่ตรงกับนโยบายของรัฐบาล หรือแทนที่จะไป
กระทำการเสริมสร้างเศรษฐกิจในการสังคมแห่งชาติให้ดีขึ้น กลับเป็นไปใน
ทางตรงกันข้าม อย่างนี้ไม่ให้รัฐบาลเอาออกได้ กระผมว่า จะไม่เป็นการถูก
ต้อง และกระผมไม่เห็นด้วยกับถ้อยคำใน (๕) ที่ว่า "เป็นคนไร้ความ
สามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ" เดิม "คน" ไป คำว่า "เป็นคนไร้
ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ" ตามร่างของรัฐบาลนั้นกระผมว่า

LIRT

ถูกต้องแล้ว และเราก็ใช้กันมาแล้วในกฎหมายหลายฉบับ เช่นพระราชบัญญัติ
 นำพาศาล พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
 ขอนแก่น ที่กำลังจะเข้าก็ใช้ถ้อยคำอย่างเดียวกันนี้ ไม่มีคำว่า "คน" ไปเติม
 คำว่า "คน" นี่อ่านไม่ค่อยสะดวกเลย ถ้าจะเติมก็เห็นจะต้องเติมว่า "เป็นคน
 เสมือนไร้ความสามารถ" ถ้อยคำนั้นก็อีกเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้นกระผมจึง
 เห็นว่าร่างของรัฐบาลนั้นก็แล้ว ขอบคุณครับ

นายศิริ อติโพธิ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพสว่
 หรับที่คณะกรรมการได้ตัดคำว่า "คณะรัฐมนตรีให้ออก" ออกก็เพราะว่า
 ในที่ประชุมท่านก็ทราบแล้วว่า มีรัฐมนตรีอยู่ถึง ๑๐ ท่าน แล้วทั้งหมดก็มีอยู่
 ๑๕ ท่าน เพราะฉะนั้นการที่กรรมการจะไปปฏิบัติการนอกเหนือนโยบาย และ
 การออกเสียงในคณะกรรมการนั้นก็คงไม่อาจจะไปชนะฝ่ายรัฐมนตรีได้ อีก
 ประการหนึ่งการที่เราเห็นไม่ควรให้อำนาจคณะรัฐมนตรีให้ออก ก็เพราะว่า
 ในการประชุมทางวิชาการเมื่อคณะกรรมการได้ให้ความเห็นไป โดยบริสุทธิ์
 แล้วคณะรัฐมนตรีเกิดไม่ชอบ หากให้อำนาจคณะรัฐมนตรีให้ออกด้วย ต่อไป
 คณะกรรมการซึ่งเป็นฝ่ายวิชาการก็จะไม่กล้าทำอะไร ไม่กล้าขัดแย้ง และ
 สำหรับที่คณะกรรมการเติม "คนเสมือนไร้ความสามารถ" ก็เพราะว่าตาม
 ประมวลกฎหมายแพ่ง ฯ ใช้คำว่า "ศาลสั่งให้เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ
 และสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ" เราจึงอนุโลมตามกฎหมายที่มีอยู่ ขอบคุณ
 ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : มี
 ท่านสมาชิกต้องการอภิปรายหรือไม่ครับในประเด็นนี้ ถ้าไม่มีกระผมจะขอมติ
 ที่ประชุม ว่าที่ประชุมจะเห็นด้วยกับท่านผู้แปรญัตติคือ คุณนาม พูนวิทย์
 หรือไม่

นายนาม พูนวิทย์ : กระผมขอให้เป็นไปตามร่างเดิม ของ

LIRT

รัฐบาลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ขอโทษครับ ไม่ใช่ว่าปฏิบัติให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล ท่านผู้ใดเห็น
สมควรให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล กรุณายกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วยกับคณะกรรมการ โปรคยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๙๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : เป็น
อันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามร่างของคณะกรรมการ ต่อไปครับท่าน
รองเลขาธิการรัฐสภาครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา รักษา
ราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา
๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ใน
มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติ และขอสงวน ได้แก่คุณส่งสุข ภักเกษม
แล้วก็คุณฉวง เอี่ยมศิลา คุณส่งสุขครับ

นายส่งสุข ภักเกษม : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
ส่งสุข ภักเกษม ความจริงแล้วในวันที่กระผมได้มาประชุมร่วมกับ คณะ
กรรมการซึ่งได้นัดให้มาชี้แจงในคำขอแปรญัตติของกระผมนั้น กระผมได้
ขอสงวนเพราะคณะกรรมการท่านไม่เห็นด้วย คือกระผมขอสงวนว่าใน
มาตรา ๑๒ นี้ กระผมขอคัด (๕) กับ (๖) ออก คณะกรรมการไม่
เห็นด้วย ใน (๕) และ (๖) ที่กระผมต้องขอสงวนนั้น ตอนแรกกระผมไม่
ค่อยชอบใจในถ้อยคำที่มาซ่อนไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือถ้อยคำที่ใช้

LIRT

คำว่า "ศึกษาและวิเคราะห์" ศึกษาและวิเคราะห์อันนี้ เป็นถ้อยคำที่กระผม มองเห็นเจตนาในการเสนอร่างนี้หลายอย่างหลายประการ ประการแรก ถ้าหากว่าจะอ่านตามมาตรา ๕ นี้แล้ว เราจะเห็นว่ามาตรา ๑๒ ใน (๕) นี้บอกว่า "ศึกษาและวิเคราะห์รายจ่ายที่จ่ายจริงและที่ขอจ่าย สำหรับการ สร้างและการบำรุงรักษาสินทรัพย์" และอะไรว่าไปจนจบหัวข้อ สิ่งที่กระผม เห็นอย่างนี้ทำให้กระผมได้พิจารณาว่า คำว่า "ศึกษาและวิเคราะห์" นั้น แท้ที่จริงนั้นก็คือการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณนั่นเอง เพราะ ถ้าเมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วกระผมเห็นว่าระบบราชการเท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้เรา มีอยู่แล้ว เรามีสำนักงานงบประมาณ เรามีกระทรวงการคลัง เรามีคณะกรรมการตรวจสอบเงินแผ่นดินสิ่งที่มีอยู่นี้ก็ดำเนินการ ก็ตรวจสอบการใช้จ่ายเงิน งบประมาณแผ่นดิน จนทำให้บางปัญหาซึ่งเป็นปัญหาเร่งด่วนไม่สามารถที่จะแก้ไข ในการขอเบิกจ่ายเอาสตางค์มาใช้หลายเรื่องหลายราวหลายกรณี ความ เสียหายที่ราษฎรในชนบทได้รับเนื่องจากน้ำท่วมอุทกภัยพม่าเมืองฝ่ายฝั่ง ของ ตั้งงบประมาณอุทกภัยสงเคราะห์ เมื่อเสนองบประมาณเป็นขั้นเป็นตอนมาแล้ว กว่าจะเบิกเงินไปใช้ได้คุณน้ำหลากอีกหนหนึ่งมาแล้ว เมื่อเป็นอย่างนี้ที่รับ เป็นปัญหาเสร็จแล้วเราก็คงจะมาตั้งจะมาให้อำนาจหน่วยราชการ อีกหน่วยหนึ่ง มาทำหน้าที่อย่างนั้นอีกกระผมไม่เห็นด้วย เมื่อไม่เห็นด้วยก็ขอแปรญัตติ ที่นี้ การแปรญัตติก็ปรากฏว่า ถ้าจะพิจารณาขอให้ละเอียดแล้ววันนั้น กระผมจะต้อง มาชี้แจงในการขอแปรญัตตินี้ ๒ คนพร้อมด้วยคุณประคองเดช กัลยาณมิตร แต่ ปรากฏว่าคุณประคองเดชไปราชการต่างประเทศ กระผมก็มาชี้แจงคนเดียว และกระผมก็ขอสงวนไว้ เมื่อกระผมขอสงวนไว้เช่นนี้ก็มีเรื่องที่จะ ควรจะ พิจารณาจากการที่กระผมได้ฟังว่าปัญหาสำคัญที่สุดในเรื่องที่มีการโต้เถียงโดย เฉพาะในการพิจารณาคำขอแปรญัตติมาตรา ๕ มาตรา ๕ นั้นมีปัญหาที่คณะกรรมการ มาธิการ กับสมาชิกผู้แปรญัตติต้องถกเถียงกันประเด็นหนึ่งว่า ทำไมเอา

LIART

คณะรัฐมนตรีลงไปไว้ที่คณะกรรมการนี้สัก สมาชิกขอแปรญัตติก็น่าจะให้
เอาข้าราชการประจำเอาผู้ซึ่งเขาทำงานอยู่แล้วมาอยู่ ซึ่งข้อถกเถียงอันนี้
ไม่มีข้อยุติ แต่ได้บอกสิ่งหนึ่งให้เราท่านทั้งหลายได้รู้ว่ามีปัญหาที่มี การพิจารณา
ในมาตรา ๕ ของสภาในวันนี้คืออะไรคือปัญหาอุปสรรค กระผมเคยกล่าวเมื่อ
๒ - ๓ สัปดาห์ที่ผ่านมาได้ขอให้สภานี้ได้จดจำคำพูดของสมาชิกสภา ซึ่งเป็น
สตรี คือคุณนก สามเสน วิธ ที่ท่านได้กล่าวว่า "ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญ ต่อ
การพัฒนาและการเติบโตก้าวหน้าของประเทศอยู่ที่ระบบราชการ ที่จะต้อง
แก้ไข" วันนี้ท่านกรรมการสตรีอีกท่านหนึ่ง คือคุณวิมล เจียมเจริญ ก็ได้
กล่าวแนบมาอีก คำกล่าวที่กระผมขอนำมาเตือนให้สมาชิกแห่งสภานี้ ได้
พิจารณามากที่สุดก็คือว่า "อย่าได้ปล่อยไปხოเสนอแนะ ความคิดความเห็นที่
เกี่ยวกับโครงสร้างสำคัญของประเทศคือระบบราชการนี้หลุดลอยไปในอากาศ
แล้วหายไปจากเราเสียเฉย ๆ หรือเขาหว่านทะเลหว่านออกไปเลย" แต่
เป็นสิ่งที่ทำหายเราอยู่ประการหนึ่งว่า ข้อเสนอแนะ ข้อคิดและความคิดเห็นที่มี
สมาชิกสภาสตรี ๒ ท่านได้นำมาวางไว้ให้เราพิจารณาในสภาแห่งนี้ เป็น
เรื่องที่จะต้องมีการพิจารณา การโต้เถียง การพิจารณาข้อขัดแย้งระหว่าง
คณะกรรมการสภาสตรีกับสมาชิก ได้ข้อยุติอันหนึ่งว่า ในกรณีที่คณะกรรมการชุดนี้
ตามมาตรา ๕ ไม่อยากให้มีคณะรัฐมนตรีเข้าไปนั้น.....

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : คุณ
สงสุขศรี กรุณาเอามาตรา ๑๒ ที่ว่าตัด (๕) (๖) นี้มีเหตุผลอย่างไรจะดี
กว่านะครับ อันนั้นเราพูดกันมานานแล้วนะครับ

นายสงสุข ภัคเกษม : ขอประธานโทษครับท่านประธานกระ
ผมขอเรียนชี้แจงอย่างนี้ว่าที่กระผมขอแปรญัตตินั้น กระผมขอแปรญัตติว่าถ้าทำ
อย่างนี้ขึ้นไปอีก ระบบราชการที่ล่าช้าอยู่แล้วในการที่จะเบิกจ่ายการใช้เงินก็
ดี นี่ก็จะยิ่งช้าไปอีก ถ้าหากว่าให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีข้อกำหนด กำหนด

LIRT

ลงไว้อย่างนี้ เพราะฉะนั้นกระผมจำเป็นต้องชี้แจง คือที่ประชุมนี้ให้ทราบ
 ว่าที่ว่าลาชานั้นละลาชาเพราะอะไร และควรจะแก้ไขหรือไม่ แล้วถึงจะมา
 โยงว่าเราจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร ต้องขออนุญาตท่านประธานครับ เพราะ
 ฉะนั้นกระผมขอเรียนว่าระบบราชการเท่าที่มีการพูดถึงนั้น ก็ควรจะเป็นข้อยุติ
 และข้อที่หยิบยกมาพิจารณาอีกประการหนึ่ง นั่นก็หมายความว่าทางฝ่ายสมาชิก
 ผู้แปรญัตติก็น่าจะขอให้เอาข้าราชการเอาปลัดกระทรวงไปไว้ใน คณะ
 กรรมการนี้ แต่ละฝ่ายคณะกรรมการก็น่าจะขอให้ เป็นคณะรัฐมนตรี แต่
 แท้ที่จริงแล้วในวิธีการนั้นกระผมคิดว่าสภาพพัฒนาการ เศรษฐกิจ และสังคม
 แห่งชาตินั้นจะทำหน้าที่ของนักวิชาการอันหนึ่งในการที่จะกำหนดและสร้างแผน
 พัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศเมื่อรัฐบาลเป็นผู้บริหารก็จะได้พิจารณา
 แผนที่นักวิชาการและสภาพพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นผู้เสนอ ก็
 จะได้เอาแผนอันนั้นไปพิจารณาว่าควรจะเอาไปปฏิบัติหรือไม่ ถ้าเอาไปปฏิบัติ
 แล้วรัฐบาลก็จะกำหนดนโยบายบริหารประเทศเลยว่า รัฐบาลจะใช้แผนที่
 เเท่าไรที่สภาพพัฒนาการ เศรษฐกิจแห่งชาติเป็นผู้เสนอขึ้นมาดำเนินการ แต่ก็
 ปรากฏว่าได้มีปัญหา ท่านประธานคณะกรรมการได้บอกว่าเมื่อทางสภาเอา
 อย่างนี้จะต้องใช้แผนกำหนดว่าต้องมีเป้าหมายในการปลูกพืชเศรษฐกิจ อย่าง
 นั้นเท่านั้นเท่านี้ แต่ปรากฏว่าในทางปฏิบัติราชการเอาไปปฏิบัติ ซึ่งไม่ได้ตรง
 ตามที่ทางสภาพพัฒนาการ เศรษฐกิจ ฯ ได้กำหนดเป้าหมายเอาไว้ เมื่อเป็น
 อย่างนี้จะเห็นปัญหาที่เป็นปัญหาของประเทศอย่างแท้จริงว่า ระบบราชการนั้น
 เป็นเรื่องสำคัญที่สุดและเป็นเรื่องที่จะต้องแก้ไข แต่เมื่อพูดถึงระบบ
 ราชการแล้ว การจะแก้ไขระบบราชการนั้นจะแก้ไขกันได้อย่างไร เป็น
 ปรากฏการณ์มา เป็นความยิ่งใหญ่มหาศาลที่ใครจะเข้าไปแตะต้องไม่ได้เพราะ
 ฉะนั้นในวันนี้เป็นอีกครั้งหนึ่งซึ่งสมาชิกได้เสนอให้สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินนี้
 ให้พิจารณาว่าเมื่อเรามาปฏิรูปประเทศนี้ โครงสร้างที่จะต้องปฏิรูปนั้นคืออะไร

LIRT

อะไรบ้าง เมื่อมีผู้เสนอว่าโครงสร้างที่จะต้องปฏิรูปนั้นคือระบบราชการ เรื่องนี้จะต้องมีการพิจารณา แต่เนื่องจากว่าเมื่อกระผมขอเสนอแปรญัตติ และขอสงวนไว้นั้น ก็ปรากฏวันนั้นผู้ร่วมเสนอในหนังสือถึงคณะกรรมการธิการ ของกระผมคือคุณประคตเดชไมมา กระผมจึงขอสงวนไว้ แต่เมื่อคุณประคตเดช กลับจากต่างประเทศทางคณะกรรมการได้เชิญคุณประคตเดช กัลยาณมิตร เข้ามาชี้แจง คุณประคตเดชก็ได้ชี้แจง ในเหตุในผลที่เกี่ยวข้องในเรื่อง ที่เกี่ยวกับการจะไปตรวจจ่ายเงิน ก็ปรากฏว่าคณะกรรมการได้ตัดข้อความใน (๕) ของมาตรา ๑๒ ที่เขียนไว้แต่เดิมว่า "ศึกษาและวิเคราะห์รายจ่าย ที่จ่ายจริงและให้ขอย้าย" คณะกรรมการยอมรับตัดคำว่า "และให้ขอย้าย" ออก ใน (๕) ของมาตรา ๑๒ และใน (๖) ใช้คำว่า "ศึกษาและวิเคราะห์รายจ่ายที่ขอย้ายจริง" ตัด "ขอ" ออก เอาคำว่า "จริง" มาเติมหลัง "จ่าย" เพราะฉะนั้นก็เป็นข้อความที่สอดคล้องกับความต้องการของกระผม ความต้องการของกระผมที่ต้องการจะให้ตัด (๕) และ (๖) ในมาตรา ๑๒ นี้ออกทั้งหมด แต่เมื่อคณะกรรมการได้ยอมตามคำชี้แจงของเพื่อนสมาชิก ผู้ร่วมแปรญัตติของกระผมแล้วกระผมก็เห็นว่า เป็นไปตามความประสงค์ กระผมจึงขอเรียนต่อท่านประธานว่า กระผมมีความพอใจที่คณะกรรมการ ได้ตัดไปอย่างนี้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ที่แปรญัตติไว้อีก ๑ ท่าน คือคุณณวง เอี่ยมศิลา ขอแปรญัตติตัด (๑๑) ออก ขอเชิญคุณณวงครับ

นายณวง เอี่ยมศิลา : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมก็ขอแปรญัตติตัด (๑๑) ออก แต่เดิญคณะกรรมการไปแก้ไข (๕) (๖) ไปตัดร่างเก่าของรัฐบาลที่ว่า "ขอย้าย" มาเป็น "จ่ายจริง" กระผมเห็นว่าร่างเดิมของรัฐบาลนั้นถูกต้อง ท่านประธานครับ

LIRT

ทำไมกระผมจึงว่าอย่างนั้น ก็กระผมมีสิทธิอภิปราย เพราะคณะกรรมการ
แก้ไข ท่านประธานครับ คือธรรมเนียมวิธีการพิจารณางบประมาณแผ่นดินนั้นเวลา
พอเดือนมีนาคม เมษายน หน่วยราชการทุกกระทรวงทบวงกรม ก็เสนอ
ประมาณที่เขาต้องการ เสนอมาที่กระทรวง แล้วเอาเข้ามาพิจารณาในสำนัก
งบประมาณกันก่อน นั่นเป็นการขอจ่าย กรมการพัฒนากิจการเศรษฐกิจ ฯ ที่มี
หน้าที่จะพิจารณาว่าตรงกับเป้าหมายตรงกับแผนงานหรือไม่ที่ขอจ่าย แต่
ท่านกลับไปเขียนว่าจ่ายจริง กระผมเป็นห่วงครับ กระผมรู้ว่า ฯพณฯ นายก
รัฐมนตรีจะแก้ไขปัญหาเรื่องการฉ้อราษฎร์บังหลวง กระผมจำเป็นต้องขอ
ประธานทราบเรียนว่า คำว่า "จ่ายจริง" นี่แหละครับ เป็นจุดหนึ่งของการที่
ทำให้เกิดการฉ้อราษฎร์บังหลวง ก็กระผมกลัวว่าไม่ได้หมายความว่าราชการ
ส่วนใหญ่เป็นอย่างนั้น ขอเท็จจริงท่านที่เคยพิจารณางบประมาณ หรือบรรดา
ท่านข้าราชการ ระดับอธิบดี ปลัดกระทรวงทั้งหลายที่นั่งอยู่ที่นี้ย่อมจะรู้ข้อเท็จ
จริงว่าการที่งบประมาณแผ่นดินของเรากำหนดวันที่ ๑ ตุลาคม ไว้เป็นปีงบประมาณ
เพราะเหตุผลคุณ เราจะได้เริ่มพัฒนากัน แล้วความจริงประเทศส่วน
มากในโลกที่กำหนดเดือนตุลาคมเป็นปีงบประมาณนี้เป็นเสียงส่วนใหญ่ มีอยู่ไม่
กี่ประเทศไปเอาเดือนมกราคมเป็นปีปฏิทิน แต่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏตลอดเรื่อย
มา ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณหรือเจ้าหน้าที่สำนักงานงบประมาณ อาศัย
พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ มาตรา ๖ จะอนุมัติการจ่ายเงินเมื่อใดเป็น
อำนาจของผู้ว่าราชการสำนักงานงบประมาณ ท่านที่เคยรับราชการและเคยได้ขอ
งบประมาณจากสำนักงานงบประมาณก็ย่อมจะรู้ข้อเท็จจริงว่าส่วนมากพอไปขอเดือน
ตุลาคม เดือนพฤศจิกายน เดือนธันวาคมอย่าไปขอ ไม่มีทางได้ กว่าจะได้ไป
ตกเอาเดือนเมษายน เดือนพฤษภาคม ก็อย่างเข้าฤดูฝนแล้ว พอถึงจะ
สร้างทาง จะสร้างอะไรก็ตาม อุปสรรคเกิดขึ้น เจตนารมณ์ของการที่กำหนด
ปีงบประมาณไว้เดือนตุลาคมนั้นยากจะให้ลงมือทำงานในฤดูแล้ง แต่เพราะ

LIART

อาศัยอำนาจพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ มาตรา ๒ ทำให้สำนักงาน
 งบประมาณดวงเวลาแก่พวกข้าราชการที่ไปของงบประมาณ ทว่าจะอนุมัติ ไม่ถึง
 เดือนเมษายน เดือนพฤษภาคม ท่านประธานครับ ตอนนี้แหละเข้ามาสู่เรื่อง
 ว่าจ่ายจริงหรือเพียงขอจ่าย เท่าที่กระผมเคยเห็นตัวราชการจังหวัดบางท่าน
 มางท่านเท่านั้น เมื่อผู้รับเหมางานเหิงจะลงมือยังไม่ทันเสร็จ วิธีการขอเงิน
 ขอเงิน ๓ งวด งวดที่ ๑ งวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ เหิงเริ่มลงมือทำ ถ้า
 หากไม่ขอหมด งบประมาณขอนั้นต้องถูกตัดออกไป คือที่กระทรวงการคลังมา
 แก้ไขใหม่ต้องส่งคืนคลัง เค็มนั่นตัดปาก ท่านประธานครับ เอาหนังสือไปให้
 ผู้รับเหมาเซ็นเลย เบิกเลย เบิกเอาเงินกองกลางออกมาจากคลัง แล้วเอา
 มาไว้ที่ธนาคารพาณิชย์พอเอาเงินกองกลาง อาจจะเป็น ๑ ล้านบาท ๒
 ล้านบาท ๓ ล้านบาท ไปไว้ที่ธนาคารพาณิชย์ ผากเป็นประเภทเผื่อเรียกแต่
 ตกลงกับธนาคารไว้ว่า ๖ เดือนไม่ถอน ดอกเบี้ย ๖ เปอร์เซ็นต์ ค.ต.ง.
 ไปตรวจ เปล่า เงินยังอยู่ ผากเผื่อเรียก เมื่อไรก็ได้ แต่ความจริงผาก
 ประจำ เอาสัก ๖ เปอร์เซ็นต์ ถ้าเงินหลายล้านบาทก็ได้หลาย ๆ บาท ท่าน
 ประธานครับ ที่กระผมว่าจ่ายจริงหรือขอจ่ายนั้นก็เนื่องจากว่า เป็นช่องทาง
 เปิดการฉ้อราษฎร์บังหลวง นี่หมายความว่าข้าราชการบางแห่งขอไปสำนักงาน
 งบประมาณว่าจะอนุมัติเงินมาถึงเดือนเมษายน เดือนพฤษภาคม สร้างไม่ทัน
 เสร็จ แต่ถ้าหากว่าไม่เบิกเงินมาก่อน จะต้องส่งคืนคลัง ถ้าหากว่าถึงเดือน
 กันยายน อำนาจนายกรัฐมนตรีเท่านั้นจึงจะอนุมัติเงินที่ค้างจ่ายไว้ได้ ข้าราชการ
 จึงพยายามทำให้เป็นการจ่ายหมด โดยเอาใบเบิกนั้นไปเบิกจากคลัง
 มา แต่ไม่ยอมจ่ายแก่ผู้รับเหมาซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงาน เอาเงินนั้นเก็บไว้ก่อน
 แล้วผู้รับเหมาพอจะถึงงวด ๒ ก็มาจ่ายจากที่นี่ เพราะว่าส่งคืนคลังกว่า
 จะเบิกคืนมาแสนลำบาก กระผมจึงไม่เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติพัฒนา
 การเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับนี้ เมื่อพวกกระผมแพ้ไปแล้ว ให้คณะ

LIRT

รัฐมนตรีเป็นกรรมการส่วนใหญ่ เราจะได้พิจารณาว่าลูกน้องของเราซึ่งเป็นข้าราชการประจำนั้นขอจ่ายมาอย่างไร ตรงกับแผนหรือไม่ กระผมคิดว่าถ้าจะให้เสียส่วนใหญ่ คือคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีทั้ง ๑๐ ท่านไปบอกกว่าที่จ่ายจริง ท่านประธานครับ กระผมกลัวจะเปิดช่องโหว่ตอนนี้แหละ ข้าราชการทั่วทั้งเมืองหรือบางแห่งเฉพาะส่วนน้อยที่อาจจะใจไม่ซื่อสัตย์เปิดช่องทางให้เขาทำอย่างที่เราคาดไว้แล้ว เพราะว่าสำนักงานประมาณกว่าจะเบิกเงินให้มานี้ ไม่ได้เบิกไปตามงบประมาณจริง ๆ ขอให้ท่านไปสอบดูอีกครั้ง เพราะว่าเบิกมาให้ในงวดแรก เดือนเมษายน เดือนพฤษภาคม ทุกที ๆ อยู่เนิ่น ท่านอธิบดี และท่านปลัดกระทรวงทั้งหลาย ซึ่งโดยเฉพาะถ้าเกี่ยวกับการคลังที่ไปเบิกกับสำนักงานประมาณย่อมจะรู้แก่ใจท่านดี นี่แหละครับ เป็นช่องว่าง เป็นจุดว่างที่ทำให้เกิดการหาวิธีฉ้อราษฎร์บังหลวงได้ ถ้าเราไปใช้คำว่า "จ่ายจริง" อย่างนี้ คนละส่วนครับ นี่แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระผมว่า "ที่ขอจ่าย" ความร่างเดิมของรัฐบาลนั้นถูกต้องแล้ว และยังรู้ว่าที่ขอจ่ายมานั้นตรงตามแผนหรือไม่ ถ้าไม่ตรงตามแผนเราก็คัดอันนั้นออกไปหรือให้เขาแก้ไข ถ้าจะให้คณะกรรมการนั้นพิจารณาว่าจ่ายจริงเป็นอย่างไร กระผมคิดว่าท่านก้าวล่วงล้ำไปแล้ว ท่านเอาวิธีการงบประมาณ หรือทางปฏิบัติงบประมาณที่เป็นอยู่หรือเป็นอยู่แล้วนี้ คณะกรรมการซึ่งส่วนมากเป็นคณะรัฐมนตรี ๑๐ ท่าน จะไปพิจารณาเรื่องจ่ายจริงนี้ กระผมว่าลำบากครับ และขอประทานกราบเรียนข้อเท็จจริงอันนี้ให้ อาทมา นายกรัฐมนตรีซึ่งท่านก็สนใจในเรื่องการปราบปรามการฉ้อราษฎร์บังหลวง การจ่ายจริงกับเพียงขอจ่ายนี้แตกต่างกันมาก และข้อเท็จจริงที่เป็นมาในประเทศของเราคือการเบิกเงินขึ้นมา และวิธีการทำอย่างไร เบิกทั้ง ๓ งวด แต่ความจริงนั้นงานเพียงจะลงมือไปได้เพียงเบื้องต้น งวดที่ ๒ ยังไม่ควรจะเบิกด้วยซ้ำ แต่เขาก็กลัวเงินจะถูกส่งคืนกระทรวงการคลังตามระเบียบ เบิกทั้ง ๓ งวดเอามาเก็บไว้ ตางหาก

LIRT

เข้าธนาคารพาณิชย์ นี่แหละครับเพียงการเขียนไว้นี้ กระผมอยากให้คงตาม
ร่างเดิมของรัฐบาลอย่าใช้คำว่า "จ่ายจริง" นี่กระผมอภิปรายเฉพาะที่คณะ
กรรมาธิการแก้ไข ส่วนที่กระผมแปรญัตติข้อศก (๑๑) ออกไปนั้น กระผม
คิดว่าเอาภาระอันหนักอึ้งมาใส่คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคม
แห่งชาติมากเกินไป คือ (๑๑) บอกว่า "พิจารณาข้อเสนอเกี่ยวกับ แผนงาน
และโครงการพัฒนาของบริษัทห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด ๆ ซึ่งไม่ใช้รัฐวิสาหกิจ
แต่รัฐบาลมีหุ้นร่วมอยู่ด้วย" ก็เมื่อคณะรัฐมนตรีเหลือ ๑๐ ท่านที่เป็นคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการอยู่แล้ว ทำไมเล่า
จะให้ท่านเหล่านี้ต้องไปพิจารณาโครงการแผนการ ของบริษัทห้างร้าน ซึ่ง
รัฐบาลมีหุ้นอยู่ด้วย จะก็เปอร์เซ็นต์อะไรก็ตาม ไปพิจารณาทำไมครับเสีย
เวลา งานอื่นมากมายอยู่แล้ว กระผมจึงไม่อยากจะให้ภาระของรัฐมนตรี ทั้ง
๑๐ ท่านนี้ต้องมาหนัก ไปเกี่ยวกับบริษัทห้างร้านอื่น ๆ อีกด้วย กระผมคิดว่า
เพียงแผนงานของหน่วยราชการทั้งหลายก็ล้นซึ่งมากมายอยู่แล้ว แต่เขาจะ
เมื่อพวกเราที่แปรญัตติแพ้เราก็ไม่ว่า แต่รู้สึกว่กระผมคิดไป ๆ เหมือนคณะ
กรรมาธิการประเทศรัฐบาล เพิ่มงานให้หนักเข้าไปอีก แผนการ โครงการ
ของบริษัทอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยว เพียงแต่รัฐบาลมีหุ้นอยู่นิด ๆ หน่อย ๆ ต้องให้
คณะกรรมการนี้พิจารณา เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอยืนยันว่า ขอให้ตัดออกเสีย
ใน (๑๑) นี้ แต่ส่วน (๕) (๖) กระผมขอยืนยันว่า กระผมอยากจะให้กลับไป
ร่างเดิมของรัฐบาล ที่ขอจ่าย ไม่ใช่ที่จ่ายคืน ดังที่กระผมได้ขออภิปราย
ไปแล้วเท่านี้ครับ

นายฉลอง ปิงกระกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการขอเรียนชี้แจงคำแปรญัตติของท่านสมาชิกผู้
มีเกียรติดังนี้ครับ

สำหรับ (๕) (๖) ที่ระบุไว้นั้น ความจริงก็เป็นเรื่องปกติวิสัย

LIRT

ของการเตรียมรายละเอียดทำแผนงาน ทำโครงการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่จะต้องมีการวิเคราะห์ ศึกษาการใช้จ่ายจริง ทั้งนี้ก็เพื่อให้ตัวเลข โครงการก็ดี แผนงานก็ดี เป็นไปโดยใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริง และก็ได้ผล อย่างไรก็ตาม เมื่อมีปัญหาที่เขียนไว้ใน (๕) ว่า "รายจ่ายที่ขอจ่ายจริง" คำว่า "ขอจ่าย" อาจจะมีความหมายว่าก้าวเข้าไปในเรื่อง ของวิธีการงบประมาณ คณะกรรมาธิการก็เห็นว่าเพียงศึกษาวิเคราะห์รายจ่าย ที่จ่ายจริงก็น่าจะพอ (๖) ก็แก้ให้รับกัน กระผมก็ขอกราบเรียนเพียงแค่นี้

สำหรับ (๑๑) นั้น กระผมก็ขอเรียนชี้แจงดังนี้ครับว่า เหตุผลที่มี (๑๑) ก็เพื่อที่จะเปิดช่องเปิดโอกาสให้สำนักงาน เพราะว่าใน มาตรา ๑๒ นี้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน พุทธถึงหน้าที่ของสำนักงานทั้งนั้นใน (๑๑) นี้เป็นการเปิดช่องให้สำนักงานได้มีโอกาสเข้าไปช่วยพิจารณาแผนงาน หรือโครงการของกิจการที่เอกชนเป็นเจ้าของโดยรัฐบาลมีหุ้นอยู่บ้าง แต่ว่าไม่ใช่หุ้นใหญ่ ไม่ใช่รัฐวิสาหกิจ แต่ว่าเอกชนเป็นเจ้าของ โดยกิจการนั้น ๆ จะต้องยอมรับปฏิบัติเสมือนหนึ่งว่าตัวเป็นรัฐวิสาหกิจ ทำไมจึงมี (๑๑) นี้ เนื่องจากการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้นเป็นเรื่องที่ บานปลาย กระผมขอกราบเรียน เพราะว่ายิ่งทำก็ยิ่งกว้างเข้า ที่แรกก็พัฒนาแต่เศรษฐกิจหนัก ๆ เข้าก็ต้องพัฒนาทั้งเศรษฐกิจและสังคม ที่แล้ว ๆ มา ก็พัฒนา มุ่งไปในเรื่องงานกิจการของรัฐบาลเท่านั้น แผนงานของกระทรวงทบวงกรม รัฐวิสาหกิจ เป็นกิจการของรัฐเท่านั้น แต่ว่ากิจการในสังคมปัจจุบันขยายออกไปกว้างขวางมาก และมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันมาก กิจการของเอกชนที่กระผมจะยกตัวอย่าง เช่น อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ อาจจะมีผลสะท้อนในทาง เศรษฐกิจไม่ว่าในเรื่องการจ้างงานทำ ในเรื่องรายได้ หรือในเรื่องส่งสินค้า ออก อาจจะมีผลสะท้อนเป็นอันมากครับ เป็นต้นว่า อุตสาหกรรมเหล็กกล้าถ้าเผื่อทำกันไปจนถึงขั้นตั้งเตาถลุงจนถึงปลาย หรือพวกอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เคมี

LIRT

น้ำมัน เป็นคน เป็นเรื่องใหญ่มาก ซึ่งเรื่องเหล่านี้ปรากฏว่า จะทำตามคำพ้องนั้นไปไม่ได้ ก็จะต้องอาศัยรัฐบาลช่วยเหลือ ช่วยเหลือในด้านการเจรจากับต่างประเทศบ้าง ช่วยเหลือในด้านแสวงหาทุนดอกเบี้ยต่ำ ๆ ใบบ้าง เหล่านี้แหละครับ ก็มีความจำเป็นในบางกรณี ในปัจจุบันหรือในอนาคตอันใกล้รัฐบาลอาจจะมีความจำเป็นจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจการของเอกชน ซึ่งเป็นกิจการที่มีผลสะท้อนไปอย่างกว้างขวางดังที่กระผมเรียนแล้ว แต่ว่าถ้าเมื่อรัฐบาลจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับโดยไม่ทราบแผนงานของเขาเลย จะทำแผนงานอย่างไรก็ได้ จะวางเป้าหมายอย่างไรก็ได้ ก็คงจะไม่เป็นธรรมแก่รัฐบาลหรือแก่ส่วนรวม ดังนั้นในมาตรา ๑๒ (๑) นี้จึงได้ระบุเรื่องนี้ไว้ แต่ต้องมีเงื่อนไขว่าบริษัทหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ๆ จะต้องยอมรับปฏิบัติตาม โครงการเสมือนเป็นรัฐวิสาหกิจ กระผมขอเรียนชี้แจงแค่นี้ครับ

นายบุญวาทย์ เตชะศิริ : ท่านประธานครับ ท่านประธานคณะกรรมการยังชี้แจงไม่สู้จะเข้าใจนัก ที่กระผมยังขอยืนยันว่าร่างของรัฐบาลที่กล่าวใน (๕) (๖) ที่บอกว่า "ขอจ่าย" คณะกรรมการไปเปลี่ยน ว่า "จ่ายจริง" เปิดช่องว่าง ดังที่กระผมได้กราบเรียนให้ทราบแล้ว เมื่อท่านประธานคณะกรรมการมาชี้แจงอาจจะมีโครงการอย่างแกล้ง หรืออะไรหลายสิ่งหลายอย่าง ซึ่งอาจจะไม่ใช่รัฐวิสาหกิจ หรืออะไรบางอย่าง แต่โครงการใหญ่ การตัด (๑๑) กระผมก็ไม่คิดใจ แต่กระผมยังคิดใจ (๕) (๖) กระผมอยากได้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล

นางวิมล เตชะศิริ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในคณะกรรมการคณะนี้ได้มีความหนักใจอยู่เสมอ ความหนักใจนั้นก็ถือว่าถ้าเมื่อเราลงคำว่า "ขอจ่าย" ไว้ ท่านสมาชิกในสภานี้ก็อาจจะเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ออกจะมีอำนาจหน้าที่มากเกินไปถึงขนาดแต่เพียงว่าเราขอจ่ายเท่านั้น คณะกรรมการชุดนี้ได้คง

LIRT

ไว้เพื่อให้กรรมการสภาพัฒนาฯ นั้นเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการซื้อขาย ในการขอ
 ตั้งงบประมาณด้วย เพราะฉะนั้นในกรณีนี้เราเห็นว่าใน (๕) หรือใน (๖)
 ก็คือ ได้มีมาตรการอื่นครอบคลุมไว้แล้ว เช่นในมาตรา ๑๓ หรือว่าถ้าเมื่อไรก็
 ตามจะตั้งแผนที่จะทำอะไรขึ้นมา โครงการใดขึ้นมา ในการพัฒนาเศรษฐกิจ
 และสังคมก็สามารถจะใช้ (๖) ได้ เพราะฉะนั้นพอถึง (๕) และ (๖) เรา
 จึงจำเป็นต้องอ้างอิงที่จะคัดอำนาจคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคม
 แห่งชาติเสียบ้าง แต่เรายังเห็นว่าการที่จะศึกษาการที่จะวิเคราะห์รายจ่าย
 จริงนั้นเป็นสิ่งที่ควรกระทำ สำหรับใน (๕) จะเห็นว่าเราจะศึกษารายจ่าย
 ของเขาในค่านักวิชาสินทรัพย์ถาวร คือสิ่งที่เขามีอยู่แล้วเท่านั้น และให้
 คำแนะนำเขาว่าควรจะมีการบำรุงรักษาสินทรัพย์นั้นอย่างไรบ้าง ส่วนใน
 (๖) นั้น เราได้วิเคราะห์รายจ่ายเกี่ยวกับบริหารทางเศรษฐกิจ และให้
 คำแนะนำแก้ไขรายจ่ายขึ้นเท่าที่จำเป็น ที่เราจำเป็นจะต้องวิเคราะห์ ใน
 มาตรา ๕ มีรัฐมนตรีอยู่แล้ว แล้วทำไมต้องมาวิเคราะห์ ครึ่งนี้แหละค่ะ ที่
 เราจำเป็นจะต้องคงไว้ เพราะเมื่อรัฐมนตรีนั้นได้วางแผน พัฒนาการ
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติลงไปแล้ว คณะรัฐมนตรีจำเป็นจะต้องติดตามผล
 จำเป็นจะต้องได้รับรู้ว่าที่ตัววางแผนนโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมไป
 แล้วนั้น ที่ท่านอนุมัติไปแล้วนั้น เขาได้กระทำตามนโยบายของท่าน เพียงไร
 เพราะเท่าที่เราเคยเห็นหรือเท่าที่เคยเห็นอยู่บ่อย ๆ หรือ ประจักษ์พยานอยู่
 บ่อย ๆ เช่น มีการของบสร้างบ่อน้ำ ราคาบ่อละ ๔,๐๐๐ บาท แต่เมื่อ
 วิเคราะห์ถึงรายจ่ายจริง ๆ แล้วปรากฏว่าในการที่ขอจ่าย ๔,๐๐๐ บาทนั้น
 จ่ายไปเพียง ๑,๕๐๐ บาทเท่านั้นเอง เราจะได้เอาผลวิเคราะห์นี้ไปชี้แจง
 ให้คณะรัฐมนตรีทราบ ในการที่ว่ารายจ่ายที่ขอไป ๔,๐๐๐ บาทนั้น ห่าจริง
 เพียง ๑,๕๐๐ บาท หรือในข้อที่สมาชิกทั้งหลายนั้นอาจจะข้องใจอยู่ว่า ถ้าซื้อ
 รถเมล์ไปแล้วนั้น รถเมล์จะบริการประชาชนได้ผลอย่างไร คณะกรรมการ

LIRT

พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินี้จะติดตามว่าเมื่อขอรายจ่ายไปแล้วนั้น ผลแห่งการบริการประชาชนนั้นได้ผลดีหรือไม่เพียงไร ตรงนี้เราจึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ถึงรายจ่าย และการที่เขาจะขอจ่ายอย่างที่ดีขึ้น กราบเรียนแล้วว่า มีมาตรา ๑๓ หรือว่า (๒) นั้น คຸ້ມຄອງอยู่แล้ว เราก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใส่ไว้ใน (๕) หรือว่าใน (๖) เพราะฉะนั้น คิณขอกกราบเรียนว่า ในการที่บอกว่าเราขอแค่เพียงรายจ่ายจริง ก็ขอกกราบเรียนว่า ไม่ได้ตั้งไว้ถึงขอจ่าย และที่ท่านอาจจะยกมาอย่างเช่นว่ามีการตัดรายจ่ายไปฝากธนาคารพาณิชย์นั้นในการก่อสร้าง การที่จะก่อสร้างสิ่งใดนั้น ไม่ใช่พอบอกว่าสร้างเสร็จแล้วก็ยกเงินจำนวนนั้นไปให้ ในการก่อสร้างนั้นจะต้องมีสัญญากัน จะต้องบอกไปว่าการก่อสร้างถ้าเหตาคืนแล้ว จะต้องจ่ายงวดแรกเป็นจำนวนเท่าไร ถ้าเมื่อขึ้นชั้นที่ ๒ จ่ายเท่าไร ในงวดสุดท้ายนั้นจะต้องจ่ายเท่าไร เราไม่ได้จ่ายทีเดียวหมด ถ้าใครก็ตามเองมจำนวนนี้ตัดไปฝากธนาคารพาณิชย์ ถ้าทางสำนักงบประมาณหรือว่าทาง ค.ต.ง. สอดสวนไปพบเรื่องนี้เข้า คิณขอกกราบเรียนว่า ปลอมเข้าคุกไปทุกราย ไม่ได้เอาตัวไว้ข้างนอกเลย เพราะฉะนั้นคิณขอกกราบเรียนว่า เราจึงจำเป็นที่จะต้องคงการวิเคราะห์รายจ่ายจริงไว้ สำหรับการขอจ่ายนั้น มีมาตราอื่นคຸ້ມຄອງอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นจะต้องเอาไว้ในนี้ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
สำหรับมาตรา ๑๒ ที่มีท่านผู้แปรญัตติขอสงวนไว้ คือ คุณส่งสุข ภักเกษม ไม่
ติดใจ ของคุณฉวง เอี่ยมศิลา ใน (๑) ก็ไม่ติดใจ แต่ติดใจใน (๕) (๖)
เรื่องขอจ่าย ที่ว่าขอให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล ใช่หรือไม่ครับ

นายฉวง เอี่ยมศิลา : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ผม
ก็จะขอเรียนขอมติต่อที่ประชุมว่า ในมาตรา ๑๒ (๕) (๖) ในถ้อยคำที่คณะ

LIART

กรรมการได้ตัดคำว่า "ขอ" ออก แล้วเติมคำว่า "จริง" ทางคุณวุฒยขอ
ให้เอาไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล คือให้มีคำว่า "ขอ" อยู่ด้วย ท่านผู้ใดเห็น
ควรคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ท่าน
ผู้ใดเห็นควรแก้ไขตามคณะกรรมการธิการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : เป็น
อันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการธิการแก้ไข ต่อไปเป็นมาตรา
๑๓ คุณนก มีอะไรครับ

นางนก สามเสน วิล : คิดฉันจะขอเรียนปรัญามาตรา ๑๒

(๑) ที่คณะกรรมการแก้ไขนั้น จะอภิปรายได้หรือไม่คะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ได้สิ
ครับ เชิญครับ

นางนก สามเสน วิล : คิดฉันขอเรียนถามอย่างนี้ นะคะ
มาตรา ๑๒ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคม
แห่งชาติ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) สรรวจศึกษาและวิเคราะห์ภาวะ เศรษฐกิจ
และสังคม เพื่อเสนอแนะจุดหมายและนโยบายแห่งการพัฒนาเศรษฐกิจ และ
สังคมของประเทศ คิดฉันสงสัยที่พูดกันมาตั้งนานว่า คณะรัฐมนตรีเป็นผู้วาง
นโยบายการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้น ในที่สุดหน้าที่ตกไปเป็น
ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนา ฯ ไปแล้วหรือคะ คิดฉันอยากจะ เรียนถาม
คณะกรรมการ เพราะคิดฉันคิดว่า การสำรวจ ศึกษาและวิเคราะห์ ภาวะ
เศรษฐกิจและสังคมนั้นน่าจะใช้เพื่อเป็นข้อมูลในการวางนโยบายมากกว่าที่จะ
เป็นเสนอแนะนโยบาย อันนี้คิดฉันใคร่ขอทราบเรียนถามท่านคณะกรรมการคะ

LIRT

นายฉลอง ปิงตระกูล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ (๑) นี่เป็นเรื่องหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๑) นี่ก็เป็นเรื่องสำรวจ วิเคราะห์ซึ่งเป็นเรื่องกว้าง ๆ ทั่วไปนะครับ เป็นการศึกษาและวิเคราะห์เรื่องกว้าง ๆ ทั่วไป เขาจะเสนอแนะเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งนโยบายทั้งข้อเท็จจริงด้วย แต่ในที่นี้เขาไม่ได้กำหนดคนนะครับ เขาเป็นคนเสนอแนะนโยบายในกรณีอย่างนี้ควรจะเป็นอย่างนั้น ในกรณีอย่างนั้นนโยบายควรจะเป็นอย่างนั้น แต่ว่าเขาไม่ได้เป็นคนทำนโยบายหรือครับเป็นคนเสนอ เรื่องเสนอนี้ใคร ๆ ก็เสนอได้ครับ และก็ในกรรมการเฉพาะเรื่องก็ดี อนุกรรมการตามมาตรา ๑๘ ก็ดี ก็คงจะพิจารณาอย่างเดียวกันนี้ได้ กระผมขอเรียนชี้แจงเท่านั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : คุณกนกคิดใจอีกหรือไม่ครับ

นางกนก สามเสน วิล : ท่านประธาน ขอประทานโทษนะคะ คิดฉันไม่เห็นด้วย คิดฉันขอให้ตัดคำว่า "นโยบาย" ออก ทั้ง ๆ ที่ความจริงเขียนว่า "เสนอแนะจุดหมายและนโยบาย" คิดฉันไม่เห็นด้วย แต่คิดฉันก็ว่าอาจจะ เสนอแนะจุดหมายไม่เป็นไร แต่เสนอแนะนโยบายนี้ คิดฉันไม่เห็นด้วย คิดฉันใครขอให้ตัดออก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ในมาตรา ๑๒ (๑) คำว่า "และนโยบาย" ที่คณะกรรมการได้เพิ่มเติมขึ้นจากร่างเดิมของรัฐบาล ซึ่งมีท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องไม่เห็นด้วย ขอให้ตัดออก ผมจะขอมติของที่ประชุมว่าท่านเห็นสมควรให้ตัดคำว่า "และนโยบาย" ออกหรือไม่ ถ้าท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ตัดออก โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้คงคำว่า "และนโยบาย" ไว้ตามที่คณะกรรมการเพิ่มมา

LIRT

ไปรคยก็มีขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเห็นควรให้คงไว้ตามคณะกรรมการธิการ ต่อไปท่านรองเลขาธิการรัฐสภาครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา รักษาการแทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติและขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ในมาตรา ๑๓ มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอแปรญัตติคัดออกทั้งมาตรา คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน ท่านสมาชิกผู้แปรญัตติและขอสงวนไว้ได้แก่ คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ และคุณนาม พูนวัตร ส่วนร้อยตำรวจโท ช่าง มนุชธรรม ขอแปรญัตติแก้ไขในมาตรา ๑๓ แต่ใจแจ้งมาว่าสำหรับประเด็นนี้ไม่คิดใจ เพราะคณะกรรมการธิการได้แก้ไขไว้บ้างแล้ว ก็คงมีอยู่ ๒ ท่านที่ยังคงสงวนคำแปรญัตติไว้ คือคุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ และคุณนาม พูนวัตร ขอเชิญคุณหญิงนันทกา ครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานที่เคารพความจริง มาตราที่คณะกรรมการได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงไปบ้าง แต่ว่าก็เป็นเพียงการแก้ไขถ้อยคำ ส่วนความหมายก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมนัก ฉะนั้นดิฉันจึงได้ขอสงวนการแปรญัตติไว้ เพราะเหตุผลหลายประการที่จะขอกราบเรียน

ประการที่ ๑ นั้น ดิฉันเห็นว่าเป็นเรื่องที่คุณรัฐมนตรีควรจะกำหนดเป็นมติหรือว่าเป็นคำสั่งหรือเป็นระเบียบขึ้นได้ว่า การเสนอตั้งงบประมาณตามโครงการพัฒนาหรือแผนงานจำพวกใดชนิดใดที่จะให้ผ่านการเห็นชอบของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ เสียก่อน และยิ่งในคณะกรรมการนี้บุคคลส่วนใหญ่ในคณะกรรมการก็คือบุคคลในคณะรัฐมนตรีอยู่แล้ว ก็ควร

LIRT

อย่างยิ่งที่จะเป็นไปดังความเห็นของดิฉัน

ประการที่ ๒ โครงการพัฒนาก็คือ แผนงานก็ดี มีทั้งเรื่องที่มี
ควน ไมควน หรือว่าเรื่องที่มีระยะเวลาสั้นบ้างยาวบ้าง -- ใช่ว่าเงินมาก
น้อยบ้าง แต่ว่าในมาตรการนี้ไม่ได้มีข้อยกเว้นขอเงินอะไรไว้ คงให้ปฏิบัติ
เหมือนกันหมด คือหมายความว่า จะต้องนำเสนอคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจ ฯ นั้นหมด ซึ่งดิฉันไม่เห็นด้วย

ประการที่ ๓ ก็คือว่าถ้าหากจะบัญญัติเป็นกฎหมายบังคับแก่หน่วย
ราชการเช่นนั้นแล้ว ความฉ้อฉลในการปฏิบัติราชการจะเกิดขึ้น มีข้อที่น่าห่วง
ใยว่าสำนักงานของคณะกรรมการนี้จะรับพิจารณาคำขอของหน่วยราชการทาง ๆ
ใดแค่นั้น เพียงใด กำหนดเวลาเสนอของประมาณก็มีจำกัดอยู่ตามกฎหมายว่า
จะได้รับการพิจารณาเห็นชอบของแต่ละโครงการนี้ก็อาจจะต้องไปรอเสนอเอา
ปิดไปก็เป็นได้ ในทางปฏิบัตินั้น โครงการพัฒนาหรือว่าแผนงานอาจจะ
กระทำหรือว่าเกิดขึ้นได้ ๒ ทาง ทาง ๑ คือทางหน่วยราชการเป็นผู้ริเริ่ม
คิดโครงการเสนอขึ้นมา ถ้าในกรณีอย่างนี้ก็อาจจะมีปัญหาน้อยหน่อย แต่ว่าใน
ทางที่ ๒ นั้นอาจจะเกิดจากวาระรัฐมนตรีหรือท่านนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี
เจ้ากระทรวงมีนโยบายริบควนขึ้นมาหรือมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องให้
หน่วยราชการวางโครงการหรือแผนงานเพื่อปฏิบัติ ซึ่งในกรณีเช่นนี้ เราต้อง
ทำงานแข่งกับเวลา เพราะฉะนั้นดิฉันจึงมีความห่วงใยว่าการที่จะต้องผ่านชั้น
ตอนต่าง ๆ ในการที่จะพิจารณา ถ้าหากมันเสียเป็นเวลาที่ใกล้เคียงกับเวลาที่เสนอ
งบประมาณแล้วก็จะอาจจะไม่ทันการที่จะต้องมาเสนอผ่านสภาพัฒนา ฯ นั้นก่อน

ประการที่ ๔ ควรจะให้มีความหมายกำหนดไว้เสียให้แน่นอน เพราะ
เหตุว่าถ้าเมื่อให้เป็นเพียงระเบียบหรือเป็นเพียงคำสั่ง หรือเป็นเพียงมติคณะ
รัฐมนตรี ก็อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ตามใจชอบ ดิฉันก็อยากให้อยู่ไปจนกว่า ๕
ปีว่ากันมาโดยใช้เวลาอันนานเหมือนกันว่า บุคคลในคณะกรรมการนั้นก็คือนายบุคคล
ในคณะรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรีนั่นเองเป็นส่วนใหญ่ แล้วคณะกรรมการมาพิจารณา

LIRT

หนึ่งก็ยังไม่กว่าขอเสียที่เยอะ คณะรัฐมนตรีหรือผู้นำในนโยบายของประเทศนั้น
อย่าคอยตะแคงหูฟังข่าวราชการประจำอยู่เสมอเลย เพราะวาระบวชราชการ
ประจำนั้นก็ครบระบบมาเฟีย ท่านอาจจะไม่ว่าอย่างนี้ก็ได้ แต่ว่าคิดถึงความ
เช่นนั้นนะละ ซึ่งคิดนั้นในฐานะเป็นข้าราชการประจำก็ฟังด้วยความรู้ลึกเหี่ยว
แทงในใจอยู่มาก แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากบุคคลในคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจ ๖ นี้ส่วนใหญ่ก็เป็นคณะรัฐมนตรีแล้ว ก็ทำไมเล่า จึงจะนำเอา
โครงการหรือว่าแผนงานต่าง ๆ มาเสนอในคณะรัฐมนตรีไม่ได้ โดยทางคณะ
รัฐมนตรีก็อาจจะเรียกผู้ที่เกี่ยวข้องของมาชี้แจง มาสอบถามกันเสียในที่ประชุม ก็
จะคัดค้านตอนลงไปได้ เวนแต่ว่าถ้าเป็นโครงการใหญ่ โครงการเงินกู้จาก
ต่างประเทศหรืออะไรเหล่านี้ ก็อาจจะวางระเบียบหรือคำสั่งขึ้นอย่างที่คุณ
กรามเรียนมาว่าให้นำเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ ๖ เช่นว่า
เนื่องจากเวลาก็ด่วนมามาก คิดฉันก็ไม่อยากรบกวนในที่ประชุม และด้วยความ
เคารพรักต่อท่านกรมาธิการที่อยู่ในที่นี้อย่างแท้จริง คิดฉันก็จะขอกราบ
เรียนแต่เพียงว่า ถึงแม้จะคิดว่าขอแปรญัตตินี้จะแพทช์ในที่ประชุม คิดฉันก็ตั้งใจ
อยากจะให้ปรากฏเป็นเรื่องราวอยู่ในการประชุม ณ ที่นี้ เพราะคิดฉันมั่นใจ
เหลือเกินว่าเมื่อกฎหมายนี้ผ่านสภาปฏิรูป ๖ ของเราออกไปแล้วจะเกิดข้อ
อุปสรรคในการปฏิบัติราชการอยู่ไม่ใช่น้อย และเมื่อวันนั้นแหละจะมีผู้ยกกันขึ้นว่า
ความจริงก็เคยมีการหักทวงกันแล้วในที่ประชุมสภาปฏิรูป ๖ นี้ แต่ว่าที่ประชุม
ไม่เห็นด้วย ขอพระคุณค่ะ

นายนาม พูนวิทย์ : ท่านประธานที่เคารพ เหตุผลที่
กระผมเห็นควรคัดมาตรา ๑๓ ซึ่งมีบัญญัติว่า ในการขอตั้งงบประมาณรายจ่าย
เพื่อกิจการตามแผนงานหรือโครงการพัฒนาจำต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะ
กรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติก่อนนั้น เนื่องจากเหตุผลทั้งที่
ท่านผู้แปรญัตติท่านแรกได้กล่าวแล้ว กระผมอยากจะขอกราบเรียนเพิ่มเติมดังนี้
นี้ครับ

LIRT

ประการแรก กระผมอยากจะกราบเรียนว่า การจัดทำงบประมาณนั้นมีกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณบัญญัติโดยชัดแจ้งแล้วควรที่จะต้องทำโดยวิธีการอย่างไร มีขั้นตอนอย่างไร กระผมขออนุญาตอ่านสั้น ๆ เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องของ มาตรา ๑๒ ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้หนึ่งเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณ มีหน้าที่เกี่ยวกับงบประมาณของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจนั้น มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจมีหน้าที่รับผิดชอบในการยื่นงบประมาณประจำปีของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจนั้นต่อผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ภายในเวลาที่ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณกำหนด และมาตรา ๑๕ กำหนดว่า ให้ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณเสนองบประมาณประจำปีต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีและเสนอต่อรัฐสภาเป็นเวลาอย่างน้อย ๒ เดือนก่อนวันเริ่มปีงบประมาณนั้น ตามที่กราบเรียนมาแล้วนี้เห็นได้ว่าการจัดทำงบประมาณนั้นได้มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนไว้แล้ว คือในชั้นแรกก็เป็นหน้าที่ของหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ รวมทั้งรัฐวิสาหกิจจะต้องเสนอต่อเจ้ากระทรวง เจ้ากระทรวงก็จะต้องนำเสนอต่อสำนักงานงบประมาณ สำนักงานงบประมาณก็จะต้องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีจะต้องกลั่นกรองอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงจะเสนอต่อสภา และเมื่อถึงสภาแล้วยังมีคณะกรรมการวิสามัญพิจารณางบประมาณพิจารณา กลั่นกรองกันอีก อย่างที่ใดเป็นมาแล้วซึ่งเขาได้กำหนดไว้เป็นขั้นตอนละเอียดถี่ถ้วนแล้ว กระผมจึงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่กฎหมายอื่นหรือกฎหมายนี้จะต้องเข้าไปก้าวก่ายกับกฎหมายวิธีการงบประมาณ คือบัญญัติไว้ว่างบประมาณที่จะเสนอต่อรัฐบาลจะต้องผ่านคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ ก่อน กระผมไม่เห็นด้วย นี่เป็นประการแรก

ประการที่ ๒ กระผมเห็นว่าบัญญัติไว้ในกฎหมายนี้หรือไม่บัญญัติไว้ ผลในทางปฏิบัติก็จะเป็นอย่างเดียวกัน เพราะเหตุที่หัวหน้าส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ นั้นอยู่ในบังคับบัญชาของคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีก็

LIART

ชอบที่จะสั่งหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ เหล่านั้นได้ว่า ในการจัดทำงบประมาณ ถ้าหากว่าเป็นงบประมาณเป็นรายจ่ายตามแผนพัฒนา หรือโครงการพัฒนาเศรษฐกิจแล้วให้ผ่านคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ ก่อน และก็อาจจะสั่งสำนักงบประมาณไว้ว่าถ้าไม่ผ่านคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ ก่อนแล้วละก็อย่าพิจารณา ซึ่งอย่างนี้ก็ได้ แต่กระผมก็ทราบว่าในทางปฏิบัติ คณะรัฐมนตรีก็มีมติอย่างนี้อยู่แล้ว และก็ทำกันอย่างนี้อยู่แล้ว ไม่มีความจำเป็นจะต้องไปบัญญัติไว้ในกฎหมายอีก การบัญญัติไว้โดยชัดแจ้งอย่างนี้นั้น อาจจะเกิดผลเสียขึ้นได้ กล่าวคือถ้าหากว่ามีโครงการเร่งด่วนซึ่งที่ท่านผู้แปรรุทธิรายแรกได้ชี้แจงแล้วเกิดขึ้น กล่าวคือมีโครงการเร่งด่วน สมมุติว่าท่านรัฐมนตรี สมักร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านบอกว่าท่านไปไต่เงินตามโครงการนั้นมาโครงการนั้นมา จะเอาเข้าคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ ไม่ทันอย่างนี้ ถ้าเสนอต่อสภานี้ไม่ทันงบประมาณปีถัดไปก็อาจจะเกิดผลเสียได้ อย่างนี้คณะรัฐมนตรีก็อาจจะบอกว่าในกรณีเช่นนี้ไม่ต้องผ่านคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ ให้ผ่านเข้าคณะรัฐมนตรีได้เลย ก็ชอบที่จะกระทำได้ แต่ถ้าไปเขียนกฎหมายไว้อย่างนี้แล้ว คณะรัฐมนตรีจะทำได้หรือไม่ ถ้าทำไม่ได้ถือว่าเป็นการผิดกฎหมายหรือถ้าหากว่ารอให้กระทำเพื่อไม่ให้ผิดกฎหมายก็อาจจะเสนอไม่ทันปีงบประมาณ และอาจจะเสนอมาล่าช้ากว่าที่ควร สภานี้ได้ชื่อว่าได้พิจารณางบประมาณแผ่นดินปีนี้ด้วยความรวดเร็วทันปีงบประมาณ ถ้าหากว่าการที่จะต้องเสนอโครงการ หรือแผนงานรายจ่ายผ่านคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ ทำให้งานล่าช้า ทำให้รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณมายังสภานี้ล่าช้า ผลจะเป็นประการใดครับ เราไม่อาจจะพิจารณากันด้วยความรอบคอบได้ ถ้าจะเร่งรัดให้ต้องประกาศใช้กฎหมายให้ทันปีงบประมาณคือก่อนเริ่มปีงบประมาณ จะเกิดผลเสียขึ้นได้ ด้วยเหตุนี้ กระผมจึงเห็นว่าไม่เป็นการสมควรที่จะบัญญัติไว้เช่นนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนว่า ในพระราชบัญญัติ

LIRT

สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๒ ในมาตรา ๑๓ ก็ได้บัญญัติไว้ ตามร่างของรัฐบาลนั้นครับ แต่พอปีต่อมาปี ๒๕๐๓ ปีเดียวละครับได้นักกฎหมายยกเลิกมาตรา ๑๓ อันนี้แล้วครับ เพราะว่าไม่สะดวกในทางปฏิบัติ เพราะเคยบัญญัติไว้แล้ว และก็ยกเลิกแล้ว เราจะมีบัญญัติทำไมอีกครั้ง เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าไม่เป็นการสมควรที่จะคงมาตรา ๑๓ ไว้ ควรจะตัดออก ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ขอเชิญคณะกรรมาธิการครับ

นายฉลอง ปิงตระกูล (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอชี้แจงในแง่ของคณะกรรมาธิการ สำหรับมาตรา ๑๓ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กระผมเคารพอย่างยิ่งทั้ง ๒ ท่าน ความจริงท่านมีความเห็นดีมาก แทว่าสำหรับมาตรา ๑๓ นี้ที่คณะกรรมาธิการได้พิจารณาแล้วก็ตัดสินใจในเรื่องนี้ไว้ก็โดยเหตุผลอย่างนี้ครับ มาตรา ๑๓ รับกับมาตรา ๕ คือมาตรา ๕ ที่ว่าด้วยองค์ประกอบของกรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบไปด้วย ท่านที่อยู่ในระดับกำหนดนโยบายและกำกับการบริหารชั้นสูงสุดของประเทศ มาถึงมาตรา ๑๓ ก็มีเรื่องนี้ออกมา แทว่าสำหรับมาตรา ๑๓ นี้ กระผมอยากจะเรียนเสียก่อนว่า เหตุผลทำไมจึงใส่อันนี้ไว้ ซึ่งกระผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะเห็นแล้ว ก็คือว่าแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติก็ดี แผนงานต่าง ๆ ก็ดี หรือโครงการพัฒนาการก็ดี เมื่อเป็นเรื่องของแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแล้วก็ต้องสอดคล้องกันและประสานกันและกัน มิฉะนั้นจะเกิดปัญหาว่าแผนงานบางโครงการ โดดขึ้นมาโดยไม่มีโครงร่าง แล้วก็เกิดปัญหาขึ้นมาได้ หรือแม้แต่อย่างน้อยในเรื่องวงเงินรายจ่ายก็ดี การที่จะตั้งจ่ายเท่าไร ๆ ก็ดี ถ้าเมื่อมีเรื่องจริง เรื่องพิเศษ เรื่องอะไรขึ้นมา อาจจะไปทำให้เรื่องซึ่งจำเป็นจะต้องกระทำต่อเนื่องกันติดต่อกันเสียหายไปได้ นี่ก็เป็นเหตุผลนะครับ

LIRT

ว่าทำไมต้องมีมาตรานี้ เหตุผลก็เพื่อที่ว่าโครงการ แผนงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่าง ๆ จะไต่ถามกรรมการตามมาตรา ๕ เพื่อที่กรรมการทั้งถาวรจะได้มีโอกาสประสานงาน พิจารณาเสียก่อนว่าเรื่องเช่นนี้สำคัญ จะลงมือกระทำหรือยัง ลงมือในปีนี้นะหรือปีใด โดยปกติการพิจารณาโครงการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติย่อมจะต้องพิจารณาวงเงินรายจ่ายอยู่แล้ว เพราะวงเงินรายจ่ายก็เป็นตัวข้อหนึ่งในโครงการในแผนงานอยู่แล้ว ที่นี้กระผมอยากจะขอเรียนแก่ขอสงสัยของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็คือว่า ถ้าจะทำให้งานล่าช้าหรือว่าอาจจะไปเข้าชนกับวิธีการงบประมาณก็ได้ สำหรับมาตรา ๑๓ ที่เขียนนี้ คณะกรรมการได้แปรญัติก็เกรงเสียใหม่ เป็นการเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่าย ก็เพื่อที่จะให้เห็นเจตนาว่าไม่เป็นการไปเข้าชนไม่เป็นการทำงบประมาณ หรือว่าไม่เป็นการไปเข้าชนกับวิธีการงบประมาณแต่อย่างใด แต่ว่าเป็นเรื่องซึ่งคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะต้องเห็นชอบการเสนอขอตั้งเสียก่อน ส่วนวิธีการตั้งงบประมาณก็ไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยงบประมาณแผ่นดิน และองค์การต่าง ๆ ในกระบวนการของงบประมาณแผ่นดินนั้น ท่านจะตั้งให้หรือไม่ตั้งให้ หรือจะตั้งให้เท่าไร หรืออะไรก็อีกเรื่องหนึ่ง รถยนต์ราคา ๒๐๐,๐๐๐ บาทจะตั้งให้ ๑๐๐,๐๐๐ บาท นี่ก็เป็นเรื่องของท่าน ในมาตรา ๑๓ นี้ เป็นแต่เพียงว่าการเสนอขอตั้งนั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบก่อน คือหมายความว่าคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเขาเห็นชอบว่าสำหรับโครงการอันนี้ ตั้งงบประมาณปี ๒๕๒๑ ได้ หรือ ๒๕๒๒ ได้นั้นก็เป็นข้อเรียนชี้แจงในคำเห็นว่า เป็นการเข้าชนกับงบประมาณหรือไม่ ซึ่งกระผมขอเรียนว่า ไม่น่าจะเข้าชนกับกระบวนการงบประมาณ เพราะไม่ใช่การทำงบประมาณ แต่เป็นการดำเนินการในด้านการพิจารณาแผนงานหรือโครงการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งจะต้องพิจารณาตัวเลขเหล่านี้ควบและให้ความเห็นชอบไปว่าควรจะต้องตั้งได้ แต่ไม่จำเป็นจะต้องตั้งเท่านี้หรือไม่ก็อาจจะไม่ตั้งเลยก็ได้

LIRT

ถ้าไม่ไ้เงินนะครับ ข้อสังเกตของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอีกอันหนึ่งก็คือว่า อาจจะทำให้งานช้า เพราะว่าจะอาจจะมีโครงการ อาจจะมีแผนงานเร่งด่วนเป็นพิเศษ กำหนดเวลาทำงานประมาณก็จวนแจ้เต็มที โดยเหตุนี้แหละครับ ในมาตรา ๕ ถึงได้มีองค์ประกอบตามที่ร่างไว้ในกฎหมายฉบับนี้ ถึงแม้ว่าจะมีเรื่องเร่งด่วนอย่างไรก็ตาม ก็ไม่น่าจะควนเกินไปจนถึงกับว่าไม่มีเวลาที่จะนำเสนอกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มิฉะนั้นแล้วก็จะเป็นการเสียงานอาจจะไม่สอดคล้องกันหรือไม่สัมพันธ์กัน กระผมก็ขอประทานกราบเรียนท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอีกอภิปรายในมาตรา ๑๓ อีกหรือไม่ครับ เชิญครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานคะ คิฉันขอกราบเรียนเพิ่มเติมอีกนิดเดียวคะ คือว่าคิฉันอยากจะให้คำนึงว่าบุคคลในคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ กับคณะรัฐมนตรีนั้นก็เกือบจะเป็นบุคคลที่เป็นคณะเดียวกันอยู่รวมหรือคือใกล้ชิดกันมาก เพราะฉะนั้นการที่จะมาออกกฎหมายว่าต้องให้เอามาเสนอคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ ก่อนไม่น่าจะจำเป็นอะไรนัก ในเมื่อคณะกรรมการประกอบไปด้วยบุคคลในคณะรัฐมนตรีเป็นส่วนใหญ่อยู่แล้ว คิฉันจึงคิดว่าโครงการหรือว่าแผนงานทั้งหลายเอาไปเข้าคณะรัฐมนตรีอยู่แล้ว ถ้าท่านเห็นว่าเรื่องใดโครงการใดแผนงานใดสำคัญมากจะนำเข้าคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ อีกจึงค่อยนำมาเข้าประเด็นคิฉันในตอนนี้จะอยากจะกราบเรียนต่อที่ประชุมว่า บุคคลทั้ง ๒ คณะนี้ใกล้ชิดกันอยู่แล้ว ขอพระคุณคะ

นายนาม พูนวิทย์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องขอประทานโทษ ที่จะต้องอ้างถึงท่านประธานคณะกรรมการที่ท่านได้กล่าวถึงงานช้าชอนกันนั้น ซึ่งความจริงกระผมไม่ได้ทักท้วงถึงการยื่นหยักไว้อย่างนี้ทำให้งานช้าชอน กระผมได้กราบเรียนเพียงว่าการบัญญัติไว้เช่นนี้เป็น

LIRT

ลักษณะที่จะทำให้กฎหมายนี้ไปก้าวล่วงกฎหมายงบประมาณ แต่กระผมได้
 กราบเรียนว่าผมไม่ได้บัญญัติไว้ตามร่างของคณะกรรมการธิการ หรือร่างของ
 รัฐบาล รัฐบาลก็กระทำไต่อยู่แล้ว กฎหมายนี้เท่าที่ไปบังคับกระทรวงทบวง
 กรมต่าง ๆ เท่านั้น ไม่ได้บังคับประชาชนผู้ใด กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ
 เหล่านั้นอยู่ในบังคับบัญชาของคณะรัฐมนตรีอยู่แล้ว อยู่ในบังคับบัญชาของ
 รัฐบาลอยู่แล้ว รัฐบาลขอที่จะสั่งการไปไต่ว่าการตั้งงบประมาณรายจ่ายตาม
 แผนพัฒนาหรือโครงการพัฒนาเศรษฐกิจอะไรนี้จะต้องผ่านคณะกรรมการพัฒนา
 การเศรษฐกิจ ฯ เสียก่อน ก็สั่งไต่อยู่แล้ว มีมติอยู่แล้วในเวลานี้ และก็ปฏิบัติ
 อยู่แล้ว กระผมจึงเอื้อมไต่รับเกียรติจากสภานี้ให้เป็นกรรมาธิการพิจารณา
 งบประมาณคราวที่แล้วก็ได้ตระหนักว่าโครงการหลายโครงการผ่านคณะกรรมการ
 การพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอยู่ทุกโครงการ และได้ทราบว่ามี
 บางโครงการ คือสัก ๒ โครงการที่เกือบจะผ่านไม่ทันกระผมต้องขอประทาน
 โทษที่จะต้องเอามากราบเรียนเกือบจะผ่านไม่ทัน แต่ก็ให้ไปผ่านเป็นพิธีว่าไม่
 ผิดมติคณะรัฐมนตรี ก็ยังทำไต่อยู่แล้ว ถ้าเราไปเขียนกฎหมายเข้า เรียกว่า
 จะเป็นการเลี่ยงกฎหมาย หรือจะทำให้มีการผิดกฎหมายขึ้น กระผมไม่อยากจะ
 ให้เป็นอย่างนั้น ไม่อยากให้รัฐบาลต้องปฏิบัติงานด้วยความยากลำบาก คือ
 ถ้าผิดกฎหมายแล้ว รัฐบาลจะลำบากมากครับ สภานี้ก็อาจจะไม่ยอมรับฟัง
 โครงการที่ดำเนินการมาโดยผิดกฎหมาย แม้แต่ความจริงโครงการที่กระผม
 ได้กราบเรียนว่าผ่านคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มา
 แล้ว คณะกรรมาธิการพิจารณางบประมาณเรายังไม่ฟังก็มีนะครับ มีบาง
 โครงการ กระผมขออนุญาตกราบเรียน ไม่ใช่จะฟ้องตอสภานี้ครับ มี
 โครงการอันหนึ่งซึ่งมีรายจ่ายการซื้อ ที่.ว. ๕ ซึ่งผ่านคณะกรรมการมาแล้ว
 ซึ่งคณะกรรมการงบประมาณไม่เห็นด้วย กระผมขอประทานโทษที่เอามา
 เป็นตัวอย่าง ไม่ใช่ตั้งใจจะปรักปรำ คือกระผมเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะ
 ต้องบัญญัติกฎหมายไว้ตายตัวอย่างนี้ กระผมขอกราบเรียนว่า ที่ได้กราบเรียน

LIART

ไว้ตั้งแต่ตอนแรกว่ากฎหมายเดิมได้บัญญัติไว้ในทำนองนี้ และก็ไต่ถามเล็กไปนั้น กระผมขออนุญาตอ่านกฎหมายเดิมซึ่งคล้ายกับร่างที่คณะกรรมการธิการได้แก้มานี้ คือในมาตรา ๑๓ ของพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๒ บัญญัติว่า การเสนอตั้งรายจ่ายไว้ในร่างกฎหมายว่าด้วยงบประมาณแผ่นดิน เพื่อกิจการที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๒ (๔) จะกระทำไ้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบจากสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ความในมาตรา ๑๒ (๔) มีดังนี้ครับคือ "คณะกรรมการมีหน้าที่จัดทำข้อเสนอโดยหารือกับกระทรวงทบวงกรมในรัฐบาลที่หน้าที่เกี่ยวกับงบประมาณแผ่นดินในเรื่องเกี่ยวกับ รายจ่ายประจำปีของกระทรวงทบวงกรมในรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ สำหรับสินทรัพย์ถาวรที่เพิ่มขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนาการเศรษฐกิจรวมทั้งจำนวนเงินที่ขึ้นเพื่อการนี้ โดยจ่ายจากงบประมาณแผ่นดินก็ดี หรือโดยจากเงินกู้ก็ดี เงินกำไรที่ได้สะสมไว้หรือเงินอื่นใดก็ดี" รู้สึกว่าในกฎหมายเดิมนั้นได้บัญญัติขอบเขตแคบกว่า ในร่างของคณะกรรมการ ถึงกระนั้นก็ยังต้องมีกฎหมายยกเลิกในปีต่อๆมาจนได้ไปขอคนเหตุผลที่รัฐบาลสมัยก่อน ว่าทำไมถึงได้ขอแก้ไขกฎหมายตัวถาวรออกยกเลิกมาตรา ๑๓ นี้ กระผมได้ทราบเรียบร้อยแล้ว จะตรงกับเหตุผลที่กระผมได้เสนอไว้หรือไม่ กระผมบ้างอาจจะกล่าวว่าใกล้เคียงกันทีเดียว เพราะว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีในสมัยนั้น กระผมเคารพท่านมาก กระผมจะนำเอามาเทียบกับความเห็นของกระผมไม่ได้ กล่าวคือ ท่านเสด็จกรมพินนราธิปา ซึ่ง เป็นรองนายกรัฐมนตรีในสมัยนั้นได้แถลงไว้ในรายงานการประชุม สภาว่า รัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๑๓ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๓ ดังนี้ครับ มาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้มีขึ้นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อการพัฒนาการเศรษฐกิจ ในเมื่อการจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายนั้นที่ในมาตรา ๑๒ (๔) ระบุว่า เป็นหน้าที่ของสำนักงาน คือของคณะกรรมการบริหารที่จะศึกษาและทำความเข้าใจอยู่แล้ว แคว้นในมาตรา ๑๓ ได้มีกล่าวไว้ด้วยว่าการเสนอตั้งรายจ่ายไว้ในร่างกฎหมายว่าด้วยงบประมาณแผ่นดิน เพื่อกิจการที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๒ (๔) จะกระทำไ้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

รัฐบาลเห็นว่าการจัดตั้งงบประมาณนี้เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี การที่ให้
สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติให้ความเห็นชอบนั้น ยังไม่เป็นหลักที่ถูกต้อง
เพราะว่าคณะรัฐมนตรีอาจเห็นควรตั้งรายจ่ายอื่นๆ เพื่อพัฒนาการเศรษฐกิจ
แต่ละภาค คือหมายความว่าสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาตินั้นครับ ไม่เห็นชอบ
ด้วย ทั้งนี้ก็จะเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น หรือเสนอขอความเห็นในการนั้นมายัง
สภา คือหมายความว่าสภาร่างรัฐธรรมนูญ ไม่ได้ นี่ครับเป็นเหตุผลที่ท่านรอง
นายกรัฐมนตรีสมัยนั้นได้เสนอประกอบการขอยกเลิกมาตรา ๑๓ และสภา
ร่างรัฐธรรมนูญก็ได้มีมติให้ยกเลิกไปแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าไม่
เป็นการสมควรที่จะมาบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อีก
กระผมขอกราบเรียนว่า ด้วยความสัจจริงครับ ไม่ใช่ว่าต้องการจะมาเอา
ขณะคณะกรรมการ กรรมการเคาท์ทอนกรรมการโดยเฉพาะท่านประธาน
แล้วท่านกรรมการก็เป็นที่รักนับถือของทุกคน ไม่ใช่ตั้งใจจะเอาขณะเคาท์
ทอน แล้วแต่สภานั้นจะเห็นสมควรประการใดครับ เหตุผลของกระผมดังที่ได้
กราบเรียนมานี้ ขอบพระคุณครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตรา
นี้นอกจากที่กระผมจะสนับสนุนท่านสมาชิกขอแปรญัตติทั้ง ๒ ท่านแล้ว
ท่านประธานก็คงจะทราบว่าท่านกรรมการท่านหนึ่งที่ได้อุทธรณ์การคือ
ระบบมาเฟียที่แล่วมา บังเลิญกระผมเองที่เคยพูดไว้ ณ ที่ตึกนี้ เมื่อปี ๒๕๑๘
ว่ากระทรวงมหาดไทยคือกระทรวงมาเฟีย แต่ขณะนี้ท่านกรรมการวิมล
ท่านได้อุทธรณ์ว่าราชการคือมาเฟียนั้นกระผมเข้าใจว่าจะกว้าง แต่ในเวลา
เดียวกัน ท่านไม่ได้คิดคำนึงบางว่า คณะกรรมการขณะนี้กำลังสร้างให้คณะ
รัฐมนตรีเป็นคณะรัฐมนตรีมาเฟียไปแล้ว กระผมอยากจะหยิบยกมาตรา ๓๓
ที่คณะกรรมการเสนอแก่มานั้น เคมนั้นเขียนไว้ว่า "การตั้งรายจ่ายในร่าง
กฎหมายว่าด้วยงบประมาณประจำปีและงบประมาณเพิ่มเติม" ของใหม่ที่คณะ
กรรมการหยิบยกขึ้นมานั้นเป็นเรื่องการเสนอตั้งงบประมาณรายจ่าย ท่าน

LIRT

อาจจะคิดถึงความเพาะฟรีของด้อยค่าตามลักษณะของท่าน แต่ความแตกต่างนั้นมโหฬารครับ กระผมอยากจะกราบเรียน และภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นจากการที่ท่านจะให้ด้อยค่าสละสลวยนั้นเป็นภาระหน้าที่ จะต้องทำกันอย่างกว้างขวาง กระผมอยากจะเรียนว่าการเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อกิจการตามแผนงานหรือตามโครงการพัฒนา กระผมไม่อ่านตอนนะครับ นั่นเป็นเรื่องที่ว่าวิธีการงบประมาณของเมืองไทยเรานั้น เรากำหนดให้กรมต่าง ๆ เป็นผู้เสนอตั้งงบประมาณรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ เป็นผู้เสนอตั้งงบประมาณ แล้วผู้ที่จะสกรีน (Screen) งบประมาณและกำหนดรายการในงบประมาณนั้น คือสำนักงานงบประมาณ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องที่ให้คำปรึกษาหารือ และคณะรัฐมนตรีเป็นผู้สกรีนในชั้นสุดท้ายเป็นอีกชั้นตอนหนึ่ง แต่ว่าการที่ท่านเปลี่ยนด้อยคำว่า "การเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่าย" อันนี้เป็นเรื่องที่ส่วนราชการต่าง ๆ ขอตั้งงบประมาณมานะครับ มากมาย คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอยู่ในฐานะที่จะต้องไปพิจารณาการเสนอขอของส่วนราชการระดับกรมและรัฐวิสาหกิจเหล่านั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นภาระหน้าที่มโหฬารจำนวนมากมาย กระผมอยากจะกราบเรียนท่านเลยว่า งบประมาณปี ๒๕๒๑ ที่สถานีไคฉานไปนั้น ตั้งไว้ ๔๑,๐๐๐ ล้านบาท แต่งบประมาณที่ส่วนราชการต่าง ๆ ขอมานั้น ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าเขียนตามที่คณะกรรมการได้แก้ไขจากวงเงินของรัฐบาลนี้ หมายความว่า คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต้องไปสกรีนงานส่วนหนึ่งที่เป็นโครงการพัฒนาหรืออะไรจากยอด ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ไม่ใช่จากยอด ๔๑,๐๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นด้อยค่าที่สละสลวยของท่านนั้น อาจจะทำให้ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย และสร้างระบบให้คณะกรรมการชุดนี้ ซึ่งเป็นรัฐมนตรีเกือบจะทั้งคณะนั้นเป็นระบบมาเฟียที่ฉัดเจนยิ่งขึ้น กระผมเองถ้ากระผมได้เป็นรัฐมนตรีคนหนึ่งร่วมในคณะรัฐบาลชุดนี้หรือรัฐบาลชุดไหนก็ตาม ถ้ากระผมไม่ได้เข้าไปเป็นคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้นก็หมายความว่าทุกสิ่งทุกอย่าง

LIRT

ในกระทรวงอาจจะสูญเสียไปได้ แล้วระบบไทย ๆ เรานั้นก็มีความเกรงใจกันอยู่เป็นทุนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมว่าในการนี้คณะกรรมการอาจอย่าได้ถือรันต่อไปเลยครับ ยอมรับสภาพเสียในความผิดพลาดที่ได้ทำไปแล้ว กระผมคิดว่าจะลดภาระหน้าที่ของบ้านเมืองลงไปมาก ข้าราชการที่ท่านเข้าใจว่าเขาเป็นมาเพียงนั้นจะไต่เบาบางลง และระบบมาเฟียที่ท่านจะสร้างให้คณะกรรมการนั้นจะได้เบาบางลงไปด้วย ขอให้คณะกรรมการยอมรับในสิ่งนี้ด้วยขอบคุณครับ

นางวิมล เจียมเจริญ (กรรมการ) : ท่านประธาน และท่านสมาชิก ซึ่งคิดกันว่าอย่างน้อยที่สุดหลายคนในที่นี้ก็เป็นสมาชิกที่คิดกันทุกใจว่าอันเป็นที่รักเหมือนกัน เหมือนกับที่ท่านสมาชิกพูดว่ากรรมการนั้นอันเป็นที่รัก คิดกันขอกราบเรียนว่า ถ้าคำใดที่จะทำให้ข้าราชการประจำส่วนหนึ่งในที่นี้เกิดความทุกข์ใจขึ้นมา คิดกันขอกราบเรียนขอภัย คิดกันไม่เคยคิดเลยแม้แต่ข้อหนึ่งที่จะทำให้เกิดความรู้สึกอย่างนั้น แต่ภาพพจน์ส่วนใหญ่ของคนบางคนของข้าราชการบางส่วนได้กดดันความรู้สึกอันนี้ต่อประชาชน ท่านอย่าเอาความรู้สึกของการเป็นข้าราชการไปปนกับความรู้สึกที่ท่านเป็นประชาชน เดี๋ยวถนนธรรมดาคนหนึ่ง ๆ ระบบข้าราชการประจำนั้น บางครั้ง บางคน บางแห่ง บางที ได้ทำให้ราษฎรตำหนิ ๆ นั้นเกิดความรู้สึกอย่างนั้นจริง ๆ และเป็นความรู้สึกที่ท่านข้าราชการประจำซึ่งเป็นผู้ที่ทำความความดีอยู่แล้ว ต้องเป็นผู้ที่แก้ภาพพจน์นั้นเอง ใครทำคนนั้นต้องแก้ อันนี้คิดกันขอกราบเรียนไว้ด้วย

ในที่ที่ท่านพูดว่าในการที่มีมาตรา ๑๓ บอกว่า การเสนอข้อตั้งงบประมาณรายจ่าย ท่านก็ให้ความเห็นจะเป็นเพราะเพียงคำไต่เพราะแบบนักปราชญ์นั้น คิดกันขอกราบเรียนว่า ในการที่เราจะออกกฎหมายฉบับใดนั้นท่านก็รู้นักปราชญ์ไม่มีอิทธิพล เวอร์กคิง (wording) ของกฎหมายหรือถ้อยคำในกฎหมายนั้นต้องเป็นถ้อยคำอันศักดิ์สิทธิ์อยู่เสมอ คิดกันขอกราบเรียนว่า ในการอ่านมาตรา ๑๓ นั้น บางทีท่านจะอ่านไม่ถนัด มาตรา ๑๓ บอกว่า

LIRT

"การเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อกิจการตามแผนงาน หรือโครงการพัฒนา" นั่นละ กิจการตามแผนงานหรือโครงการพัฒนาเท่านั้นจึงจะผ่านคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คัดเลือกกราบเรียนให้ท่านกลับไปดูมาตรา ๕ อีกครั้งหนึ่ง แม้จะเสียเวลาไปบ้าง แต่ก็เพื่อความเข้าใจ อันซึ่งเราทั้งสองมีระหว่างกัน ในมาตรา ๕ นั้น บทนิยามของโครงการพัฒนาว่าไว้ว่า "โครงการพัฒนา" หมายความว่า "โครงการลงทุนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจหรือสังคมที่มีวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ตลอดจนระยะเวลาการดำเนินการโดยแน่ชัดซึ่งจะกระทำโดยส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจหน่วยหนึ่งหน่วยใด อันมิใช่เป็นการบริหารตามปกติของส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้นๆ" สำหรับแผนงานนั้นคัดลอกกราบเรียนว่า เป็นระบบการประสานโครงการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกันตั้งแต่ ๒ โครงการขึ้นไป จึงขอกราบเรียนว่า ในการขอเสนอตั้งงบประมาณรายจ่ายอันนี้เฉพาะแผนงานหรือโครงการพัฒนาเท่านั้นจะไม่เกี่ยวข้องกับงบประมาณประจำที่ท่านทำอยู่แล้ว และโดยเฉพาะเมื่อคณะกรรมการชุดนี้ได้มีรัฐมนตรีอยู่ถึง ๑๐ คน รัฐมนตรีชุดนี้ต้องไปรับผิดชอบในการทำงานงบประมาณแผ่นดินอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นท่านเองจะต้องเป็นหัวแรงคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติชุดนี้ให้รับพิจารณาโครงการพัฒนาต่าง ๆ ให้เสร็จสิ้นไปโดยรวดเร็ว เพื่อท่านจะได้ไปหางบประมาณแผ่นดิน การที่มีคณะกรรมการชุดนี้ขึ้นมา นั้น คัดลอกกราบเรียนว่า เป็นการกลั่นกรองงานอีกชั้นหนึ่ง เพราะถ้าเมื่อไม่มีคณะกรรมการชุดนี้กลั่นกรองงานไว้แล้ว อธิบดีกรมใดกรมหนึ่งซึ่งอาจจะมีความสัมพันธ์กับงบประมาณหรือทางผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ ก็อาจจะเอาความรู้สึกความสัมพันธ์ส่วนตัวไปของงบประมาณตั้งโครงการตั้งแผนงานของตัวใดโดยไม่มีผู้กลั่นกรอง หรือถ้าเมื่อว่าเป็นสมัยเลือกตั้ง รัฐมนตรีท่านมาจากจังหวัดใด ท่านก็อาจจะตั้งเอางานนี้ไปให้กับจังหวัดของท่านโดยไม่มีคนทักท้วง เราจะเห็นว่าในคณะกรรมการชุดนี้มีรัฐมนตรีอยู่ ๑๐ คน และยังมีนักวิชาการอีกถึง ๔ คน นัก

วิชาการชุดนี้คนที่ฉันกราบเรียนแล้วจะเป็นผู้ชักจูงรัฐมนตรี จะเป็นผู้
กลั่นกรองงบประมาณแผนพัฒนานี้ได้ประโยชน์ คิดกันเถิดว่า ในการพิจารณา
ของคณะกรรมการชุดนี้ เราได้โต้เถียงกันมามากมาย เราไม่เคยคิดเลย
ว่าเราจะตั้งคนที่เราจะเอาชนะกันสมาชิก ใครก็ตามที่เข้าไปปฏิบัติ เรา
พยายามที่จะเอาชนะใจ เราพยายามที่จะแก้ไขตามท่านเสมอ แต่เราได้
ยื่นหลักการไว้อันหนึ่ง คือหลักการที่สภานี้รับไปแล้ว คณะกรรมการต้องทำ
ตามหลักการที่สภานี้รับไป เราแก้ไขในสิ่งที่คณะกรรมการมีอำนาจและ
หน้าที่ที่จะทำได้เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นฉันขอกราบเรียนว่า จุดมุ่งหมาย
ของเรานั้นคือการหลักการที่สภานี้รับไปแล้ว และข้อสำคัญที่สุด เราคำนึงถึง
ว่าประชาชนเป็นผู้รับผิดชอบแผนพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินี้ด้วย
ขอบคุณค่ะ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานครับ กระผมขอทำความเข้าใจกับทางคณะกรรมการนิดเดียวจะครับ ว่าสิ่งที่ท่านพูดนั้นไม่ตรงกับ
ประเด็นที่กระผมว่าประเด็นที่กระผมคือการที่ร่างเดิมของรัฐบาลนั้นกำหนด
ไว้ว่าโครงการพัฒนาทั้งหลายนั้นะครับ ก่อนที่จะเป็นงบประมาณรายจ่ายขึ้นมา
ก่อนที่จะใส่ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณที่ท่านผ่านกันมาเมื่อเร็ว ๆ นี้ จะ
ต้องผ่านคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่โดยที่งบ
ประมาณของเรานั้นเป็นงบประมาณในรูปแบบ กรมต่าง ๆ ก็จะเสนอโครงการ
พัฒนาอะไรไปท่านเองเดียวกันนั้น ซึ่งโครงการพัฒนาเหล่านั้นของกรมที่เสนอ
ไปยังสำนักงานประมาณนั้นไม่จำเป็นที่คณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติจะต้องสครีน แต่สิ่งที่สครีนก็เมื่อสำนักงานประมาณได้จัดคอม
แพคต์ (Compact) เข้ามาแล้วว่า ๑๐๐ โครงการที่ว่ามันเหลือ ๕๐ โครงการ
การ ๕๐ โครงการที่เขางบประมาณโดยสำนักงานประมาณนั้นเหลือคือโครงการ
ที่คณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะต้องให้ความเห็นชอบ
จะต้องพิจารณาส่วนราชการต่าง ๆ ที่สัมพัทธ์เสนอมาแล้วก็ไม่ได้เขางบ

LIART

ประมาณนั้นไม่ต้องไปให้คณะกรรมการพิจารณาหรอกครับ ไม่มีอะไรที่จะทำ
ในปีนั้น นี่คือนี่ที่กระผมเรียนท่านประธานวาระแรกเดิมของรัฐบาลนั้นสละสลวย
และก็คอมแพคพออยู่แล้วที่จะให้คณะกรรมการพิจารณาถึงโครงการที่เข้างบประมาณ
แต่โครงการที่กรมต่าง ๆ เสนอมา อย่าเพิ่งไปทำเลยครับ ส่วนงบประมาณ
เขาสมัครในชั้นตอนหนึ่งแล้ว แล้วเราสมัครตอนนั้น อันนี้กระผมขอเสนอเป็น
ญัตติให้เขาสร้างเดิมของรัฐบาล ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ใน
มาตรา ๑๓ นี้ ก็เป็นอันว่ามีอยู่ ๓ ประเด็นด้วยกันนะครับ คือ มีญัตติที่ขอให้
ตัดออก ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ๒ ท่านเป็นผู้เสนอขอให้ตัดออกทั้งมาตราแล้ว
ก็มีที่คณะกรรมการการแก้ไขจากร่างเดิมของรัฐบาล เพื่อเหตุผลที่ถูกต้อง
ในการลงมติ ผมจะขออ่านให้ฟังนะครับ ที่คณะกรรมการการแก้ไขแล้วเป็น
อย่างนี้ "การเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อกิจการตามแผนงาน หรือ
โครงการพัฒนาของกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่แยกชื่ออย่างอื่น
ที่มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง หรือกรม และรัฐวิสาหกิจ จะกระทำได้อีกแต่
ด้วยความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ"
อันนี้เป็นร่างที่คณะกรรมการการแก้ไขแล้ว ส่วนร่างเดิมของรัฐบาลบอกว่า
"การตั้งรายจ่ายในร่างกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือว่า
ด้วยงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเพื่อกิจการตามแผนงานหรือโครงการพัฒนาจะ
กระทำได้อีกแต่ด้วยความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ" ผมจะขอมติเรียงตามลำดับไปจากญัตติสุดท้าย คือที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอ
แปรญัตติตัดออกทั้งหมด ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ตัดมาตรา ๑๓ ออกทั้งหมด
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ท่านผู้ใดเห็นสมควรคงไว้ตามร่างของคณะกรรมการการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ท่านผู้ใดเห็นสมควรคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔ คน)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : เป็น
อันว่าที่ประชุมลงมติในคราวตามร่างของคณะกรรมการธิการ ทั่วไปตามร่าง
เลขาธิการรัฐสภาครับ มาตรา ๑๔

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา รักษาการ
การแทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ และ
มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข แต่มาตรา ๑๖ มีผู้ขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ใน
มาตรา ๑๖ หานสมาชิกขอแปรญัตติและขอสงวนไว้ ขอแปรญัตติคัดออกทั้งมาตรา
คือ คุณนาม พูนวัตถุ กรรมการไม่เห็นด้วย ขอเชิญคุณนามครับ

นายนาม พูนวัตถุ : หานประธานที่เคารพครับ มาตรา ๑๖
นี้ได้บัญญัติไว้ว่า "คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือ
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อาจเชิญบุคคล
หนึ่งบุคคลใดมาให้อธิบาย คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำ ทางวิชา
การใดเมื่อเห็นสมควร" ที่บัญญัติไว้นี้ยอมต่อหมายความว่าคณะกรรมการ
หรือสำนักงานคณะกรรมการจะเชิญบุคคลใดมาก็ได้ ไม่เชิญก็ได้ แต่ถ้าเชิญ
แล้ว บุคคลนั้นจะมาหรือไม่ก็ไม่เกิดผลอะไรไม่มีบทบัญญัติไว้ว่าเป็นความผิด
กระผมมีความเห็นว่าการบัญญัติกฎหมายนั้นจะต้องเป็นบทบัญญัติที่ประกาศไว้
แล้วจะมีผลก่อให้เกิดสิทธิหรือหน้าที่แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง แต่บทบัญญัตินี้บัญญัติ
ออกไปแล้วไม่มีผลอะไรเลยครับ เพราะว่าอาจเชิญ จะเชิญก็ได้ ไม่เชิญก็ได้
ไม่มีผลเลยครับ กระผมไม่อยากจะให้กฎหมายที่ผ่านสภานี้ออกไปแล้ว เป็นกฎ
หมายที่ไม่มีความหมาย จริงอยู่ ที่บทบัญญัติอื่นนี้เป็นไปตามกฎหมายเดิม แต่
กระผมว่าถึงเวลาแล้วที่เราจะปรับปรุงกันจะปฏิรูปกันเรามาปรับปรุงกฎหมาย
ฉบับนี้ก็เพื่อที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้น เพราะฉะนั้นบทบัญญัติใดที่ไม่ถูกต้องก็ควรจะ
แก้ไขหรือตัดทอนออกไปเสียให้ถูกต้องให้เหมาะสมยิ่งขึ้น กระผมมีความเห็น
ว่ามาตรานี้เมื่อไม่มีลักษณะเป็นบทบัญญัติในกฎหมายแล้ว ไม่ควรที่จะเอาไว้ควร

LIRT

จะคัดออก เหตุผลของกระผมมีอยู่เท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : มี
ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องอีกท่านหนึ่งได้แปรญัตติและขอสงวนไว้ คือคุณฉวง เอี่ยม
ศิลา ขอเชิญคุณฉวงครับ

นายฉวง เอี่ยมศิลา : ท่านประธานครับ มาตราในความ
จริงกระผมก็อยากจะแปรญัตติเล่นสนุก ๆ อย่างนั้นแหละ เพราะความจริงใน
วาทอนแรกมาตรา ๕ จะชนะ มาตรานี้ ขนาดรัฐมนตรีต้องอาจเชิญ ขนาด
รัฐมนตรีไม่ต้องมาเขียนกระผมก็เห็นอย่างที่คุณนามว่าเรียกมาเลยครับ ไม่รู้
จะไปบัญญัติทำไม แต่ที่กระผมอยากจะทดสอบเล่นนิดหน่อย คือตัดคำว่า "มา
ให้คำอธิบายและให้ความเห็น" กระผมถือว่ารัฐมนตรีของกระผม ที่กระผมให้
การรับรองนี้เป็นยอดคนของประเทศไทย ใครเล่า มีขนาดไหนจะมาให้คำ
อธิบายและให้ความเห็น กระผมว่าท่านรู้แจ่มรู้แจ้งแล้ว เพราะฉะนั้นกระผม
จึงตัดอันนี้ออกเสียเท่านี้ครับ

นาวาอากาศโท ทินกร พันธุ์กระวี (กรรมวิธีการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ตามที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องขอแปรญัตติตัดมาตรา ๑๖ ใน
พระราชบัญญัตินั้นออกนั้น คณะกรรมวิธีการได้พิจารณาแล้วมีเหตุผลแต่เพียงสั้น ๆ
และจำเป็นว่าเพื่อเป็นการแสดงออกเจตนารมณ์ของกฎหมายนี้ คณะกรรมการ
ควรได้รับความคิดความเห็นอย่างกว้างขวางจากนักวิชาการหรือจากผู้ที่ทรงคุณ
วุฒิ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกมาให้ความคิดเห็นได้ ไม่แต่เพียงคณะกรรมการเท่านั้น
นั้น สำนักงานของคณะกรรมการชุดนี้ก็ควรจะเชิญบุคคลภายนอกมาให้ความคิด
ความเห็นในทางด้านวิชาการได้ ฉะนั้นจึงได้ตรามาตรา ๑๖ นี้ไว้และให้คง
ไว้เพื่อจะได้เป็นกฎหมายรองรับสำหรับบางท่านที่ท่านเชิญมานั้น คณะ
กรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ นี้ให้เกียรติท่าน เรามองไปในแง่นี้ เพราะ
มีตัวอย่างมาแล้วครับ บางท่านที่ได้รับเชิญ มีจดหมายเชิญไป ท่านบอกเอะมา
เชิญท่านเรื่องอะไร มีกฎหมายอะไรจึงมาเชิญ บางครั้งบางคนที่อาจจะตั้งข้อ

LIRT

สังเกตได้ แต่ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกฉบับ ก็ได้ให้อำนาจแก่ คณะกรรมการว่าไต่เรื่องบุคคลภายนอกได้โดยไม่มีบทลงโทษ เพราะฉะนั้น คณะกรรมการจึงเห็นว่าควรจะได้คงมาตรานี้ไว้ แต่สำหรับส่วนที่ท่านสมาชิก อีกท่านหนึ่งขอคัด "คำอธิบายและความเห็น" ออกนั้น คณะกรรมการได้ พิจารณาแล้วเห็นว่าเมื่อไต่เรื่องบุคคลหนึ่งบุคคลใดจากภายนอก ซึ่งท่านมี ประสงค์การมาให้ความคิดเห็นแล้วท่านก็จะเขียนกฎหมายให้กว้างขวางนอก จากว่าท่านจะได้มาแสดงข้อเท็จจริงแล้ว ท่านก็ควรจะได้ให้คำอธิบายและความ เห็นประกอบด้วย เพราะถ้าเมื่อไม่เขียนไว้ ก็อาจจะเป็นเพียงว่าให้มาแสดง ข้อเท็จจริงเท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า การเขียนกฎหมายให้กว้างขวาง ไว้สำหรับในการปฏิบัตินั้น สำหรับผู้ที่ได้รับเชิญมาก็ควรจะยินดีในการที่จะให้คำ แนะนำคำอธิบายแก่คณะกรรมการ กระผมขอกราบเรียนดังนี้ครับ

นายนาม พูนวัตถุ : ท่านประธานที่เคารพ ที่ท่านกรรมการ ชี้แจงนั้น กระผมรู้สึกวาทะกับท่านยอมรับเหมือนกันว่าบทบัญญัตินี้ไม่มีผลในทาง กฎหมายเป็นเพียงชี้แนวทางให้คณะกรรมการหรือสำนักงานปฏิบัติเท่านั้น กระผม มีความเห็นว่าแม้ไม่มีบทบัญญัติอื่นนี้ กระผมเชื่อว่าคณะกรรมการซึ่งมีท่านนายก รัฐมนตรีเป็นประธาน และมีรัฐมนตรีหลายท่านเป็นกรรมการ หรือว่าสำนักงาน ซึ่งมีท่านเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ ฯ เป็นบุคคลสำคัญอยู่นั้น ท่านคงจะตระหนักดีว่าท่านควรจะได้เชิญใครมาหรือไม่เชิญใครมา และกระผมเชื่อ เหลือเกินว่าถ้าเชิญเข้ามาแล้วเขาก็ต้องมา ทั้งที่เพื่อนสมาชิกผู้หนึ่งได้อภิปราย ถึง เขาจะไม่มาได้อย่างไรครับ เพราะเขายอมรับเป็นเกียรติ แต่การเขียน กฎหมายอย่างนี้ชักรับ ไม่รู้สึกเป็นเกียรติ และเขาอาจจะเกิดเลินเล่อขึ้นมาบอก ว่ากฎหมายไม่ได้บังคับครับ อาจเชิญก็ได้ ไม่เชิญก็ได้ กระผมมาก็ได้ไม่มา ก็ได้ไม่มีใครบังคับอะไร จะเกิดผลเสียหายขึ้น กระผมต้องขอประณามโทษ ด้วยครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องเล็กน้อย กระผมไม่น่าจะสงวนเอาไว้ แต่กระผม ได้รับทราบจากหลายท่านรวมทั้งท่านนายกรัฐมนตรีเองท่านก็บอกว่า สถานี ได้พิจารณากฎหมายด้วยความรอบคอบ กระผมก็อยากจะให้การพิจารณา กฎหมายของเราเป็นไปด้วยความรอบคอบ แต่ถ้ายังเชิญท่านสมาชิกผู้หนึ่ง

LIRT

ต้องจ่ายเบี้ยเลี้ยงให้กับคณะกรรมการน้อยนั้นด้วย ซึ่งกระผมเห็นว่าไม่เป็นการสมควรครับ กระผมเห็นว่าควร เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล ขอขอบคุณครับ

นายฉลอง ปิงตระกูล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๑๗ นี้ที่คณะกรรมการแก้ไขจากของเดิม ของเดิมนั้นใส่ไว้ว่า "คณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอาจแต่งตั้งคณะกรรมการ" ได้ แต่คณะกรรมการเห็นว่า เมื่อคณะกรรมการตั้งอนุกรรมการก็จะมีองค์ประกอบสำหรับทำเนิงานในตำแหน่ง ๆ ไม่พอ เพราะว่าจากคณะกรรมการและมีอนุกรรมการ ถ้าเผื่อมีเรื่องที่แยกรายละเอียดแยกแขนงออกไปอีก จะไปตั้งอนุกรรมการอีก หรือจะไปตั้งเป็นกรรมการอะไรอีกก็ไม่ได้ แล้วในประสบการณ์ที่เป็นมาแล้วก็ปรากฏว่า เรื่อง เป็นเช่นนั้นจริง ๆ ดังนั้นคณะกรรมการจึงได้ไปลอกเอามาจากพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ซึ่งพระราชบัญญัตินั้นก็มีคณะกรรมการชุดใหญ่ ซึ่งสามารถที่จะตั้งกรรมการประจำเฉพาะเรื่อง และจะตั้งกรรมการประจำเฉพาะเรื่องตั้งอนุกรรมการได้ ที่คณะกรรมการ เห็นความจำเป็นเช่นนี้ก็เพราะตระหนักที่ว่า เรื่องที่จะทำแผนงานพัฒนาการที่ดี ทำโครงการที่ดี จำเป็นจะต้องใช้บุคคลหลายระดับและก็จากหลายวงการ ดังนั้นแทนที่จะเรียกอนุกรรมการเสียทั้งหมดจะดูสับสนไป จึงได้ใหม่เป็นกรรมการประจำเฉพาะเรื่อง และกรรมการเฉพาะเรื่องซึ่งอาจจะประกอบไปด้วยท่านปลัดกระทรวงต่าง ๆ ท่านผู้ใหญ่ต่าง ๆ ท่านก็อาจจะตั้งอนุกรรมการย่อยไปอีกได้ กระผมขอกราบเรียนเท่านั้นครับ

นายนาม พูนวัตถุ : ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเองครับว่า ตามร่างเดิมของรัฐบาลนั้นผมจะแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมา กระผมขอเรียนว่า คณะกรรมการนั้นเมื่อตั้งใคร เป็นกรรมการแล้ว ผู้นั้นก็ชอบที่จะปฏิบัติ เพราะโดยปกติแล้วผมจะตั้ง

LIRT

จากบุคคลภายใน คือว่าไม่ใช่ทั้งจากบุคคลภายนอก กระผมมีความรู้สึกว่างบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลนี้ กระผมเข้าใจว่ารวมทั้งปีก่อนด้วย งบประมาณรายจ่ายค่า เบี้ยเลี้ยงมากมายเหลือเกินหลายสิบล้านบาท กระผมว่า เป็น ๑๐๐ ล้านบาท มากมายเหลือเกินครับ เรายังจะต้องมาให้เบี่ยเลี้ยงแก่อนุกรรมการของอนุกรรมการอีก กระผมว่ามากไปครับ กระผมอยากจะขอให้พิจารณาไปในทางประหยัด เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเป็นยันตามร่างเดิมของรัฐบาลครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้ขอแปรญัตติ คือคุณนาม พูนวิทย์ นะครับ เพราะว่าคณะกรรมการชุดนี้ค่อนข้างจะหุนหรา และก็ผมเฝื่อนในเรื่องถ้อยคำเหลือเกินความจริงแล้วเมื่อคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กฎหมายได้เขียนไว้ว่าให้มีสิทธิตั้งอนุกรรมการ และก็อนุกรรมการ คณะกรรมการไปเปลี่ยนเป็นคณะกรรมการ เฉพาะกิจขึ้นมา แล้วแล้วคณะกรรมการ เฉพาะกิจก็ไปตั้งอนุกรรมการขึ้นอีก กระผมเข้าใจว่าเดี๋ยวนี้มีคำใหม่คำหนึ่งนะครับ คือคณะทำงาน ไม่ต้องไปตั้งอนุกรรมการแล้วละครับ เมื่อเขาตั้งเราเป็นอนุกรรมการหรือกรรมการเฉพาะกิจ เราไม่ต้องไปตั้งอนุกรรมการหรอกครับ ทั้งเป็นเวิร์คกิ้งกรุป (Working group) ขึ้นมา คณะทำงานครับ แล้วทุกสิ่งทุกอย่างจะไปได้ด้วยดี มีฉะนั้นถ้าจะต่อเนื่องเป็นลูกโซ่ แล้วไม่รู้จบกันหรอกครับ ชอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : คณะกรรมการมีอะไรชี้แจงเพิ่มเติมหรือไม่ครับ

นายฉลอง ปิงกระกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ไม่มีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ไม่มีถ้าอย่างนั้นผมจะขอมติต่อที่ประชุมว่าในมาตรา ๓๙ นี้ จะคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาลหรือว่าจะให้เป็นไปตามร่างที่คณะกรรมการแก้ไข ท่านสมาชิก

LIRT

เห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ท่าน
ผู้ใดเห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างที่คณะกรรมการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : เป็น
อันวามตรา ๑๙ นี้ ที่ประชุมลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล คณะ
กรรมการก็แพทตอนจบนะครับ เรือลมเมื่อจอดของพรรคนั้นชกกันกินไถ่นะครับ
นึกเหนื่อย แผลบางขณะบาง คนเราอาจชนะทุกอย่าง แต่วาแข็งนะครับ ในชีวิต
ต่อไปครับท่านรองเลขาธิการรัฐสภา

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา รักษาการ
การแทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : เป็น
อันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะ
ขอมติของที่ประชุมว่าเห็นสมควรประกาศร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ใช้เป็นกฎหมายหรือไม่ ถ้าท่านเห็นสมควร
อนุมัติให้ใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ท่าน
ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : เป็น
อันว่าที่ประชุมลงมติให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ พ.ศ. เป็นกฎหมายได้ แต่ว่าคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.

LIRT

ได้เสนอข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินพิจารณาว่าจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ ซึ่งถ้าเห็นด้วยผมก็จะไปแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไปตามข้อบังคับ ขอเชิญท่านรองเลขาธิการรัฐสภาครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา รักษาการแทนเลขาธิการรัฐสภา) : ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

ในกรณีที่จะแต่งตั้งกรรมการอื่นทดแทนในมาตรา ๑๕ และกรรมการประจำเฉพาะเรื่องในมาตรา ๑๗ นั้น ควรที่รัฐบาลจะได้แต่งตั้งจากบุคคลอื่นที่มีวิชาราชการ โดยเฉพาะผู้ที่เคยมีประสบการณ์และมีประสบการณ์ในด้านเศรษฐกิจจากสาขาต่าง ๆ ทั้งในส่วนเอกชนและมหาวิทยาลัย

นายอู๋วง เอี่ยมสีดา : ท่านประธานครับ กระผมสังเกตมาหลายครั้ง ความจริงนั้นตั้งแต่สมัยเก่า ๆ กันมา พอคณะกรรมการตั้งข้อสังเกตอย่างไร ทางท่านประธาน และท่านสมาชิกก็เสนอท่านประธานเรียนถามทางฝ่ายรัฐบาลว่ามีความคิดอย่างไรในข้อสังเกตนั้น อันนี้กระผมคิดว่าบางทีอาจจะเกี่ยวข้องกับแง่จิตวิทยาบ้าง คือเมื่อคณะกรรมการซึ่งพวกเรามอบหมายให้ตั้งข้อสังเกต และส่วนมากเราก็เห็นชอบตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ แต่รัฐบาลท่านไม่ได้แสดงออกเลยว่า ท่านมีความรู้สึกอย่างไร คราวนี้กระผมจึงขอเริ่มต้น เพราะว่าหลายครั้งไม่มีโอกาสได้พูด กระผมอยากจะให้ ทพฯ รองนายกรัฐมนตรีแสดงความรู้สึกในข้อสังเกตนี้เพื่อความชื่นอกชื่นใจของพวกเราซึ่งจะคงมีมติว่าเห็นชอบตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ กระผมอยากจะขอกราบเรียนให้ท่านประธานเรียนให้ทางฝ่ายรัฐบาลแสดงความรู้สึกออกมาบ้างในข้อสังเกตนั้น ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : คุณอู๋วงครับ คือ ถ้าจะดูตามข้อบังคับจริง ๆ นะครับ บอกว่า "ถ้าในกรณีที่สภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ให้ประธานสภาแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี"

LIRT

แต่ถ้าคุณวุฒต้องการให้ขึ้นอีกชั้นใจ และท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านสนองตอบ
ด้วย ผมก็ไม่ขัดข้องนะครับ สักแต่ท่านรองนายกรัฐมนตรี เชิญครับ

นายอัมพร จันทรวิจิตร (รองนายกรัฐมนตรี) : ขอบพระคุณ
ท่านประธานและท่านสมาชิกครับ สำหรับข้อสังเกตที่ทางคณะกรรมการไค
กรุณาตั้งขึ้นมาขึ้น ในกรณีเกี่ยวกับการตั้งกรรมการซึ่งไม่ได้ระบุตำแหน่ง อันนี้
ทางรัฐบาลยินดีที่จะรับไปพิจารณา แต่ปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับคณะกรรมการ
ประจำเฉพาะเรื่อง เนื่องจากในมาตรา ๑๘ ที่ได้ลงมติไปเมื่อสักครู่นี้ ไม่มี
แล้ว เหลือแต่คณะกรรมการ อันนี้ทางรัฐบาลก็เห็นจะไม่รับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ก็
เป็นอันจบสำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เชิญคุณนามครับ

นายนาม พูนวัตถุ : ท่านประธานครับ กระผมมีความเห็น
ด้วยอย่างท่านรองนายกรัฐมนตรี กระผมเองตั้งใจอยากหักท้วงอยู่แล้ว ก็เมื่อ
เราตัดร่างของคณะกรรมการในมาตรา ๑๘ ออกแล้ว คณะกรรมการ
ประจำก็ไม่มี ก็จะต้องแก้เป็น "และอนุกรรมการ" ไม่ใช่กรรมการเฉพาะ
เรื่อง ในข้อสังเกตนั้นนะครับ ถ้าตั้งไปอย่างนี้ก็ไม่ตรงกับความเป็นมาตรา ๑๘
เพราะฉะนั้นกระผมว่าจะผิดข้อบังคับหรือไม่ถ้าจะเสนอขอแก้ข้อสังเกตให้ตรง
ตามตัวบทที่เราได้ยกไปแล้ว ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : คง
ไม่ผิดครับ แก้ให้ตรงตามความเป็นจริง เชิญคณะกรรมการครับ

นางวิมล เจียมเจริญ (กรรมการ) : ท่านประธานและ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ทางคณะกรรมการเองก็กำลังเตรียมขอแก้ คือที่บอก
ว่า "ในกรณีที่จะแต่งตั้งกรรมการอื่นทดแทน" นั้นควรจะเป็นมาตรา ๕ ไม่ใช่
มาตรา ๑๕ และในเรื่องมาตรา ๑๘ เมื่อกรรมการประจำตกไปก็ควรที่จะ
เหลืออนุกรรมการ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงขอแก้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ขอ

LIRT

ความที่ถูกต้องควรจะเป็นอย่างนั้นครับ "ในกรณีที่แต่งตั้งกรรมการอื่นนอก
คนในมาตรา ๕ และอนุกรรมการนั้นควรที่รัฐบาลจะได้แต่งตั้งจากบุคคลอื่นที่มี
วิชาราชการ โดยเฉพาะผู้ที่เป็นผู้ชำนาญการ และมีประสบการณ์ในด้าน
เศรษฐกิจจากสาขาต่าง ๆ ทั้งในส่วนเอกชนและมหาวิทยาลัย" อันนี้ถูกต้อง
นะครับ เมื่อถึงข้อของทางเทคนิคหนึ่ง เชิญท่านครับ

พลตรี เรืองฤทธิ์ รุมาคม : ในบรรทัดที่ ๒ ครับ "ในมาตรา
๑๘" จะเอาไว้หรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : เชิญ
คณะกรรมการครับ

นายศิริ อติโพธิ (กรรมการ) : ขอใช้คำว่า "และ
อนุกรรมการตามมาตรา ๑๘" ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน :
"และอนุกรรมการตามมาตรา ๑๘" นะครับ มีอะไรทักท้วงอีกหรือไม่ครับ

พลโท กานต์ รัตนวราหะ : จะใช้คำว่า "ใน" หรือ "ตาม"
ครับ ตอนแรกใช้คำว่า "ใน" "ในมาตรา ๕" แล้วตอนนี้ใช้คำว่า "ตาม"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ใช้
"ใน" นะครับ ตามร่างเดิมก็แล้วกัน

พลโท กานต์ รัตนวราหะ : เมื่อก่อนคณะกรรมการว่า
"ตาม" ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน :
ขอทบทวนอีกครั้งครับ แสดงว่าท่านยังไม่โจ่งวงนะครับ เป็น "ใน" นะครับ
ผมทบทวนอีกครั้งหนึ่ง "ในกรณีที่แต่งตั้งกรรมการอื่นนอกคนในมาตรา ๕
และอนุกรรมการในมาตรา ๑๘ นั้น ควรที่รัฐบาลจะได้แต่งตั้งจากบุคคลอื่นที่มี
วิชาราชการ โดยเฉพาะผู้ที่เป็นผู้ชำนาญการและมีประสบการณ์ในด้าน
เศรษฐกิจจากสาขาต่าง ๆ ทั้งในส่วนเอกชนและมหาวิทยาลัย" คุณถามเชิญครับ

LIRT

นายนาม พูนวัตถุ : ท่านประธานครับ ขอประทานโทษ
 นะครับ ที่ใช้คำว่า "กรรมการอื่นทุกคน" นั้น ความจริงมาตรา ๕ ไม่ใช่นอก
 ๖ คนนะครับ ไม่เกิน ๖ คนครับ กระผมคิดว่าน่าจะแก้ไขถูกต้องตามตัวบทครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : แก
 ถอดคำนั้นครับ อันนี้ไม่เป็นอะไร ไม่เกิน ๖ คนเพิ่มไป อ่านอีกครึ่งหนึ่ง
 นะครับ "ในกรณีที่แต่งตั้งกรรมการอื่นไม่เกินทุกคนในมาตรา ๕" ถูกต้อง
 หรือยังครับตอนนี้

นายนาม พูนวัตถุ : ถูกต้องแล้วครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน :
 ขอพระคุณมากครับ อันที่จริงเราได้ใช้เวลาประชุมกันอย่างคร่ำเคร่งลง
 เลยเวลาตามแผนที่ผมเสนอไว้ที่จริงว่า ๑๖.๓๐ นาฬิกา เพื่อท่านจะมี
 กิจกรรมอะไรทำในวันที่ ๓๐ กันยายน จะไปทำอะไรก็ไปทำ แต่เนื่องจาก
 ราชการแผ่นดินนี้สำคัญกว่า เพราะฉะนั้นเวลาก็ล่วงเลยมาจนถึงบัดนี้

พลโท กานต์ รัตนวรหะ : ท่านประธานครับ เรื่องข้อ
 สังเกตที่ท่านประธานยังไม่ได้อธิ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ยัง
 ไม่ได้อธิหรือครับ ผมว่าผมเมาหมัดแล้วชิตาอย่างนั้น ออกแล้วไม่ใช่หรือม
 ฉายังก้ขอมติก่อนก็ได้ครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ
 ตามที่แก้ไขไว้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน :
 ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน :
 เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเห็นด้วยกับข้อสังเกต และผมจะได้นำข้อสังเกตนี้ไป

LIRT

ยังรัฐบาล อย่างที่ผมทราบเรียบร้อยแล้ว เวลาว่างเลยมามาก แล้วสมาชิกที่
นั่งอยู่ในที่ประชุมนี้ก็ทยอยหรือลงไปทุกที เพราะฉะนั้นระเบียบวาระที่ยังค้างอยู่
ผมขอเลื่อนไป

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนุชธรรม : กระผมอยากเรียนถาม
รัฐบาลว่า เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติประมวลรัษฎากรที่แจกเมื่อคืนนั้น รัฐบาล
ยังยืนยันจะนำเข้าประชุมในวันพฤหัสบดีหรือไม่ครับ หรือว่าจะแก้ไขกันก่อน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ที่
จริงผมตอบก็ได้นะครับ เมื่อคืนทางรัฐบาลท่านมีหนังสือแจ้งมาว่า ขอรับกลับ
ไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่งก่อน ถ้าส่งมาต้นจะบรรจุเข้าระเบียบวาระ ในวัน
พฤหัสบดีได้ก็จะบรรจุเข้าระเบียบวาระ เชิญคุณหญิงครับ

นายหญิง เอี่ยมศิลา : ท่านประธานครับ บังเอิญกระผม
เกรงว่าจะเป็นการขัดข้องบังคับของเรา คือคราวก่อนเราลงมติกันว่าจะมี
การประชุมกันทุกวันศุกร์ แต่คราวนี้เราจะมาประชุมวันพฤหัสบดี เพราะฉะนั้น
จำเป็นเพื่อจะให้รักษาสอบังคับ ขอให้ท่านประธานถามที่ประชุมเสียก่อน เพราะ
ว่าอำนาจของที่ประชุมใหญ่สามารถเปลี่ยนแปลงมติเก่าได้ เพราะวันที่ประชุม
ต่อไปไม่ใช่วันศุกร์ ขอทราบเรียนอย่างนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : คุณ
หญิงครับ อันนั้นเห็นจะถูกครับ ถ้าเราจะกำหนดการประชุมตามปกติ คือใน
สัปดาห์หนึ่งเคยกำหนดว่าให้วันศุกร์เป็นวันประชุมตามปกติครับ แต่เนื่อง
จากการประชุมในวันพฤหัสบดีที่ ๒ นี้เป็นการเรียกประชุมเป็นกรณีพิเศษ เพราะ
เหตุที่เราจะปิดสมัยประชุมในวันศุกร์ที่ ๓ ก็ไม่สามารถประชุมได้ในวันที่ ๓
แต่เนื่องจากมีเหตุที่จำเป็นจะต้องประชุม ผมคิดว่าผมใช้อำนาจตามข้อบังคับข้อ
๑๒ วรรคสี่ ว่า "ในกรณีประธานสภาเห็นสมควร เรียกประชุมพิเศษก็ได้ให้เรียก
ประชุมได้" ผมคิดว่าน่าจะถูกต้องแล้วนะครับ แล้วเราไม่มีวันอื่นที่ดีกว่าแล้ว
แล้วก็วันที่ ๒ ก็จะเป็นวันที่ท่านประธานสภาคงจะกลับมาแล้ว เพราะว่าวันที่ ๕

LIART

๓๔๐

ท่านกลับ วันที่ ๖ ก็มาประชุมกับพวกเรา วันที่ ๗ เราก็แยกย้ายกันไป น่าจะ
ไม่มีปัญหาอะไร อันนี้ตามขอบังคับ ถ้าไม่มีอะไร ผมขอขอบพระคุณทุกท่าน
ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๕๐ นาฬิกา

ผู้ตรวจงานการประชุม

กรุณา พินธุสุวรรณ
สมศรี ใจอ่อนน้อม
อาภรณ์ พงษ์นาค
อุทุมพร แก้วสถิตย์
สายสุนีย์ พันชนะ
กัลยา สาราญศิลป์
อุษา ขอบหมั่นพิท
สุรีย์ ภูจินดา
กรองกาญจน์ เมธาจินดา
นิภา ภาณุกุล
สุจิตรา เจริญศิริ
กาญจนาฉัตรชัย อุแก้ว
กรรณิการ์ สิงหะผดุน
ภูษพงศ์ เอกบุตร

สมชาย คาวอุคม
มาลี อำไพคำเลิศ
เปรมจิต บุญหลอ
พัชนี กล้ายสุวรรณ
รัชณี วัฒนพานิช
หรรณพมณฑา วิไลวงษ์
ประเสริฐ ปันสิน
เรณู อรัญญิก
ฉัตรกมล กงเลิศ
ทิพอร บุญเปี่ยม
มาลี เหมือนรัตน์
ชลอฉัตร ธรรมผล
สรรพศิริ อรรถดุสิตวงศ์

รายงานการประชุมของสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
(กรรมาธิการยังมีใ้ตรวจ)

รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินครั้งนี้ คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมยังมีใ้ตรวจ เนื่องจากได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๐ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๑ และสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมของสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อ ๒๖ บรรคสอง

สงวน คำวงษา

(พันเอก สงวน คำวงษา)

เลขาธิการรัฐสภา

รายการค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้างที่กระผมยังติดใจ กระผมใคร่จะขอกราบ
 ที่ประชุมนี้ได้รับทราบความจริง ท่านประธานครับ กรมชลประทานนี้ใคร
 ใหญ่ ๆ เงินเป็นหลาย ๆ ร้อยล้านบาท ทุกหนทุกแห่งถ้าเป็นหน่วย
 ประทานใหญ่ บางอย่างเจ้าหน้าที่ของกรมชลประทานเป็นผู้ไปปฏิบัติงาน
 ทำเอง แต่ส่วนใหญ่ให้แก่ผู้รับเหมานำไปทำ ใครเป็นผู้รับเหมา ท่านปร
 ธาน ท่านที่เป็นข้าราชการกรมชลประทานก็ต้องยอมรับส่วนใหญ่ก็คือข้าราชการ
 เก่านั้นแหละไปตั้งบริษัทรับเหมางานของกรมชลประทาน ท่านต้องยก
 ความจริงอันนี้ และบังเอิญกระผมเคยคุยกับทางผู้อำนวยการสำนักงานประ
 รวจผู้อำนวยการสำนักงานประมาณหลายครั้งหลายหน เราไม่มีเครื่องมือ
 มีไปตรวจโดยละเอียดว่าการก่อสร้างนั้นใช้ปูนเท่าไร ใช้หินเท่าไร ใช้
 ทรายเท่าไร ค่าแรงงานเป็นอย่างไร ค่าบรรทุกของเป็นอย่างไร แต่เรื่องก็เกิด
 หลายครั้งหลายหน รถ ๑๔ ล้อรถแทรกเตอร์เคยเอาปูนไปถมที่ไปส่งที่
 น้ำจืด แต่ไปรถเปล่า ตัวปูนที่เม้นหน้าชายที่ตลาดอำเภอพานใต้ จังหวัดขอนแก่น
 ทั้งรถ ในขณะที่ตอนนั้นราคาท้องตลาดถุงหนึ่ง ๓๒ บาท ผู้ที่เอาไปก่อสร้าง
 ถือที่บ้านไผ่ถุงละ ๒๔ บาท เพราะขนปูนขนทุกอย่าง เอาเครื่องไม้เครื่องมือ
 ของกรมชลประทานไปทำ เป็นอย่างนี้ กระผมรู้สึกดีใจ พอตอนหลังมานี้
 โละข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ทุกคนต้องออกไป คีใจ แต่ท่านประธานครับ กระผม
 ประทานทราบเรียนว่าในภาวะอย่างเดี๋ยวนี้นี้กระผมอยากให้เราช่วยกันประ
 เป็นภาวะที่จำเป็นต้องประหยัด เตรียมรับสถานการณ์อย่างอื่น แม้แต่กระผม
 คิดเพียง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของรายการทั้งหลายเหล่านี้ก็เป็นเงินถึง ๓๐๐
 ล้านบาท กระผมเองบังเอิญไม่ได้เป็นกรรมาชิกกรรมาธิการไม่ได้มีโอกาสไปชี้แจง
 ซึ่งได้คลุกคลีถึงได้เห็นได้ฟังให้ท่านคณะกรรมการทั้งหลายได้รับทราบ ความ
 เป็นจริงนั้น ท่านประธานครับ เกือบทุกปีบางประมาณของกรมชลประทาน
 ในการสร้างเขื่อน เราเพิ่มจากข้อเท็จจริงที่เราเคยสำรวจกันเป็นตารางเมตร
 สร้างเขื่อนอย่างนั้นขนาดนั้น ใช้เหล็กขนาดเท่านี้ขนาดนั้น เป็นตารางเมตร

ไปคำนวณ ผลที่สุดประจักษ์ชัดในที่ประชุมคณะกรรมการจัดการเสมอ ๆ
 งานทั้งวันนั้นเกินกว่าความเป็นจริง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธาน
 คณะนี้ผู้รับเหมาจึงวิ่งเต้นอย่างเต็มที่ ถึงแม้ว่าจะเสียค่าเบี้ยขาย
 อีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ก็ยังได้กำไรจากงานเหลือเกิน **ดีกว่าของอื่น**
 มากแล้วได้ผลเร็ว โดยเฉพาะใครเป็นผู้รับเหมา แล้วใครได้
 าก ก็คือเจ้าหน้าที่ซึ่งบางที่ส่วนมากยังไม่เกษียณ แล้วลาออกมา
 ของกรมชลประทานนั้นแหละ นี่แหละเป็นเหตุให้กระดุมต้องตก
 ในเกือบทุกรายการลงไป ๑๐ เปอร์เซ็นต์ **กระดุมเห็นใจผู้ลบลูกผู้รับ**
 ๒๐ เปอร์เซ็นต์เสียงบประมาณแผ่นดิน กระดุมก็เคยเสนอ
 ึ่งจริงจะให้ประธาน โดยเฉพาะคดีข้าราชการวิ่งมาทำงานรับ
 ักตระหนักถึงความปลอดภัยของชาติในขณะนี้ เรามาช่วยกันประหยัด
 ำเป็นเราอย่าไปจ่าย เราพยายามตัดลงไป ผลงานให้ได้เท่าเก่า
 ำโครงการ แต่ตัวเงินต้องลดลงมาให้เอากำไรแทนอย่าให้นึกถึงความ
 วยของชาติเป็นเรื่องสำคัญ นี่แหละที่กระดุมตัดทุกรายการในเรื่อง
 ะสิ่งก่อสร้างลงมา ๑๐ เปอร์เซ็นต์เพราะเหตุนี้ เพราะกระดุมได้ไป
 ไปได้เห็นได้ไปรับทราบความเป็นจริงอย่างนี้ แต่ว่าเฉพาะค่าที่ดินและ
 าง ท่านคณะกรรมการจัดการท่านตัดให้กระดุมน้อยเหลือเกิน แต่เฉพาะ
 ุรกิจทั้งหลายข้างนั้นใกล้เคียงกัน กระดุมไม่คิดใจเลขทุกรายการใน
 ักของกรมชลประทาน

ท่านประธานที่เคารพครับ เกี่ยวกับกรมที่ ๒ กรมป่าไม้ เพื่อนรัก
 วมก็โกลาหลแล้วว.....

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาปฏิรูปการปกครอง
 ักลัมมาจันฉัลลิ่งก็ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ได้ยวครับ ผมขอ
 ุณานิคหนึ่งใดหรือไม่ครับ นิคได้ยวครับ ในฐานะที่ผมเคารพท่านสมาชิก

LIRT